

Επίσημη Εφημερίδα L 334

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

53ο έτος

17 Δεκεμβρίου 2010

Περιεχόμενα

I Νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 ⁽¹⁾ 1

ΟΔΗΓΙΕΣ

- ★ Οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) ⁽¹⁾ 17

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Τιμή: 7 EUR

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Νοεμβρίου 2010

για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 91 παράγραφος 1 και το άρθρο 100 παράγραφος 2,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η δράση της Ένωσης στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών και των εσωτερικών πλωτών οδών θα πρέπει να αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των επιβατών, συγκρίσιμου με άλλους τρόπους μεταφοράς. Συν τοις άλλοις, θα πρέπει να λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι απαιτήσεις προστασίας των καταναλωτών εν γένει.

- (2) Δεδομένου ότι ο επιβάτης θαλάσσιων και εσωτερικών πλωτών μεταφορών είναι το ασθενέστερο μέρος της σύμβασης μεταφοράς, θα πρέπει να παρέχεται σε όλους τους επιβάτες ένα ελάχιστο επίπεδο προστασίας. Τίποτε δεν θα πρέπει να εμποδίζει τους μεταφορείς να προσφέρουν ευνοϊκότερους όρους σύμβασης για τον επιβάτη από τους όρους που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό. Παράλληλα, στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να μην παρεμβαίνει στις εμπορικές διεπιχειρησιακές σχέσεις όσον αφορά τη μεταφορά εμπορευμάτων. Συγκεκριμένα, συμφωνίες μεταξύ οδικού μεταφορέα και μεταφορέα δεν θα πρέπει να εκλαμβάνονται ως συμβάσεις μεταφοράς για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και δεν θα πρέπει, ως εκ τούτου, να δίνουν στον οδικό μεταφορέα ή τους υπαλλήλους του δικαίωμα για αποζημίωση βάσει του παρόντος κανονισμού σε περίπτωση καθυστερήσεων.

- (3) Η προστασία των επιβατών θα πρέπει να καλύπτει όχι μόνο τις υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών μεταξύ λιμένων που ευρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών, αλλά και τις υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών μεταξύ των εν λόγω λιμένων και εκείνων που ευρίσκονται εκτός του εδάφους των κρατών μελών, λαμβάνοντας υπόψη τον κίνδυνο στρέβλωσης του ανταγωνισμού στην αγορά των επιβατικών μεταφορών. Ως εκ τούτου, ο όρος «μεταφορέας της Ένωσης» θα πρέπει, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, να ερμηνεύεται όσο το δυνατόν ευρύτερα, αλλά χωρίς να επηρεάζει άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης, όπως τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4056/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για τον καθορισμό του τρόπου εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης στις θαλάσσιες μεταφορές ⁽³⁾ και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ) ⁽⁴⁾.

(1) ΕΕ C 317 της 23.12.2009, σ. 89.

(2) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Απριλίου 2009 (ΕΕ C 184 Ε της 8.7.2010, σ. 293), θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 11ης Μαρτίου 2010 (ΕΕ C 122 Ε της 11.5.2010, σ. 19), θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Ιουλίου 2010 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), και απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Οκτωβρίου 2010.

(3) ΕΕ L 378 της 31.12.1986, σ. 4.

(4) ΕΕ L 364 της 12.12.1992, σ. 7.

- (4) Η εσωτερική αγορά θαλάσσιων και εσωτερικών πλωτών υπηρεσιών μεταφορών επιβατών θα πρέπει να λειτουργεί προς όφελος των πολιτών εν γένει. Κατά συνέπεια, τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα, ασχέτως αν αυτή οφείλεται σε αναπηρία, στην ηλικία ή σε οποιονδήποτε άλλο παράγοντα, θα πρέπει να έχουν ανάλογες δυνατότητες να χρησιμοποιούν υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών και κρουαζιέρες με τους λοιπούς πολίτες. Τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους λοιπούς πολίτες όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία, την ελευθερία επιλογής και την αποφυγή διακρίσεων.
- (5) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προάγουν τη χρήση των δημόσιων μεταφορών και ενιαίων εισιτηρίων με στόχο τη βελτιστοποίηση της χρήσης και της διαλειτουργικότητας των διαφόρων τρόπων μεταφοράς και μεταφορών.
- (6) Υπό το πρίσμα του άρθρου 9 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και προκειμένου να δοθούν στα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα δυνατότητες θαλάσσιων και εσωτερικών πλωτών μεταφορών ανάλογες με εκείνες των άλλων πολιτών, θα πρέπει να καθοριστούν κανόνες για την αποφυγή διακρίσεων και την παροχή συνδρομής κατά το ταξίδι τους. Επομένως, τα άτομα αυτά θα πρέπει να γίνονται δεκτά για μεταφορά και να μην αποκλείονται, εκτός αν υπάρχουν δικαιολογημένοι λόγοι ασφάλειας, τους οποίους ορίζουν οι αρμόδιες αρχές. Θα πρέπει να χαιρούν του δικαιώματος συνδρομής στους λιμένες και επί των επιβατηγών πλοίων. Για λόγους κοινωνικής ένταξης, η συνδρομή θα πρέπει να παρέχεται στα πρόσωπα αυτά χωρίς χρηματική επιβάρυνση. Οι μεταφορείς θα πρέπει να καθορίσουν τις συνθήκες πρόσβασης, χρησιμοποιώντας κατά προτίμηση το ευρωπαϊκό σύστημα τυποποίησης.
- (7) Όταν αποφασίζουν το σχεδιασμό νέων λιμένων και λιμενικών τερματικών σταθμών, καθώς και σε περιπτώσεις εκτενών εργασιών ανακαίνισης, οι φορείς που έχουν την ευθύνη των εγκαταστάσεων αυτών θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα, ιδίως όσον αφορά την προσβασιμότητα, αποδίδοντας ιδιαίτερη σημασία στις απαιτήσεις που απορρέουν από την αρχή «σχεδιασμός για όλους». Οι μεταφορείς θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες αυτές, όταν αποφασίζουν τον σχεδιασμό νέων και προσφάτως ανακαινισμένων επιβατηγών πλοίων, σύμφωνα με την οδηγία 2006/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τα πλοία εσωτερικής ναυσιπλοΐας⁽¹⁾ και την οδηγία 2009/45/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για τους κανόνες και τα πρότυπα ασφαλείας για τα επιβατηγά πλοία⁽²⁾.
- (8) Η συνδρομή που παρέχεται σε λιμένες ευρισκόμενους στο έδαφος κράτους μέλους θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να δίνει τη δυνατότητα στα άτομα με αναπηρία και στα άτομα με μειωμένη κινητικότητα να μεταβαίνουν από το καθορισμένο σημείο άφιξης στον λιμένα προς το επιβατηγό πλοίο και από το επιβατηγό πλοίο προς το καθορισμένο σημείο αναχώρησης στον λιμένα, συμπεριλαμβανομένης της επιβίβασης και της αποβίβασης.
- (9) Για την οργάνωση της συνδρομής σε άτομα με αναπηρία και άτομα με μειωμένη κινητικότητα, καθώς και για την εκπαίδευση του προσωπικού τους, οι μεταφορείς θα πρέπει να συνεργάζονται με οργανώσεις που εκπροσωπούν άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα. Στο έργο τους αυτό θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης και του Κώδικα για τα πρότυπα εκπαίδευσης, πιστοποίησης και τήρησης φυλακών των ναυτικών, καθώς και τη σύσταση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) για τον σχεδιασμό και τη λειτουργία των επιβατηγών πλοίων ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ηλικιωμένων και των ατόμων με αναπηρία.
- (10) Οι διατάξεις που διέπουν την επιβίβαση των ατόμων με αναπηρία ή των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα θα πρέπει να εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των γενικών διατάξεων που ισχύουν για την επιβίβαση των επιβατών οι οποίες ορίζονται στους ισχύοντες διεθνείς, ενωσιακούς ή εθνικούς κανόνες.
- (11) Οι νομικές πράξεις της Ένωσης για τα δικαιώματα των επιβατών θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες των επιβατών, ιδίως των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα, να χρησιμοποιούν διάφορους τρόπους μεταφοράς και να συνδυάζουν εύκολα διάφορους τρόπους μεταφοράς, με την επιφύλαξη των ισχύοντων κανόνων ασφαλείας για τη λειτουργία των πλοίων.
- (12) Οι επιβάτες θα πρέπει να ενημερώνονται δεόντως σε περίπτωση ματαίωσης ή καθυστέρησης υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών ή κρουαζιέρας. Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να βοηθούν τους επιβάτες να προβαίνουν στις αναγκαίες διευθετήσεις και, εάν χρειάζεται, να λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με εναλλακτικές ανταποκρίσεις.
- (13) Θα πρέπει να περιοριστεί η ταλαιπωρία την οποία υφίστανται οι επιβάτες εξαιτίας της ματαίωσης ή της μεγάλης καθυστέρησης του ταξιδιού τους. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να παρέχεται στους επιβάτες κατάλληλη φροντίδα και οι επιβάτες θα πρέπει να μπορούν να ακυρώνουν το ταξίδι τους και να τους επιστρέφεται το αντίτιμο του εισιτηρίου ή να τους προσφέρεται μεταφορά με άλλο δρομολόγιο υπό ικανοποιητικές συνθήκες. Το ενδεδειγμένο κατάλυμα για τους επιβάτες δεν συνίσταται υποχρεωτικά σε δωμάτια ξενοδοχείου, αλλά μπορεί να είναι επίσης οποιονδήποτε άλλο διαθέσιμο ενδεδειγμένο κατάλυμα, ανάλογα ιδίως με τις συνθήκες που συνδέονται με την κάθε συγκεκριμένη κατάσταση, τα οχήματα των επιβατών και τα χαρακτηριστικά του πλοίου. Ως προς το θέμα αυτό και σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις έκτακτων και επείγουσών περιστάσεων, οι μεταφορείς θα πρέπει να είναι σε θέση να κάνουν πλήρη χρήση των διαθέσιμων σχετικών εγκαταστάσεων, σε συνεργασία με τις πολιτικές αρχές.

(1) EE L 389 της 30.12.2006, σ. 1.

(2) EE L 163 της 25.6.2009, σ. 1.

- (14) Οι μεταφορείς θα πρέπει να προβλέπουν την καταβολή αποζημίωσης στους επιβάτες, σε περίπτωση ματαίωσης ή καθυστέρησης υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών, βάσει ποσοστού επί της τιμής του εισιτηρίου, εκτός εάν η ματαίωση ή η καθυστέρηση οφείλεται σε καιρικές συνθήκες οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο την ασφαλή λειτουργία του πλοίου ή σε έκτακτες περιστάσεις οι οποίες δεν θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί ακόμη και αν είχε ληφθεί κάθε εύλογο μέτρο.
- (15) Οι μεταφορείς θα πρέπει, σύμφωνα με τις γενικώς αποδεκτές αρχές, να φέρουν το βάρος της απόδειξης ότι η ματαίωση ή η καθυστέρηση οφείλεται σε τέτοιες καιρικές συνθήκες ή έκτακτες περιστάσεις.
- (16) Στις καιρικές συνθήκες που θέτουν σε κίνδυνο την ασφαλή λειτουργία του πλοίου θα πρέπει να περιλαμβάνονται, χωρίς όμως να περιορίζονται σε αυτές, οι ισχυροί άνεμοι, η θαλασσοταραχή, τα ισχυρά ρεύματα, οι δυσχερείς συνθήκες πάγου και η εξαιρετικά υψηλή ή χαμηλή στάθμη των υδάτων, οι τυφώνες, οι ανεμοστρόβιλοι και οι πλημμύρες.
- (17) Στις έκτακτες περιστάσεις θα πρέπει να περιλαμβάνονται, χωρίς όμως να περιορίζονται σε αυτές, οι φυσικές καταστροφές, όπως οι πυρκαγιές και οι σεισμοί, οι τρομοκρατικές επιθέσεις, οι πόλεμοι και οι στρατιωτικές ή μη στρατιωτικές ένοπλες συγκρούσεις, οι εξεγέρσεις, οι στρατιωτικές ή παράνομες διμεύσεις, οι εργασιακές συγκρούσεις, η μεταφορά στη στεριά ασθενών, τραυματιών ή νεκρών, οι επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης στη θάλασσα ή σε εσωτερικές πλωτές οδούς, τα μέτρα που είναι αναγκαία για την προστασία του περιβάλλοντος, οι αποφάσεις που λαμβάνουν οι φορείς διαχείρισης της κυκλοφορίας ή οι αρχές λιμένα ή οι αποφάσεις αρμόδιων αρχών σχετικές με τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, καθώς και για την κάλυψη επείγουσών μεταφορικών αναγκών.
- (18) Με τη σύμπραξη των ενδιαφερόμενων παραγόντων, των επαγγελματιών ενώσεων και των σωματείων πελατών, επιβατών, ατόμων με αναπηρία και ατόμων με μειωμένη κινητικότητα, οι μεταφορείς θα πρέπει να συνεργάζονται προκειμένου να προβαίνουν σε ρυθμίσεις, σε εθνικό ή ευρωπαϊκό επίπεδο, για τη βελτίωση της φροντίδας και της συνδρομής που παρέχονται στους επιβάτες, οποτεδήποτε διακόπτεται το ταξίδι τους, κυρίως σε περίπτωση μεγάλων καθυστερήσεων ή ματαίωσης του ταξιδιού. Οι εθνικοί φορείς επιβολής της νομοθεσίας θα πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με αυτές τις ρυθμίσεις.
- (19) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ήδη αποφανθεί ότι προβλήματα που οδηγούν σε ματαιώσεις ή καθυστερήσεις μπορούν να εμπίπτουν στην έννοια των έκτακτων περιστάσεων μόνο όταν προκύπτουν από γεγονότα που δεν συνδέονται αναπόσπαστα με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του οικείου μεταφορέα και τα οποία διαφεύγουν του αποτελεσματικού ελέγχου του. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι καιρικές συνθήκες που θέτουν σε κίνδυνο την ασφαλή λειτουργία του πλοίου είναι πράγματι πέραν του αποτελεσματικού ελέγχου του μεταφορέα.
- (20) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να επηρεάζει τα δικαιώματα των επιβατών που έχουν κατοχυρωθεί με την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις⁽¹⁾. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις όπου ένα οργανωμένο ταξίδι ματαιώνεται για λόγους άλλους από τη ματαίωση της υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών ή της κρουαζιέρας.
- (21) Οι επιβάτες θα πρέπει να ενημερώνονται πλήρως, σε προσβάσιμη για όλους μορφή, για τα δικαιώματα που έχουν δύναμι του παρόντος κανονισμού, ούτως ώστε να μπορούν να τα ασκούν ουσιαστικά. Τα δικαιώματα των επιβατών θα πρέπει να περιλαμβάνουν την πληροφόρησή τους σχετικά με την υπηρεσία μεταφοράς επιβατών ή την κρουαζιέρα πριν από το ταξίδι και κατά τη διάρκειά του. Όλες οι βασικές πληροφορίες που παρέχονται στους επιβάτες θα πρέπει επίσης να παρέχονται σε μορφή προσβάσιμη σε άτομα με αναπηρία και σε άτομα με μειωμένη κινητικότητα, σε μορφή η οποία θα επιτρέπει στους επιβάτες να έχουν πρόσβαση στις ίδιες πληροφορίες με τη χρήση, παραδείγματος χάριν, γραπτής, Braille, ηχητικής, οπτικής ή/και ηλεκτρονικής μορφής.
- (22) Οι επιβάτες θα πρέπει να μπορούν να ασκούν τα δικαιώματά τους μέσω κατάλληλων και προσβάσιμων διαδικασιών υποβολής παραπόνων, τις οποίες εφαρμόζουν οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών στους αντίστοιχους τομείς αρμοδιότητάς τους, ή, κατά περίπτωση, με την υποβολή παραπόνων στον φορέα ή τους φορείς που έχουν οριστεί για τον σκοπό αυτόν από το κάθε κράτος μέλος. Οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών θα πρέπει να απαντούν στα παράπονα των επιβατών εντός καθορισμένου χρονικού διαστήματος, έχοντας υπόψη ότι η μη ανταπόκρισή τους σε κάποιο παράπονο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί εναντίον τους.
- (23) Λαμβάνοντας υπόψη τις διαδικασίες που έχει θεσπίσει ένα κράτος μέλος για την υποβολή παραπόνων, παράπονο που αφορά συνδρομή σε λιμένα ή επί του πλοίου θα πρέπει να απευθύνεται κατά προτίμηση στον φορέα ή τους φορείς που έχουν οριστεί για την επιβολή της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο λιμένας επιβίβασης και, για υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών από τρίτη χώρα, στη χώρα στην οποία ευρίσκεται ο λιμένας αποβίβασης.
- (24) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τον παρόντα κανονισμό και να ορίσουν αρμόδιο φορέα ή φορείς που θα εκτελούν καθήκοντα εποπτείας και επιβολής του. Δεν επηρεάζονται τα δικαιώματα των επιβατών να ασκούν ένδικα μέσα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- (25) Ο φορέας ή οι φορείς που ορίζονται για τον έλεγχο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι ανεξάρτητοι έναντι εμπορικών συμφερόντων. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να ορίζει έναν τουλάχιστον φορέα ο οποίος, όπου ενδείκνυται, θα πρέπει να διαθέτει την εξουσία και την ικανότητα να διερευνά τα ατομικά παράπονα και να

⁽¹⁾ ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 59.

διευκολύνει την επίλυση των διαφορών. Οι επιβάτες θα πρέπει να δικαιούνται να λαμβάνουν τεκμηριωμένη απάντηση από τον φορέα που έχει οριστεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Δεδομένης της σημασίας που έχουν τα αξιόπιστα στατιστικά στοιχεία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως προκειμένου να διασφαλίζεται η συνεπής εφαρμογή του σε ολόκληρη την Ένωση, οι εκθέσεις που συντάσσουν οι εν λόγω φορείς θα πρέπει, ει δυνατόν, να περιλαμβάνουν στατιστικά στοιχεία σχετικά με τα παράπονα και τη συνέχεια που δόθηκε.

(26) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κυρώσεις που θα επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης του παρόντος κανονισμού και να εξασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

(27) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ήτοι η εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας και συνδρομής των επιβατών σε όλα τα κράτη μέλη, καθώς και εναρμονισμένων όρων δράσης των οικονομικών φορέων στην εσωτερική αγορά, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(28) Η επιβολή της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να βασίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών») ⁽¹⁾. Θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός αυτός.

(29) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽²⁾ θα πρέπει να τηρείται και να εφαρμόζεται αυστηρά, προκειμένου να διασφαλίζεται ο σεβασμός της ιδιωτικής ζωής των φυσικών και νομικών προσώπων και να εξασφαλίζεται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες και εκθέσεις χρησιμοποιούνται μόνο για την τήρηση των υποχρεώσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και δεν χρησιμοποιούνται εις βάρος των προσώπων αυτών.

(30) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

⁽¹⁾ ΕΕ L 364 της 9.12.2004, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές σχετικά με τα εξής:

- α) την αποφυγή διακρίσεων μεταξύ των επιβατών, όσον αφορά τους όρους μεταφοράς που προσφέρονται από τους μεταφορείς·
- β) την αποφυγή διακρίσεων και την παροχή συνδρομής σε άτομα με αναπηρία και σε άτομα με μειωμένη κινητικότητα·
- γ) τα δικαιώματα των επιβατών σε περιπτώσεις ματαίωσης ή καθυστέρησης·
- δ) τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους επιβάτες·
- ε) τη διεκπεραίωση παραπόνων·
- στ) τους γενικούς κανόνες για την επιβολή της νομοθεσίας.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε επιβάτες που ταξιδεύουν:
 - α) με υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών, όταν ο λιμένας επιβίβασης ευρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους·
 - β) με υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών, όταν ο λιμένας επιβίβασης ευρίσκεται εκτός του εδάφους κράτους μέλους και ο λιμένας αποβίβασης ευρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους, εφόσον η υπηρεσία εκτελείται από μεταφορέα της Ένωσης όπως ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο ε)·
 - γ) με κρουαζιέρα, όταν ο λιμένας επιβίβασης ευρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους. Ωστόσο, το άρθρο 16 παράγραφος 2, τα άρθρα 18 και 19 και το άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 4 δεν εφαρμόζονται στους επιβάτες αυτούς.
2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τους επιβάτες που ταξιδεύουν:
 - α) με πλοία πιστοποιημένα να μεταφέρουν έως 12 επιβάτες·
 - β) με πλοία που έχουν πλήρωμα υπεύθυνο για τη λειτουργία του πλοίου μέχρι τρία άτομα ή όταν η απόσταση της συνολικής υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών είναι μικρότερη από 500 μέτρα, σε απλή μετάβαση·
 - γ) σε εκδρομές περιήγησης και ξενάγησης εκτός από κρουαζιέρες ή

δ) σε πλοία που δεν προωθούνται με μηχανικά μέσα, καθώς και σε πρωτότυπα και μεμονωμένα ομοιώματα ιστορικών επιβατηγών πλοίων που σχεδιάστηκαν πριν από το 1965, που κατασκευάστηκαν κυρίως με τα πρωτότυπα υλικά και είναι πιστοποιημένα να μεταφέρουν έως 36 επιβάτες.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, για δύο χρόνια από τις 18 Δεκεμβρίου 2012, να εξαιρούν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού τα ποντοπόρα πλοία χωρητικότητας κάτω των 300 μεικτών τόνων που εκτελούν ενδομεταφορές, εφόσον τα δικαιώματα των επιβατών δυνάμει του παρόντος κανονισμού διασφαλίζονται επαρκώς από το εθνικό δίκαιο.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού τις υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών που καλύπτονται από υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, συμβάσεις δημόσιας υπηρεσίας ή ολοκληρωμένες υπηρεσίες, εφόσον τα δικαιώματα των επιβατών δυνάμει του παρόντος κανονισμού διασφαλίζονται με συγκρίσιμο τρόπο από το εθνικό δίκαιο.

5. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2006/87/ΕΚ και της οδηγίας 2009/45/ΕΚ, ουδεμία διάταξη του παρόντος κανονισμού νοείται ότι αποτελεί τεχνική απαίτηση που επιβάλλει υποχρεώσεις στους μεταφορείς, τους φορείς εκμετάλλευσης των τερματικών σταθμών ή άλλους φορείς να τροποποιήσουν ή να αντικαταστήσουν πλοία, υποδομή, λιμένες ή λιμενικούς τερματικούς σταθμούς.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «άτομο με αναπηρία» ή «άτομο με μειωμένη κινητικότητα» οποιοδήποτε άτομο η κινητικότητα του οποίου είναι μειωμένη κατά τη χρήση των μεταφορικών μέσων, λόγω οποιασδήποτε σωματικής αναπηρίας (αισθητηρίου ή κινητικής, μόνιμης ή προσωρινής), διανοητικής ανικανότητας ή αδυναμίας ή λόγω οποιασδήποτε άλλης αιτίας ανικανότητας ή λόγω ηλικίας και η κατάσταση του οποίου απαιτεί κατάλληλη προσοχή και προσαρμογή των προσφερόμενων σε όλους τους επιβάτες υπηρεσιών στις ιδιαίτερες ανάγκες του ατόμου αυτού,
- β) «έδαφος κράτους μέλους» περιοχή στην οποία εφαρμόζεται η συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 355 αυτής, υπό τους όρους που καθορίζονται εκεί,
- γ) «συνθήκες πρόσβασης» κατάλληλοι κανόνες, οδηγίες και πληροφόρηση σχετικά με την προσβασιμότητα των λιμενικών τερματικών σταθμών και των πλοίων, καθώς και των εγκαταστάσεών τους, για τα άτομα με αναπηρία ή τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα,
- δ) «μεταφορέας» το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, πλην του διοργανωτή ταξιδιών, του ταξιδιωτικού πράκτορα ή του πωλητή εισιτηρίων, που προσφέρει υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών ή κρουαζιέρες στο ευρύ κοινό,

- ε) «μεταφορέας της Ένωσης» μεταφορέας εγκατεστημένος στο έδαφος κράτους μέλους ή μεταφορέας ο οποίος προσφέρει υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών από ή προς το έδαφος κράτους μέλους,
- στ) «υπηρεσία μεταφοράς επιβατών» εμπορική υπηρεσία μεταφοράς επιβατών διά θαλάσσης ή μέσω εσωτερικών πλωτών οδών σύμφωνα με δημοσιευμένο πρόγραμμα δρομολογίων,
- ζ) «ολοκληρωμένες υπηρεσίες» οι διασυνδεδεμένες υπηρεσίες εντός καθορισμένης γεωγραφικής περιοχής, των οποίων η υπηρεσία παροχής πληροφοριών, το σύστημα έκδοσης εισιτηρίων και το πρόγραμμα δρομολογίων είναι ενιαία,
- η) «εκτελεστής της μεταφοράς» πρόσωπο διαφορετικό από τον μεταφορέα, το οποίο εκτελεί όντως όλη τη μεταφορά ή μέρος αυτής,
- θ) «εσωτερική πλωτή οδός» το φυσικό ή τεχνητό πλωτό εσωτερικό υδάτινο σύστημα ή σύστημα διασυνδεδεμένων υδάτινων συστημάτων, που χρησιμοποιούνται για μεταφορά, όπως λίμνες, ποταμοί ή κανάλια ή οποιοσδήποτε συνδυασμός των ανωτέρω,
- ι) «λιμένας» θέση ή γεωγραφική περιοχή η οποία δημιουργείται από βελτιωτικά έργα και εγκαταστάσεις, ώστε να επιτρέπει την υποδοχή πλοίων, από τα οποία γίνεται τακτική επιβίβαση ή αποβίβαση επιβατών,
- ια) «λιμενικός τερματικός σταθμός» τερματικός σταθμός, επανδρωμένος από μεταφορέα ή φορέα εκμετάλλευσης τερματικού σταθμού, σε λιμένα με εγκαταστάσεις, όπως έλεγχος εισιτηρίων, εκδοτήρια εισιτηρίων ή αίθουσες αναμονής, και προσωπικό για την επιβίβαση ή την αποβίβαση επιβατών που χρησιμοποιούν υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών ή συμμετέχουν σε κρουαζιέρα,
- ιβ) «πλοίο» σκάφος που χρησιμοποιείται για πλου στη θάλασσα ή σε εσωτερικές πλωτές οδούς,
- ιγ) «σύμβαση μεταφοράς» η σύμβαση μεταφοράς μεταξύ του μεταφορέα και του επιβάτη, για την παροχή μιας ή περισσότερων υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών ή κρουαζιερών,
- ιδ) «εισιτήριο» έγκυρο έγγραφο ή άλλο τεκμήριο σύμβασης μεταφοράς,
- ιε) «πωλητής εισιτηρίων» κάθε λιανοπωλητής που συνάπτει συμβάσεις μεταφοράς για λογαριασμό του μεταφορέα,
- ιστ) «ταξιδιωτικός πράκτορας» κάθε λιανοπωλητής που ενεργεί για λογαριασμό επιβάτη ή διοργανωτή ταξιδιών προς σύναψη συμβάσεων μεταφοράς,
- ιζ) «διοργανωτής ταξιδιών» ο διοργανωτής ή ο λιανοπωλητής, πλην του μεταφορέα, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ,
- ιη) «κράτηση» η κράτηση θέσης σε μια συγκεκριμένη αναχώρηση υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών ή κρουαζιέρας,

ιθ) «φορέας εκμετάλλευσης τερματικού σταθμού» ιδιωτικός ή δημόσιος φορέας στο έδαφος ενός κράτους μέλους που είναι υπεύθυνος για τη διοίκηση και τη διαχείριση λιμενικού τερματικού σταθμού,

κ) «κρουαζιέρα» υπηρεσία μεταφορών διά θαλάσσης ή μέσω εσωτερικών πλωτών οδών, που πραγματοποιείται αποκλειστικά χάριν ευχαρίστησης ή αναψυχής και συνοδεύεται από κατάλυμα και άλλες ευκολίες, η οποία υπερβαίνει τις δύο διανυκτερεύσεις στο πλοίο,

κα) «ναυτικό συμβάν» ναυάγιο, ανατροπή, σύγκρουση ή προσάραξη του πλοίου, έκρηξη ή πυρκαγιά στο πλοίο ή ελάττωμα του πλοίου.

Άρθρο 4

Εισιτήρια και όροι συμβάσεων χωρίς διακρίσεις

1. Οι μεταφορείς εκδίδουν εισιτήριο στον επιβάτη, εκτός εάν κατά το εθνικό δίκαιο άλλα έγγραφα αποτελούν έγκυρο τίτλο μεταφοράς. Επιτρέπεται η έκδοση ηλεκτρονικού εισιτηρίου.

2. Υπό την επιφύλαξη κομίστρων κοινωνικού χαρακτήρα, οι όροι σύμβασης και τα κόμιστρα που εφαρμόζονται από τους μεταφορείς ή τους πωλητές εισιτηρίων προσφέρονται στο ευρύ κοινό χωρίς καμία άμεση ή έμμεση διάκριση λόγω της εθνικότητας του τελικού πελάτη ή λόγω του τόπου εγκατάστασης των μεταφορέων ή των πωλητών εισιτηρίων εντός της Ένωσης.

Άρθρο 5

Ανάθεση της εκτέλεσης υποχρεώσεων σε τρίτους

1. Αν η εκτέλεση των υποχρεώσεων δυνάμει του παρόντος κανονισμού έχει ανατεθεί σε εκτελεστή μεταφορών, πωλητή εισιτηρίων ή άλλο πρόσωπο, ο μεταφορέας, ο ταξιδιωτικός πράκτορας, ο διοργανωτής ταξιδιών ή ο φορέας εκμετάλλευσης του τερματικού σταθμού που έχει αναθέσει αυτές τις υποχρεώσεις παραμένει υπόλογος για τις πράξεις και παραλείψεις του εν λόγω τρίτου προσώπου, στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων του.

2. Επιπλέον της παραγράφου 1, το πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί η εκτέλεση υποχρέωσης από τον μεταφορέα, τον ταξιδιωτικό πράκτορα, τον διοργανωτή ταξιδιών ή τον φορέα εκμετάλλευσης τερματικού σταθμού υπόκειται επίσης στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων περί ευθύνης και υπεράσπισης όσον αφορά την ανατεθείσα υποχρέωση.

Άρθρο 6

Αποκλεισμός αποποίησης

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις βάσει του παρόντος κανονισμού δεν αποτελούν αντικείμενο αποποίησης ή αποκλεισμού, ιδίως με ρήτρα περιορισμού ή παρέκκλισης στη σύμβαση μεταφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ

Άρθρο 7

Δικαίωμα μεταφοράς

1. Οι μεταφορείς, οι ταξιδιωτικοί πράκτορες και οι διοργανωτές ταξιδιών δεν αρνούνται να δεχθούν κράτηση, να εκδώσουν ή να παράσχουν κατ' άλλο τρόπο εισιτήριο ή να επιβιβάσουν άτομα λόγω μόνο της αναπηρίας ή μειωμένης κινητικότητας.

2. Η κράτηση και η έκδοση εισιτηρίων σε άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα πραγματοποιείται χωρίς επιπλέον κόστος υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για όλους τους άλλους επιβάτες.

Άρθρο 8

Εξαιρέσεις και ειδικοί όροι

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 7 παράγραφος 1, οι μεταφορείς, οι ταξιδιωτικοί πράκτορες και οι διοργανωτές ταξιδιών μπορούν να αρνούνται να δεχθούν κράτηση, να εκδώσουν ή να παράσχουν κατ' άλλο τρόπο εισιτήριο ή να επιβιβάσουν άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα:

α) για να συμμορφωθούν προς τις ισχύουσες απαιτήσεις ασφαλείας που ορίζει το διεθνές, ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο ή τις απαιτήσεις ασφαλείας που ορίζουν οι αρμόδιες αρχές,

β) εάν ο σχεδιασμός του επιβατηγού πλοίου ή η υποδομή και ο εξοπλισμός του λιμένα, συμπεριλαμβανομένων των λιμενικών τερματικών σταθμών, καθιστά αδύνατο να πραγματοποιηθεί η επιβίβαση, η αποβίβαση ή η μεταφορά του εν λόγω ατόμου με ασφαλή ή λειτουργικά εφικτό τρόπο.

2. Σε περίπτωση που αρνούνται να δεχθούν κράτηση, να εκδώσουν ή να παράσχουν κατ' άλλο τρόπο εισιτήριο για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι μεταφορείς, οι ταξιδιωτικοί πράκτορες και οι διοργανωτές ταξιδιών καταβάλλουν κάθε εύλογη προσπάθεια για να προσφέρουν στον ενδιαφερόμενο αποδεκτή εναλλακτική μεταφορά με υπηρεσία μεταφοράς επιβατών ή κρουαζιέρα που διενεργείται από τον μεταφορέα.

3. Εφόσον άτομο με αναπηρία ή με μειωμένη κινητικότητα, το οποίο έχει κράτηση ή εισιτήριο και συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις του άρθρου 11 παράγραφος 2, παρά ταύτα δεν έγινε δεκτό προς επιβίβαση βάσει του παρόντος κανονισμού, στο άτομο αυτό, καθώς και σε κάθε άτομο που το συνοδεύει, κατά την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, πρέπει να δίδεται το δικαίωμα να επιλέξουν επιστροφή χρημάτων ή μεταφορά με άλλο δρομολόγιο, όπως προβλέπεται στο παράρτημα Ι. Το δικαίωμα της επιλογής δρομολογίου με επιστροφή ή μεταφοράς με άλλο δρομολόγιο εξαρτάται από την τήρηση όλων των απαιτήσεων ασφαλείας.

4. Εάν αυτό είναι απολύτως απαραίτητο και υπό τους ίδιους όρους με αυτούς που ορίζονται στην παράγραφο 1, οι μεταφορείς, οι ταξιδιωτικοί πράκτορες και οι διοργανωτές ταξιδιών μπορούν να απαιτήσουν να συνοδεύεται το άτομο με αναπηρία ή το άτομο με μειωμένη κινητικότητα από άλλο άτομο το οποίο δύναται να παρέχει στο άτομο με αναπηρία ή με μειωμένη κινητικότητα την απαιτούμενη συνδρομή. Όσον αφορά τις υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών, τέτοιου είδους συνοδός μεταφέρεται δωρεάν.

5. Όταν οι μεταφορείς, οι ταξιδιωτικοί πράκτορες ή οι διοργανωτές ταξιδιών προσφεύγουν στις παραγράφους 1 ή 4, ενημερώνουν αμέσως το άτομο με αναπηρία ή το άτομο με μειωμένη κινητικότητα για τους συγκεκριμένους λόγους που την αιτιολογούν. Κατόπιν αιτήσεως, οι λόγοι αυτοί κοινοποιούνται γραπτώς προς το άτομο με αναπηρία ή το άτομο με μειωμένη κινητικότητα, το αργότερο εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την υποβολή της αίτησης. Σε περίπτωση άρνησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), αναφέρονται οι ισχύουσες απαιτήσεις ασφαλείας.

Άρθρο 9

Πρόσβασιμότητα και πληροφόρηση

1. Σε συνεργασία με οργανώσεις που εκπροσωπούν άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα, οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών, κατά περίπτωση μέσω των οργανωτικών τους δομών, δημιουργούν ή διατηρούν συνθήκες πρόσβασης χωρίς διακρίσεις για τη μεταφορά ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα, καθώς και των συνοδών τους. Οι συνθήκες πρόσβασης κοινοποιούνται, κατόπιν αιτήσεως, στους εθνικούς φορείς επιβολής της νομοθεσίας.

2. Οι συνθήκες πρόσβασης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δημοσιοποιούνται από τους μεταφορείς και τους φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών σε φυσική μορφή ή μέσω διαδικτύου σε προσβάσιμη μορφή κατόπιν αιτήσεως και στις ίδιες γλώσσες στις οποίες διατίθενται εν γένει οι πληροφορίες στους άλλους επιβάτες. Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα.

3. Οι διοργανωτές ταξιδιών γνωστοποιούν τις συνθήκες πρόσβασης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 οι οποίες ισχύουν για διαδρομές που περιλαμβάνονται σε οργανωμένα ταξίδια, οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις, τις οποίες οργανώνουν, πωλούν ή προσφέρουν προς πώληση.

4. Οι μεταφορείς, οι ταξιδιωτικοί πράκτορες και οι διοργανωτές ταξιδιών μεριμνούν ώστε όλες οι σχετικές πληροφορίες, περιλαμβανομένων των κρατήσεων και των πληροφοριών μέσω διαδικτύου, για τους όρους μεταφοράς, το ταξίδι και τις συνθήκες πρόσβασης να είναι διαθέσιμες, σε κατάλληλη και προσβάσιμη μορφή, για τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα. Τα άτομα που έχουν ανάγκη συνδρομής λαμβάνουν γραπτή επιβεβαίωση για την παροχή της συνδρομής αυτής με κάθε διαθέσιμο μέσο, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών μέσων ή της υπηρεσίας σύντομων μηνυμάτων (SMS).

Άρθρο 10

Δικαίωμα συνδρομής σε λιμένες και επί του πλοίου

Με την επιφύλαξη των συνθηκών πρόσβασης του άρθρου 9 παράγραφος 1, οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης

τερματικών σταθμών, στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων αρμοδιότητάς τους, παρέχουν δωρεάν συνδρομή στα άτομα με αναπηρία και στα άτομα με μειωμένη κινητικότητα, όπως ορίζεται στα παραρτήματα II και III, σε λιμένες, συμπεριλαμβανομένης της επιβίβασης και αποβίβασης, και επί του πλοίου. Η συνδρομή προσαρμόζεται, ει δυνατόν, στις ατομικές ανάγκες του ατόμου με αναπηρία ή μειωμένη κινητικότητα.

Άρθρο 11

Όροι παροχής της συνδρομής

1. Οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών, στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων αρμοδιότητάς τους, παρέχουν συνδρομή σε άτομα με αναπηρία και άτομα με μειωμένη κινητικότητα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10, εφόσον:

α) ο μεταφορέας ή ο φορέας εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών έχει ειδοποιηθεί, με οποιοδήποτε διαθέσιμο μέσο, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών μέσων ή των μηνυμάτων SMS, ότι το άτομο έχει ανάγκη συνδρομής το αργότερο 48 ώρες πριν να απαιτηθεί η συνδρομή, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί συντομότερη περίοδος μεταξύ του επιβάτη και του μεταφορέα ή του φορέα εκμετάλλευσης του τερματικού σταθμού, και

β) το άτομο με αναπηρία ή το άτομο με μειωμένη κινητικότητα παρουσιάζεται στον λιμένα ή στο καθορισμένο σημείο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 3:

i) την ώρα που έχει οριστεί γραπτώς από τον μεταφορέα, η οποία δεν υπερβαίνει τα 60 λεπτά πριν από τη γνωστοποιημένη ώρα επιβίβασης, ή

ii) εάν δεν έχει οριστεί ώρα επιβίβασης, το αργότερο 60 λεπτά πριν από τη γνωστοποιημένη ώρα αναχώρησης, εκτός εάν άλλως έχουν συμφωνήσει μεταξύ τους ο επιβάτης και ο μεταφορέας ή ο φορέας εκμετάλλευσης του τερματικού σταθμού.

2. Επιπλέον της παραγράφου 1, άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα κοινοποιούν στον μεταφορέα, κατά τη στιγμή της κράτησης ή προαγοράς του εισιτηρίου, τις ειδικές τους ανάγκες σχετικά με κατάλυμα ή κάθισμα ή τις απαιτούμενες υπηρεσίες, ή την ανάγκη να φέρουν μαζί τους ιατρικό εξοπλισμό, εφόσον η ανάγκη είναι γνωστή εκείνη τη στιγμή.

3. Η κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) και παράγραφο 2 μπορεί πάντα να υποβληθεί στον ταξιδιωτικό πράκτορα ή τον διοργανωτή ταξιδιών από τον οποίο αγοράστηκε το εισιτήριο. Όταν το εισιτήριο επιτρέπει πολλαπλά ταξίδια, αρκεί μία κοινοποίηση, εφόσον παρέχονται επαρκείς πληροφορίες για το χρονοδιάγραμμα των επόμενων ταξιδιών. Ο επιβάτης λαμβάνει επιβεβαίωση στην οποία δηλώνεται ότι η ανάγκη συνδρομής έχει κοινοποιηθεί δεδόντως σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) και την παράγραφο 2.

4. Εάν δεν γίνει κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) και την παράγραφο 2, οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών καταβάλλουν παρά ταύτα κάθε εύλογη προσπάθεια για την παροχή συνδρομής κατά τρόπον ώστε το άτομο με αναπηρία ή το άτομο με μειωμένη κινητικότητα να μπορεί να επιβιβαστεί, να αποβιβαστεί και να ταξιδέψει στο πλοίο.

5. Όταν άτομο με αναπηρία ή άτομο με μειωμένη κινητικότητα συνοδεύεται από αναγνωρισμένο σκύλο συνοδείας, ο σκύλος αυτός ταξιδεύει στον ίδιο χώρο με το εν λόγω άτομο, υπό την προϋπόθεση ότι ο μεταφορέας, ο ταξιδιωτικός πράκτορας ή ο διοργανωτής ταξιδιών έχουν ενημερωθεί σύμφωνα με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες για τη μεταφορά αναγνωρισμένων σκύλων συνοδείας σε επιβατηγά πλοία, εφόσον υπάρχουν τέτοιοι κανόνες.

Άρθρο 12

Παραλαβή κοινοποιήσεων και καθορισμός σημείων συνάντησης

1. Οι μεταφορείς, οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών, οι ταξιδιωτικοί πράκτορες και οι διοργανωτές ταξιδιών λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την αίτηση για κοινοποίηση και για την παραλαβή των κοινοποιήσεων του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) και του άρθρου 11 παράγραφος 2. Η υποχρέωση αυτή ισχύει για όλα τα σημεία πώλησης, συμπεριλαμβανομένης της πώλησης από τηλεφώνου και μέσω του διαδικτύου.

2. Όταν οι ταξιδιωτικοί πράκτορες ή οι διοργανωτές ταξιδιών λαμβάνουν την κοινοποίηση κατά την παράγραφο 1 διαβιβάζουν, κατά τις κανονικές ώρες λειτουργίας των γραφείων τους, την πληροφορία στον μεταφορέα ή τον φορέα εκμετάλλευσης του τερματικού σταθμού χωρίς καθυστέρηση.

3. Οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών ορίζουν ένα σημείο εντός ή εκτός των λιμενικών τερματικών σταθμών, στο οποίο άτομα με αναπηρία ή με μειωμένη κινητικότητα μπορούν να δηλώνουν την άφιξή τους και να ζητούν συνδρομή. Το σημείο αυτό σηματοδοτείται ευκρινώς και παρέχει βασικές πληροφορίες για τον λιμενικό τερματικό σταθμό και την παρεχόμενη συνδρομή, σε προσβάσιμη μορφή.

Άρθρο 13

Ποιοτικά πρότυπα συνδρομής

1. Φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών και μεταφορείς που εκμεταλλεύονται λιμενικούς τερματικούς σταθμούς ή υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών με συνολικά πάνω από 100 000 μετακινήσεις επιβατών εμπορικού χαρακτήρα κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, στο πλαίσιο των αντιστοίχων τομέων αρμοδιοότητάς τους, διαμορφώνουν πρότυπα ποιότητας για τη συνδρομή που καθορίζεται στα παραρτήματα II και III και προσδιορίζουν, όπου είναι εφικτό μέσω των οργανώσεών τους, τους απαιτούμενους πόρους για την επίτευξη αυτών των προτύπων, σε συνεργασία με οργανώσεις που εκπροσωπούν άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα.

2. Για τον καθορισμό των προτύπων ποιότητας, λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι πολιτικές και οι κώδικες δεοντολογίας που αναγνωρίζονται διεθνώς σχετικά με τη διευκόλυνση της μεταφοράς ατόμων με αναπηρία ή ατόμων με μειωμένη κινητικότητα, και κυρίως η σύσταση του ΔΝΟ για το σχεδιασμό και τη λειτουργία των επιβατηγών πλοίων ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ηλικιωμένων και των ατόμων με αναπηρία.

3. Τα πρότυπα ποιότητας που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δημοσιοποιούνται από τους φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών και τους μεταφορείς σε φυσική μορφή ή μέσω διαδικτύου σε προσβάσιμη μορφή και στις ίδιες γλώσσες στις οποίες διατίθενται εν γένει οι πληροφορίες σε όλους τους επιβάτες.

Άρθρο 14

Εκπαίδευση και οδηγίες

Με την επιφύλαξη της Διεθνούς Σύμβασης και του Κώδικα για τα πρότυπα εκπαίδευσης, πιστοποίησης και τήρησης φυλακών των ναυτικών και των κανονισμών που θεσπίζονται δυνάμει της Αναδωρημένης σύμβασης για τη ναυσιπλοία στον Ρήνο και της σύμβασης για το καθεστώς ναυσιπλοίας στον Δούναβη, οι μεταφορείς και, κατά περίπτωση, οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών θεσπίζουν διαδικασίες εκπαίδευσης σε θέματα αναπηρίας, συμπεριλαμβανομένων οδηγιών, και διασφαλίζουν ότι:

- α) τα μέλη του προσωπικού τους, συμπεριλαμβανομένων των απασχολούμενων από τυχόν άλλα μέρη εκτέλεσης της σύμβασης, τα οποία παρέχουν άμεση συνδρομή σε άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα, λαμβάνουν εκπαίδευση ή οδηγίες, όπως περιγράφεται στο παράρτημα IV μέρη Α και Β,
- β) τα μέλη του προσωπικού τους τα οποία είναι κατά τα άλλα αρμόδια για την κράτηση και την πώληση των εισιτηρίων ή την επιβίβαση και αποβίβαση, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απασχολούνται από τυχόν άλλα μέρη εκτέλεσης της σύμβασης, λαμβάνουν εκπαίδευση ή οδηγίες, όπως περιγράφεται στο παράρτημα IV μέρος Α, και
- γ) οι κατηγορίες του προσωπικού που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) διατηρούν τις δεξιότητές τους, για παράδειγμα με οδηγίες ή επαναληπτικά εκπαιδευτικά μαθήματα, κατά περίπτωση.

Άρθρο 15

Αποζημίωση για εξοπλισμό κινητικότητας ή άλλο ειδικό εξοπλισμό

1. Οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών ευθύνονται για ζημία που προκύπτει από απώλεια ή βλάβη σε εξοπλισμό κινητικότητας ή άλλο ειδικό εξοπλισμό που χρησιμοποιείται από άτομο με αναπηρία ή άτομο με μειωμένη κινητικότητα, εφόσον το περιστατικό κατά το οποίο προκλήθηκε η ζημία οφειλόταν σε υπαιτιότητα ή παράλειψη του μεταφορέα ή του φορέα εκμετάλλευσης τερματικού σταθμού. Η υπαιτιότητα ή η παράλειψη του μεταφορέα τεκμαίρονται για τη ζημία που προκλήθηκε από ναυτικό συμβάν.

2. Η αποζημίωση της παραγράφου 1 αντιστοιχεί στην αξία αντικατάστασης του σχετικού εξοπλισμού ή, κατά περίπτωση, στις δαπάνες επισκευής.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 392/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την ευθύνη των μεταφορέων που εκτελούν θαλάσσιες μεταφορές επιβατών, σε περίπτωση ατυχήματος (¹).

4. Επιπλέον, καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια να παρασχεθεί ταχέως προσωρινός εξοπλισμός αντικατάστασης που να συνιστά κατάλληλη εναλλακτική λύση.

(¹) ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 24.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

**ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΤΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ
ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ**

Άρθρο 16

**Ενημέρωση σε περίπτωση ματαίωσης ή καθυστέρησης της
αναχώρησης**

1. Σε περίπτωση ματαίωσης ή καθυστερημένης αναχώρησης υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών ή κρουαζιέρας, ο μεταφορέας ή, κατά περίπτωση, ο φορέας εκμετάλλευσης του τερματικού σταθμού ενημερώνει τους επιβάτες που αναχωρούν από τους λιμενικούς τερματικούς σταθμούς ή, ει δυνατόν, τους επιβάτες που αναχωρούν από τους λιμένες, για την κατάσταση το συντομότερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο 30 λεπτά μετά από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης, και για την εκτιμώμενη ώρα αναχώρησης και άφιξης αμέσως μόλις έχει στη διάθεσή του σχετική πληροφορία.

2. Εάν οι επιβάτες χάσουν ανταπόκριση στο πλαίσιο της μεταφοράς λόγω ματαίωσης ή καθυστερημένης αναχώρησης, ο μεταφορέας και, κατά περίπτωση, ο φορέας εκμετάλλευσης του τερματικού σταθμού καταβάλλουν εύλογες προσπάθειες να ενημερώσουν τους ενδιαφερόμενους επιβάτες σχετικά με εναλλακτικές ανταποκρίσεις.

3. Ο μεταφορέας ή, κατά περίπτωση, ο φορέας εκμετάλλευσης του τερματικού σταθμού μεριμνά ώστε τα άτομα με αναπηρία ή τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα να λαμβάνουν τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 σε προσβάσιμη μορφή.

Άρθρο 17

**Συνδρομή σε περίπτωση ματαίωσης ή καθυστέρησης
αναχωρήσεων**

1. Όταν ο μεταφορέας αναμένει ευλόγως ότι η αναχώρηση υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών ή κρουαζιέρας θα ματαιωθεί ή θα καθυστερήσει άνω των 90 λεπτών από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης, προσφέρει στους επιβάτες οι οποίοι αναχωρούν από τους λιμενικούς τερματικούς σταθμούς δωρεάν ελαφρά γεύματα, γεύματα ή αναψυκτικά ανάλογα με το χρόνο αναμονής, εφόσον είναι διαθέσιμα ή μπορούν ευλόγως να εξασφαλισθούν.

2. Σε περίπτωση ματαίωσης ή καθυστερημένης αναχώρησης που καθιστά αναγκαία τη διανυκτέρευση επί μία ή περισσότερες νύκτες ή την παραμονή επί μεγαλύτερο διάστημα από εκείνο που σχεδίαζε ο επιβάτης, όπου και όταν αυτό είναι υλικά εφικτό, ο μεταφορέας προσφέρει δωρεάν στους επιβάτες που αναχωρούν από τους λιμενικούς τερματικούς σταθμούς ενδεδειγμένο κατάλυμα, στο πλοίο ή στην ξηρά, και μεταφορά από και προς το λιμάνι και τον τόπο του καταλύματος, επιπλέον των ελαφρών γευμάτων, των γευμάτων ή των αναψυκτικών που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Για κάθε επιβάτη, ο μεταφορέας μπορεί να περιορίζει το συνολικό κόστος του καταλύματος στην ξηρά, μη συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς από και προς τον λιμενικό τερματικό σταθμό και τον τόπο του καταλύματος, σε 80 EUR ανά διανυκτέρευση, για τρεις διανυκτερεύσεις κατ' ανώτατο όριο.

3. Κατά την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, ο μεταφορέας δίδει ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα, καθώς και των συνοδών τους.

Άρθρο 18

**Μεταφορά με άλλο δρομολόγιο και επιστροφή χρημάτων σε
περίπτωση ματαίωσης ή καθυστέρησης αναχωρήσεων**

1. Όταν ο μεταφορέας αναμένει ευλόγως ότι μια υπηρεσία μεταφοράς επιβατών θα ματαιωθεί ή θα καθυστερήσει να αναχωρήσει από λιμενικό τερματικό σταθμό για πάνω από 90 λεπτά, προσφέρει αμέσως στον επιβάτη την επιλογή μεταξύ:

- α) μεταφοράς με άλλο δρομολόγιο προς τον τελικό προορισμό, υπό συγκρίσιμες συνθήκες μεταφοράς, όπως ορίζεται στη σύμβαση μεταφοράς, το ταχύτερο δυνατόν και χωρίς επιπλέον κόστος·
- β) επιστροφής της τιμής του εισιτηρίου και, εάν συντρέχει περίπτωση, δωρεάν υπηρεσίας επιστροφής στο αρχικό σημείο αναχώρησης, όπως ορίζεται στη σύμβαση μεταφοράς, το ταχύτερο δυνατόν.

2. Όταν μια υπηρεσία μεταφοράς επιβατών ακυρώνεται ή καθυστερεί να αναχωρήσει από λιμένα για πάνω από 90 λεπτά, οι επιβάτες έχουν το δικαίωμα ανάλογης μεταφοράς με άλλο δρομολόγιο ή επιστροφής της τιμής του εισιτηρίου εκ μέρους του μεταφορέα.

3. Η επιστροφή του αντιτίμου του εισιτηρίου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) και παράγραφο 2 γίνεται εντός επτά ημερών, σε μετρητά, με ηλεκτρονικό τραπεζικό έμβασμα, με τραπεζική εντολή ή επιταγή, στην τιμή που αγοράστηκε, για το μέρος ή τα μέρη του ταξιδιού που δεν πραγματοποιήθηκαν και για το μέρος ή τα μέρη του ταξιδιού που ήδη πραγματοποιήθηκαν, εφόσον το ταξίδι δεν εξυπηρετεί πλέον κανέναν σκοπό σε σχέση με το αρχικό ταξιδιωτικό σχέδιο του επιβάτη. Εφόσον συμφωνήσει ο επιβάτης, η επιστροφή του πλήρους αντιτίμου του εισιτηρίου μπορεί να καταβληθεί σε δελτία (κουπόνια) και/ή άλλες υπηρεσίες αξίας ισοδύναμης προς την τιμή αγοράς του εισιτηρίου, υπό την προϋπόθεση ότι οι όροι παρέχουν ευελιξία, ιδίως όσον αφορά την περίοδο ισχύος και τον προορισμό.

Άρθρο 19

**Αποζημίωση επί της τιμής του εισιτηρίου σε περίπτωση
καθυστέρησης στην άφιξη**

1. Χωρίς απώλεια του δικαιώματος μεταφοράς, οι επιβάτες μπορούν να ζητήσουν αποζημίωση από τον μεταφορέα, εάν αντιμετωπίζουν καθυστέρηση κατά την άφιξη στον τελικό προορισμό βάσει της σύμβασης μεταφοράς. Το ελάχιστο επίπεδο αποζημίωσης είναι 25 % του κομίστρου για καθυστέρηση τουλάχιστον:

- α) μιας ώρας σε περίπτωση προγραμματισμένης διαδρομής μέχρι και τεσσάρων ωρών·
- β) δύο ωρών σε περίπτωση προγραμματισμένης διαδρομής άνω των τεσσάρων, αλλά όχι άνω των οκτώ ωρών·
- γ) τριών ωρών, σε περίπτωση προγραμματισμένης διαδρομής άνω των οκτώ, αλλά όχι άνω των 24 ωρών· ή
- δ) έξι ωρών, σε περίπτωση προγραμματισμένης διαδρομής άνω των 24 ωρών.

Εάν η καθυστέρηση υπερβαίνει το διπλάσιο του χρόνου που αναφέρεται στα στοιχεία α) έως δ), η αποζημίωση ανέρχεται στο 50 % της τιμής του εισιτηρίου.

2. Οι επιβάτες που είναι κάτοχοι ταξιδιωτικής κάρτας ή εισιτηρίου απεριόριστων διαδρομών και αντιμετωπίζουν διαδοχικές καθυστερήσεις στην άφιξη κατά τη διάρκεια ισχύος της κάρτας ή του εισιτηρίου, μπορούν να ζητούν ανάλογη αποζημίωση, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του μεταφορέα περί παροχής αποζημιώσεων. Οι ρυθμίσεις αυτές καθορίζουν τα κριτήρια βάσει των οποίων προσδιορίζεται η καθυστέρηση στην άφιξη και υπολογίζεται η αποζημίωση.

3. Η αποζημίωση υπολογίζεται σε σχέση με την τιμή η οποία όντως καταβλήθηκε από τον επιβάτη για την καθυστερημένη υπηρεσία μεταφοράς του.

4. Όταν η μεταφορά αφορά ταξίδι με επιστροφή, η αποζημίωση για την καθυστέρηση στην άφιξη προς οποιαδήποτε κατεύθυνση υπολογίζεται με βάση το ήμισυ της καταβληθείσας τιμής εισιτηρίου για τη συγκεκριμένη υπηρεσία μεταφοράς επιβατών.

5. Η αποζημίωση καταβάλλεται εντός ενός μηνός από την υποβολή της αίτησης αποζημίωσης. Η αποζημίωση μπορεί να καταβληθεί σε δελτία (κουπόνια) ή/και άλλες υπηρεσίες, υπό την προϋπόθεση ότι οι όροι παρέχουν ευελιξία, ιδίως όσον αφορά την περίοδο ισχύος και τον προορισμό. Η αποζημίωση καταβάλλεται σε χρήμα κατόπιν αιτήματος του επιβάτη.

6. Η αποζημίωση επί της τιμής του εισιτηρίου δεν μειώνεται με τη χρέωση εξόδων συναλλαγής, όπως τέλη, τηλεφωνικά έξοδα ή γραμματόσημα. Οι μεταφορείς δύνανται να ορίσουν το ελάχιστο χρηματικό όριο κάτω του οποίου δεν καταβάλλεται αποζημίωση. Το όριο αυτό δεν υπερβαίνει τα έξι EUR.

Άρθρο 20

Εξαιρέσεις

1. Τα άρθρα 17, 18 και 19 δεν εφαρμόζονται για τους επιβάτες με ανοικτά εισιτήρια, εφόσον δεν προσδιορίζεται η ώρα αναχώρησης, εκτός των επιβατών που διαθέτουν ταξιδιωτική κάρτα ή εισιτήριο πολλαπλών διαδρομών.

2. Τα άρθρα 17 και 19 δεν εφαρμόζονται όταν ο επιβάτης έχει ενημερωθεί για τη ματαίωση ή την καθυστέρηση πριν από την αγορά του εισιτηρίου ή όταν ο επιβάτης είναι υπαίτιος για τη ματαίωση ή την καθυστέρηση.

3. Το άρθρο 17 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που ο μεταφορέας αποδεικνύει ότι η ματαίωση ή η καθυστέρηση οφείλεται σε καιρικές συνθήκες οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο την ασφαλή λειτουργία του πλοίου.

4. Το άρθρο 19 δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που ο μεταφορέας αποδεικνύει ότι η ματαίωση ή η καθυστέρηση οφείλεται σε καιρικές συνθήκες οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο την ασφαλή λειτουργία του πλοίου ή σε έκτακτες περιστάσεις που εμποδίζουν την εκτέλεση της υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών οι οποίες δεν θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί ακόμη και αν είχε ληφθεί κάθε εύλογο μέτρο.

Άρθρο 21

Περατέρω αξιώσεις

Ουδενμία διάταξη του παρόντος κανονισμού κωλύει τους επιβάτες να αξιώσουν αποζημίωση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για ζημία που προκύπτει από ματαίωση ή καθυστέρηση των υπηρεσιών μεταφοράς ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, μεταξύ άλλων βάσει της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ

Άρθρο 22

Δικαίωμα σε ταξιδιωτικές πληροφορίες

Οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών, στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων αρμοδιότητάς τους, παρέχουν στους επιβάτες επαρκείς πληροφορίες, καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού, σε μορφή προσβάσιμη σε όλους και στις ίδιες γλώσσες στις οποίες διατίθενται εν γένει οι πληροφορίες σε όλους τους επιβάτες. Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα.

Άρθρο 23

Ενημέρωση για τα δικαιώματα των επιβατών

1. Οι μεταφορείς, οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών και, κατά περίπτωση, οι λιμενικές αρχές μεριμνούν, στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων αρμοδιότητάς τους, ώστε οι πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα που έχουν οι επιβάτες δυνάμει του παρόντος κανονισμού να δημοσιοποιούνται στα πλοία, στους λιμένες, ει δυνατόν, και στους λιμενικούς τερματικούς σταθμούς. Οι πληροφορίες παρέχονται, κατά το δυνατόν, σε προσβάσιμη μορφή και στις ίδιες γλώσσες στις οποίες διατίθενται εν γένει οι πληροφορίες σε όλους τους επιβάτες. Όταν παρέχονται αυτές οι πληροφορίες, δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα.

2. Προκειμένου να συμμορφωθούν προς αυτήν την υποχρέωση πληροφόρησης κατά την παράγραφο 1, οι μεταφορείς, οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών και, κατά περίπτωση, οι λιμενικές αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν περιλήψη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού την οποία ετοιμάζει η Επιτροπή σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη θέτει στη διάθεσή τους.

3. Οι μεταφορείς, οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών και, κατά περίπτωση, οι λιμενικές αρχές, ενημερώνουν καταλλήλως τους επιβάτες επί του πλοίου, στους λιμένες, ει δυνατόν, και στους λιμενικούς τερματικούς σταθμούς για τα στοιχεία επικοινωνίας του φορέα επιβολής της νομοθεσίας που ορίζει το κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1.

Άρθρο 24**Παράπονα**

1. Οι μεταφορείς και οι φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών διαμορφώνουν ή διαθέτουν ήδη προσβάσιμο μηχανισμό διεκπεραίωσης των παραπόνων σχετικά με δικαιώματα και υποχρεώσεις που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Εάν ένας επιβάτης που καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό θέλει να υποβάλει ένα παράπονο στον μεταφορέα ή στον φορέα εκμετάλλευσης τερματικού σταθμού, το πράττει εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία παρασχέθηκε ή θα έπρεπε να έχει παρασχεθεί η υπηρεσία. Εντός ενός μήνα από την παραλαβή του παραπόνου, ο μεταφορέας ή ο φορέας εκμετάλλευσης τερματικού σταθμού ενημερώνει τον επιβάτη ότι η καταγγελία του ήταν βάσιμη, ότι απορρίφθηκε ή ότι εξετάζεται ακόμη. Ο χρόνος για την παροχή της τελικής απάντησης δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες από την ημερομηνία παραλαβής του παραπόνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V**ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ****Άρθρο 25****Εθνικοί φορείς επιβολής της νομοθεσίας**

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν ή περισσότερους νέους ή υφιστάμενους φορείς υπεύθυνους για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού όσον αφορά υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών και κρουαζιέρες από τους λιμένες που βρίσκονται στο έδαφός του και υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών από τρίτες χώρες προς τους λιμένες αυτούς. Κάθε φορέας λαμβάνει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση προς τον παρόντα κανονισμό.

Κάθε φορέας διαθέτει ανεξαρτησία, όσον αφορά τα θέματα οργάνωσής του, χρηματοδότησης, νομικής διάρθρωσης και λήψης των αποφάσεών του, έναντι εμπορικών συμφερόντων.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τον οριζόμενο σύμφωνα με το παρόν άρθρο φορέα ή φορείς.

3. Κάθε επιβάτης δύναται να υποβάλει παράπονο, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, στον αρμόδιο φορέα που ορίζεται βάσει της παραγράφου 1 ή σε οποιονδήποτε άλλο αρμόδιο φορέα ορίζει κράτος μέλος, για παραβίαση διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Ο αρμόδιος φορέας παρέχει στους επιβάτες τεκμηριωμένη απάντηση στο παράπονό τους εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Κάθε κράτος μέλος δύναται να αποφασίσει:

α) ότι ο επιβάτης, ως πρώτο βήμα, υποβάλλει τα παράπονα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό στον μεταφορέα ή στον φορέα εκμετάλλευσης του τερματικού σταθμού, ή/και

β) ότι ο εθνικός φορέας επιβολής της νομοθεσίας ή οιοσδήποτε άλλος αρμόδιος φορέας ορίζεται από το κράτος μέλος ενεργεί ως δευτεροβάθμιο όργανο για παράπονα που δεν επιλύθηκαν βάσει του άρθρου 24.

4. Τα κράτη μέλη που επιλέγουν να εξαιρέσουν ορισμένες υπηρεσίες σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 4 διασφαλίζουν ότι ισχύει ανάλογο σύστημα επιβολής των δικαιωμάτων των επιβατών.

Άρθρο 26**Έκθεση για την επιβολή της νομοθεσίας**

Έως την 1η Ιουνίου 2015 και κάθε δύο έτη εφεξής, οι φορείς επιβολής της νομοθεσίας, που ορίζονται βάσει του άρθρου 25, δημοσιεύουν έκθεση των δραστηριοτήτων τους κατά τα προηγούμενα δύο ημερολογιακά έτη, η οποία περιέχει ιδίως περιγραφή των ενεργειών στις οποίες προέβησαν, προκειμένου να εφαρμόσουν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, λεπτομερείς πληροφορίες για τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν και στατιστικά στοιχεία σχετικά με τα παράπονα και τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν.

Άρθρο 27**Συνεργασία των φορέων επιβολής της νομοθεσίας**

Οι εθνικοί φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τις εργασίες τους και σχετικά με τις αρχές και πρακτικές που διέπουν τη λήψη των αποφάσεών τους, στον βαθμό που απαιτείται για τη συνεπή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή τούς στηρίζει στο έργο αυτό.

Άρθρο 28**Κυρώσεις**

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους εν λόγω κανόνες και μέτρα στην Επιτροπή μέχρι τις 18 Δεκεμβρίου 2012 και κοινοποιούν χωρίς καθυστέρηση κάθε επακόλουθη τροποποίηση που τους επηρεάζει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI**ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****Άρθρο 29****Έκθεση**

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο μέχρι τις 19 Δεκεμβρίου 2015 έκθεση σχετικά με τη λειτουργία και τα αποτελέσματα του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση συνοδεύεται, εφόσον κριθεί απαραίτητο, από νομοθετικές προτάσεις για τη λεπτομερέστερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ή την τροποποίησή του.

Άρθρο 30

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004

Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«18. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές (*).

(*) ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 1.»

Άρθρο 31

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 18 Δεκεμβρίου 2012.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 24 Νοεμβρίου 2010.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BUZEK

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
O. CHASTEL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ Η ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΜΕ ΑΛΛΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΑΠΟ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 8**

1. Όταν γίνεται παραπομπή στο παρόν παράρτημα, παρέχεται στα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα η δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ των κατωτέρω:
 - α) — την επιστροφή του πλήρους αντιτίμου του εισιτηρίου εντός επτά ημερών, σε μετρητά, με ηλεκτρονικό τραπεζικό έμβασμα, με τραπεζική εντολή ή επιταγή, στην τιμή που αγοράστηκε, για το μέρος ή τα μέρη του ταξιδιού που δεν πραγματοποιήθηκαν και για το μέρος ή τα μέρη του ταξιδιού που ήδη πραγματοποιήθηκαν, εφόσον το ταξίδι δεν εξυπηρετεί πλέον κανένα σκοπό σε σχέση με το αρχικό ταξιδιωτικό σχέδιο του επιβάτη, καθώς επίσης, ανάλογα με την περίπτωση,
 - ταξίδι επιστροφής στο αρχικό σημείο αναχώρησης, το ταχύτερο δυνατόν· ή
 - β) μεταφορά με άλλο δρομολόγιο προς τον τελικό προορισμό, χωρίς επιπλέον κόστος και υπό συγκρίσιμες συνθήκες μεταφοράς, όπως ορίζεται στη σύμβαση μεταφοράς, το ταχύτερο δυνατόν· ή
 - γ) μεταφορά με άλλη υπηρεσία μεταφοράς επιβατών προς τον τελικό προορισμό, όπως ορίζεται στη σύμβαση μεταφοράς, υπό συγκρίσιμες συνθήκες, μία άλλη ημέρα που να εξυπηρετεί τον επιβάτη, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα εισιτήρια.
2. Η παράγραφος 1 στοιχείο α) εφαρμόζεται και στους επιβάτες των οποίων τα ταξίδια αποτελούν μέρος οργανωμένου ταξιδιού, εκτός όσον αφορά το δικαίωμα επιστροφής χρημάτων, όταν γεννάται δυνάμει της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ.
3. Σε περίπτωση που μια πόλη ή μια περιοχή εξυπηρετείται από περισσότερους του ενός λιμένες, όταν ο μεταφορέας προσφέρει σε έναν επιβάτη ένα ταξίδι προς άλλο λιμένα από εκείνον για τον οποίο είχε γίνει η κράτηση, ο μεταφορέας αναλαμβάνει το κόστος μεταφοράς του επιβάτη από αυτόν τον άλλο λιμένα είτε σε εκείνον για τον οποίο είχε γίνει η κράτηση, είτε, με τη σύμφωνη γνώμη του επιβάτη, σε άλλο κοντινό προορισμό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

**ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΕ ΛΙΜΕΝΕΣ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΒΙΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΒΙΒΑΣΗΣ, ΟΠΩΣ
ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 10 ΚΑΙ 13**

1. Συνδρομή και κατάλληλες ρυθμίσεις ούτως ώστε τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα να μπορούν:
 - να γνωστοποιούν την άφιξή τους στον λιμενικό τερματικό σταθμό ή, ει δυνατόν, στον λιμένα και να ζητούν συνδρομή,
 - να μεταβαίνουν από ένα σημείο εισόδου στη θυρίδα ελέγχου των εισιτηρίων, εάν υπάρχει, ή στο πλοίο,
 - να περνούν από τον έλεγχο εισιτηρίων και να παραδίδουν τις αποσκευές τους, εάν χρειάζεται,
 - να μεταβαίνουν από τη θυρίδα ελέγχου εισιτηρίων, εάν υπάρχει, στο πλοίο, μέσω των σημείων εξόδου από τη χώρα και ελέγχου της ασφαλείας,
 - να επιβιβάζονται στο πλοίο με ανελκυστήρες, αναπηρικά αμαξίδια ή με άλλη απαιτούμενη βοήθεια, ανάλογα με την περίπτωση,
 - να μεταβαίνουν από τη θύρα του πλοίου στο κάθισμά τους ή στον χώρο επιβατών,
 - να τακτοποιούν και να ανακτούν τις αποσκευές τους μέσα στο πλοίο,
 - να μεταβαίνουν από το κάθισμά τους στην έξοδο του πλοίου,
 - να αποβιβάζονται από το πλοίο με ανελκυστήρες, αναπηρικά αμαξίδια ή με άλλη απαιτούμενη βοήθεια, ανάλογα με την περίπτωση,
 - να παραλαμβάνουν τις αποσκευές τους, εάν χρειάζεται, και να διέρχονται από τα σημεία εισόδου στη χώρα και τελωνειακού ελέγχου,
 - να μεταβαίνουν από τον χώρο παραλαβής αποσκευών ή από το σημείο αποβίβασης σε καθορισμένο σημείο εξόδου,
 - εάν ζητηθεί, να πηγαίνουν στην τουαλέτα (εάν υπάρχει).
2. Όταν ένα άτομο με αναπηρία ή ένα άτομο με μειωμένη κινητικότητα συνεπικουρείται από συνοδό, στον συνοδό αυτόν πρέπει, εάν ζητηθεί, να επιτρέπεται να παρέχει την απαραίτητη συνδρομή στον λιμένα και κατά την επιβίβαση και αποβίβαση.
3. Χειρισμός όλου του απαραίτητου εξοπλισμού κινητικότητας, περιλαμβανομένου εξοπλισμού όπως τα ηλεκτρικά αναπηρικά αμαξίδια.
4. Προσωρινή αντικατάσταση εξοπλισμού κινητικότητας που υπέστη ζημία ή απωλέσθη με εξοπλισμό που συνιστά κατάλληλη εναλλακτική λύση.
5. Επίγεια εξυπηρέτηση σκύλων συνοδείας, οσάκις ενδείκνυται.
6. Κοινοποίηση, σε προσβάσιμη μορφή, των απαιτούμενων για την επιβίβαση και αποβίβαση πληροφοριών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ, ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 10 ΚΑΙ 13

1. Μεταφορά αναγνωρισμένων σκύλων συνοδείας επί του πλοίου, υπό την επιφύλαξη των εθνικών κανονισμών.
 2. Μεταφορά ιατρικού εξοπλισμού και του εξοπλισμού κινητικότητας που είναι απαραίτητος για το άτομο με αναπηρία ή άτομο με μειωμένη κινητικότητα, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρικών αναπηρικών αμαξιδίων.
 3. Κοινοποίηση των βασικών πληροφοριών για το δρομολόγιο, σε προσβάσιμη μορφή.
 4. Καταβολή κάθε εύλογης προσπάθειας για τη ρύθμιση του καθίσματος αναλόγως των αναγκών των ατόμων με αναπηρία ή με μειωμένη κινητικότητα, εφόσον ζητηθεί, υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων υγιεινής και ασφαλείας και της διαθεσιμότητας.
 5. Εάν ζητηθεί, συνδρομή κατά τη μετακίνηση στις τουαλέτες (εάν υπάρχουν).
 6. Όταν άτομο με αναπηρία ή άτομο με μειωμένη κινητικότητα συνεπικουρείται από συνοδό, ο μεταφορέας καταβάλλει κάθε εύλογη προσπάθεια για να δώσει στον συνοδό θέση ή καμπίνα δίπλα στο άτομο με αναπηρία ή με μειωμένη κινητικότητα.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ, ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 14**A. Εκπαίδευση όσον αφορά την ευαισθητοποίηση σε θέματα αναπηρίας, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών**

Η εκπαίδευση όσον αφορά την ευαισθητοποίηση σε θέματα αναπηρίας, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών, περιλαμβάνει:

- την ευαισθητοποίηση και κατάλληλη ανταπόκριση σε επιβάτες με σωματικές αναπηρίες, αισθητηριακές ανεπάρκειες (ακοής και όρασης), μη εμφανείς αναπηρίες ή μαθησιακές δυσκολίες, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας διάκρισης των διάφορων ικανοτήτων των ατόμων που ενδέχεται να έχουν μειωμένη κινητικότητα, αίσθηση προσανατολισμού ή δυνατότητα επικοινωνίας,
- τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα, στα οποία περιλαμβάνονται τα συμπεριφορικά, περιβαλλοντικά/φυσικά και οργανωτικά εμπόδια,
- αναγνωρισμένους σκύλους συνοδείας, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου και των αναγκών του σκύλου συνοδείας,
- αντιμετώπιση απρόοπτων περιστατικών,
- διαπροσωπικές ικανότητες και μεθόδους επικοινωνίας με άτομα με προβλήματα ακοής, όρασης ή λόγου και άτομα με μαθησιακές δυσκολίες,
- γενική γνώση των κατευθυντήριων γραμμών του ΔΝΟ σχετικά με τη σύσταση για τον σχεδιασμό και τη λειτουργία των επιβατηγών πλοίων, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ηλικιωμένων και των ατόμων με αναπηρία.

B. Εκπαίδευση για την παροχή συνδρομής σε άτομα με αναπηρία, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών

Η εκπαίδευση για την παροχή συνδρομής σε άτομα με αναπηρία, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών, περιλαμβάνει:

- τρόπους βοήθειας των χρηστών αναπηρικών αμαξιδίων για να καθίσουν στο αναπηρικό αμαξίδιο ή να σηκωθούν από αυτό,
 - ικανότητες παροχής συνδρομής σε άτομα με αναπηρία και άτομα με μειωμένη κινητικότητα που ταξιδεύουν με αναγνωρισμένο σκύλο συνοδείας, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου και των αναγκών αυτών των σκύλων,
 - τεχνικές για τη συνοδεία επιβατών με προβλήματα όρασης και για τη μεταχείριση και μεταφορά αναγνωρισμένων σκύλων συνοδείας,
 - κατανόηση των ειδών εξοπλισμού που μπορεί να βοηθήσει τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα και γνώσεις προσεκτικού χειρισμού αυτού του εξοπλισμού,
 - τη χρήση του χρησιμοποιούμενου βοηθητικού εξοπλισμού επιβίβασης και αποβίβασης, καθώς και γνώση των κατάλληλων διαδικασιών συνδρομής κατά την επιβίβαση και την αποβίβαση, που εγγυώνται την ασφάλεια και την αξιοπρέπεια των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα,
 - κατανόηση της ανάγκης για αξιόπιστη και επαγγελματική βοήθεια. Επίσης, ευαισθητοποίηση ως προς το ενδεχόμενο να αισθανθούν ευάλωτα ορισμένα άτομα με αναπηρία ή άτομα με μειωμένη κινητικότητα κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, λόγω της εξάρτησής τους από την παρεχόμενη βοήθεια,
 - γνώσεις πρώτων βοηθειών.
-

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2010/75/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Νοεμβρίου 2010

περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)
(αναδιατύπωση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το
άρθρο 192 παράγραφος 1,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Πρόκειται να επέλθουν ουσιαστικές αλλαγές στην οδηγία 78/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 1978, περί των αποβλήτων που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου ⁽⁴⁾, την οδηγία 82/883/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1982, για τους τρόπους επιτήρησης και ελέγχου των χώρων οι οποίοι σχετίζονται με τα απόβλητα της βιομηχανίας του διοξειδίου του τιτανίου ⁽⁵⁾, την οδηγία 92/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των διαδικασιών εναρμόνισης των προγραμμάτων περιορισμού της ρύπανσης που προκαλούν τα απόβλητα της βιομηχανίας διοξειδίου του τιτανίου, με προοπτική την εξάλειψή της ⁽⁶⁾, την οδηγία 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό

των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις ⁽⁷⁾, την οδηγία 2000/76/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων ⁽⁸⁾, την οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων ⁽⁹⁾, και την οδηγία 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ⁽¹⁰⁾. Για λόγους σαφήνειας, είναι σκόπιμη η αναδιατύπωση των εν λόγω οδηγιών.

- (2) Για να προληφθεί, να μειωθεί και, στο μέτρο του δυνατού, να εξαλειφθεί η ρύπανση που οφείλεται σε βιομηχανικές δραστηριότητες, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και την αρχή της πρόληψης της ρύπανσης, απαιτείται η θέσπιση γενικού πλαισίου για τον έλεγχο των κύριων βιομηχανικών δραστηριοτήτων με ενέργειες κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και με την εξασφάλιση συνετής διαχείρισης των φυσικών πόρων και λαμβάνοντας υπόψη, όποτε αυτό είναι απαραίτητο, τις οικονομικές συνθήκες και τις τοπικές ιδιαιτερότητες της περιοχής στην οποία αναπτύσσεται η βιομηχανική δραστηριότητα.

- (3) Οι διαφορετικές προσεγγίσεις για τον χωριστό έλεγχο των εκπομπών στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα ή το έδαφος ενδέχεται να ευνοήσουν τη μετατόπιση της ρύπανσης από το ένα επιμέρους στοιχείο του περιβάλλοντος στο άλλο αντί να προστατεύσουν το περιβάλλον στο σύνολό του. Ενδείκνυται, συνεπώς, να υιοθετηθεί ολοκληρωμένη προσέγγιση για την πρόληψη και τον έλεγχο των εκπομπών στην ατμόσφαιρα, στα ύδατα και το έδαφος, τη διαχείριση των αποβλήτων, την ενεργειακή απόδοση και την πρόληψη των ατυχημάτων. Μια τέτοια προσέγγιση θα συμβάλει επίσης στην επίτευξη ίσων όρων ανταγωνισμού εντός της Ένωσης μέσω της εξίσωσης των περιβαλλοντικών απαιτήσεων στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 182 της 4.8.2009, σ. 46.

⁽²⁾ ΕΕ C 325 της 19.12.2008, σ. 60.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 2009 (ΕΕ C 87 Ε της 1.4.2010, σ. 191) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 15ης Φεβρουαρίου 2010 (ΕΕ C 107 Ε της 27.4.2010, σ. 1). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 2010.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 54 της 25.2.1978, σ. 19.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 378 της 31.12.1982, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 409 της 31.12.1992, σ. 11.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 85 της 29.3.1999, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 91.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 1.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2008, σ. 8.

- (4) Ενδείκνυται η αναθεώρηση της νομοθεσίας που αφορά τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις προκειμένου να απλοποιηθούν και να αποσαφηνισθούν οι ισχύουσες διατάξεις, να μειωθεί ο περιττός διοικητικός φόρτος και να εφαρμοσθούν τα συμπεράσματα των ανακοινώσεων της Επιτροπής σχετικά με τις θεματικές στρατηγικές της 21ης Σεπτεμβρίου 2005 για τη θεματική στρατηγική για την ατμοσφαιρική ρύπανση (εφεξής: θεματική στρατηγική για την ατμοσφαιρική ρύπανση), της 22ας Σεπτεμβρίου 2006, για τη θεματική στρατηγική για την προστασία του εδάφους, και της 21ης Δεκεμβρίου 2005, για τη θεματική στρατηγική για την πρόληψη και την ανακύκλωση των αποβλήτων, οι οποίες εκδόθηκαν σε συνέχεια της απόφασης αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον ⁽¹⁾. Οι εν λόγω ανακοινώσεις θέτουν στόχους προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος που δεν μπορούν να επιτευχθούν χωρίς περαιτέρω μειώσεις των εκπομπών από βιομηχανικές δραστηριότητες.
- (5) Προκειμένου να διασφαλισθούν η πρόληψη και ο έλεγχος της ρύπανσης, κάθε εγκατάσταση θα πρέπει να λειτουργεί μόνον εάν κατέχει άδεια ή, στην περίπτωση ορισμένων εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων που χρησιμοποιούν οργανικούς διαλύτες, μόνον εάν κατέχει άδεια ή έχει εγγραφεί σε μητρώο.
- (6) Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να καθορίζουν την προσέγγιση για τον καθορισμό αρμοδιοτήτων στους φορείς εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων, εφόσον εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να χορηγήσουν άδεια σε έναν υπεύθυνο φορέα εκμετάλλευσης για κάθε εγκατάσταση ή να καθορίσουν την αρμοδιότητα μεταξύ διαφόρων φορέων εκμετάλλευσης διαφορετικών τμημάτων μιας εγκατάστασης. Όταν το ισχύον νομικό σύστημά του προβλέπει μόνον έναν υπεύθυνο φορέα για κάθε εκμετάλλευση, ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να διατηρήσει το σύστημα αυτό.
- (7) Για να διευκολυνθεί η χορήγηση αδειών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να καθορίζουν απαιτήσεις για ορισμένες κατηγορίες εγκαταστάσεων στο πλαίσιο γενικών δεσμευτικών κανόνων.
- (8) Είναι σημαντικό να προλαμβάνονται ατυχήματα και συμβάντα και να περιορίζονται οι συνέπειές τους. Η απόδοση ευθυνών σχετικά με τις περιβαλλοντικές συνέπειες ατυχημάτων και συμβάντων διέπεται από τη σχετική εθνική νομοθεσία και, κατά περίπτωση, άλλες σχετικές νομοθετικές διατάξεις της Ένωσης.
- (9) Για να αποφευχθεί η επικάλυψη των ρυθμίσεων, η άδεια εγκατάστασης που καλύπτεται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, εντός της Κοινότητας ⁽²⁾, δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει οριακές τιμές για τις άμεσες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που καθορίζονται στο παράρτημα Ι της εν λόγω οδηγίας, εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες αυτό απαιτείται για να εξασφαλισθεί ότι δεν προκαλείται σημαντική τοπική ρύπανση ή των περιπτώσεων κατά τις οποίες η εγκατάσταση εξαιρείται από το εν λόγω σύστημα.
- (10) Σύμφωνα με το άρθρο 193 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν ή να θεσπίζουν πιο αυστηρά μέτρα προστασίας, όπως π.χ. απαιτήσεις όσον αφορά τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω μέτρα είναι συμβατά με τις Συνθήκες και η Επιτροπή έχει ενημερωθεί.
- (11) Οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να υποβάλλουν αιτήσεις άδειας που να περιλαμβάνουν τις πληροφορίες οι οποίες είναι απαραίτητες στην αρμόδια αρχή για τον καθορισμό των όρων της άδειας. Κατά την υποβολή αιτήσεων άδειας, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν πληροφορίες που προκύπτουν από την εφαρμογή της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽³⁾ και της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες ⁽⁴⁾.
- (12) Η άδεια θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του και να διασφαλισθεί ότι η εγκατάσταση λειτουργεί σύμφωνα με τις γενικές αρχές που διέπουν τις βασικές υποχρεώσεις του φορέα εκμετάλλευσης. Η άδεια θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει οριακές τιμές εκπομπών για τις ρυπαντικές ουσίες ή ισοδύναμες παραμέτρους ή τεχνικά μέτρα, κατάλληλες απαιτήσεις για την προστασία του εδάφους και των υπόγειων υδάτων και απαιτήσεις σχετικά με την παρακολούθηση. Οι όροι της άδειας θα πρέπει να καθορίζονται βάσει βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών.
- (13) Προκειμένου να προσδιορίζονται οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και να περιορίζονται οι διαφορές στην Ένωση όσον αφορά τα επίπεδα των εκπομπών από βιομηχανικές δραστηριότητες, τα έγγραφα αναφοράς βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών (εφεξής «έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ») θα πρέπει να συντάσσονται, να αναθεωρούνται, και, κατά περίπτωση, να αναπροσαρμόζονται μέσω ανταλλαγής πληροφοριών με τους ενδιαφερόμενους, και τα βασικά στοιχεία των εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ (εφεξής «συμπεράσματα ΒΔΤ») να θεσπίζονται με τη διαδικασία επιτροπών. Εν προκειμένω, η Επιτροπή θα πρέπει, με τη διαδικασία επιτροπών, να καθορίσει κατευθυντήριες γραμμές για τη συλλογή δεδομένων, για την κατάρτιση των εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ και για την αξιολόγηση της ποιότητάς τους. Τα συμπεράσματα ΒΔΤ θα πρέπει να αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των όρων της άδειας. Μπορούν να συμπληρωθούν από άλλες πηγές. Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει στόχο να επικαιροποιεί τα έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ το αργότερο εντός οκτώ ετών από τη δημοσίευση της προηγούμενης έκδοσης.

⁽¹⁾ EE L 242 της 10.9.2002, σ. 1.⁽²⁾ EE L 275 της 25.10.2003, σ. 32.⁽³⁾ EE L 175 της 5.7.1985, σ. 40.⁽⁴⁾ EE L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

- (14) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και ενεργή ανταλλαγή πληροφοριών που συνεπάγεται την παραγωγή εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ υψηλής ποιότητας, η Επιτροπή θα πρέπει να συγκροτήσει φόρουμ το οποίο θα λειτουργεί με διαφανείς διαδικασίες. Θα πρέπει να προβλεφθούν πρακτικές ρυθμίσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών και την πρόσβαση στα έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ, με σκοπό ιδίως να εξασφαλισθεί ότι τα κράτη μέλη και οι φορείς παρέχουν δεδομένα ικανοποιητικής ποιότητας και ποσότητας βάσει καθιερωμένων κατευθυντηρίων γραμμών, ούτως ώστε να καθοριστούν οι βέλτιστες διαθέσιμες και οι αναδυόμενες τεχνικές.
- (15) Είναι σημαντική η παροχή επαρκούς ευελιξίας στις αρμόδιες αρχές για τον καθορισμό οριακών τιμών εκπομπών οι οποίες διασφαλίζουν ότι, υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας, οι εκπομπές δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές. Προς τούτο, η αρμόδια αρχή δύναται να καθορίζει οριακές τιμές εκπομπών διαφορετικές από τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές όσον αφορά τις ισχύουσες τιμές, χρονικές περιόδους και συνθήκες αναφοράς, εφόσον αποδεικνύεται, μέσω των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών, ότι οι εκπομπές δεν έχουν υπερβεί τα επίπεδα που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές. Η συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών που τίθενται στις άδειες οδηγούν σε εκπομπές κατώτερες των εν λόγω οριακών τιμών εκπομπών.
- (16) Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη ορισμένες ειδικές περιστάσεις, όταν η εφαρμογή των επιπέδων εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές θα οδηγούσε σε δυσανάλογα υψηλό κόστος σε σχέση με τα περιβαλλοντικά οφέλη, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να καθορίζουν οριακές τιμές εκπομπών οι οποίες παρεκκλίνουν από τα επίπεδα αυτά. Οι εν λόγω παρεκκλίσεις θα πρέπει να στηρίζονται σε εκτίμηση η οποία λαμβάνει υπόψη σαφώς καθορισμένα κριτήρια. Οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να υπερβαίνονται. Εν πάση περιπτώσει, δεν θα πρέπει να προκαλείται σημαντική ρύπανση και θα πρέπει να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.
- (17) Προκειμένου να δοθεί στους φορείς εκμετάλλευσης η δυνατότητα να δοκιμάζουν αναδυόμενες τεχνικές που θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν υψηλότερο γενικό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος ή τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και μεγαλύτερες οικονομίες από τις υφιστάμενες βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να μπορεί να εγκρίνει προσωρινές παρεκκλίσεις από τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.
- (18) Οι αλλαγές σε μια εγκατάσταση είναι δυνατό να προκαλέσουν υψηλότερα επίπεδα ρύπανσης. Οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή κάθε προγραμματισμένη αλλαγή που ενδέχεται να έχει συνέπειες για το περιβάλλον. Δεν θα πρέπει να γίνονται ουσιαστικές μετατροπές των εγκαταστάσεων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή στο περιβάλλον χωρίς άδεια χορηγηθείσα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (19) Η διασπορά κοπριάς συμβάλλει σημαντικά στις εκπομπές ρύπων στην ατμόσφαιρα και στα ύδατα. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της Θεματικής Στρατηγικής για την Ατμοσφαιρική Ρύπανση και της νομοθεσίας της Ένωσης περί προστασίας των υδάτων, επιβάλλεται η εκ μέρους της Επιτροπής επανεξέταση της ανάγκης θέσπισης των καταλληλότερων ελέγχων των εν λόγω εκπομπών μέσω της χρήσης των βέλτιστων διαθέσιμων πρακτικών.
- (20) Η εντατική εκτροφή πουλερικών και η εντατική κτηνοτροφία συμβάλλουν σημαντικά στις εκπομπές ρύπων στην ατμόσφαιρα και στα ύδατα. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της Θεματικής Στρατηγικής για την Ατμοσφαιρική Ρύπανση και της νομοθεσίας της Ένωσης περί προστασίας των υδάτων, επιβάλλεται η εκ μέρους της Επιτροπής επανεξέταση της ανάγκης καθορισμού διαφοροποιημένων ορίων δυναμικότητας για διαφορετικά είδη πουλερικών για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και της ανάγκης θέσπισης των καταλληλότερων ελέγχων των εκπομπών από κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις.
- (21) Για να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών ή άλλες αλλαγές σε μια εγκατάσταση, οι όροι της άδειας θα πρέπει να επανεξετάζονται περιοδικά και, όπου απαιτείται, να αναπροσαρμόζονται, ιδίως όταν θεσπίζονται νέα ή επικαιροποιημένα συμπεράσματα ΒΔΤ.
- (22) Σε ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες από την επανεξέταση και την αναπροσαρμογή των αδειών προκύπτει ότι, ενδεχομένως, απαιτείται περίοδος μεγαλύτερη των τεσσάρων ετών μετά τη δημοσίευση απόφασης περί των συμπερασμάτων ΒΔΤ για την εισαγωγή νέων βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, οι αρμόδιες αρχές δύναται να καθορίζουν μεγαλύτερη χρονική περίοδο στους όρους της άδειας, όταν αυτό δικαιολογείται βάσει των κριτηρίων της παρούσας οδηγίας.
- (23) Είναι απαραίτητο να εξασφαλισθεί ότι η λειτουργία μιας εγκατάστασης δεν οδηγεί σε υποβάθμιση της ποιότητας του εδάφους και των υπόγειων υδάτων. Συνεπώς, οι όροι αδειοδότησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν ενδεδειγμένα μέτρα για την πρόληψη των εκπομπών στο έδαφος και στα υπόγεια ύδατα και τον τακτικό έλεγχο των μέτρων αυτών για την αποφυγή διαρροής, διάχυσης, ατυχημάτων ή συμβάντων κατά τη χρήση του εξοπλισμού και την αποθήκευση. Προκειμένου να ανιχνεύεται σε πρώιμο στάδιο η πιθανότητα ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων και, κατά συνέπεια, να λαμβάνονται τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα πριν εξαπλωθεί η ρύπανση, απαιτείται επίσης παρακολούθηση του εδάφους και των υπόγειων υδάτων για την ανίχνευση σχετικών επικινδυνών ουσιών. Κατά τον καθορισμό της συχνότητας της παρακολούθησης, μπορούν να λαμβάνονται υπ' όψιν το είδος των μέτρων πρόληψης και ο βαθμός και η έκταση του ελέγχου επ' αυτών.

- (24) Προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η λειτουργία μιας εγκατάστασης δεν υποβαθμίζει την ποιότητα του εδάφους και των υπόγειων υδάτων, είναι απαραίτητη η διαπίστωση της κατάστασης του εδάφους και της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων, μέσω βασικής έκθεσης. Η βασική έκθεση θα πρέπει να αποτελεί πρακτικό μέσο το οποίο επιτρέπει, στο μέτρο του δυνατού, ποσοτική σύγκριση μεταξύ της κατάστασης του χώρου, όπως περιγράφεται στην έκθεση και της κατάστασης του χώρου μετά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων, ούτως ώστε να διαπιστωθεί αν έχει αυξηθεί σημαντικά η ρύπανση του εδάφους ή των υπόγειων υδάτων. Ως εκ τούτου, η βασική έκθεση θα πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες χρησιμοποιώντας τα υφιστάμενα στοιχεία για τις μετρήσεις του εδάφους και των υπόγειων υδάτων και ιστορικά στοιχεία σχετικά με τις χρήσεις του χώρου κατά το παρελθόν.
- (25) Σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», όταν εκτιμάται ο βαθμός σοβαρότητας της ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων που προκάλεσε ο φορέας εκμετάλλευσης, πράγμα που συνεπάγεται την υποχρέωση επαναφοράς του χώρου στην κατάσταση η οποία περιγράφεται στη βασική έκθεση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους όρους αδειοδότησης που ίσχυαν κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης δραστηριότητας, τα μέτρα πρόληψης της ρύπανσης που έλαβε η εγκατάσταση και τη συναφή αύξηση της ρύπανσης σε σχέση με το φορτίο ρύπανσης που αναφέρεται στη βασική έκθεση. Η ευθύνη σχετικά με τη ρύπανση που δεν προκλήθηκε από τον φορέα εκμετάλλευσης διέπεται από τη σχετική εθνική νομοθεσία και, κατά περίπτωση, από άλλες σχετικές νομοθετικές διατάξεις της Ένωσης.
- (26) Για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή και επιβολή της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να υποβάλλουν τακτικά στην αρμόδια αρχή εκθέσεις σχετικά με τη συμμόρφωση με τους όρους της άδειας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι τόσο ο φορέας εκμετάλλευσης όσο και η αρμόδια αρχή λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία και να καθιερώνουν σύστημα περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι διατίθεται επαρκές προσωπικό με τις ικανότητες και τα προσόντα που απαιτούνται για την αποτελεσματική διεξαγωγή αυτών των επιθεωρήσεων.
- (27) Σύμφωνα με τη σύμβαση του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα ⁽¹⁾, απαιτείται αποτελεσματική συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων προκειμένου το κοινό να έχει τη δυνατότητα να εκφράζει, και ο φορέας λήψης των αποφάσεων να λαμβάνει υπόψη, απόψεις και ανησυχίες, ενδεχομένως, σχετικές με τις εν λόγω αποφάσεις, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τη λογοδοσία και τη διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και συμβάλλοντας στην ευαισθητοποίηση του κοινού για περιβαλλοντικά θέματα και στην υποστήριξη εκ μέρους του κοινού των αποφάσεων που λαμβάνονται. Οι ενδιαφερόμενοι πολίτες θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη προκειμένου να προστατεύεται το δικαίωμα διαβίωσης σε περιβάλλον που εξασφαλίζει επαρκή προσωπική υγεία και ευημερία.
- (28) Η καύση καυσίμου σε εγκαταστάσεις με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ κάτω των 50 MW συμβάλλει σημαντικά στις εκπομπές ρύπων στην ατμόσφαιρα. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της Θεματικής Στρατηγικής για την Ατμοσφαιρική Ρύπανση, επιβάλλεται η εκ μέρους της Επιτροπής επανεξέταση της ανάγκης θέσπισης των καταλληλότερων ελέγχων των εκπομπών από τις εν λόγω εγκαταστάσεις. Αυτή η επανεξέταση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες των μονάδων καύσης που χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις υγειονομικής περιθάλψης, ιδιαίτερα όσον αφορά την κατ' εξαίρεση χρήση τους σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης.
- (29) Οι μεγάλες μονάδες καύσης συμβάλλουν ευρέως στις εκπομπές ρυπογόνων ουσιών στην ατμόσφαιρα με αποτέλεσμα σημαντικές επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον. Για να μειωθούν οι επιπτώσεις αυτές, να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της οδηγίας 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους ⁽²⁾ και να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί στη θεματική στρατηγική για την ατμοσφαιρική ρύπανση, απαιτείται ο καθορισμός αυστηρότερων οριακών τιμών εκπομπών σε ενωσιακό επίπεδο για ορισμένες κατηγορίες μονάδων καύσης και ρύπων.
- (30) Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει την ανάγκη καθορισμού ενωσιακών οριακών τιμών εκπομπών και τροποποίησης των οριακών τιμών εκπομπών του Παραρτήματος V για ορισμένες μεγάλες μονάδες καύσης, λαμβανομένων υπ' όψιν της αναθεώρησης και της αναπροσαρμογής των συναφών εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ. Εν προκειμένω, η Επιτροπή θα πρέπει να συνεκτιμήσει την ιδιαιτερότητα των ενεργειακών συστημάτων των διυλιστηρίων.
- (31) Λόγω των χαρακτηριστικών ορισμένων εγχώριων στερεών καυσίμων, ενδείκνυται η εφαρμογή ελάχιστων ποσοστών αποθείωσης αντί οριακών τιμών εκπομπών διοξειδίου του θείου για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν τέτοια καύσιμα. Επίσης, επειδή τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ασφαλτούχου σχιστόλιθου μπορεί να μην επιτρέπουν την εφαρμογή των ίδιων τεχνικών μείωσης του θείου ή την επίτευξη του ίδιου αποτελέσματος αποθείωσης σε σχέση με άλλα καύσιμα, ενδείκνυται ελαφρώς χαμηλότερο ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης για μονάδες που χρησιμοποιούν το συγκεκριμένο καύσιμο.
- (32) Σε περίπτωση απότομης διακοπής της παροχής καυσίμου χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο ή αερίου λόγω σοβαρής έλλειψης, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να μπορεί να χορηγεί προσωρινές παρεκκλίσεις ώστε οι εκπομπές των οικείων μονάδων καύσης να επιτρέπεται να υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

⁽¹⁾ EE L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

⁽²⁾ EE L 309 της 27.11.2001, σ. 22.

- (33) Ο οικείος φορέας εκμετάλλευσης δεν θα πρέπει να διατηρεί σε λειτουργία μια μονάδα καύσης άνω των 24 ωρών μετά από ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη του εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών και η λειτουργία χωρίς μείωση των εκπομπών δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις 120 ώρες για χρονική περίοδο 12 μηνών, προκειμένου να περιορισθούν οι αρνητικές επιπτώσεις της ρύπανσης στο περιβάλλον. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που υφίσταται επιτακτική ανάγκη ενεργειακού εφοδιασμού ή είναι απαραίτητο να αποφευχθεί η συνολική αύξηση των εκπομπών από τη λειτουργία άλλης μονάδας καύσης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να χορηγούν παρέκκλιση από τα λόγω χρονικά όρια.
- (34) Για να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και να αποφευχθούν οι διασυννοριακές μεταφορές αποβλήτων σε μονάδες που λειτουργούν με κατώτερα περιβαλλοντικά πρότυπα, είναι απαραίτητο να καθορισθούν και να διατηρηθούν αυστηροί όροι λειτουργίας, τεχνικές απαιτήσεις και οριακές τιμές εκπομπών για μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων εντός της Ένωσης.
- (35) Η χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις έχει ως αποτέλεσμα εκπομπές οργανικών ενώσεων στην ατμόσφαιρα, οι οποίες συμβάλλουν στη δημιουργία, σε τοπικό και διασυννοριακό επίπεδο, φωτοχημικών οξειδωτικών που προκαλούν βλάβη στους φυσιολογικούς πόρους και έχουν επιζήμιες επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία. Απαιτείται, συνεπώς, η λήψη προληπτικών μέτρων κατά της χρήσης οργανικών διαλυτών και ο καθορισμός απαιτήσεων τήρησης οριακών τιμών εκπομπών για οργανικές ενώσεις και κατάλληλων όρων λειτουργίας. Θα πρέπει να επιτρέπεται στους φορείς εκμετάλλευσης να τηρούν τις απαιτήσεις προγράμματος μείωσης αντί να τηρούν τις οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, όταν υπάρχουν εναλλακτικά μέτρα, όπως η χρήση προϊόντων ή τεχνικών με χαμηλή ή μηδενική περιεκτικότητα σε διαλύτες, που επιτρέπουν να επιτευχθεί ισοδύναμη μείωση εκπομπών.
- (36) Οι εγκαταστάσεις παραγωγής διοξειδίου του τιτανίου μπορούν να προκαλέσουν σημαντική ρύπανση της ατμόσφαιρας και των υδάτων. Προκειμένου να μειωθούν οι σχετικές επιπτώσεις, απαιτείται ο καθορισμός σε ενωσιακό επίπεδο αυστηρότερων οριακών τιμών εκπομπών για ορισμένες ρυπαντικές ουσίες.
- (37) Όσον αφορά τη συμπερίληψη στο πεδίο των εθνικών κανόνων, των κανονιστικών ρυθμίσεων και των διοικητικών διατάξεων που τίθενται σε ισχύ για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία εγκαταστάσεων για την παραγωγή κεραμικών προϊόντων με πύρωση, βάσει των χαρακτηριστικών του εθνικού βιομηχανικού τομέα, και για να δοθεί σαφής ερμηνεία του πεδίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίσουν εάν θα εφαρμόσουν αμφότερα τα κριτήρια, της δυναμικότητας παραγωγής και της δυναμικότητας κλιβάνου, ή μόνο ένα από τα δύο κριτήρια.
- (38) Προκειμένου να απλουστευθεί η υποβολή εκθέσεων και να μειωθεί ο περιττός διοικητικός φόρτος, η Επιτροπή θα πρέπει να καθορίσει μεθόδους για την ευθυγράμμιση του τρόπου διάθεσης των στοιχείων βάσει της παρούσας οδηγίας με τις άλλες απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης και ιδίως του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων ⁽¹⁾.
- (39) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εκτέλεση, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για να εγκρίνει κατευθυντήριες γραμμές για τη συλλογή δεδομένων, την κατάρτιση των εγγράφων αναφοράς ΒΑΤ και την εγγύηση της ποιότητάς τους, καθώς και την καταλληλότητα του περιεχομένου και του μορφοτύπου τους, να λαμβάνει αποφάσεις επί των συμπερασμάτων ΒΑΤ, να καθορίζει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τον καθορισμό των φάσεων εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας και για τα εθνικά μεταβατικά σχέδια για μεγάλες μονάδες καύσης και για να καθορίζει το είδος, το μορφότυπο και τη συχνότητα των πληροφοριών που πρέπει να υποβάλλονται από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή. Σύμφωνα με το άρθρο 291 της ΣΛΕΕ, οι γενικοί κανόνες και οι αρχές που διέπουν τον έλεγχο τον οποίο ασκούν τα κράτη μέλη στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή οφείλονται να καθορίζονται εκ των προτέρων με κανονισμό ο οποίος θεσπίζεται με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Μέχρι να εκδοθεί ο κανονισμός αυτός, εξακολουθεί να ισχύει η απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽²⁾, εξαιρουμένης της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο, η οποία δεν ισχύει πλέον.
- (40) Η Επιτροπή πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εγκρίνει κατ'εξουσιοδότηση πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 290 της ΣΛΕΕ σε σχέση με τον καθορισμό της ημερομηνίας από την οποία θα είναι υποχρεωτικές οι συνεχείς μετρήσεις των ατμοσφαιρικών εκπομπών βαρέων μετάλλων και την προσαρμογή ορισμένων μερών των παραρτημάτων V, VI και VII στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο. Στην περίπτωση των μονάδων αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων, τα ανωτέρω ενδέχεται να συμπεριλάβουν, μεταξύ άλλων, τον καθορισμό κριτηρίων για τη χορήγηση παρεκκλίσεων από τη συνεχή παρακολούθηση των συνολικών εκπομπών σκόνης. Έχει ιδιαίτερη σημασία η Επιτροπή να προβαίνει σε κατάλληλες διαβουλευσεις κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικού έργου της, περιλαμβανομένων των διαβουλεύσεων σε επίπεδο εμπειρογνομώνων.
- (41) Προκειμένου να αντιμετωπισθεί η σημαντική περιβαλλοντική ρύπανση, για παράδειγμα από βαρέα μέταλλα και διοξίνες και φουράνια, η Επιτροπή, με βάση αξιολόγηση της εφαρμογής των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών σε ορισμένες δραστηριότητες ή του αντίκτυπου αυτών των δραστηριοτήτων στο περιβάλλον στο σύνολό του, θα πρέπει να υποβάλει προτάσεις για ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τις οριακές τιμές εκπομπών σε ολόκληρη την Ένωση και για κανόνες σχετικά με την παρακολούθηση και τη συμμόρφωση.
- (42) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις επιβλητές κυρώσεις για παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ'εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας και να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

⁽¹⁾ ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(43) Προκειμένου να παρασχεθεί επαρκής χρόνος για την τεχνική προσαρμογή των υφιστάμενων εγκαταστάσεων στις νέες απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, ορισμένες από τις νέες απαιτήσεις θα πρέπει να ισχύσουν για τις εν λόγω εγκαταστάσεις μετά από καθορισμένη προθεσμία από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Για τις μονάδες καύσης, απαιτείται επαρκής χρόνος για την καδιέρωση των απαραίτητων μέτρων μείωσης των εκπομπών προκειμένου να τηρηθούν οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο παράρτημα V.

(44) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η εξασφάλιση υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας και η βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, δεν δύνανται να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, λόγω της διασυνοριακής φύσης της ρύπανσης από βιομηχανικές δραστηριότητες, μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίζει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(45) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα Θεμελιώδη Δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που κατοχυρώνει, ιδίως, ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία επιδιώκει την προαγωγή της εφαρμογής του άρθρου 37 του εν λόγω Χάρτη.

(46) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιορίζεται στις διατάξεις που συνιστούν ουσιαστική αλλαγή σε σύγκριση με τις προηγούμενες οδηγίες. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που παραμένουν αμετάβλητες απορρέει από τις προηγούμενες οδηγίες.

(47) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽¹⁾, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίσουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Ένωσης, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιήσουν.

(48) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα IX, Μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Με την παρούσα οδηγία θεσπίζονται κανόνες σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης που προκαλούν οι βιομηχανικές δραστηριότητες.

⁽¹⁾ EE C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

Η παρούσα οδηγία προβλέπει επίσης κανόνες για την αποφυγή και, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, τη μείωση των εκπομπών στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα και το έδαφος, καθώς και για την πρόληψη της παραγωγής αποβλήτων, ώστε να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις βιομηχανικές δραστηριότητες οι οποίες προκαλούν ρύπανση και αναφέρονται στα κεφάλαια II έως VI.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης ούτε στη δοκιμή νέων προϊόντων και διαδικασιών.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «ουσία»: κάθε χημικό στοιχείο και οι ενώσεις του, πλην των ακόλουθων ουσιών:

α) ραδιενεργών ουσιών, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες ⁽²⁾,

β) γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2009/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών ⁽³⁾,

γ) γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 2 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον ⁽⁴⁾,

2) «ρύπανση»: η άμεση ή έμμεση εισαγωγή στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα ή το έδαφος, ως αποτέλεσμα ανθρώπινης δραστηριότητας, ουσιών, κραδασμών, θερμότητας ή θορύβου που ενδέχεται να βλάψουν την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, να υποβαθμίσουν υλικά αγαθά, να παραβιάσουν ή να εμποδίσουν την ψυχαγωγική λειτουργία καθώς και τις άλλες νόμιμες χρήσεις του περιβάλλοντος,

⁽²⁾ EE L 159 της 29.6.1996, σ. 1.

⁽³⁾ EE L 125 της 21.5.2009, σ. 75.

⁽⁴⁾ EE L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

- 3) «εγκατάσταση»: κάθε σταθερή τεχνική μονάδα εντός της οποίας διεξάγονται μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες του Παραρτήματος I ή του μέρους 1 του Παραρτήματος VII, καθώς και όλες οι άλλες άμεσα συνδεδεμένες δραστηριότητες, στον ίδιο χώρο, οι οποίες είναι τεχνικώς συναφείς με τις αναφερόμενες στα εν λόγω παραρτήματα, και ενδέχεται να επηρεάζουν τις εκπομπές και τη ρύπανση,
- 4) «εκπομπή»: η άμεση ή έμμεση απόρριψη ουσιών, κραδασμών, θερμότητας ή θορύβου στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα ή το έδαφος, από σημειακές ή διάχυτες πηγές της εγκατάστασης,
- 5) «οριακή τιμή εκπομπών»: η μάζα, εκφρασμένη σε ορισμένες ειδικές παραμέτρους, η συγκέντρωση ή/και η στάθμη μιας εκπομπής, της οποίας δεν επιτρέπεται η υπέρβαση κατά τη διάρκεια μιας ή περισσότερων συγκεκριμένων χρονικών περιόδων,
- 6) «ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος»: δέσμη απαιτήσεων που πρέπει να πληρούνται σε συγκεκριμένο χρόνο από ένα συγκεκριμένο περιβάλλον ή ένα επιμέρους τμήμα του, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης,
- 7) «άδεια»: η έγγραφη άδεια λειτουργίας μέρους ή ολόκληρης εγκατάστασης ή μονάδας καύσης ή μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων,
- 8) «γενικοί δεσμευτικοί κανόνες»: οι οριακές τιμές εκπομπών ή άλλες προϋποθέσεις, τουλάχιστον σε επίπεδο τομέα, που εγκρίνονται με την πρόθεση να χρησιμοποιηθούν άμεσα για τον καθορισμό των όρων αδειοδότησης,
- 9) «ουσιαστική μετατροπή»: κάθε μεταβολή της φύσης ή της λειτουργίας ή επέκταση εγκατάστασης ή μονάδας καύσης ή μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που ενδέχεται να έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή στο περιβάλλον,
- 10) «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές»: το πλέον αποτελεσματικό και προηγμένο στάδιο εξέλιξης των δραστηριοτήτων και των μεθόδων άσκησης τους, που αποδεικνύει την πρακτική καταλληλότητα συγκεκριμένων τεχνικών να συνιστούν τη βάση των οριακών τιμών εκπομπών και άλλων όρων αδειοδότησης για την αποφυγή και, όταν αυτό δεν είναι πρακτικά εφικτό, τη μείωση των εκπομπών και των επιπτώσεων στο περιβάλλον στο σύνολό του:
- α) στις «τεχνικές» περιλαμβάνονται τόσο η τεχνολογία που χρησιμοποιείται όσο και ο τρόπος σχεδιασμού, κατασκευής, συντήρησης, λειτουργίας και παροπλισμού της εγκατάστασης,
- β) ως «διαθέσιμες τεχνικές» νοούνται οι αναπτυχθείσες σε κλίμακα που επιτρέπει την εφαρμογή τους εντός του οικείου βιομηχανικού κλάδου, υπό οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες συνθήκες, λαμβανομένης υπόψη του κόστους και των πλεονεκτημάτων, ανεξαρτήτως του αν οι ως άνω τεχνικές χρησιμοποιούνται ή παράγονται εντός του οικείου κράτους μέλους, εφόσον εξασφαλίζεται η πρόσβαση του φορέα εκμετάλλευσης σε αυτές με λογικούς όρους,
- γ) ως «βέλτιστες» νοούνται οι πλέον αποτελεσματικές όσον αφορά την επίτευξη υψηλού γενικού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του,
- 11) «έγγραφο αναφοράς ΒΔΤ»: έγγραφο, το οποίο προκύπτει από την ανταλλαγή πληροφοριών που διοργανώνεται δυνάμει του άρθρου 13, το οποίο συντάσσεται για συγκεκριμένες δραστηριότητες και περιγράφει κυρίως τις εφαρμοζόμενες τεχνικές, τα ισχύοντα επίπεδα εκπομπών και κατανάλωσης, τις τεχνικές που εξετάζονται για τον καθορισμό των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών καθώς και τα συμπεράσματα ΒΔΤ και όλες τις αναδυόμενες τεχνικές, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπ' όψιν τα κριτήρια του Παραρτήματος III,
- 12) «συμπεράσματα ΒΔΤ»: έγγραφο το οποίο περιέχει τα μέρη του εγγράφου αναφοράς ΒΔΤ που περιλαμβάνουν τα συμπεράσματα σχετικά με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, την περιγραφή τους, πληροφορίες για την εκτίμηση της δυνατότητας εφαρμογής τους, τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, τη σχετική παρακολούθηση, τα αντίστοιχα επίπεδα κατανάλωσης και, κατά περίπτωση, τα συναφή μέτρα αποκατάστασης του χώρου,
- 13) «επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές»: το φάσμα των επιπέδων εκπομπών που εκλύονται υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας με τη χρήση της βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής ή συνδυασμού βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, όπως αυτές περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ, εκφρασμένες ως μέσος όρος κατά τη διάρκεια δεδομένου χρονικού διαστήματος, υπό συγκεκριμένες συνθήκες αναφοράς,
- 14) «αναδυόμενη τεχνική»: νέα τεχνική για μια βιομηχανική δραστηριότητα, η οποία εάν αναπτυχθεί εμπορικά, μπορεί να εξασφαλίσει είτε υψηλότερο γενικό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος είτε τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και μεγαλύτερες οικονομίες από τις υφιστάμενες βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές,
- 15) «φορέας εκμετάλλευσης»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ή ελέγχει εν όλω ή εν μέρει την εγκατάσταση ή τη μονάδα καύσης ή μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ή, αν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, στο οποίο έχει εκχωρηθεί αποφασιστική οικονομική εξουσία επ' αυτής της τεχνικής λειτουργίας της εγκατάστασης ή της μονάδας,
- 16) «κοινό»: ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα καθώς και, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή πρακτική, οι ενώσεις, οι οργανώσεις και οι ομάδες αυτών,
- 17) «ενδιαφερόμενο κοινό»: το κοινό το οποίο διγεται ή ενδέχεται να διγεί ή του οποίου διακυβεύονται συμφέροντα από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με τη χορήγηση ή αναπροσαρμογή μιας άδειας ή των όρων της για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις οι οποίες καθορίζονται από την οικεία εθνική νομοθεσία, θεωρούνται ότι έχουν συμφέροντα,

- 18) «επικίνδυνες ουσίες»: ουσίες ή μείγματα, όπως ορίζεται στο άρθρο 3, σημεία 3 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων ⁽¹⁾,
- 19) «βασική έκθεση»: πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων από σχετικές επικίνδυνες ουσίες,
- 20) «υπόγεια ύδατα»: τα υπόγεια ύδατα όπως ορίζονται στο άρθρο 2, σημείο 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽²⁾,
- 21) «έδαφος»: το ανώτερο στρώμα του στερεού φλοιού της Γης, μεταξύ του γεωλογικού υποβάθρου και της επιφάνειας. Το έδαφος αποτελείται από ανόργανα και οργανικά συστατικά, νερό, αέρα και έμβιους οργανισμούς,
- 22) «περιβαλλοντική επιθεώρηση»: το σύνολο των δράσεων, μεταξύ άλλων, επιτόπιες επισκέψεις παρακολούθησης των εκπομπών και έλεγχοι των εσωτερικών εκθέσεων και των εγγράφων παρακολούθησης, επαλήθευση της παρακολούθησης, έλεγχος των τεχνικών που χρησιμοποιούνται και της καταλληλότητας της περιβαλλοντικής διαχείρισης της εγκατάστασης, που αναλαμβάνονται από την αρμόδια αρχή ή εξ ονόματός της, με στόχο τον έλεγχο και την προαγωγή της συμμόρφωσης των εγκαταστάσεων με τους όρους της άδειάς τους και, εφόσον απαιτείται, την παρακολούθηση των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον,
- 23) «πουλερικά»: τα πουλερικά όπως ορίζονται στο άρθρο 2, σημείο 1 της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1990, σχετικά με τους όρους υγιεινομικού ελέγχου που διέπουν τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και τις εισαγωγές πουλερικών και αυγών για επώαση από τρίτες χώρες ⁽³⁾,
- 24) «καύσιμο»: κάθε στερεά, υγρή ή αέρια καύσιμη ύλη,
- 25) «μονάδα καύσης»: κάθε τεχνική συσκευή στην οποία οξειδώνονται καύσιμα με σκοπό τη χρησιμοποίηση της παραγόμενης θερμότητας,
- 26) «καπνοδόχος»: δομή που περιέχει έναν ή περισσότερους καπναγωγούς για την απόρριψη αερίων στην ατμόσφαιρα,
- 27) «ώρες λειτουργίας»: ο χρόνος, εκπεφρασμένος σε ώρες, κατά τον οποίο μια μονάδα καύσης, εν όλω ή εν μέρει, λειτουργεί και απορρίπτει εκπομπές στην ατμόσφαιρα, εξαιρουμένων των περιόδων έναρξης και παύσης λειτουργίας,
- 28) «ποσοστό αποθείωσης»: ο λόγος της ποσότητας θείου που δεν εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα από μια μονάδα καύσης σε δεδομένο χρονικό διάστημα, προς την ποσότητα θείου που περιέχεται στο στερεό καύσιμο το οποίο εισέρχεται στα συστήματα της μονάδας καύσης και χρησιμοποιείται στη μονάδα κατά το ίδιο χρονικό διάστημα,
- 29) «εγγύριο στερεό καύσιμο»: φυσικό στερεό καύσιμο το οποίο χρησιμοποιείται σε μονάδα καύσης ειδικά σχεδιασμένη για το καύσιμο αυτό και εξορύσσεται σε τοπικό επίπεδο,
- 30) «καθοριστικό καύσιμο»: το καύσιμο το οποίο, μεταξύ όλων των καυσίμων που χρησιμοποιούνται σε μονάδα καύσης μεικτής εστίας που χρησιμοποιεί υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, έχει την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής, σύμφωνα με το Μέρος 1 του Παραρτήματος V ή, σε περίπτωση που διάφορα καύσιμα έχουν την ίδια οριακή τιμή εκπομπής, το καύσιμο με τη μεγαλύτερη θερμική ισχύ,
- 31) «βιομάζα»: οιοδήποτε από τα ακόλουθα:
- α) προϊόντα που αποτελούνται από οιαδήποτε φυτική ύλη, προερχόμενη από τη γεωργία ή τη δασοκομία, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο προκειμένου να ανακτηθεί το ενεργειακό της περιεχόμενο,
 - β) τα ακόλουθα απόβλητα:
 - i) φυτικά απόβλητα της γεωργίας ή της δασοκομίας·
 - ii) φυτικά απόβλητα της βιομηχανίας τροφίμων, εφόσον ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα·
 - iii) ινώδη φυτικά απόβλητα από την παραγωγή παρθένου χαρτοπολτού και την παραγωγή χαρτιού από χαρτοπολτό, εφόσον για τα απόβλητα αυτά εφαρμόζεται διαδικασία συναποτέφρωσης στον τόπο παραγωγής και ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα·
 - iv) απόβλητα φελλού·
 - v) απόβλητα ξύλου εκτός από τα απόβλητα ξύλου που ενδέχεται να περιέχουν αλογονούχες οργανικές ενώσεις ή βαρέα μέταλλα ως αποτέλεσμα επεξεργασίας με συντηρητικά ξύλου ή επίστρωσης, και τα οποία περιλαμβάνουν ιδίως απόβλητα ξύλου προερχόμενα από οικοδομές και κατεδαφίσεις,
- 32) «μονάδα καύσης μεικτής εστίας»: κάθε μονάδα καύσης που μπορεί να τροφοδοτείται ταυτόχρονα ή εναλλάξ με δύο ή περισσότερα είδη καυσίμων,
- 33) «αεριοστρόβιλος»: κάθε περιστρεφόμενη μηχανή που μετατρέπει θερμική ενέργεια σε μηχανικό έργο και η οποία αποτελείται κυρίως από συμπιεστή, θερμική διάταξη, όπου το καύσιμο οξειδώνεται για να θερμάνει το φέρον ρευστό, και στρόβιλο,
- 34) «αεριοκίνητη μηχανή»: μηχανή εσωτερικής καύσης η οποία λειτουργεί σύμφωνα με τον κύκλο Όττο και χρησιμοποιεί για την καύση καυσίμου επιβαλλόμενη ανάφλεξη ή, στην περίπτωση των μηχανών διπλού καυσίμου, ανάφλεξη συμπίεσης,

⁽¹⁾ EE L 353 της 31.12.2008, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

⁽³⁾ EE L 303 της 31.10.1990, σ. 6.

- 35) «ντιζελοκίνητη μηχανή»: μηχανή εσωτερικής καύσης η οποία λειτουργεί σύμφωνα με τον κύκλο ντιζελ και χρησιμοποιεί ανάφλεξη συμπίεσης για την καύση καυσίμου,
- 36) «μικρό απομονωμένο σύστημα»: μικρό απομονωμένο σύστημα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 26 της οδηγίας 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾,
- 37) «απόβλητα»: απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 3 σημείο 1 της οδηγίας 2008/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα ⁽²⁾,
- 38) «επικίνδυνα απόβλητα»: επικίνδυνα απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 3 σημείο 2 της οδηγίας 2008/98/EK,
- 39) «μεικτά αστικά απόβλητα»: τα απόβλητα των νοικοκυριών, καθώς και τα απόβλητα εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και τα απόβλητα ιδρυμάτων, τα οποία, λόγω της φύσης και της σύνθεσής τους, είναι όμοια με τα απόβλητα των νοικοκυριών, εκτός των αποβλήτων που αναφέρονται υπό τον κωδικό 20 01 του Παραρτήματος της απόφασης 2000/532/EK ⁽³⁾ και τα οποία συλλέγονται χωριστά στην πηγή και εκτός των λοιπών αποβλήτων που αναφέρονται υπό τον κωδικό 20 02 του ίδιου Παραρτήματος,
- 40) «μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων»: κάθε σταθερή ή κινητή τεχνική μονάδα με τον εξοπλισμό της, που προορίζεται αποκλειστικά για θερμική επεξεργασία αποβλήτων, με ή χωρίς ανάκτηση της θερμότητας που εκλύεται κατά την καύση, μέσω της αποτέφρωσης αποβλήτων με οξείδωση καθώς και άλλων τεχνικών θερμικής επεξεργασίας όπως η πυρόλυση, η αεριοποίηση ή η τεχνική πλάσματος, εφόσον οι ουσίες που προέρχονται από την επεξεργασία στη συνέχεια αποτεφρώνονται
- 41) «μονάδα συναποτέφρωσης αποβλήτων»: κάθε σταθερή ή κινητή τεχνική μονάδα της οποίας κύρια αποστολή είναι η παραγωγή ενέργειας ή η παραγωγή υλικών προϊόντων και στην οποία χρησιμοποιούνται απόβλητα ως σύνθετες ή συμπληρωματικό καύσιμο, ή στην οποία τα απόβλητα υφίστανται θερμική επεξεργασία για τη διάθεσή τους μέσω αποτέφρωσης αποβλήτων με οξείδωση καθώς και άλλων τεχνικών θερμικής επεξεργασίας, όπως η πυρόλυση, η αεριοποίηση ή η τεχνική πλάσματος, εφόσον οι ουσίες που προέρχονται από την επεξεργασία στη συνέχεια αποτεφρώνονται,
- 42) «ονομαστική δυναμικότητα»: το άθροισμα των δυναμικοτήτων αποτέφρωσης των καμίνων που συνθέτουν τη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, όπως ορίζονται από τον κατασκευαστή και επιβεβαιώνονται από τον φορέα εκμετάλλευσης, λαμβάνοντας υπόψη τη θερμογόνο αξία των αποβλήτων. Η δυναμικότητα αυτή εκφράζεται ως η ποσότητα των αποβλήτων που αποτεφρώνονται ανά ώρα,
- 43) «διοξίνες και φουράνια»: όλα τα πολυχλωροπαράγωγα της διβενζο-π-διοξίνης και του διβενζοφουρανίου που απαριθμούνται στο μέρος 2 του Παραρτήματος VI,
- 44) «οργανική ένωση»: κάθε ένωση που περιέχει τουλάχιστον άνθρακα και ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία υδρογόνο, αλογόνα, οξυγόνο, θείο, φωσφόρο, πυρίτιο ή άζωτο, εκτός από τα οξείδια του άνθρακα και τα ανόργανα ανθρακικά και όξινα ανθρακικά άλατα,
- 45) «πητική οργανική ένωση»: κάθε οργανική ένωση καθώς και το κλάσμα κρεωσώτου που έχει τάση ατμών 0,01 kPa ή μεγαλύτερη, σε θερμοκρασία 293,15 K, ή ανάλογη πτητικότητα στις συγκεκριμένες συνθήκες χρήσης,
- 46) «οργανικός διαλύτης»: κάθε πτητική οργανική ένωση που χρησιμοποιείται, για ένα από τα ακόλουθα:
- α) μόνη ή σε συνδυασμό με άλλα μέσα και χωρίς να υφίσταται χημική μετατροπή, για τη διάλυση πρώτων υλών, προϊόντων ή αποβλήτων,
 - β) ως μέσο καθαρισμού για τη διάλυση ξένων προσμείξεων,
 - γ) ως διαλυτοποιητής,
 - δ) ως μέσο διασποράς,
 - ε) ως ρυθμιστής του ιξώδους,
 - στ) ως ρυθμιστής της επιφανειακής τάσης,
 - ζ) ως πλαστικοποιητής,
 - η) ως συντηρητικό,
- 47) «επίχρισμα»: επίχρισμα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 8 της οδηγίας 2004/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε χρώματα διακόσμησης και βερνίκια και σε προϊόντα φινιρίσματος οχημάτων ⁽⁴⁾.

Άρθρο 4

Υποχρέωση κατοχής άδειας

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι καμία εγκατάσταση ή μονάδα καύσης ή μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων δεν λειτουργεί χωρίς άδεια.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν διαδικασία για την εγγραφή σε μητρώο μόνο των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από το κεφάλαιο V.

Η διαδικασία εγγραφής σε μητρώο καθορίζεται σε δεσμευτική πράξη, και περιλαμβάνει ως ελάχιστη προϋπόθεση, γνωστοποίηση από τον φορέα εκμετάλλευσης προς την αρμόδια αρχή της πρόθεσής του να θέσει σε λειτουργία μία εγκατάσταση.

⁽⁴⁾ EE L 143 της 30.4.2004, σ. 87.

⁽¹⁾ EE L 176 της 15.7.2003, σ. 37.

⁽²⁾ EE L 312 της 22.11.2008, σ. 3.

⁽³⁾ Απόφαση 2000/532/EK της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2000, για αντικατάσταση της απόφασης 94/3/EK για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1 στοιχείο α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης 94/904/EK του Συμβουλίου για την κατάρτιση καταλόγου επικίνδυνων αποβλήτων κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τα επικίνδυνα απόβλητα (EE L 226 της 6.9.2000, σ. 3).

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι άδεια καλύπτει δύο ή περισσότερες εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων την εκμετάλλευση των οποίων έχει ο ίδιος φορέας εκμετάλλευσης στον ίδιο χώρο.

Στις περιπτώσεις που η άδεια καλύπτει δύο ή περισσότερες εγκαταστάσεις, ορίζει προϋποθέσεις ώστε να εξασφαλίζεται ότι κάθε εγκατάσταση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να προβλέψουν ότι η άδεια καλύπτει διάφορα τμήματα μιας εγκατάστασης που εκμεταλλεύονται διαφορετικοί φορείς. Στις περιπτώσεις αυτές, η άδεια καθορίζει τις ευθύνες κάθε φορέα εκμετάλλευσης.

Άρθρο 5

Αδειοδότηση

1. Με την επιφύλαξη άλλων απαιτήσεων που καθορίζονται από το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο η αρμόδια αρχή χορηγεί άδεια εφόσον η εγκατάσταση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν τον πλήρη συντονισμό των διαδικασιών και των όρων αδειοδότησης, όταν σε αυτές μετέχουν πλείονες αρμόδιες αρχές ή περισσότεροι του ενός φορείς εκμετάλλευσης ή χορηγούνται περισσότερες της μιας άδειες, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική ολοκληρωμένη προσέγγιση εκ μέρους όλων των αρχών των αρμοδίων για τη διαδικασία αυτή.

3. Σε περίπτωση νέας εγκατάστασης ή ουσιαστικής μετατροπής στην οποία εφαρμόζεται το άρθρο 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, για τη χορήγηση της άδειας εξετάζεται και χρησιμοποιείται κάθε σχετική πληροφορία ή συμπέρασμα που έχει προκύψει κατ' εφαρμογή των άρθρων 5, 6, 7 και 9 της προαναφερόμενης οδηγίας.

Άρθρο 6

Γενικοί δεσμευτικοί κανόνες

Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης κατοχής άδειας, τα κράτη μέλη μπορούν να περιλάβουν ιδιαίτερες απαιτήσεις για ορισμένες κατηγορίες εγκαταστάσεων, μονάδων καύσης ή μονάδων αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων σε γενικούς δεσμευτικούς κανόνες.

Στις περιπτώσεις που θεσπίζονται γενικοί δεσμευτικοί κανόνες, η άδεια μπορεί απλώς να περιέχει αναφορά στους εν λόγω κανόνες.

Άρθρο 7

Συμβάντα και ατυχήματα

Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας ⁽¹⁾, σε περίπτωση συμβάντος ή ατυχήματος που επηρεάζει σημαντικά το περιβάλλον, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι:

⁽¹⁾ EE L 143 της 30.4.2004, σ. 56.

- α) ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει την αρμόδια αρχή, αμέσως·
- β) ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει αμέσως τα μέτρα για τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και την αποφυγή άλλων συμβάντων ή ατυχημάτων·
- γ) η αρμόδια αρχή απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης να λάβει όλα τα κατάλληλα συμπληρωματικά μέτρα, τα οποία η αρμόδια αρχή θεωρεί αναγκαία για τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και την αποφυγή άλλων συμβάντων ή ατυχημάτων.

Άρθρο 8

Μη συμμόρφωση

- 1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν την τήρηση των όρων της άδειας.
- 2. Σε περίπτωση παράβασης των όρων της άδειας, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:
 - α) ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή,
 - β) ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει αμέσως τα απαιτούμενα μέτρα για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης το συντομότερο δυνατόν,
 - γ) η αρμόδια αρχή απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης να λάβει όλα τα κατάλληλα συμπληρωματικά μέτρα, τα οποία η αρμόδια αρχή θεωρεί αναγκαία για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης.

Εάν η παράβαση των όρων της άδειας προκαλεί άμεσο κίνδυνο για την υγεία των ανθρώπων ή απειλεί να έχει άμεση αρνητική επίπτωση στο περιβάλλον, και μέχρις ότου αποκατασταθεί η συμμόρφωση, σύμφωνα με τα στοιχεία β) και γ) του πρώτου εδαφίου, η λειτουργία της εγκατάστασης, της μονάδας καύσης, της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ή του σχετικού τμήματος αυτών αναστέλλεται.

Άρθρο 9

Εκπομπές αερίων θερμοκηπίου

- 1. Όταν οι εκπομπές ενός αερίου θερμοκηπίου από μian εγκατάσταση προσδιορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ σε σχέση με μια δραστηριότητα της εν λόγω εγκατάστασης, η άδεια δεν περιλαμβάνει οριακή τιμή εκπομπών για άμεσες εκπομπές του εν λόγω αερίου, εκτός εάν αυτό είναι αναγκαίο για να εξασφαλιστεί ότι δεν προκαλείται σημαντική τοπική ρύπανση.
- 2. Για δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να μην επιβάλλουν απαιτήσεις σχετικά με την ενεργειακή απόδοση όσον αφορά τις μονάδες καύσης ή άλλες μονάδες που εκπέμπουν διοξείδιο του άνθρακα στον χώρο της εγκατάστασης.

3. Όταν είναι αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές τροποποιούν την άδεια, κατά περίπτωση.

4. Οι παράγραφοι 1 έως 3 δεν ισχύουν για τις εγκαταστάσεις που εξαιρούνται προσωρινά από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 27 της οδηγίας 2003/87/EK.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΠΑΡΙΘΜΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Άρθρο 10

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I και, όπου προβλέπεται, σε όσες φθάνουν στο όριο δυναμικότητας που καθορίζεται στο εν λόγω παράρτημα.

Άρθρο 11

Βασικές αρχές των θεμελιωδών υποχρεώσεων του φορέα εκμετάλλευσης

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι εγκαταστάσεις να λειτουργούν σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

- α) λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα προληπτικά αντιρρυπαντικά μέτρα,
- β) εφαρμόζονται οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές,
- γ) δεν προκαλείται σημαντική ρύπανση,
- δ) προλαμβάνεται η παραγωγή αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία 2008/98/EK,
- ε) στις περιπτώσεις που παράγονται απόβλητα, κατά σειρά προτεραιότητας και σύμφωνα με την οδηγία 2008/98/EK, αυτά προετοιμάζονται για εκ νέου χρήση, ανακύκλωση, ανάκτηση ή, όταν αυτό είναι τεχνικά και οικονομικά αδύνατο, διατίθενται με τρόπο που να αποφεύγονται ή να μειώνονται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον,
- στ) η ενέργεια χρησιμοποιείται αποτελεσματικά,
- ζ) λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για να προλαμβάνονται τα ατυχήματα και να περιορίζονται οι συνέπειές τους,
- η) λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων, ώστε να αποφεύγεται κάθε κίνδυνος ρύπανσης και ο χώρος της εκμετάλλευσης να επανέλθει στην ικανοποιητική κατάσταση που ορίζεται βάσει του άρθρου 22.

Άρθρο 12

Αίτηση άδειας

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι η αίτηση άδειας περιλαμβάνει περιγραφή των ακόλουθων:

- α) της εγκατάστασης και των δραστηριοτήτων της,
- β) των πρώτων και βοηθητικών υλών, των λοιπών ουσιών και της ενέργειας που χρησιμοποιούνται ή παράγονται από την εγκατάσταση,
- γ) των πηγών εκπομπών της εγκατάστασης,
- δ) των συνθηκών του χώρου όπου θα λειτουργήσει η εγκατάσταση,
- ε) όπου ισχύει, βασική έκθεση, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 2,
- στ) της φύσης και των ποσοτήτων των προβλεπόμενων εκπομπών της εγκατάστασης σε κάθε επιμέρους στοιχείο του περιβάλλοντος καθώς και προσδιορισμό των σημαντικών επιπτώσεων των εκπομπών στο περιβάλλον,
- ζ) της προτεινόμενης τεχνολογίας και των άλλων τεχνικών που αποσκοπούν στην πρόληψη των εκπομπών που προέρχονται από την εγκατάσταση ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, στη μείωσή τους,
- η) των μέτρων, πρόληψης προετοιμασίας για εκ νέου χρήση, ανακύκλωσης και ανάκτησης των αποβλήτων που παράγει η εγκατάσταση,
- θ) των άλλων μέτρων που προβλέπονται για τη συμμόρφωση με τις βασικές αρχές των θεμελιωδών υποχρεώσεων του φορέα εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο άρθρο 11,
- ι) των προβλεπόμενων μέτρων παρακολούθησης των εκπομπών στο περιβάλλον,
- ια) σε γενικές γραμμές των κύριων εναλλακτικών επιλογών όσον αφορά την τεχνολογία, τις τεχνικές και τα μέτρα που προτείνονται, οι οποίες έχουν μελετηθεί από τον αιτούντα.

Στην αίτηση χορήγησης άδειας περιλαμβάνεται επίσης μια μη τεχνικού περιεχομένου συγκεφαλαιώση των λεπτομερειών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Στις περιπτώσεις που πληροφορίες παρεχόμενες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ ή έκθεση ασφαλείας συντασσόμενη κατ' εφαρμογή της οδηγίας 96/82/ΕΚ ή άλλες πληροφορίες διαθέσιμες βάσει άλλων νομοθετημάτων, ανταποκρίνονται σε κάποια από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να περιλαμβάνονται ή να επισυνάπτονται στην αίτηση.

Άρθρο 13

Έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Προκειμένου να συντάσσονται, να αναθεωρούνται και, κατά περίπτωση, να ενημερώνονται τα έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ, η Επιτροπή διοργανώνει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών, σχετικών κλάδων, μη κυβερνητικών οργανώσεων που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος και της Επιτροπής.

2. Κατά την ανταλλαγή πληροφοριών, εξετάζονται κυρίως τα ακόλουθα:

- α) οι επιδόσεις των εγκαταστάσεων και οι τεχνικές όσον αφορά τις εκπομπές, εκπεφρασμένες ως βραχυπρόθεσμος και μακροπρόθεσμος μέσος όρος κατά περίπτωση, και οι σχετικές συνθήκες αναφοράς, η κατανάλωση και το είδος των πρώτων υλών (κατανάλωση ύδατος), η χρήση της ενέργειας και η παραγωγή αποβλήτων·
- β) οι χρησιμοποιούμενες τεχνικές, η σχετική παρακολούθηση, οι επιπτώσεις της χρήσης διαφόρων περιβαλλοντικών μέσων, η οικονομική και τεχνική βιωσιμότητα και οι εξελίξεις όλων των ανωτέρω·
- γ) οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και οι αναδυόμενες τεχνικές που προσδιορίζονται αφού εξετασθούν τα υπό α) και β) ζητήματα.

3. Η Επιτροπή συγκροτεί και συγκαλεί τακτικά ένα φόρουμ το οποίο αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών, των σχετικών κλάδων και μη κυβερνητικών οργανώσεων που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος.

Η Επιτροπή λαμβάνει τη γνώμη του φόρουμ σχετικά με τις πρακτικές ρυθμίσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών και κυρίως σχετικά με τα ακόλουθα:

- α) τον εσωτερικό κανονισμό του φόρουμ·
- β) το πρόγραμμα εργασιών για την ανταλλαγή πληροφοριών·
- γ) τις κατευθυντήριες γραμμές για τη συλλογή δεδομένων·
- δ) τις κατευθυντήριες γραμμές για την κατάρτιση των εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ και για την εγγύηση της ποιότητάς τους καθώς και την καταλληλότητα του περιεχομένου και του μορφοτύπου τους.

Οι κατευθυντήριες γραμμές που αναφέρονται στα στοιχεία γ) και δ) του δεύτερου εδαφίου λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη του φόρουμ και θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 75, παράγραφος 2.

4. Η Επιτροπή λαμβάνει και δημοσιοποιεί τη γνώμη του φόρουμ σχετικά με το προτεινόμενο περιεχόμενο των εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ και τη συνεκτιμά για τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παράγραφο 5.

5. Οι αποφάσεις σχετικά με τα συμπεράσματα ΒΔΤ θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 75 παράγραφος 2.

6. Μετά τη λήψη απόφασης σύμφωνα με την παράγραφο 5, η Επιτροπή καθιστά αμέσως διαθέσιμο στο κοινό το έγγραφο αναφοράς ΒΔΤ και εξασφαλίζει ότι τα συμπεράσματα ΒΔΤ διατίθενται σε όλες τις επίσημες γλώσσες των κρατών μελών της Ένωσης.

7. Εν αναμονή της λήψης σχετικής απόφασης σύμφωνα με την παράγραφο 5, τα συμπεράσματα σχετικά με τις βέλτιστες δυνατές τεχνικές από τα έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 83 ισχύουν ως συμπεράσματα ΒΔΤ για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, εξαιρουμένου του άρθρου 15, παράγραφοι 3 και 4.

Άρθρο 14

Όροι αδειοδότησης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η άδεια περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα τήρησης των απαιτήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 11 και 18.

Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) οριακές τιμές εκπομπών για τις ρυπαντικές ουσίες, που απαριθμούνται στο παράρτημα II, και για άλλες ρυπαντικές ουσίες που είναι πιθανόν να εκπέμπονται από την οικεία εγκατάσταση σε σημαντικές ποσότητες ανάλογα με τη φύση τους και τη δυνατότητα μεταφοράς της ρύπανσης από το ένα επιμέρους στοιχείο του περιβάλλοντος στο άλλο,
- β) κατάλληλες απαιτήσεις για να εξασφαλιστεί η προστασία του εδάφους και των υπογείων υδάτων και μέτρα για την παρακολούθηση και τη διαχείριση των αποβλήτων της εγκατάστασης,
- γ) κατάλληλες απαιτήσεις παρακολούθησης των εκπομπών, στις οποίες καθορίζεται
 - i) η μεθοδολογία, η συχνότητα και η διαδικασία αξιολόγησης, και
 - ii) όταν εφαρμόζεται το άρθρο 15, παράγραφος 3, στοιχείο β), ότι διατίθενται αποτελέσματα της παρακολούθησης των εκπομπών για τα ίδια χρονικά διαστήματα και με τους ίδιους όρους αναφοράς όπως για τα επίπεδα εκπομπών τα οποία συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές·
- δ) υποχρέωση υποβολής στην αρμόδια αρχή τακτικώς και τουλάχιστον ετησίως·
 - i) πληροφοριών βάσει αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών κατά τα προβλεπόμενα στο στοιχείο γ), και άλλων απαιτούμενων στοιχείων που επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή να ελέγχει την τήρηση των όρων αδειοδότησης· και
 - ii) όταν εφαρμόζεται το άρθρο 15, παράγραφος 3, στοιχείο β), περίληψης των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών κατά τρόπο που να επιτρέπει τη σύγκριση με τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές,
- ε) ενδεδειγμένες απαιτήσεις για τη διατήρηση και τον έλεγχο σε τακτά διαστήματα της εφαρμογής των μέτρων που λαμβάνονται για την πρόληψη των εκπομπών στο έδαφος και στα υπόγεια ύδατα, σύμφωνα με το στοιχείο β) και ενδεδειγμένες απαιτήσεις περί περιοδικής παρακολούθησης του εδάφους και των υπογείων υδάτων όσον αφορά σχετικές επικίνδυνες ουσίες που είναι πιθανόν να είναι παρούσες στον χώρο της εγκατάστασης και λαμβανομένης υπόψη της πιθανότητας ρύπανσης του εδάφους και των υπογείων υδάτων στον χώρο της εγκατάστασης,
- στ) μέτρα σχετικά με τις μη κανονικές συνθήκες λειτουργίας, όπως την έναρξη και παύση λειτουργίας, τις διαρροές, την ελαττωματική λειτουργία, τις προσωρινές διακοπές και την οριστική παύση της λειτουργίας·

ζ) διατάξεις για την ελαχιστοποίηση της διαμεθοριακής ρύπανσης ή της ρύπανσης σε μεγάλη απόσταση,

η) όρους για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις οριακές τιμές εκπομπών ή παραπομπή στις ισχύουσες απαιτήσεις που καθορίζονται αλλού.

2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1, οι οριακές τιμές εκπομπών μπορούν να συμπληρώνονται ή να υποκαθίστανται από ισοδύναμες παραμέτρους ή τεχνικά μέτρα που εξασφαλίζουν αντίστοιχα επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας.

3. Τα συμπεράσματα ΒΔΤ αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των όρων αδειοδότησης.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 18, η αρμόδια αρχή δύναται να θέσει όρους αδειοδότησης αυστηρότερους από αυτούς που επιτυγχάνονται με τη χρήση βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, οι οποίες περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ. Τα κράτη μέλη δύναται να θέτουν κανόνες με βάση τους οποίους η αρμόδια αρχή να δύναται να θεσπίζει αυστηρότερους όρους αδειοδότησης.

5. Όταν η αρμόδια αρχή καθορίζει όρους αδειοδότησης βάσει βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής η οποία δεν περιγράφεται σε κανένα από τα σχετικά συμπεράσματα ΒΔΤ, εξασφαλίζει:

α) ότι η τεχνική καθορίζεται, λαμβανομένων ιδιαίτερως υπ' όψιν των κριτηρίων του Παραρτήματος III, και

β) ότι τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 15.

Όταν τα συμπεράσματα ΒΔΤ που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν περιλαμβάνουν επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι η προβλεπόμενη στο πρώτο εδάφιο τεχνική εγγυάται επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας ισοδύναμο με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές οι οποίες περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ.

6. Στις περιπτώσεις που, δραστηριότητα ή είδος της διαδικασίας παραγωγής που διεξάγεται εντός εγκατάστασης δεν καλύπτεται από συμπεράσματα αναφοράς ΒΔΤ ή στις περιπτώσεις που τα εν λόγω συμπεράσματα δεν καλύπτουν όλες τις πιθανές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της δραστηριότητας ή της διαδικασίας, η αρμόδια αρχή, αφού προηγηθούν διαβουλεύσεις με τον φορέα εκμετάλλευσης, καθορίζει τους όρους αδειοδότησης με βάση τις διαθέσιμες βέλτιστες τεχνικές που έχει προσδιορίσει για τις οικείες δραστηριότητες ή διαδικασίες δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στα κριτήρια που απαριθμούνται στο παράρτημα III.

7. Για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο σημείο 6.6 του Παραρτήματος I, ισχύουν οι παράγραφοι 1 έως 6 του παρόντος άρθρου με την επιφύλαξη της νομοθεσίας περί της καλής μεταχείρισης των ζώων.

Άρθρο 15

Οριακές τιμές εκπομπών, ισοδύναμες παράμετροι και τεχνικά μέτρα

1. Οι οριακές τιμές εκπομπών ρυπαντικών ουσιών ισχύουν στο σημείο όπου οι εκπομπές εξέρχονται από την εγκατάσταση, ενώ δεν υπολογίζεται για τον προσδιορισμό των τιμών αυτών, η τυχόν αραίωση τους πριν από το εν λόγω σημείο.

Όσον αφορά τις έμμεσες απορρίψεις ρυπαντικών ουσιών στα ύδατα, οι επιπτώσεις ενός σταθμού καθαρισμού υδάτων μπορούν να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό των οριακών τιμών εκπομπών της οικείας εγκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του και ότι δεν γεννώνται μεγαλύτερα ρυπαντικά φορτία για το περιβάλλον.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 18, οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 14 οριακές τιμές εκπομπών και ισοδύναμες παράμετροι και τεχνικά μέτρα βασίζονται στις διαθέσιμες βέλτιστες τεχνικές, χωρίς να προδιαγράφουν τη χρήση μιας συγκεκριμένης τεχνικής ή τεχνολογίας.

3. Η αρμόδια αρχή καθορίζει οριακές τιμές εκπομπών που διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, που αναφέρονται στις αποφάσεις για τα συμπεράσματα ΒΔΤ περί των οποίων το άρθρο 13, παράγραφος 5, μέσω:

α) του καθορισμού οριακών τιμών εκπομπών οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις διαθέσιμες βέλτιστες τεχνικές. Οι εν λόγω οριακές τιμές εκπομπών εκφράζονται για το ίδιο ή βραχύτερο χρονικό διάστημα και υπό τις ίδιες συνθήκες αναφοράς με τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, ή

β) του καθορισμού οριακών τιμών εκπομπών διαφορετικών από εκείνες του στοιχείου α), όσον αφορά τις τιμές, τις χρονικές περιόδους και τις συνθήκες αναφοράς.

Όταν εφαρμόζεται το στοιχείο β), η αρμόδια αρχή αξιολογεί τουλάχιστον ετησίως τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των εκπομπών προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι εκπομπές υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας δεν έχουν τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις διαθέσιμες βέλτιστες τεχνικές.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3 και με την επιφύλαξη του άρθρου 18, η αρμόδια αρχή μπορεί σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, να θεσπίσει λιγότερο αυστηρές οριακές τιμές εκπομπής. Η παρέκκλιση αυτή μπορεί να ισχύσει μόνον όταν η αξιολόγηση δείχνει ότι η επίτευξη επιπέδων εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές όπως αυτές περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ θα οδηγούσε σε δυσανάλογα υψηλό κόστος σε σύγκριση με τα περιβαλλοντικά οφέλη λόγω:

α) της γεωγραφικής θέσης ή των τοπικών περιβαλλοντικών συνθηκών της σχετικής εγκατάστασης· ή

β) των τεχνικών χαρακτηριστικών της σχετικής εγκατάστασης.

Η αρμόδια αρχή τεκμηριώνει σε παράρτημα που επισυνάπτεται στους όρους αδειοδότησης την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, συμπεριλαμβανομένου του αποτελέσματος της αξιολόγησης, και τους όρους που επιβάλλονται.

Ωστόσο, οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο δεν υπερβαίνουν τις ελάχιστες οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα Παραρτήματα της παρούσας οδηγίας, όπου ισχύουν.

Η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει σε κάθε περίπτωση ότι δεν προκαλείται σημαντική ρύπανση και ότι επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

Βάσει των πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1, ιδιαίτερα σχετικά με την εφαρμογή αυτής της παραγράφου, η Επιτροπή μπορεί, όπου χρειάζεται, να αξιολογεί και να προσδιορίζει περαιτέρω, μέσω κατευθυντηρίων γραμμών, τα κριτήρια τα οποία θα ληφθούν υπ' όψιν για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

Η αρμόδια αρχή αξιολογεί εκ νέου την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου στα πλαίσια κάθε επανεξέτασης των όρων αδειοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 21.

5. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει προσωρινές παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου και από τα στοιχεία (α) και (β) του άρθρου 11 για τη δοκιμή και χρήση αναδυόμενων τεχνικών, για συνολικό χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους εννέα μήνες υπό την προϋπόθεση ότι μετά την παρέλευση του καθορισμένου διαστήματος, είτε διακόπτεται η χρήση της τεχνικής είτε η δραστηριότητα επιτυγχάνει τουλάχιστον τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Άρθρο 16

Απαιτήσεις παρακολούθησης

1. Οι απαιτήσεις παρακολούθησης που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ) στηρίζονται, κατά περίπτωση, στα συμπεράσματα επί της παρακολούθησης, όπως περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ.

2. Η συχνότητα της περιοδικής παρακολούθησης που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο ε) καθορίζεται από την αρμόδια αρχή στην άδεια για κάθε μεμονωμένη εγκατάσταση ή σε γενικούς δεσμευτικούς κανόνες.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, η περιοδική παρακολούθηση διενεργείται τουλάχιστον μία φορά ανά πενταετία για τα υπόγεια ύδατα και ανά δεκαετία για το έδαφος, εκτός εάν η παρακολούθηση αυτή βασίζεται σε συστηματική εκτίμηση του κινδύνου ρύπανσης.

Άρθρο 17

Γενικοί δεσμευτικοί κανόνες για δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι

1. Όταν θεσπίζουν γενικούς δεσμευτικούς κανόνες, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ολοκληρωμένη προσέγγιση και υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, ισοδύναμο με εκείνο που επιτυγχάνεται με τους όρους της μεμονωμένης άδειας.

2. Οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες στηρίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, χωρίς να προδιαγράφουν τη χρήση τεχνικής ή συγκεκριμένης τεχνολογίας προκειμένου να διασφαλισθεί η συμμόρφωση με τα άρθρα 14 και 15.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες επικαιροποιούνται προκειμένου να ληφθούν υπ' όψιν οι εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών και προκειμένου να διασφαλισθεί η συμμόρφωση με το άρθρο 21.

4. Οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες που θεσπίζονται βάσει των παραγράφων 1 έως 3 περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από σχετική αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους.

Άρθρο 18

Ποιοτικά πρότυπα περιβάλλοντος

Στις περιπτώσεις που ένα ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος επιβάλλει όρους αυστηρότερους από εκείνους που είναι δυνατόν να επιτευχθούν με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, η άδεια περιλαμβάνει πρόσθετους όρους, με την επιφύλαξη άλλων μέτρων που είναι δυνατόν να ληφθούν για την τήρηση των ποιοτικών προτύπων περιβάλλοντος.

Άρθρο 19

Εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή να παρακολουθεί ή να ενημερώνεται σχετικά με τις εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών και τη δημοσίευση νέων ή αναθεωρημένων συμπερασμάτων ΒΔΤ και θέτουν τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση του κοινού.

Άρθρο 20

Μεταβολές των εγκαταστάσεων εκ μέρους των φορέων εκμετάλλευσης

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει την αρμόδια αρχή για κάθε σχεδιαζόμενη μεταβολή που αφορά τη φύση, τη λειτουργία ή την επέκταση της εγκατάστασης και που είναι δυνατόν να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή αναπροσαρμόζει την άδεια.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι καμία ουσιαστική μετατροπή, η οποία προβλέπεται από το φορέα εκμετάλλευσης, δεν πραγματοποιείται χωρίς άδεια, η οποία χορηγείται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Η αίτηση για τη χορήγηση άδειας και η σχετική απόφαση της αρμόδιας αρχής καλύπτουν τα τμήματα της εγκατάστασης και τις λεπτομέρειες που απαριθμούνται στο άρθρο 12 τα οποία ενδέχεται να θιγούν από την ουσιαστική μετατροπή.

3. Κάθε μεταβολή στη φύση ή τη λειτουργία ή επέκταση εγκατάστασης θεωρείται ουσιαστική, όταν με την εν λόγω μεταβολή ή επέκταση, αυτή καθεαυτή, επιτυγχάνεται δυναμικότητα που φθάνει στα κατώτατα όρια, τα οποία καθορίζονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 21

Επανεξέταση και αναπροσαρμογή των όρων της άδειας εκ μέρους της αρμόδιας αρχής

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι η αρμόδια αρχή επανεξετάζει περιοδικώς, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 5, όλους τους όρους της άδειας και, όπου απαιτείται, τους αναπροσαρμόζει προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία.

2. Κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής, ο φορέας εκμετάλλευσης υποβάλλει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την επανεξέταση των όρων της άδειας συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών και άλλων στοιχείων που επιτρέπουν τη σύγκριση της λειτουργίας της εγκατάστασης με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, όπως αυτές περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ, και με τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Κατά την επανεξέταση των όρων της άδειας, η αρμόδια αρχή χρησιμοποιεί κάθε πληροφορία που έχει προκύψει από παρακολούθηση ή επιθεωρήσεις.

3. Εντός τεσσάρων ετών από τη δημοσίευση των αποφάσεων περί των συμπερασμάτων ΒΔΤ σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 5 σχετικά με την κύρια δραστηριότητα εγκατάστασης, η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι:

α) όλοι οι όροι αδειοδότησης για τη συγκεκριμένη εγκατάσταση επανεξετάζονται και, εάν υπάρχει ανάγκη, αναπροσαρμόζονται ώστε να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία, ιδίως προς το άρθρο 15, παράγραφοι 3 και 4, κατά περίπτωση.

β) η εγκατάσταση πληροί τους εν λόγω όρους αδειοδότησης.

Κατά την επανεξέταση λαμβάνονται υπόψη όλα τα νέα ή επικαιροποιημένα συμπεράσματα ΒΔΤ που αφορούν την εγκατάσταση και εγκρίθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 5 μετά τη χορήγηση της άδειας ή επανεξετάσθηκαν προσφάτως.

4. Όταν η εγκατάσταση δεν καλύπτεται από κανένα από τα συμπεράσματα ΒΔΤ, οι όροι αδειοδότησης επανεξετάζονται και, όπου απαιτείται, αναπροσαρμόζονται όταν οι εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών επιτρέπουν σημαντική μείωση των εκπομπών.

5. Οι όροι αδειοδότησης επανεξετάζονται και, όπου απαιτείται αναπροσαρμόζονται, τουλάχιστον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) η ρύπανση από την εγκατάσταση είναι τέτοια ώστε να πρέπει να αναθεωρηθούν οι ισχύουσες οριακές τιμές εκπομπών της άδειας ή να περιληφθούν σε αυτήν νέες οριακές τιμές εκπομπών,

β) η ασφάλεια εκμετάλλευσης απαιτεί την εφαρμογή άλλων τεχνικών,

γ) όπου απαιτείται για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με νέο ή αναθεωρημένο ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 18.

Άρθρο 22

Παύση λειτουργίας εγκαταστάσεων

1. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, της οδηγίας 2004/35/ΕΚ, της οδηγίας 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση⁽¹⁾, και του σχετικού ενωσιακού δικαίου για την προστασία του εδάφους, η αρμόδια αρχή καθορίζει όρους αδειοδότησης ώστε να εξασφαλιστεί ότι κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων τηρούνται οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος αριθμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19.

2. Στις περιπτώσεις που η δραστηριότητα περιλαμβάνει τη χρήση, παραγωγή ή ελευθέρωση σχετικών επικίνδυνων ουσιών και έχοντας υπόψη την πιθανότητα ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων στον χώρο της εγκατάστασης, ο φορέας εκμετάλλευσης συντάσσει και υποβάλλει στην αρμόδια αρχή βασική έκθεση πριν από την έναρξη της λειτουργίας της εγκατάστασης ή πριν η άδεια της εγκατάστασης αναπροσαρμοσθεί για πρώτη φορά μετά τις 7 Ιανουαρίου 2013.

Η βασική έκθεση περιλαμβάνει τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον προσδιορισμό της κατάστασης του εδάφους και της ρύπανσης των υπογείων υδάτων, ούτως ώστε να γίνεται ποσοτικοποιημένη σύγκριση της κατάστασης κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Η βασική έκθεση περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) στοιχεία για την παρούσα χρήση και, όταν διατίθενται, για τις χρήσεις του χώρου κατά το παρελθόν·

β) όταν διατίθενται, τα στοιχεία των μετρήσεων του εδάφους και των υπόγειων υδάτων που αντικατοπτρίζουν την κατάσταση που επικρατεί όταν καταρτίζεται η έκθεση ή, εναλλακτικά, νέων μετρήσεων, λαμβανομένης υπόψη της πιθανότητας ρύπανσης του εδάφους ή των υπόγειων υδάτων από τις επικίνδυνες ουσίες οι οποίες πρόκειται να χρησιμοποιηθούν, να παραχθούν ή να απελευθερωθούν από τη συγκεκριμένη εγκατάσταση.

Όταν τα στοιχεία που παρέχονται σύμφωνα με άλλες διατάξεις της εθνικής ή της ενωσιακής νομοθεσίας τηρούν τις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου, τα στοιχεία αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται ή να επισυνάπτονται στην υποβαλλόμενη βασική έκθεση.

Η Επιτροπή καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το περιεχόμενο της βασικής έκθεσης.

3. Κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων, ο φορέας εκμετάλλευσης αξιολογεί την κατάσταση ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων από σχετικές επικίνδυνες ουσίες τις οποίες χρησιμοποιεί, παράγει ή απελευθερώνει η εγκατάσταση. Στις περιπτώσεις που η εγκατάσταση έχει προκαλέσει σημαντική ρύπανση του εδάφους ή των υπόγειων υδάτων από σχετικές επικίνδυνες ουσίες σε σύγκριση με την κατάσταση που έχει καθοριστεί στη βασική έκθεση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 2, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της ρύπανσης αυτής και την επαναφορά του χώρου στην κατάσταση αυτή. Για το λόγο αυτό, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα εφαρμογής, από τεχνική άποψη των μέτρων αυτών.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων και όταν η ρύπανση του εδάφους και των υπόγειων υδάτων στο χώρο θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, ως αποτέλεσμα των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων τις οποίες διεξήγαγε ο φορέας εκμετάλλευσης πριν από την αναπροσαρμογή της άδειας της εγκατάστασης για πρώτη φορά μετά τις 7 Ιανουαρίου 2013 και λαμβανομένων υπ' όψιν των συνθηκών του χώρου σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ), ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα με στόχο την απομάκρυνση, τον έλεγχο, τη συγκράτηση ή τη μείωση σχετικών επικίνδυνων ουσιών, ούτως ώστε ο χώρος, λαμβανομένης υπ' όψιν της τρέχουσας ή της συγκεκριμένης μελλοντικής χρήσης του, να μην αποτελεί πλέον κίνδυνο.

4. Στις περιπτώσεις που ο φορέας εκμετάλλευσης δεν υποχρεούται να συντάξει τη βασική έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, λαμβάνει, κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων, τα απαραίτητα μέτρα με στόχο την απομάκρυνση, τον έλεγχο, τη συγκράτηση ή τη μείωση σχετικών επικινδυνών ουσιών, ούτως ώστε ο χώρος, λαμβανομένης υπ' όψιν της τρέχουσας ή της εγκεκριμένης μελλοντικής χρήσης του, να παύσει να θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, λόγω της ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων ως αποτέλεσμα των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων και λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών του χώρου της εγκατάστασης που έχουν διαπιστωθεί σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο δ).

Άρθρο 23

Περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις

1. Τα κράτη μέλη συγκροτούν σύστημα περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων των εγκαταστάσεων για την εξέταση όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων των συγκεκριμένων εγκαταστάσεων.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς εκμετάλλευσης παρέχουν στις αρμόδιες αρχές κάθε αναγκαία βοήθεια για τη διενέργεια των επισκέψεων στο χώρο, τη δειγματοληψία και τη συλλογή κάθε στοιχείου που απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι όλες οι εγκαταστάσεις καλύπτονται από σχέδιο περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο και εξασφαλίζουν ότι το σχέδιο επανεξετάζεται τακτικά και, κατά περίπτωση, αναπροσαρμόζεται.

3. Κάθε σχέδιο περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- α) γενική αξιολόγηση των σημαντικών περιβαλλοντικών ζητημάτων,
- β) τη γεωγραφική περιοχή που καλύπτει το σχέδιο επιθεωρήσεων,
- γ) μητρώο των εγκαταστάσεων που καλύπτει το σχέδιο,
- δ) διαδικασίες για την κατάρτιση προγραμμάτων, τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων βάσει της παραγράφου 4,
- ε) διαδικασίες για έκτακτες περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις βάσει της παραγράφου 5,
- στ) όπου απαιτείται, προβλέψεις για τη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων αρχών επιθεώρησης.

4. Βάσει των σχεδίων επιθεώρησης, η αρμόδια αρχή καταρτίζει περιοδικά προγράμματα τακτικών περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας των επιτόπου επισκέψεων για τις διάφορες κατηγορίες εγκαταστάσεων.

Η περίοδος μεταξύ δύο επιτόπου επισκέψεων βασίζεται σε συστηματική εκτίμηση των περιβαλλοντικών κινδύνων των συγκεκριμένων εγκαταστάσεων και δεν υπερβαίνει το ένα έτος για τις εγκαταστάσεις που δημιουργούν τους μεγαλύτερους κινδύνους και τρία έτη για τις εγκαταστάσεις που δημιουργούν τους μικρότερους κινδύνους.

Εάν κατά την επιθεώρηση διαπιστωθεί περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τους όρους της άδειας, διενεργείται πρόσθετη επιτόπου επίσκεψη εντός έξι μηνών από την εν λόγω επιθεώρηση.

Η συστηματική εκτίμηση των περιβαλλοντικών κινδύνων βασίζεται τουλάχιστον στα ακόλουθα κριτήρια:

- α) τις πιθανές και πραγματικές επιπτώσεις των συγκεκριμένων εγκαταστάσεων στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα επίπεδα και τα είδη εκπομπών, την ευαισθησία του τοπικού περιβάλλοντος και τον κίνδυνο ατυχημάτων·
- β) το ιστορικό της συμμόρφωσης με τους όρους της άδειας·
- γ) τη συμμετοχή του φορέα εκμετάλλευσης στο ενωσιακό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου (EMAS), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 ⁽¹⁾.

Η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κριτήρια για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών κινδύνων.

5. Έκτακτες περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις διενεργούνται προκειμένου να διερευνηθούν σοβαρές περιβαλλοντικές καταγγελίες, σοβαρά περιβαλλοντικά ατυχήματα, συμβάντα και περιπτώσεις μη συμμόρφωσης, το ταχύτερο δυνατόν και, όπου ενδείκνυται, πριν από τη χορήγηση, επανεξέταση ή αναπροσαρμογή της άδειας.

6. Μετά από κάθε επιτόπου επίσκεψη, η αρμόδια αρχή συντάσσει έκθεση που περιγράφει τις σχετικές διαπιστώσεις όσον αφορά τη συμμόρφωση της εγκατάστασης με τους όρους της άδειας και περιέχει συμπεράσματα σχετικά με το κατά πόσον απαιτούνται περαιτέρω ενέργειες.

Η έκθεση κοινοποιείται στον οικείο φορέα εκμετάλλευσης εντός δύο μηνών από την πραγματοποίηση της επιτόπου επίσκεψης. Η έκθεση δημοσιοποιείται από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με την οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες ⁽²⁾, εντός τεσσάρων μηνών από την πραγματοποίηση της επιτόπου επίσκεψης.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 8, παράγραφος 2, η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι ο φορέας εκμετάλλευσης προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες που αναφέρονται στην έκθεση εντός εύλογης χρονικής περιόδου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) (ΕΕ L 342 της 22.12.2009, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

Άρθρο 24

Πρόσβαση στις πληροφορίες και συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία αδειοδότησης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι παρέχεται έγκαιρα και πραγματικά στο ενδιαφερόμενο κοινό η δυνατότητα συμμετοχής στις ακόλουθες διαδικασίες:

- α) τη χορήγηση αδειών για νέες εγκαταστάσεις,
- β) τη χορήγηση αδειας για οιαδήποτε ουσιαστική μετατροπή,
- γ) τη χορήγηση ή αναπροσαρμογή άδειας για εγκατάσταση όταν προτείνεται η εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 4·
- δ) την αναπροσαρμογή άδειας ή των όρων της άδειας μιας εγκατάστασης σύμφωνα με το στοιχείο α) του άρθρου 21 παράγραφος 5.

Στην εν λόγω συμμετοχή του κοινού εφαρμόζεται η διαδικασία που καθορίζεται στο παράρτημα IV.

2. Όταν έχει ληφθεί απόφαση για τη χορήγηση, επανεξέταση ή αναπροσαρμογή άδειας, η αρμόδια αρχή θέτει στη διάθεση του κοινού και μέσω του διαδικτύου όσον αφορά τα στοιχεία α), β) και στ), τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) το περιεχόμενο της απόφασης, συμπεριλαμβανομένου αντιγράφου της άδειας και κάθε μετέπειτα αναπροσαρμογής της,
- β) τους λόγους στους οποίους βασίστηκε η απόφαση,
- γ) τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων πριν από τη λήψη της απόφασης και επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της εν λόγω απόφασης,
- δ) τους τίτλους των εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ που αφορούν την οικεία εγκατάσταση ή δραστηριότητα,
- ε) τον τρόπο καθορισμού των όρων της άδειας που εμφανίζονται στο άρθρο 14, συμπεριλαμβανομένων των οριακών τιμών εκπομπών σε σχέση με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές,
- στ) στις περιπτώσεις έγκρισης παρεκκλίσεων σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4, τους συγκεκριμένους λόγους της παρέκκλισης, βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στην εν λόγω παράγραφο, και τους επιβληθέντες όρους.

3. Η αρμόδια αρχή θέτει στη διάθεση του κοινού, μεταξύ άλλων και μέσω του διαδικτύου τουλάχιστον σε σχέση με το στοιχείο α):

- α) σχετικές πληροφορίες ως προς τα μέτρα τα οποία λαμβάνει ο φορέας εκμετάλλευσης κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 22,

- β) τα αποτελέσματα που διαθέτει η αρμόδια αρχή από την παρακολούθηση των εκπομπών, όπως απαιτείται σύμφωνα με τους όρους της άδειας.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, υπό τους περιορισμούς του άρθρου 4 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ.

Άρθρο 25

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με το εθνικό νομικό τους σύστημα, κάθε μέλος του ενδιαφερόμενου κοινού έχει πρόσβαση σε διαδικασία εξέτασης ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου, συσταθέντος νομοθετικώς, προκειμένου να αμφισβητήσει την ουσιαστική ή τη διαδικαστική νομιμότητα αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 24, όταν πληρούνται μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) έχει επαρκές συμφέρον,
- β) υποστηρίζει ότι επέρχεται προσβολή δικαιώματος, εάν αυτό απαιτείται ως προϋπόθεση από τη διοικητική δικονομία ενός κράτους μέλους,

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν σε ποιο στάδιο είναι δυνατόν να προσβάλλονται οι αποφάσεις, πράξεις ή παραλείψεις.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, με σταθερό στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Προς τούτο, το συμφέρον κάθε μη κυβερνητικής οργάνωσης που υποστηρίζει την προστασία του περιβάλλοντος και πληροί κάθε απαίτηση του εθνικού δικαίου θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1.

Οι οργανώσεις αυτές θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν, για τους σκοπούς του στοιχείου β) της παραγράφου 1.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν αποκλείουν τη δυνατότητα μιας προκαταρκτικής διαδικασίας εξέτασης ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν θίγουν την απαίτηση να εξαντλούνται οι διοικητικές διαδικασίες εξέτασης πριν από την προσφυγή σε δικαστικές διαδικασίες εξέτασης, εάν υφίσταται τέτοιου είδους απαίτηση κατά την εθνική νομοθεσία.

Οι σχετικές διαδικασίες πρέπει να είναι ορθές, δίκαιες, εμπρόθεσμες και να μην έχουν απαγορευτικό κόστος.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθενται στη διάθεση του κοινού πρακτικές πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες εξέτασης.

Άρθρο 26

Διασυνοριακές επιπτώσεις

1. Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι η λειτουργία μιας εγκατάστασης ενδέχεται να έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους, ή όταν το ζητά ένα κράτος μέλος το οποίο είναι πιθανόν να θιγεί σοβαρά, το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου είχε υποβληθεί η αίτηση άδειας σύμφωνα με το άρθρο 4 ή το άρθρο 20, παράγραφος 2, διαβιβάζει τις πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί σύμφωνα με το παράρτημα IV στο άλλο κράτος μέλος, ταυτόχρονα με τη διάθεσή τους στο κοινό.

Οι πληροφορίες αυτές χρησιμεύουν ως βάση για τις τυχόν αναγκαίες διαβουλεύσεις στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων μεταξύ δύο κρατών μελών, με αμοιβαιότητα και ισότητα.

2. Στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων τους, τα κράτη μέλη, εξασφαλίζουν ότι στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι αιτήσεις διατίθενται επί κατάλληλο χρονικό διάστημα και στο κοινό του κράτους μέλους το οποίο είναι πιθανόν να θιγεί, ώστε το κοινό να έχει δικαίωμα να διατυπώσει τα σχόλιά του πριν η αρμόδια αρχή λάβει τη σχετική απόφαση.

3. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που διεξάγονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 λαμβάνονται υπόψη κατά τη λήψη της απόφασης από την αρμόδια αρχή σχετικά με μια αίτηση.

4. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει κάθε κράτος μέλος το οποίο έχει συμμετάσχει στις διαβουλεύσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, σχετικά με την απόφαση που ελήφθη επί της αίτησης και διαβιβάζει σε αυτό τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2. Το εν λόγω κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι πληροφορίες αυτές τίθενται καταλλήλως στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού, στην επικράτεια του.

Άρθρο 27

Αναδυόμενες τεχνικές

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν, κατά περίπτωση, την ανάπτυξη και την εφαρμογή αναδυόμενων τεχνικών, ιδίως εκείνων που αναφέρονται στα έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές για να συνδράμει τα κράτη μέλη στην ενθάρρυνση της ανάπτυξης και της εφαρμογής αναδυόμενων τεχνικών, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΚΑΥΣΗΣ

Άρθρο 28

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μονάδες καύσης που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ τουλάχιστον ίση προς 50 MW, ασχέτως του είδους του χρησιμοποιούμενου καυσίμου.

Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες μονάδες καύσης:

- α) μονάδες όπου τα προϊόντα καύσης χρησιμοποιούνται για την απευθείας θέρμανση, ξήρανση ή οποιαδήποτε άλλη κατεργασία αντικειμένων ή υλικών,
- β) μονάδες μετάκαυσης, που προορίζονται για τον καθαρισμό των απαερίων με καύση και δεν λειτουργούν ως αυτόνομες μονάδες καύσης·
- γ) εγκαταστάσεις αναγέννησης των καταλυτών που χρησιμοποιούνται στην καταλυτική πυρόλυση·
- δ) εγκαταστάσεις μετατροπής του υδρογείου σε θείο·
- ε) αντιδραστήρες που χρησιμοποιούνται στη χημική βιομηχανία·
- στ) συστοιχίες καμίνων κοκ·
- ζ) προθερμαντήρες αέρος υψικαμίνων·
- η) κάθε τεχνική συσκευή που χρησιμοποιείται για την πρόωση οχήματος, πλοίου ή αεροσκάφους·
- θ) αεριοστροβίλους και αεριοκινητήρες που χρησιμοποιούνται σε εξέδρες ανοικτής θάλασσας·
- ι) μονάδες που χρησιμοποιούν ως καύσιμο οιοδήποτε στερεό ή υγρό απόβλητο εκτός των αποβλήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 σημείο 31, στοιχείο β).

Άρθρο 29

Κανόνες συνυπολογισμού

1. Στις περιπτώσεις που τα απαέρια δύο ή περισσότερων χωριστών μονάδων καύσης απορρίπτονται μέσω κοινής καπνοδόχου, ο συνδυασμός των εν λόγω μονάδων θεωρείται ενιαία μονάδα καύσης και οι δυναμικότητές τους αθροίζονται κατά τον υπολογισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος.

2. Στην περίπτωση που δύο ή περισσότερες χωριστές μονάδες καύσης, που έχουν λάβει άδεια για πρώτη φορά ή των οποίων οι φορείς εκμετάλλευσης έχουν υποβάλει πλήρη αίτηση για τέτοια άδεια κατά ή μετά την 1η Ιουλίου 1987, εγκαθίστανται κατά τρόπο ώστε, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών και οικονομικών παραγόντων, τα απαέρια τους να μπορούν, σύμφωνα με τη γνώμη της αρμόδιας αρχής να απορρίπτονται από κοινή καπνοδόχο, το σύνολο των εν λόγω μονάδων θεωρείται ενιαία μονάδα καύσης και οι δυναμικότητές τους αθροίζονται κατά τον υπολογισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος.

3. Κατά τον υπολογισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος συνδυασμού μονάδων καύσης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, δεν λαμβάνονται υπόψη οι μεμονωμένες μονάδες καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ κάτω των 15 MW.

Άρθρο 30

Οριακές τιμές εκπομπών

1. Η απόρριψη των απαερίων των μονάδων καύσης πραγματοποιείται κατά ελεγχόμενο τρόπο, μέσω καπνοδόχου που περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους καπναγωγούς και της οποίας το ύψος έχει υπολογιστεί κατά τρόπο ώστε να διαφυλάσσεται η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

2. Όλες οι άδειες για εγκαταστάσεις με μονάδες καύσης, στις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια πριν από τις 7 Ιανουαρίου 2013 ή των οποίων οι φορείς εκμετάλλευσης έχουν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης αδειάς πριν από την ημερομηνία αυτή, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις έχουν τεθεί σε λειτουργία το αργότερο στις 7 Ιανουαρίου 2014, περιλαμβάνουν όρους που εξασφαλίζουν ότι οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από τις εν λόγω μονάδες δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 1 του Παραρτήματος V.

Όλες οι άδειες για εγκαταστάσεις με μονάδες καύσης οι οποίες εξαιρούνταν σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4 της οδηγίας 2001/80/ΕΚ και λειτουργούν μετά την 1η Ιανουαρίου 2016, περιλαμβάνουν όρους με τους οποίους εξασφαλίζεται ότι οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από τις εν λόγω μονάδες δεν υπερβαίνουν οριακές τιμές εκπομπών οι οποίες προβλέπονται στο Μέρος 2 του Παραρτήματος V.

3. Όλες οι άδειες για εγκαταστάσεις με μονάδες καύσης οι οποίες δεν καλύπτονται από την παράγραφο 2 περιλαμβάνουν όρους με τους οποίους εξασφαλίζεται ότι οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από τις εν λόγω μονάδες δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 2 του Παραρτήματος V.

4. Οι οριακές τιμές εκπομπών των μερών 1 και 2 του Παραρτήματος V καθώς και τα ελάχιστα ποσοστά αποθείωσης του μέρους 5 του ίδιου Παραρτήματος ισχύουν για τις εκπομπές κάθε κοινής καπνοδόχου όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης. Όταν το παράρτημα V προβλέπει ότι οι οριακές τιμές εκπομπών μπορούν να ισχύουν για τμήμα της μονάδας καύσης με περιορισμένο αριθμό ωρών λειτουργίας, οι εν λόγω τιμές ισχύουν για τις εκπομπές του συγκεκριμένου τμήματος της μονάδας αλλά όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης.

5. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει παρέκκλιση, για μέγιστο διάστημα έξι μηνών, από την υποχρέωση τήρησης των οριακών τιμών εκπομπών που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 για το διοξείδιο του θείου όσον αφορά μονάδες καύσης οι οποίες, για το σκοπό αυτό, χρησιμοποιούν κανονικά καύσιμο χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν είναι σε θέση να τηρήσει τις εν λόγω οριακές τιμές λόγω διακοπής του εφοδιασμού με καύσιμα χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο η οποία οφείλεται σε σοβαρή έλλειψη.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για κάθε παρέκκλιση που εγκρίνεται βάσει του πρώτου εδαφίου.

6. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει παρέκκλιση από την υποχρέωση τήρησης των οριακών τιμών εκπομπών οι οποίες προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 σε περιπτώσεις που μια μονάδα καύσης η οποία χρησιμοποιεί μόνο αέριο καύσιμο αναγκάζεται, κατ' εξαίρεση, να χρησιμοποιήσει άλλα καύσιμα λόγω αιφνίδιας διακοπής του εφοδιασμού της με αέριο και για το λόγο αυτό πρέπει να εξοπλιστεί με σύστημα καθαρισμού απαερίων. Η περίοδος για την οποία εγκρίνεται η παρέκκλιση δεν υπερβαίνει τις 10 ημέρες εκτός εάν είναι απόλυτα απαραίτητο να διατηρηθεί ο ενεργειακός εφοδιασμός.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με κάθε παρέκκλιση που χορηγείται βάσει του πρώτου εδαφίου.

7. Όταν μια μονάδα καύσης επεκτείνεται, οι οριακές τιμές εκπομπών, που καθορίζονται στο μέρος 2 του παραρτήματος V, ισχύουν για το εκτεταμένο τμήμα της μονάδας που επηρεάζεται από τη μεταβολή και ορίζονται σε σχέση με τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης. Σε περίπτωση αλλαγής της μονάδας καύσης, η οποία ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον και επηρεάζει τμήμα της μονάδας με ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW ή περισσότερο, οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 2 του Παραρτήματος V ισχύουν για το τμήμα της μονάδας το οποίο άλλαξε όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης.

8. Οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα Μέρη 1 και 2 του Παραρτήματος V ισχύουν για τις ακόλουθες μονάδες καύσης:

- α) ντιζελοκίνητες μηχανές·
- β) λέβητες ανάκτησης για μαύρο υγρό εντός εγκαταστάσεων για την παραγωγή χαρτοπολτού.

9. Για τις ακόλουθες μονάδες καύσης, βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, η Επιτροπή θα επανεξετάσει την ανάγκη καθορισμού ενωσιακών οριακών τιμών εκπομπών και τροποποίησης των οριακών τιμών εκπομπών του Παραρτήματος V:

- α) μονάδες καύσης που αναφέρονται στην παράγραφο 8·
- β) μονάδες καύσης εντός διυλιστηρίων που χρησιμοποιούν υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, λαμβανομένης υπ' όψιν της ιδιαιτερότητας των ενεργειακών συστημάτων των διυλιστηρίων·
- γ) μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέριο πλην του φυσικού αερίου·
- δ) μονάδες καύσης εντός χημικών εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν υγρά υπολείμματα παραγωγής ως μη εμπορικά καύσιμα για ίδια κατανάλωση.

Η Επιτροπή υποβάλλει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, τα αποτελέσματα της επανεξέτασης αυτής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο μαζί με νομοθετική πρόταση, εφόσον απαιτείται.

Άρθρο 31

Ποσοστό αποθείωσης

1. Όσον αφορά μονάδες καύσης οι οποίες χρησιμοποιούν εγχώριο στερεό καύσιμο και δεν μπορούν να συμμορφωθούν προς τις οριακές τιμές εκπομπών για το διοξείδιο του θείου, σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφοι 2 και 3, λόγω των χαρακτηριστικών του συγκεκριμένου καυσίμου, τα κράτη μέλη μπορούν αντί αυτών να εφαρμόζουν τα ελάχιστα ποσοστά αποθείωσης που προβλέπονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος V, βάσει των κανόνων συμμόρφωσης του μέρους 6 του ίδιου Παραρτήματος και αφού προηγηθεί επικύρωση από την αρμόδια αρχή της τεχνικής έκθεσης, μνεία της οποίας γίνεται στο στοιχείο α) του άρθρου 72, παράγραφος 4.

2. Όσον αφορά μονάδες καύσης οι οποίες χρησιμοποιούν εγχώριο στερεό καύσιμο, συναποτεφρώνουν απόβλητα και δεν μπορούν να συμμορφωθούν προς τις τιμές $C_{\text{διοξειδίου του θείου}}$ όπως αυτές καθορίζονται στα σημεία 3.1 ή 3.2 του μέρους 4 του Παραρτήματος VI λόγω των χαρακτηριστικών του εγχώριου στερεού καυσίμου, τα κράτη μέλη μπορούν, αντί αυτών, να εφαρμόζουν τα ελάχιστα ποσοστά αποθείωσης που προβλέπονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος V, βάσει των κανόνων συμμόρφωσης του μέρους 6 του ίδιου Παραρτήματος. Εάν τα κράτη μέλη επιλέγουν να εφαρμόζουν το παρόν εδάφιο, τα $C_{\text{απόβλητα}}$ όπως εμφανίζονται στο σημείο 1 του μέρους 4 του Παραρτήματος VI ισούνται με 0 mg/Nm^3 .

3. Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2019, η Επιτροπή επανεξετάζει τη δυνατότητα εφαρμογής ελάχιστων ποσοστών αποθείωσης που προβλέπονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος V, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και τα οφέλη που αποκομίζονται από τις μειωμένες εκπομπές διοξειδίου του θείου.

Άρθρο 32

Μεταβατικό Εθνικό σχέδιο

1. Κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2016 και 30ής Ιουνίου 2020, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν και να εφαρμόσουν μεταβατικό εθνικό σχέδιο που θα καλύπτει τις μονάδες καύσης οι οποίες έλαβαν άδεια για πρώτη φορά πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή των οποίων οι φορείς εκμετάλλευσης είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003. Για κάθε μια από τις καλυπτόμενες μονάδες καύσης, το σχέδιο καλύπτει τις εκπομπές ενός ή περισσότερων εκ των ακόλουθων ρύπων: οξειδίων του αζώτου, διοξειδίου του θείου και σκόνης. Όσον αφορά τους αεριοστρόβιλους, μόνον οι εκπομπές οξειδίων του αζώτου καλύπτονται από το σχέδιο.

Το Μεταβατικό Εθνικό σχέδιο δεν καλύπτει καμία από τις ακόλουθες μονάδες καύσης:

- α) στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 33, παράγραφος 1·
- β) εντός διυλιστηρίων που χρησιμοποιούν αέρια χαμηλής θερμότητας δύναμης προερχόμενα από την αεριοποίηση υπολειμμάτων διυλιστηρίων ή υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα·
- γ) στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 35.
- δ) οι οποίες εξαιρούνται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4 της οδηγίας 2001/80/ΕΚ.

2. Οι μονάδες καύσης που καλύπτονται από το σχέδιο μπορούν να εξαιρούνται από τη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στο άρθρο 30, παράγραφος 2 όσον αφορά τους ρύπους που υπόκεινται στο σχέδιο ή, κατά περίπτωση, προς τα ποσοστά αποθείωσης που προβλέπονται στο άρθρο 31.

Διατηρούνται τουλάχιστον οι οριακές τιμές εκπομπών διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και σκόνης που προβλέπονται στην άδεια της μονάδας καύσης, και ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 2015, σύμφωνα, ιδίως, με τις απαιτήσεις των οδηγιών 2001/80/ΕΚ και 2008/1/ΕΚ.

Οι μονάδες καύσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 500 MW που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια για πρώτη φορά μετά την 1η Ιουλίου 1987, συμμορφώνονται προς τις οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου του μέρους 1 του Παραρτήματος V.

3. Για κάθε καλυπτόμενο ρύπο, το μεταβατικό εθνικό σχέδιο προβλέπει ανώτατο όριο για τις μέγιστες συνολικές ετήσιες εκπομπές για όλες τις μονάδες που καλύπτονται από το σχέδιο βάσει της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος, στις 31 Δεκεμβρίου 2010, των πραγματικών ετήσιων ωρών λειτουργίας και της χρήσης καυσίμου κάθε μονάδας των οποίων λαμβάνεται ο μέσος όρος κατά την τελευταία δεκαετία λειτουργίας έως και το 2010.

Το ανώτατο όριο για το έτος 2016 υπολογίζεται βάσει των σχετικών οριακών τιμών εκπομπών που ορίζονται στα Παραρτήματα III έως VII της οδηγίας 2001/80/ΕΚ ή, κατά περίπτωση, βάσει των ποσοστών αποθείωσης του Παραρτήματος III της οδηγίας 2001/80/ΕΚ. Όσον αφορά τους αεριοστρόβιλους, ισχύουν οι οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου, που ορίζονται για τις μονάδες αυτές στο μέρος Β του Παραρτήματος VI της οδηγίας 2001/80/ΕΚ. Το ανώτατο όριο για τα έτη 2019 και 2020 υπολογίζεται βάσει των σχετικών οριακών τιμών εκπομπών που ορίζονται στο μέρος 1 του Παραρτήματος V της παρούσας οδηγίας ή, κατά περίπτωση, βάσει των σχετικών ποσοστών αποθείωσης που ορίζονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος V της παρούσας οδηγίας. Τα ανώτατα όρια για τα έτη 2017 και 2018 υπολογίζονται με γραμμική μείωση των ανώτατων ορίων μεταξύ 2016 και 2019.

Όταν μια μονάδα που περιλαμβάνεται στο μεταβατικό εθνικό σχέδιο κλείνει ή δεν εμπίπτει πλέον στο πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου III, αυτό δεν συνεπάγεται αύξηση των συνολικών ετήσιων εκπομπών από τις υπόλοιπες μονάδες που καλύπτονται από το σχέδιο.

4. Το μεταβατικό εθνικό σχέδιο περιέχει επίσης διατάξεις για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων που συμφωνούν με τους εκτελεστικούς κανόνες, οι οποίοι θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 41, στοιχείο β), καθώς και τα μέτρα που προβλέπονται για κάθε μονάδα, ούτως ώστε να εξασφαλισθεί η έγκαιρη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών οι οποίες θα ισχύουν από 1ης Ιουλίου 2020.

5. Το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2013, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα μεταβατικά εθνικά σχέδια.

Η Επιτροπή αξιολογεί τα σχέδια και εφόσον δεν εγείρει αντιρρήσεις εντός δώδεκα μηνών από την παραλαβή ενός σχεδίου, το σχετικό κράτος μέλος θεωρεί ότι το σχέδιό του έχει γίνει δεκτό.

Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι ένα σχέδιο δεν συμφωνεί με τους εκτελεστικούς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 41, στοιχείο β), ενημερώνει το συγκεκριμένο κράτος μέλος ότι το σχέδιό του δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Όσον αφορά την αξιολόγηση νέας μορφής ενός σχεδίου την οποία ένα κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή, η προθεσμία του δευτέρου εδαφίου είναι έξι μήνες.

6. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τυχόν επακόλουθες αλλαγές του σχεδίου.

Άρθρο 33

Παρέκκλιση περιορισμένης διάρκειας

1. Κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2016 και 31ης Δεκεμβρίου 2023, οι μονάδες καύσης μπορούν να εξαιρούνται από τη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών του άρθρου 30, παράγραφος 2 και από τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 31, κατά περίπτωση καθώς και από την υπαγωγή τους στο μεταβατικό εθνικό σχέδιο του άρθρου 32, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας καύσης δεσμεύεται με γραπτή δήλωση, η οποία θα έχει υποβληθεί έως την 1η Ιανουαρίου 2014 το αργότερο στην αρμόδια αρχή να μην λειτουργήσει την εγκατάσταση περισσότερο από 17 500 ώρες λειτουργίας από την 1η Ιανουαρίου 2016 και έως την 31η Δεκεμβρίου 2023 το αργότερο,
- β) ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να υποβάλλει ετησίως στην αρμόδια αρχή στοιχεία που αφορούν τον αριθμό των ωρών λειτουργίας από την 1η Ιανουαρίου 2016,
- γ) οι οριακές τιμές εκπομπών διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και σκόνης που προβλέπονται στην άδεια της μονάδας καύσης, και ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 2015, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των οδηγιών 2001/80/EK και 2008/1/EK, διατηρούνται τουλάχιστον κατά την υπόλοιπη λειτουργία της μονάδας καύσης. Οι μονάδες καύσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 500 MW που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια για πρώτη φορά μετά την 1η Ιουλίου 1987, συμμορφώνονται προς τις οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου του μέρους 1 του Παραρτήματος V, και
- δ) η μονάδα καύσης δεν εξαιρείται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4 της οδηγίας 2001/80/EK.

2. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει, το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2016, στην Επιτροπή κατάλογο των μονάδων καύσης για τις οποίες ισχύει η παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος, των χρησιμοποιούμενων τύπων καυσίμων και των ισχυουσών οριακών τιμών εκπομπών διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και σκόνης. Όσον αφορά τις μονάδες που εμπίπτουν στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν ετησίως στην Επιτροπή στοιχεία που αφορούν τον αριθμό των ωρών λειτουργίας από την 1η Ιανουαρίου 2016.

3. Εάν στις 6 Ιανουαρίου 2011 μια μονάδα καύσης αποτελεί μέρος μικρού απομονωμένου συστήματος και κατά την ίδια ημερομηνία αντιπροσωπεύει το 35 % τουλάχιστον του εφοδιασμού με ηλεκτρική ενέργεια εντός του συστήματος αυτού, εξαιτίας όμως των τεχνικών της χαρακτηριστικών αδυνατεί να συμμορφωθεί με τις οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2, ο αριθμός των ωρών λειτουργίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου ανέρχεται σε 18 000, με αρχή από την 1η Ιανουαρίου 2020 και τέλος στις 31 Δεκεμβρίου 2023 το αργότερο, η δε ημερομηνία που προβλέπεται στις παραγράφους 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου και 2 είναι η 1η Ιανουαρίου 2020.

4. Στην περίπτωση μονάδων καύσης συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 1 500 MW, οι οποίες έχουν αρχίσει να λειτουργούν πριν από τις 31 Δεκεμβρίου του 1986 και χρησιμοποιούν εγχώρια στερεά καύσιμα με καθαρή θερμογόνο ισχύ μικρότερη των 5 800 kJ/kg, με περιεκτικότητα σε υγρασία άνω του 45 % κατά βάρος, με συνδυασμένη περιεκτικότητα υγρασίας και

τέφρας άνω του 60 % κατά βάρος και με περιεκτικότητα οξειδίου του ασβεστίου σε στάχτη άνω του 10 %, ο αριθμός των ωρών λειτουργίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) ανέρχεται σε 32 000.

Άρθρο 34

Μικρά απομονωμένα συστήματα

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, οι μονάδες καύσης οι οποίες, στις 6 Ιανουαρίου 2011, αποτελούν τμήμα μικρού απομονωμένου συστήματος, μπορούν να εξαιρούνται από τη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών του άρθρου 30, παράγραφος 2 και από τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 31, κατά περίπτωση. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, διατηρούνται τουλάχιστον οι οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στις άδειες των μονάδων καύσης, σύμφωνα ιδίως με τις απαιτήσεις των οδηγιών 2001/80/EK και 2008/1/EK.

2. Οι μονάδες καύσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 500 MW που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια για πρώτη φορά μετά την 1η Ιουλίου 1987, συμμορφώνονται προς τις οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου του μέρους 1 του Παραρτήματος V.

3. Όταν βρίσκονται σε ένα κράτος μέλος μονάδες καύσης που καλύπτονται από το παρόν κεφάλαιο και αποτελούν τμήμα μικρού απομονωμένου συστήματος, το εν λόγω κράτος μέλος αναφέρει στην Επιτροπή, πριν από τις 7 Ιανουαρίου 2013 τον κατάλογο των εν λόγω μονάδων καύσης, τη συνολική ετήσια κατανάλωση ενέργειας του μικρού απομονωμένου συστήματος και το ποσό της ενέργειας που λαμβάνεται μέσω διασύνδεσης με άλλα συστήματα.

Άρθρο 35

Μονάδες τηλεθέρμανσης

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022, μια μονάδα καύσης μπορεί να εξαιρείται από τη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών του άρθρου 30, παράγραφος 2 και από τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 31 υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η συνολική ονομαστική θερμική ισχύς της μονάδας καύσης δεν υπερβαίνει τα 200 MW·
- β) η μονάδα έλαβε άδεια για πρώτη φορά πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή ο φορέας εκμετάλλευσής της υπέβαλε πλήρη αίτηση πριν από την ημερομηνία αυτή, εφόσον τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003·
- γ) τουλάχιστον το 50 % της παραγωγής χρήσιμης θερμότητας της μονάδας, ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, διοχετεύεται ως ατμός ή θερμό ύδωρ σε δημόσιο δίκτυο με σκοπό την τηλεθέρμανση· και
- δ) κατά την εν λόγω περίοδο διατηρούνται τουλάχιστον μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2022 οι οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου, διοξειδίου του θείου και σκόνης που προβλέπονται στην άδεια της μονάδας καύσης, και ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 2015, σύμφωνα, ιδίως, με τις απαιτήσεις των οδηγιών 2001/80/EK και 2008/1/EK.

2. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει, το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2016, στην Επιτροπή τον κατάλογο των μονάδων καύσης για τις οποίες ισχύει η παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων της ονομαστικής θερμικής ισχύος, των χρησιμοποιούμενων τύπων καυσίμων και των ισχυουσών οριακών τιμών εκπομπών διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του θείου και σκόνης. Επιπλέον, όσον αφορά τις μονάδες καύσης για τις οποίες ισχύει η παράγραφος 1 και κατά τη διάρκεια της περιόδου που προβλέπεται στην ίδια παράγραφο, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή ετησίως την αναλογία της παραγωγής χρήσιμης θερμότητας της μονάδας η οποία διοχετεύεται ως ατμός ή θερμό ύδωρ σε δημόσιο δίκτυο με σκοπό την τηλεθέρμανση, ως κυλιόμενο μέσο όρο της παρελθούσας πενταετίας.

Άρθρο 36

Γεωλογικοί σχηματισμοί του διοξειδίου του άνθρακα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι φορείς εκμετάλλευσης όλων των μονάδων καύσης ονομαστικής ηλεκτρικής ισχύος 300 MW ή άνω, για τις οποίες η αρχική άδεια κατασκευής ή, απουσία τέτοιας διαδικασίας, η αρχική άδεια εκμετάλλευσης, χορηγείται μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς⁽¹⁾, να έχουν αξιολογήσει κατά πόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) διατίθενται κατάλληλοι τόποι αποθήκευσης,
- β) οι δυνατότητες μεταφοράς είναι τεχνικώς και οικονομικώς εφικτές,
- γ) είναι τεχνικώς και οικονομικώς εφικτή η μετασκευή για τη δέσμευση διοξειδίου του άνθρακα.

2. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή μεριμνά ώστε να εξασφαλισθεί στον τόπο εγκατάστασης κατάλληλος χώρος για τον εξοπλισμό που είναι αναγκαίος για τη δέσμευση και τη συμπίεση διοξειδίου του άνθρακα. Η αρμόδια αρχή καθορίζει κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις, βάσει της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και άλλων διαθέσιμων στοιχείων, ιδίως όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

Άρθρο 37

Ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη του εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι άδειες προβλέπουν διαδικασίες σχετικές με την ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη του εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών.

2. Σε περίπτωση βλάβης, η αρμόδια αρχή απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης να περιορίσει ή να διακόψει εντελώς τη λειτουργία της μονάδας, εφόσον η κανονική λειτουργία δεν αποκατασταθεί εντός 24 ωρών, ή να χρησιμοποιήσει καύσιμα χαμηλής ρύπανσης για τη λειτουργία της μονάδας.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει την αρμόδια αρχή εντός 48 ωρών από την ελαττωματική λειτουργία ή τη βλάβη του εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών.

⁽¹⁾ EE L 140 της 5.6.2009, σ. 114.

Η σωρευτική διάρκεια της λειτουργίας χωρίς τον εξοπλισμό μείωσης των εκπομπών δεν υπερβαίνει τις 120 ώρες για κάθε περίοδο 12 μηνών.

Η αρμόδια αρχή μπορεί δύναται να εγκρίνει παρέκκλιση από τα χρονικά όρια που καθορίζονται στο πρώτο και στο τρίτο εδάφιο σε μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) είναι απόλυτα απαραίτητο να διατηρηθεί ο ενεργειακός εφοδιασμός,
- β) η μονάδα καύσης που έχει υποστεί βλάβη πρόκειται να αντικατασταθεί για περιορισμένο χρονικό διάστημα από άλλη μονάδα που θα προκαλέσει συνολική αύξηση των εκπομπών.

Άρθρο 38

Παρακολούθηση των εκπομπών στην ατμόσφαιρα

1. Τα κράτη μέλη, εξασφαλίζουν ότι η παρακολούθηση των ρυπαντικών ουσιών της ατμόσφαιρας πραγματοποιείται σύμφωνα με το μέρος 3 του Παραρτήματος V.

2. Η εγκατάσταση και η λειτουργία του εξοπλισμού αυτόματης παρακολούθησης υπόκεινται σε έλεγχο και σε ετήσιες δοκιμές επιτήρησης σύμφωνα με το μέρος 3 του Παραρτήματος V.

3. Η αρμόδια αρχή καθορίζει τη θέση των σημείων δειγματοληψίας ή μετρήσεων που θα χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση των εκπομπών.

4. Όλα τα αποτελέσματα της παρακολούθησης καταγράφονται, υφίστανται επεξεργασία και παρουσιάζονται κατά τρόπο που να επιτρέπει στην αρμόδια αρχή να εξακριβώσει τη συμμόρφωση με τους όρους λειτουργίας και τις οριακές τιμές εκπομπών που περιλαμβάνονται στην άδεια.

Άρθρο 39

Τήρηση των οριακών τιμών εκπομπών

Θεωρείται ότι οι οριακές τιμές εκπομπών τηρούνται εάν πληρούνται οι όροι που καθορίζονται στο μέρος 4 του Παραρτήματος V.

Άρθρο 40

Μονάδες καύσης μεικτής εστίας

1. Για τις μονάδες καύσης με μεικτή εστία, που συνεπάγονται την ταυτόχρονη χρησιμοποίηση δύο ή περισσότερων καυσίμων, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τις οριακές τιμές εκπομπών σύμφωνα με τα ακόλουθα στάδια:

- α) λαμβάνεται η οριακή τιμή εκπομπών για κάθε επιμέρους καύσιμο και ρύπο που αντιστοιχεί στη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ ολόκληρης της μονάδας καύσης, όπως ορίζεται στα μέρη 1 και 2 του Παραρτήματος V,
- β) καθορίζονται σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπών, οι οποίες προκύπτουν με πολλαπλασιασμό καθεμιάς από τις επιμέρους οριακές τιμές που αναφέρονται στο στοιχείο α) επί τη θερμική ισχύ κάθε καυσίμου και διαίρεση του γινομένου διά του αθροίσματος της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων,
- γ) προστίθενται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπών.

2. Για τις μονάδες καύσης μεικτής εστίας που καλύπτονται από το άρθρο 30, παράγραφος 2, οι οποίες χρησιμοποιούν υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, μπορούν να ισχύουν οι ακόλουθες οριακές τιμές εκπομπών αντί των οριακών τιμών εκπομπών της παραγράφου 1:

- α) εάν κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της μονάδας καύσης, η θερμότητα που παράγει το καθοριστικό καύσιμο αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 50 % του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα, ισχύει η οριακή τιμή εκπομπής του μέρους 1 του Παραρτήματος V για το καθοριστικό καύσιμο·
- β) εάν η θερμότητα που παράγει το καθοριστικό καύσιμο αντιστοιχεί σε λιγότερο από το 50 % του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα, η οριακή τιμή εκπομπής καθορίζεται ως εξής:
 - i) λαμβάνονται οι οριακές τιμές εκπομπών του μέρους 1 του Παραρτήματος V για κάθε χρησιμοποιούμενο καύσιμο, αντιστοίχως προς τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ της μονάδας καύσης·
 - ii) υπολογίζεται η οριακή τιμή εκπομπής για το καθοριστικό καύσιμο, πολλαπλασιάζοντας επί δύο την οριακή τιμή εκπομπής που καθορίζεται για το εν λόγω καύσιμο σύμφωνα με το σημείο i) και αφαιρώντας από το γινόμενο την οριακή τιμή εκπομπής του καυσίμου με τη χαμηλότερη οριακή τιμή εκπομπής, όπως ορίζεται στο μέρος 1 του Παραρτήματος V, αντιστοίχως προς τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ της μονάδας καύσης·
 - iii) καθορίζεται η σταθμισμένη ως προς το καύσιμο οριακή τιμή εκπομπής για κάθε καύσιμο, πολλαπλασιάζοντας την οριακή τιμή εκπομπής που καθορίζεται σύμφωνα με τα σημεία i) και ii) επί τη θερμική ισχύ του συγκεκριμένου καυσίμου και διαιρώντας το γινόμενο του πολλαπλασιασμού διά του αθροίσματος της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων·
 - iv) προστίθενται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται σύμφωνα με το σημείο iii).

3. Για τις μονάδες καύσης μεικτής εστίας που καλύπτονται από το άρθρο 30, παράγραφος 2 και χρησιμοποιούν υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, μπορούν να ισχύουν οι μέσες οριακές τιμές εκπομπών διοξειδίου του θείου που καθορίζονται στο μέρος 7 του Παραρτήματος V αντί των οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 41

Εκτελεστικοί κανόνες

Θεσπίζονται εκτελεστικοί κανόνες που αφορούν:

- α) τον καθορισμό της περιόδου έναρξης και της περιόδου παύσης λειτουργίας που αναφέρονται στο άρθρο 3, σημείο 27 και στο σημείο 1 του μέρους 4 του Παραρτήματος V· και
- β) τα μεταβατικά εθνικά σχέδια που αναφέρονται στο άρθρο 32 και, συγκεκριμένα, τον καθορισμό ανώτατων ορίων εκπομπών και τη σχετική παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων.

Αυτοί οι εκτελεστικοί κανόνες θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 75 παράγραφος 2. Η Επιτροπή υποβάλλει τις κατάλληλες προτάσεις το αργότερο στις 7 Ιουλίου 2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Άρθρο 42

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων στις οποίες αποτεφρώνονται ή συναποτεφρώνονται στερεά ή υγρά απόβλητα.

Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται σε μονάδες αξιοποίησης ή πυρόλυσης, εάν τα αέρια που προκύπτουν από τη θερμική επεξεργασία αποβλήτων καθορίζονται σε τέτοιο βαθμό που δεν αποτελούν πλέον απόβλητα πριν από την αποτέφρωσή τους και δεν προκαλούν εκπομπές υψηλότερες από εκείνες που προκύπτουν από την καύση φυσικού αερίου.

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, οι μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων περιλαμβάνουν όλες τις γραμμές αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης, τις εγκαταστάσεις παραλαβής, αποθήκευσης και επιτόπιας προεπεξεργασίας των αποβλήτων, τα συστήματα τροφοδότησης της μονάδας με απόβλητα, καύσιμο και αέρα, τον λέβητα, τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας των καυσαερίων, τις επιτόπιες εγκαταστάσεις επεξεργασίας ή αποθήκευσης των υπολειμμάτων και των λυμάτων, την καπνοδόχο, τις διατάξεις και τα συστήματα για τον έλεγχο των εργασιών αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης και την καταγραφή και διαρκή παρακολούθηση των συνθηκών αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης.

Εάν για τη θερμική επεξεργασία αποβλήτων χρησιμοποιούνται άλλες διαδικασίες πλην της οξείδωσης, όπως πυρόλυση, αεριοποίηση ή διαδικασία πλάσματος, η μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων ή η μονάδα συναποτέφρωσης αποβλήτων περιλαμβάνει τη διαδικασία θερμικής επεξεργασίας και την επακόλουθη διαδικασία αποτέφρωσης.

Εάν η συναποτέφρωση πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε η κύρια αποστολή της μονάδας να μην είναι η παραγωγή ενέργειας ή υλικών προϊόντων αλλά η θερμική επεξεργασία αποβλήτων, τότε θεωρείται μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων.

2. Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες μονάδες:

- α) μονάδες επεξεργασίας μόνο των ακόλουθων αποβλήτων:
 - i) απόβλητα που απαριθμούνται στο στοιχείο β) του σημείου 31 του άρθρου 3,
 - ii) ραδιενεργά απόβλητα,
 - iii) σφάγια ζώων όπως ρυθμίζονται από, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1.

- iv) απόβλητα της έρευνας και εκμετάλλευσης κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου σε εγκαταστάσεις ανοικτής θάλασσας, τα οποία αποτεφρώνονται επιτόπου,
- β) πειραματικές μονάδες που χρησιμεύουν για έρευνα, ανάπτυξη και δοκιμές με στόχο τη βελτίωση της διεργασίας αποτέφρωσης και οι οποίες επεξεργάζονται λιγότερο από 50 τόνους αποβλήτων ετησίως.

Άρθρο 43

Ορισμός υπολειμμάτων

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως «υπολείμματα» νοούνται τα υγρά ή στερεά απόβλητα που παράγονται από μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων.

Άρθρο 44

Αιτήσεις για χορήγηση άδειας

Οι αιτήσεις χορήγησης άδειας, για μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης, αποβλήτων περιλαμβάνουν περιγραφή των μέτρων που έχουν προβλεφθεί για να διασφαλιστούν οι ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) ο σχεδιασμός, ο εξοπλισμός, η συντήρηση και η λειτουργία της μονάδας κατά τρόπον ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου, λαμβάνοντας υπόψη τις προς αποτέφρωση ή συναποτέφρωση κατηγορίες αποβλήτων,
- β) η μέγιστη εφικτή ανάκτηση της θερμότητας που παράγεται κατά τη διεργασία αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης, μέσω της παραγωγής θερμότητας, ατμού ή ηλεκτρικής ενέργειας,
- γ) η ελαχιστοποίηση της ποσότητας και του βλαβερού χαρακτήρα των υπολειμμάτων και η ανακύκλωσή τους, όπου απαιτείται,
- δ) η τελική διάθεση των υπολειμμάτων των οποίων η πρόληψη, η μείωση ή η ανακύκλωση δεν είναι εφικτή, σύμφωνα με το εθνικό και το ενωσιακό δίκαιο.

Άρθρο 45

Όροι αδειοδότησης

1. Οι άδειες περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
- α) κατάλογο όλων των ειδών αποβλήτων που επιτρέπεται να υποστούν επεξεργασία χρησιμοποιώντας τουλάχιστον τα είδη αποβλήτων που προβλέπει ο ευρωπαϊκός κατάλογος αποβλήτων ο οποίος θεσπίστηκε με την απόφαση 2000/532/ΕΚ, εφόσον είναι δυνατόν, και ο οποίος περιέχει πληροφορίες για την ποσότητα κάθε είδους αποβλήτων, όπου ενδείκνυται,
- β) τη συνολική δυναμικότητα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων της μονάδας,
- γ) τις οριακές τιμές εκπομπών στην ατμόσφαιρα και στα ύδατα,
- δ) τις απαιτήσεις για το pH, τη θερμοκρασία και την παροχή των απορρίψεων λυμάτων,

- ε) τις διαδικασίες και συχνότητες δειγματοληψίας και μετρήσεων, που θα χρησιμοποιηθούν για την τήρηση των όρων που τίθενται για την παρακολούθηση των εκπομπών,

- στ) τη μέγιστη επιτρεπτή χρονική διάρκεια οιασδήποτε τεχνικά αναπόφευκτης διακοπής, ανωμαλίας στη λειτουργία ή αστοχίας των συστημάτων καθαρισμού ή των οργάνων μετρήσεων, κατά την οποία οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα και οι απορρίψεις λυμάτων επιτρέπεται να υπερβαίνουν τις καθορισμένες οριακές τιμές εκπομπών.

2. Επιπλέον των απαιτήσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 1, η χορηγούμενη άδεια για μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που χρησιμοποιεί επικίνδυνα απόβλητα, περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- α) κατάλογο με τις ποσότητες των διαφόρων κατηγοριών επικίνδυνων αποβλήτων, που επιτρέπεται να υποστούν επεξεργασία,

- β) τις ελάχιστες και τις μέγιστες ροές μάζας των εν λόγω επικίνδυνων αποβλήτων, την κατώτερη και την ανώτερη θερμογόνο αξία τους και τη μέγιστη περιεκτικότητα τους σε πολυχλωριωμένο διφαινύλιο, πενταχλωροφαινόλη, χλώριο, φθόριο, θείο, βαρέα μέταλλα και άλλες ρυπαντικές ουσίες.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να καταρτίζουν καταλόγους των κατηγοριών αποβλήτων που πρέπει να περιλαμβάνονται στην άδεια και οι οποίες δύνανται να συναποτεφρωθούν σε ορισμένες κατηγορίες μονάδων συναποτέφρωσης αποβλήτων.

4. Η αρμόδια αρχή επανεξετάζει κατά τακτά διαστήματα τους όρους αδειοδότησης και, εφόσον απαιτείται, τους αναπροσαρμόζει.

Άρθρο 46

Έλεγχος των εκπομπών

1. Τα απαέρια από μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων απάγονται με ελεγχόμενο τρόπο μέσω καπνοδόχου, της οποίας το ύψος υπολογίζεται με γνώμονα την προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος.

2. Οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 3 και 4 του Παραρτήματος VI ή που καθορίζονται σύμφωνα με το μέρος 4 του εν λόγω Παραρτήματος.

Αν, σε μονάδα συναποτέφρωσης αποβλήτων, άνω του 40 % της προκύπτουσας θερμότητας προέρχεται από επικίνδυνα απόβλητα ή αν στη μονάδα συναποτεφρώνονται ακατέργαστα μεικτά αστικά απόβλητα, ισχύουν οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 3 του Παραρτήματος VI.

3. Η απόρριψη στο υδάτινο περιβάλλον λυμάτων που προέρχονται από τον καθαρισμό των καυσαερίων περιορίζεται όσον είναι εφικτό και οι συγκεντρώσεις των ρυπαντικών ουσιών δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VI.

4. Οι οριακές τιμές εκπομπών εφαρμόζονται στο σημείο απόρριψης των λυμάτων από τον καθαρισμό των απαερίων, από τη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων.

Όταν τα λύματα που προέρχονται από τον καθαρισμό των απαερίων υφίστανται επεξεργασία εκτός της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, σε μονάδα επεξεργασίας που προορίζεται μόνο για την επεξεργασία των λυμάτων του είδους αυτού, οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VI εφαρμόζονται στο σημείο εξόδου των λυμάτων από τη μονάδα επεξεργασίας. Στις περιπτώσεις που τα λύματα από τον καθαρισμό των απαερίων υφίστανται από κοινού επεξεργασία με άλλες πηγές λυμάτων επιτόπου ή εκτός του χώρου της μονάδας, ο φορέας εκμετάλλευσης εκτελεί τους ενδεικνυόμενους υπολογισμούς ισοζυγίου της μάζας, χρησιμοποιώντας τα αποτελέσματα των μετρήσεων που καθορίζονται στο σημείο 2 του μέρους 6 του Παραρτήματος VI για να προσδιορίσει τα επίπεδα των εκπομπών στην τελική απόρριψη λυμάτων που μπορούν να αποδοθούν στα λύματα που προέρχονται από τον καθαρισμό των απαερίων.

Σε καμιά περίπτωση δεν πραγματοποιείται αραιώση λυμάτων με σκοπό τη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VI.

5. Οι χώροι των μονάδων αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των συναφών χώρων αποθήκευσης αποβλήτων, σχεδιάζονται και λειτουργούν κατά τρόπο που παρεμποδίζει την άνευ αδειάς ή τυχαία ελευθέρωση ρυπαντικών ουσιών στο έδαφος, τα επιφανειακά ύδατα και στα υπόγεια ύδατα.

Προβλέπεται αποθηκευτική ικανότητα για τις μολυσμένες όμβριες απορροές από τους χώρους της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ή για τα μολυσμένα ύδατα από διαρροές ή πυροσβεστικές επιχειρήσεις. Η ανωτέρω αποθηκευτική ικανότητα είναι επαρκής, ώστε να εξασφαλίζεται η δυνατότητα ανάλυσης και επεξεργασίας των λυμάτων, όπου απαιτείται, πριν από την απόρριψή τους.

6. Με την επιφύλαξη του άρθρου 50 παράγραφος 4 στοιχείο γ), σε περίπτωση υπέρβασης των οριακών τιμών εκπομπών δεν συνεχίζεται για κανένα λόγο η αποτέφρωση αποβλήτων στη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ή για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από τέσσερις συνεχείς ώρες σε μεμονωμένες καμίνους που αποτελούν τμήμα μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων.

Ο συνολικός χρόνος λειτουργίας σε παρόμοιες συνθήκες στη διάρκεια ενός έτους δεν υπερβαίνει τις 60 ώρες.

Το χρονικό όριο που ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο εφαρμόζεται στις καμίνους οι οποίες συνδέονται με ένα μόνο σύστημα καθαρισμού των απαερίων.

Άρθρο 47

Βλάβες

Σε περίπτωση βλάβης, ο φορέας εκμετάλλευσης περιορίζει ή διακόπτει τις εργασίες το ταχύτερο δυνατόν, μέχρι να αποκατασταθούν οι κανονικές συνθήκες λειτουργίας.

Άρθρο 48

Παρακολούθηση των εκπομπών

1. Τα κράτη μέλη, εξασφαλίζουν την παρακολούθηση των εκπομπών σύμφωνα με τα μέρη 6 και 7 του Παραρτήματος VI.

2. Η εγκατάσταση και η λειτουργία των αυτόματων συστημάτων μέτρησης υπόκεινται σε έλεγχο καθώς και σε ετήσιες δοκιμές επιτήρησης όπως ορίζεται στο σημείο 1 του μέρους 6 του Παραρτήματος VI.

3. Η αρμόδια αρχή καθορίζει τη θέση των σημείων δειγματοληψίας ή μετρήσεων που θα χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση των εκπομπών.

4. Όλα τα αποτελέσματα της παρακολούθησης καταγράφονται, υφίστανται επεξεργασία και παρουσιάζονται με τρόπο που παρέχει στην αρμόδια αρχή τη δυνατότητα να εξακριβώνει τη συμμόρφωση προς τις συνθήκες λειτουργίας και τις οριακές τιμές εκπομπών που περιλαμβάνονται στην άδεια.

5. Μόλις είναι διαθέσιμες στην Ένωση οι κατάλληλες τεχνικές μετρήσεων, η Επιτροπή ορίζει, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 76 και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των άρθρων 77 και 78, την ημερομηνία από την οποία εκτελούνται συνεχείς μετρήσεις των εκπομπών στην ατμόσφαιρα για τα βαρέα μέταλλα, τις διοξίνες και τα φουράνια.

Άρθρο 49

Συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών

Θεωρείται ότι τηρούνται οι οριακές τιμές εκπομπών για την ατμόσφαιρα και τα ύδατα εάν πληρούνται οι όροι που καθορίζονται στο μέρος 8 του Παραρτήματος VI.

Άρθρο 50

Συνθήκες λειτουργίας

1. Οι μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων λειτουργούν κατά τρόπο που διασφαλίζει βαθμό αποτέφρωσης τέτοιον ώστε η περιεκτικότητα των σκωριών και της τέφρας πυθμένα σε ολικό οργανικό άνθρακα να είναι μικρότερη από 3 % ή οι απώλειες κατά την ανάφλεξη να είναι μικρότερες από 5 % του βάρους του υλικού επί ξηρού. Αν είναι απαραίτητο, χρησιμοποιούνται τεχνικές προεπεξεργασίας αποβλήτων.

2. Οι μονάδες αποτέφρωσης σχεδιάζονται, κατασκευάζονται, εξοπλίζονται, και λειτουργούν κατά τρόπον ώστε, μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσης, η θερμοκρασία των αερίων που εκλύονται κατά την αποτέφρωση να αυξάνεται, με ελεγχόμενο και ομοιογενή τρόπο και ακόμη και υπό τις δυσμενέστερες συνθήκες, τουλάχιστον στους 850 °C επί τουλάχιστον δύο δευτερόλεπτα.

Οι μονάδες συναποτέφρωσης αποβλήτων σχεδιάζονται, κατασκευάζονται, εξοπλίζονται και λειτουργούν κατά τρόπον ώστε η θερμοκρασία των αερίων που εκλύονται κατά τη συναποτέφρωση αποβλήτων να αυξάνεται με ελεγχόμενο και ομοιογενή τρόπο, ακόμη και υπό τις δυσμενέστερες συνθήκες, τουλάχιστον στους 850 °C επί τουλάχιστον δύο δευτερόλεπτα.

Εάν αποτεφρώνονται ή συναποτεφρώνονται επικίνδυνα απόβλητα που περιέχουν πάνω από 1 % αλογονούχων οργανικών ουσιών, εκφρασμένων σε χλώριο, η θερμοκρασία που απαιτείται για τη συμμόρφωση με το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο είναι τουλάχιστον 1 100 °C.

Στις μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων οι θερμοκρασίες που καθορίζονται στο πρώτο και το τρίτο εδάφιο μετρώνται κοντά στο εσωτερικό τοίχωμα του θαλάμου καύσης. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει την εκτέλεση μετρήσεων σε άλλο αντιπροσωπευτικό σημείο του θαλάμου καύσης.

3. Κάθε θάλαμος καύσης της μονάδας αποτέφρωσης αποβλήτων είναι εφοδιασμένος με έναν τουλάχιστον εφεδρικό καυστήρα. Ο εν λόγω καυστήρας τίθεται αυτόματα σε λειτουργία μόλις η θερμοκρασία των καυσαερίων, μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσης, κατέλθει κάτω από τις θερμοκρασίες που καθορίζονται στην παράγραφο 2. Χρησιμοποιείται επίσης στις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας για να εξασφαλίζεται η διατήρηση των εν λόγω θερμοκρασιών σε όλη τη διάρκεια των ανωτέρω φάσεων και για όσο χρόνο υπάρχουν ακόμη στο θάλαμο καύσης άκαυτα απόβλητα.

Ο εφεδρικός καυστήρας δεν τροφοδοτείται με καύσιμο που μπορεί να προκαλέσει υψηλότερα επίπεδα εκπομπών από εκείνα που συνεπάγεται η καύση πετρελαίου ντίζελ, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2 της οδηγίας 1999/32/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, σχετικά με τη μείωση της περιεκτικότητας ορισμένων υγρών καυσίμων σε θείο ⁽¹⁾.

4. Οι μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων χρησιμοποιούν αυτόματο σύστημα που εμποδίζει την τροφοδότηση με απόβλητα στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) κατά τη φάση εκκίνησης, μέχρι να επιτευχθεί η θερμοκρασία που καθορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ή η θερμοκρασία που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1,
- β) οποτεδήποτε δεν διατηρείται η θερμοκρασία που καθορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ή η θερμοκρασία που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1,
- γ) οποτεδήποτε διαπιστώνεται από τις συνεχείς μετρήσεις υπέρβαση οιασδήποτε οριακής τιμής εκπομπών, οφειλόμενη σε ανωμαλία στη λειτουργία ή αστοχία των συστημάτων καθαρισμού των απερίων.

5. Η θερμότητα που παράγεται από μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ανακτάται στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

6. Τα μολυσματικά κλινικά απόβλητα εισάγονται κατευθείαν στην κάμινο, χωρίς να αναμειγνύονται πρώτα με άλλες κατηγορίες αποβλήτων και χωρίς να υποβάλλονται σε άμεσους χειρισμούς.

7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η εκμετάλλευση και ο έλεγχος των μονάδων αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ανατίθενται σε φυσικό πρόσωπο που διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα για τη διαχείριση τέτοιων μονάδων.

Άρθρο 51

Έγκριση της αλλαγής των συνθηκών λειτουργίας

1. Για ορισμένες κατηγορίες αποβλήτων ή θερμικές διεργασίες, η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει διαφορετικές συνθήκες από εκείνες που καθορίζονται στο άρθρο 50 παράγραφοι 1, 2 και 3 και, όσον αφορά τη θερμοκρασία, στην παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου και προσδιορίζονται στην άδεια, εφόσον πληρούνται οι υπόλοιπες απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν τους κανόνες που διέπουν τις εγκρίσεις αυτές.

2. Για μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων η αλλαγή των συνθηκών λειτουργίας δεν οδηγεί σε αύξηση της ποσότητας των υπολειμμάτων ούτε της περιεκτικότητάς τους σε οργανικές ρυπαντικές ουσίες έναντι των αναμενόμενων υπολειμμάτων υπό τις συνθήκες που καθορίζονται στο άρθρο 50 παράγραφοι 1, 2 και 3.

3. Οι εκπομπές ολικού οργανικού άνθρακα και διοξειδίου του άνθρακα από μονάδες συναποτέφρωσης αποβλήτων στις οποίες χορηγείται άδεια αλλαγής των συνθηκών λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 συμμορφώνονται επίσης με τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 3 του Παραρτήματος VI.

Οι εκπομπές ολικού οργανικού άνθρακα από λέβητες φλοίων στη βιομηχανία χαρτοπολτού και χαρτιού στους οποίους συναποτεφρώνονται απορρίμματα στον τόπο παραγωγής τους, οι οποίοι λειτουργούσαν και κατείχαν άδεια πριν τις 28 Δεκεμβρίου 2002 και στους οποίους χορηγείται άδεια αλλαγής των συνθηκών λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 1, συμμορφώνονται, επίσης με τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 3 του Παραρτήματος VI.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή όλες τις συνθήκες λειτουργίας που εγκρίνονται δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3, καθώς και τα αποτελέσματα των διενεργούμενων εξακριβώσεων, ως μέρος των πληροφοριών που της παρέχονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις για την υποβολή εκθέσεων βάσει του άρθρου 72.

Άρθρο 52

Παράδοση και παραλαβή αποβλήτων

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων λαμβάνει όλες τις απαραίτητες προφυλάξεις σε σχέση με την παράδοση και την παραλαβή των αποβλήτων για την πρόληψη ή τον περιορισμό, όσο είναι εφικτό, της ρύπανσης της ατμόσφαιρας, του εδάφους και των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, καθώς και άλλων αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον, των οσμών και του θορύβου και των άμεσων κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης, πριν δεχθεί τα απόβλητα στη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, καθορίζει τη μάζα κάθε είδους αποβλήτων ει δυνατόν σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό κατάλογο αποβλήτων, ο οποίος θεσπίστηκε με την απόφαση 2000/532/ΕΚ.

3. Πριν από την αποδοχή επικίνδυνων αποβλήτων στη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, ο φορέας εκμετάλλευσης συλλέγει τις διαθέσιμες πληροφορίες για τα απόβλητα για να εξακριβώσει αν πληρούνται οι, απαιτήσεις αδειοδότησης που καθορίζονται στο άρθρο 45 παράγραφος 2.

⁽¹⁾ EE L 121 της 11.5.1999, σ. 13.

Οι εν λόγω πληροφορίες καλύπτουν τα ακόλουθα:

- α) όλες τις διοικητικές πληροφορίες για τη διεργασία παραγωγής που περιέχονται στα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο α),
- β) τη φυσική και, στο μέτρο του εφικτού, τη χημική σύνθεση των αποβλήτων και όλες τις άλλες αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να εκτιμηθεί η καταλληλότητά τους για την προβλεπόμενη διεργασία αποτέφρωσης,
- γ) τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά των αποβλήτων, τις ουσίες με τις οποίες δεν μπορούν να αναμιχθούν και τις προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται κατά το χειρισμό των αποβλήτων.

4. Πριν από την αποδοχή επικινδύνων αποβλήτων στη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, τηρούνται από τον φορέα εκμετάλλευσης τουλάχιστον οι ακόλουθες διαδικασίες:

- α) έλεγχος των εγγράφων που απαιτούνται από την οδηγία 2008/98/ΕΚ και, όπου ισχύει, εκείνων που απαιτούνται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων ⁽¹⁾, καθώς και από τη νομοθεσία για τη μεταφορά επικινδύνων εμπορευμάτων,
- β) λήψη αντιπροσωπευτικών δειγμάτων, εκτός εάν δεν ενδείκνυται, κατά το δυνατόν πριν από την εκφόρτωση, προκειμένου να εξακριβωθεί με τη διεξαγωγή ελέγχων ότι είναι σύμφωνα με τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 3 και να διευκολυνθούν οι αρμόδιες αρχές στον προσδιορισμό του είδους των αποβλήτων που υποβάλλονται σε επεξεργασία.

Τα δείγματα που αναφέρονται στο στοιχείο β) διατηρούνται τουλάχιστον ένα μήνα μετά την αποτέφρωση ή τη συναποτέφρωση των αντίστοιχων αποβλήτων.

5. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει εξαιρέσεις από τις παραγράφους 2, 3 και 4 σε μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, οι οποίες αποτελούν τμήματα εγκαταστάσεων που καλύπτονται από το κεφάλαιο II και αποτεφρώνουν ή συναποτεφρώνουν μόνον τα απόβλητα που παράγονται εντός της εγκατάστασης.

Άρθρο 53

Υπολείμματα

1. Τα υπολείμματα περιορίζονται στο ελάχιστο όσον αφορά την ποσότητα και τις επιβλαβείς ιδιότητές τους. Τα υπολείμματα ανακυκλώνονται, όπου ενδείκνυται, κατευθείαν στη μονάδα ή εκτός αυτής.

2. Τα ξηρά υπολείμματα σε μορφή σκόνης, μεταφέρονται και αποθηκεύονται προσωρινά κατά τρόπον ώστε να προλαμβάνεται ο διασκορπισμός τους στο περιβάλλον.

3. Πριν επιλεγεί η οδός τελικής διάθεσης ή ανακύκλωσης των υπολειμμάτων διεξάγονται κατάλληλες δοκιμές για τον προσδιορισμό

⁽¹⁾ ΕΕ L 190 της 12.7.2006, σ. 1.

των φυσικών και χημικών ιδιοτήτων καθώς και του ρυπογόνου δυναμικού των υπολειμμάτων. Οι εν λόγω δοκιμές καλύπτουν το συνολικό διαλυτό κλάσμα και το διαλυτό κλάσμα βαρέων μετάλλων.

Άρθρο 54

Ουσιαστική μετατροπή

Η μετατροπή μιας μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που επεξεργάζεται μόνο μη επικίνδυνα απόβλητα σε εγκατάσταση που καλύπτεται από το κεφάλαιο II, η οποία συμπεριλαμβάνει αποτέφρωση ή συναποτέφρωση επικινδύνων αποβλήτων θεωρείται ως ουσιαστική μετατροπή.

Άρθρο 55

Υποβολή εκθέσεων και ενημέρωση του κοινού σχετικά με τις μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων

1. Οι αιτήσεις για τη χορήγηση νέων αδειών μονάδων αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων τίθενται στη διάθεση του κοινού, σε ένα ή περισσότερα σημεία και επί επαρκές χρονικό διάστημα, προκειμένου το κοινό να έχει τη δυνατότητα να διατυπώνει τις παρατηρήσεις του επί των αιτήσεων, πριν η αρμόδια αρχή λάβει την απόφασή της. Η εν λόγω απόφαση, μαζί με ένα τουλάχιστον αντίγραφο της άδειας, και οι τυχόν μετέπειτα επικαιροποιήσεις της, πρέπει επίσης να τίθενται στη διάθεση του κοινού.

2. Προκειμένου για τις μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων με ονομαστική ωριαία δυναμικότητα δύο τόνων ή περισσότερο, η έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 72 περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία και την παρακολούθηση της μονάδας, και απολογισμό της λειτουργίας της διεργασίας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης, καθώς και των εκπομπών στον ατμοσφαιρικό αέρα και τα ύδατα, σε σύγκριση με τις οριακές τιμές εκπομπών. Οι εν λόγω πληροφορίες τίθενται στη διάθεση του κοινού.

3. Η αρμόδια αρχή καταρτίζει και θέτει στη διάθεση του κοινού κατάλογο των μονάδων αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων με ονομαστική ωριαία δυναμικότητα κάτω των δύο τόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΡΓΑΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΛΥΤΕΣ

Άρθρο 56

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο μέρος 1 του Παραρτήματος VII και, όπου προβλέπεται, σε εκείνες που φθάνουν στα όρια κατανάλωσης διαλυτών που εκτίθενται στο μέρος 2 του εν λόγω Παραρτήματος.

Άρθρο 57

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «υφιστάμενη εγκατάσταση»: εγκατάσταση που ήδη λειτουργούσε στις 29 Μαρτίου 1999, ή έλαβε άδεια ή καταχωρίστηκε σε μητρώο πριν από την 1η Απριλίου 2001 ή ο φορέας εκμετάλλευσης της οποίας υπέβαλε πλήρη αίτηση χορήγησης αδείας πριν από την 1η Απριλίου 2001, υπό την προϋπόθεση ότι η εγκατάσταση άρχισε να λειτουργεί το αργότερο την 1η Απριλίου 2002,
- 2) «απαέρια»: τα τελικά αέρια απόβλητα που περιέχουν πτητικές οργανικές ενώσεις ή άλλους ρύπους και εκλύονται στον αέρα μέσω καπνοδόχου ή εξοπλισμού μείωσης,
- 3) «διάχυτες εκπομπές»: όλες οι εκπομπές πτητικών οργανικών ενώσεων, πλην των περιεχόμενων στα απαέρια, στον ατμοσφαιρικό αέρα, στο έδαφος και στα ύδατα, καθώς και, οι διαλύτες που περιέχονται σε προϊόντα, εκτός αν άλλως ορίζεται στο μέρος 2 του Παραρτήματος VII,
- 4) «συνολικές εκπομπές»: το άθροισμα των διάχυτων εκπομπών και των εκπομπών απαερίων,
- 5) «μείγμα»: μείγμα όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων ⁽¹⁾,
- 6) «συγκολλητική ύλη»: κάθε μείγμα, συμπεριλαμβανομένων όλων των απαραίτητων για την ορθή εφαρμογή του οργανικών διαλυτών ή μειγμάτων που περιέχουν οργανικούς διαλύτες, το οποίο χρησιμοποιείται για τη συγκόλληση χωριστών μερών ενός προϊόντος,
- 7) «μελάνη»: το μείγμα, συμπεριλαμβανομένων όλων των απαραίτητων για την ορθή εφαρμογή του οργανικών διαλυτών ή μειγμάτων που περιέχουν οργανικούς διαλύτες, το οποίο χρησιμοποιείται σε δραστηριότητες εκτύπωσης για την αποτύπωση κειμένου ή εικόνων σε μία επιφάνεια,
- 8) «βερνίκι»: ένα διαφανές επίχρισμα,
- 9) «κατανάλωση»: οι συνολικές εισροές οργανικών διαλυτών σε μία εγκατάσταση ανά ημερολογιακό έτος ή οποιαδήποτε άλλη περίοδο δώδεκα μηνών, αφαιρουμένων των πτητικών οργανικών ενώσεων, που ενδεχομένως ανακτώνται για να επαναχρησιμοποιηθούν,
- 10) «εισροή»: η ποσότητα οργανικών διαλυτών και η ποσότητα οργανικών διαλυτών σε μείγματα που χρησιμοποιούνται για την επίτευξη δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων των ανακυκλούμενων εντός και εκτός της εγκατάστασης διαλυτών, και οι οποίοι υπολογίζονται κάθε φορά που χρησιμοποιούνται για την επίτευξη της δραστηριότητας,

⁽¹⁾ EE L 396 της 30.12.2006, σ. 1.

11) «επαναχρησιμοποίηση»: η χρήση οργανικών διαλυτών που έχουν ανακτηθεί από μία εγκατάσταση για οποιονδήποτε τεχνικό ή εμπορικό σκοπό, όπου συμπεριλαμβάνεται η χρήση τους ως καυσίμων, αλλά εξαιρείται η τελική διάθεση αυτών των ανακτηθέντων οργανικών διαλυτών ως αποβλήτων,

12) «συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος»: συνθήκες υπό τις οποίες η εγκατάσταση λειτουργεί έτσι ώστε οι πτητικές οργανικές ενώσεις που εκλύονται από τη δραστηριότητα, να συλλέγονται και να απορρίπτονται με ελεγχόμενο τρόπο, είτε μέσω καπνοδόχου είτε μέσω εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών, με αποτέλεσμα να μην είναι τελείως αδιάχυτες,

13) «φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας»: οι εργασίες που εκτελούνται για να τεθεί μια δραστηριότητα, ένα στοιχείο εξοπλισμού ή μια δεξαμενή σε λειτουργία ή εκτός λειτουργίας ή σε άφορτη λειτουργία (ρελαντί) ή εκτός άφορτης λειτουργίας, εξαιρουμένων των τακτικών διακυμάνσεων των δραστηριοτήτων.

Άρθρο 58

Υποκατάσταση επικίνδυνων ουσιών

Οι ουσίες ή τα μείγματα τα οποία λόγω της περιεκτικότητάς τους σε πτητικές οργανικές ενώσεις ταξινομούνται ως καρκινογόνα, μεταλλαξιογόνα ή τοξικά για την αναπαραγωγή βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 και στα οποία έχουν αποδοθεί ή τα οποία οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H340, H350, H350i, H360D ή H360F, αντικαθίστανται, στο μέτρο του δυνατού, από λιγότερο επιβλαβή μείγματα ή επιβλαβείς ουσίες, το ταχύτερο δυνατόν.

Άρθρο 59

Έλεγχος των εκπομπών

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι κάθε εγκατάσταση τηρεί ένα από τα ακόλουθα:

- α) οι εκπομπές πτητικών οργανικών ενώσεων από τις εγκαταστάσεις δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών απαερίων και τις οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών ή τηρούνται οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών και οι υπόλοιπες απαιτήσεις που καθορίζονται στα μέρη 2 και 3 του Παραρτήματος VII,
- β) οι εγκαταστάσεις συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του προγράμματος μείωσης που καθορίζεται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VII, υπό την προϋπόθεση ότι επιτυγχάνεται ίση μείωση των εκπομπών σε σύγκριση με εκείνη που επιτυγχάνεται μέσω της εφαρμογής των οριακών τιμών εκπομπών που αναφέρονται στο στοιχείο α).

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1, σχετικά με την πρόοδο που σημειώνεται προς την επίτευξη της ίσης μείωσης των εκπομπών που αναφέρεται στο στοιχείο β).

2. Κατά παρέκκλιση από το στοιχείο α) της παραγράφου 1, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι, σε μια συγκεκριμένη εγκατάσταση, η οριακή τιμή εκπομπών για τις διάχυτες εκπομπές δεν είναι εφικτή από τεχνική και οικονομική άποψη, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει την υπέρβαση της εν λόγω οριακής τιμής από τις εκπομπές, υπό τον όρο ότι δεν αναμένεται να προκύψει σημαντικός κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον και ότι ο φορέας εκμετάλλευσης θα αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι χρησιμοποιούνται οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 για δραστηριότητες επίστρωσης που καλύπτονται από το σημείο 8 του πίνακα του μέρους 2 του παραρτήματος VII και δεν μπορούν να διεξαχθούν υπό συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει τη μη συμμόρφωση των εκπομπών της εγκατάστασης με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην εν λόγω παράγραφο, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι η εν λόγω συμμόρφωση δεν είναι εφικτή από τεχνική και οικονομική άποψη και ότι χρησιμοποιούνται οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις στην Επιτροπή σχετικά με τις παρεκκλίσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 2.

5. Οι εκπομπές είτε πτητικών οργανικών ενώσεων στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οι οποίες οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H340, H350, H350i, H360D ή H360F είτε αλογονούχων πτητικών οργανικών ενώσεων στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 ελέγχονται, στο μέτρο που αυτό είναι εφικτό από τεχνική και οικονομική άποψη, προκειμένου να διασφαλίζονται η δημόσια υγεία και το περιβάλλον και δεν υπερβαίνουν τις σχετικές οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 4 του Παραρτήματος VII.

6. Οι εγκαταστάσεις στις οποίες ασκούνται δύο ή περισσότερες δραστηριότητες, η καθεμία από τις οποίες υπερβαίνει τα όρια του μέρους 2 του παραρτήματος VII:

- α) όσον αφορά τις ουσίες που προσδιορίζονται στην παράγραφο 5, πληρούν τις απαιτήσεις της εν λόγω παραγράφου για κάθε επιμέρους δραστηριότητα,
- β) όσον αφορά οιαδήποτε άλλη ουσία, είτε:
 - i) πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 για κάθε επιμέρους δραστηριότητα, είτε
 - ii) οι συνολικές εκπομπές πτητικών οργανικών ενώσεων από τις εν λόγω εγκαταστάσεις δεν υπερβαίνουν εκείνες που θα προέκυπταν αν εφαρμόζονταν το σημείο i).

7. Λαμβάνονται όλες οι ενδεικνυόμενες προφυλάξεις για την ελαχιστοποίηση των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων κατά τις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας.

Άρθρο 60

Παρακολούθηση των εκπομπών

Τα κράτη μέλη, είτε με προδιαγραφές στους όρους της άδειας είτε με γενικούς δεσμευτικούς κανόνες, εξασφαλίζουν τη διενέργεια μετρήσεων των εκπομπών σύμφωνα με το μέρος 6 του Παραρτήματος VII.

Άρθρο 61

Συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών

Θεωρείται ότι τηρούνται οι οριακές τιμές εκπομπών των αερίων εάν πληρούνται οι όροι που καθορίζονται στο μέρος 8 του Παραρτήματος VII.

Άρθρο 62

Υποβολή εκθέσεων σχετικά με τη συμμόρφωση

Ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει στην αρμόδια αρχή, κατόπιν αιτήσεως, τα στοιχεία που της επιτρέπουν να ελέγχει τη συμμόρφωση με ένα από τα ακόλουθα:

- α) οριακές τιμές εκπομπών αερίων, οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών και οριακές τιμές συνολικών εκπομπών,
- β) απαιτήσεις του προγράμματος μείωσης που περιγράφεται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VII,
- γ) παρεκκλίσεις που εγκρίθηκαν βάσει των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 59.

Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει σχέδιο διαχείρισης διαλυτών που έχει καταρτισθεί σύμφωνα με το μέρος 7 του Παραρτήματος VII.

Άρθρο 63

Ουσιαστική μετατροπή υφιστάμενων εγκαταστάσεων

1. Η μεταβολή του ημερήσιου μέσου όρου της μέγιστης κατά μάζα εισροής οργανικών διαλυτών σε υφιστάμενη εγκατάσταση, σε περίπτωση που η εγκατάσταση λειτουργεί με την απόδοση για την οποία έχει σχεδιασθεί υπό συνθήκες που δεν περιλαμβάνουν τις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας και τις περιόδους συντήρησης του εξοπλισμού, θεωρείται ουσιαστική εάν έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων κατά ποσοστό που υπερβαίνει:

- α) το 25 % για εγκατάσταση με δραστηριότητες που εμπίπτουν στην κατώτερη κλίμακα ορίων μεγέθους των σημείων 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 ή 17 του πίνακα του μέρους 2 του Παραρτήματος VII, ή, με δραστηριότητες που εμπίπτουν σε ένα από τα λοιπά σημεία του μέρους 2 του Παραρτήματος VII και με κατανάλωση διαλυτών μικρότερη των 10 τόνων ετησίως,
- β) το 10 % για όλες τις άλλες εγκαταστάσεις.

2. Σε περίπτωση που μια υφιστάμενη εγκατάσταση υφίσταται ουσιαστική μετατροπή ή εμπίπτει για πρώτη φορά στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας κατόπιν ουσιαστικής μετατροπής, το τμήμα της εγκατάστασης το οποίο υφίσταται την ουσιαστική μετατροπή αντιμετωπίζεται είτε ως νέα εγκατάσταση είτε ως υφιστάμενη εγκατάσταση, με την προϋπόθεση ότι οι συνολικές εκπομπές της όλης εγκατάστασης δεν υπερβαίνουν εκείνες που θα προέκυπταν αν το τμήμα της εγκατάστασης που υφίσταται την ουσιαστική μετατροπή αντιμετωπιζόταν ως νέα εγκατάσταση.

3. Σε περίπτωση ουσιαστικής μετατροπής, η αρμόδια αρχή ελέγχει τη συμμόρφωση της εγκατάστασης με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 64

Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την υποκατάσταση οργανικών διαλυτών

Η Επιτροπή οργανώνει ανταλλαγή πληροφοριών με τα κράτη μέλη, τον οικείο βιομηχανικό κλάδο και μη κυβερνητικές οργανώσεις που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος σχετικά με τη χρήση οργανικών διαλυτών και τις δυνατότητες υποκατάστασής τους, καθώς και τις τεχνικές που έχουν τις ελάχιστες πιθανές επιπτώσεις στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα, το έδαφος, τα οικοσυστήματα και την υγεία του ανθρώπου.

Οργανώνεται ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με όλα τα ακόλουθα:

- α) την καταλληλότητα προς χρήση,
- β) τις πιθανές επιπτώσεις στην υγεία των ανθρώπων γενικώς και την επαγγελματική έκθεση, ειδικότερα,
- γ) τις πιθανές επιπτώσεις στο περιβάλλον,
- δ) τις οικονομικές συνέπειες, ιδίως το κόστος και τα οφέλη των διαθέσιμων εναλλακτικών λύσεων.

Άρθρο 65

Πρόσβαση στις πληροφορίες

1. Η απόφαση της αρμόδιας αρχής, συνοδευόμενη από ένα τουλάχιστον αντίγραφο της άδειας και των τυχόν μετέπειτα αναπροσαρμογών της, τίθεται στη διάθεση του κοινού.

Οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις και ο κατάλογος των εγκαταστάσεων που υπόκεινται σε αδειοδότηση και καταχώριση σε μητρώο τίθενται στη διάθεση του κοινού.

2. Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των εκπομπών που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 60 και τα οποία βρίσκονται στην κατοχή της αρμόδιας αρχής, τίθενται στη διάθεση του κοινού.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται υπό τους περιορισμούς του άρθρου 4 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Άρθρο 66

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις εγκαταστάσεις παραγωγής διοξειδίου του τιτανίου.

Άρθρο 67

Απαγόρευση της διάθεσης αποβλήτων

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη διάθεση των ακόλουθων αποβλήτων σε οποιοδήποτε υδατικό σύστημα, θάλασσα ή ωκεανό:

- α) στερεών αποβλήτων,
- β) μητρικών υγρών που προέρχονται από τη φάση διήθησης μετά από την υδρόλυση του διαλύματος θειικού τιτανιού από εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τη διεργασία θειικών ενώσεων, συμπεριλαμβανομένων των όξινων αποβλήτων που συνδέονται με τα εν λόγω υγρά, τα οποία περιέχουν συνολικά ελεύθερο θειικό οξύ άνω του 0,5 % και διάφορα βαρέα μέταλλα και συμπεριλαμβανομένων των των μητρικών υγρών τα οποία έχουν αραιωθεί μέχρι να περιέχουν το πολύ 0,5 % ελεύθερο θειικό οξύ,

γ) αποβλήτων από εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τη διεργασία χλωριδίου, τα οποία περιέχουν πάνω από 0,5 % ελεύθερο υδροχλωρικό οξύ και διάφορα βαρέα μέταλλα, συμπεριλαμβανομένων των αποβλήτων τα οποία έχουν αραιωθεί μέχρι να περιέχουν το πολύ 0,5 % ελεύθερου υδροχλωρικού οξέος,

δ) αλάτων διήθησης, ιλύων και υγρών αποβλήτων που προέρχονται από την κατεργασία (συμπύκνωση ή εξουδετέρωση) των αποβλήτων που αναφέρονται στα στοιχεία β και γ και τα οποία περιέχουν διάφορα βαρέα μέταλλα, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται τα απόβλητα που έχουν υποστεί εξουδετέρωση και διήθηση ή καθίζηση, περιέχουν μόνον ίχνη βαρέων μετάλλων και τα οποία, πριν να υποστούν αραιώση, έχουν τιμή pH ανώτερη του 5,5.

Άρθρο 68

Έλεγχος των εκπομπών στα ύδατα

Οι εκπομπές των εγκαταστάσεων στα ύδατα δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 1 του Παραρτήματος VIII.

Άρθρο 69

Πρόληψη και έλεγχος των εκπομπών στην ατμόσφαιρα

1. Η εκπομπή όξινων σταγονιδίων από τις εγκαταστάσεις εμποδίζεται.

2. Οι εκπομπές από τις εγκαταστάσεις στην ατμόσφαιρα δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 2 του Παραρτήματος VIII.

Άρθρο 70

Παρακολούθηση των εκπομπών

1. Τα κράτη μέλη, εξασφαλίζουν την παρακολούθηση των εκπομπών στα ύδατα, προκειμένου η αρμόδια αρχή να είναι σε θέση να εξακριβώσει τη συμμόρφωση με τους όρους της αδειοδότησης και με το άρθρο 68.

2. Τα κράτη μέλη, εξασφαλίζουν την παρακολούθηση των εκπομπών στην ατμόσφαιρα προκειμένου η αρμόδια αρχή να είναι σε θέση να εξακριβώσει τη συμμόρφωση με τους όρους της αδειοδότησης και με το άρθρο 69. Η εν λόγω παρακολούθηση περιλαμβάνει τουλάχιστον την παρακολούθηση των εκπομπών κατά τα προβλεπόμενα στο μέρος 3 του Παραρτήματος VIII.

3. Η παρακολούθηση διενεργείται βάσει προτύπων CEN ή, εάν δεν υπάρχουν πρότυπα CEN, βάσει προτύπων ISO, εθνικών ή άλλων διεθνών προτύπων που εξασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 71

Αρμόδιες αρχές

Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που φέρουν την ευθύνη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 72

Υποβολή εκθέσεων εκ μέρους των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την υποβολή στην Επιτροπή πληροφοριών που αφορούν την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα αντιπροσωπευτικά στοιχεία σχετικά με τις εκπομπές και άλλες μορφές ρύπανσης, τις οριακές τιμές εκπομπών και την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15, ιδίως όσον αφορά τη χορήγηση εξαιρέσεων σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 4, και την πρόοδο ως προς την ανάπτυξη και εφαρμογή αναδυόμενων τεχνικών σύμφωνα με το άρθρο 27. Τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες σε ηλεκτρονική μορφή.

2. Το είδος, το μορφότυπο και η συχνότητα παροχής των πληροφοριών που διατίθενται βάσει της παραγράφου 1 καθορίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 75 παράγραφος 2. Συμπεριλαμβάνεται ο προσδιορισμός των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων και ρύπων για τους οποίους διατίθενται τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν, από 1ης Ιανουαρίου 2016, ετήσιες απογραφές των εκπομπών διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του θείου και σκόνης και της θερμικής ισχύος για όλες τις μονάδες καύσης που καλύπτονται από το κεφάλαιο III της παρούσας οδηγίας.

Έχοντας υπ' όψιν τους κανόνες συνυπολογισμού του άρθρου 29, η αρμόδια αρχή λαμβάνει για κάθε μονάδα καύσης τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ (MW) της μονάδας καύσης·
- β) το είδος της μονάδας καύσης: λέβητας, αεριοστρόβιλος, αεριοκίνητη μηχανή, ντιζελοκίνητη μηχανή, άλλο (διευκρίνιση)·
- γ) την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της μονάδας καύσης·
- δ) τις συνολικές ετήσιες εκπομπές (τόνοι ανά έτος) διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του θείου και σκόνης (ως σύνολο ακυρούμενων σωματιδίων)·
- ε) τον αριθμό των ωρών λειτουργίας της μονάδας καύσης·
- στ) τις συνολικές ετήσιες εισροές ενέργειας, σε σχέση με την καθαρή θερμική ισχύ (TJ ανά έτος), καταγεγραμμένες στις ακόλουθες κατηγορίες καυσίμων: άνθρακας, λιγνίτης, βιομάζα, τύρφη, άλλα στερεά καύσιμα (διευκρίνιση του τύπου), υγρά καύσιμα, φυσικό αέριο, άλλα αέρια (διευκρίνιση του τύπου).

Τα ετήσια στοιχεία ανά μονάδα που περιλαμβάνονται στις απογραφές αυτές τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής, εφόσον ζητηθούν.

Ανά τριετία και εντός δώδεκα μηνών από τη λήξη της τριετούς περιόδου αναφοράς, τίθεται στη διάθεση της Επιτροπής σύνοψη των απογραφών στην οποία αναφέρονται χωριστά τα στοιχεία για τις μονάδες καύσης εντός των διυλιστηρίων.

Η Επιτροπή διαθέτει στα κράτη μέλη και στο κοινό σύνοψη της σύγκρισης και της αξιολόγησης των απογραφών, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2003/4/EK, εντός 24 μηνών από τη λήξη της τριετούς περιόδου αναφοράς.

4. Τα κράτη μέλη αναφέρουν ετησίως, από 1ης Ιανουαρίου 2016, τα ακόλουθα στοιχεία στην Επιτροπή:

- α) για τις μονάδες καύσης στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 31, το περιεχόμενο σε θείο του χρησιμοποιούμενου εγχώριου στερεού καυσίμου και το ποσοστό αποθείωσης που έχει επιτευχθεί, υπολογιζόμενα ως μηνιαίοι μέσοι όροι. Για το πρώτο έτος όταν εφαρμόζεται το άρθρο 31, αναφέρεται επίσης η τεχνική αιτιολόγηση για τη μη σκοπιμότητα της συμμόρφωσης προς τις κανονικές οριακές τιμές εκπομπών όπως εμφανίζεται στο άρθρο 30, παράγραφοι 2 και 3· και
- β) για τις μονάδες καύσης οι οποίες δεν λειτουργούν περισσότερες από 1 500 ώρες λειτουργίας ετησίως ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, τον αριθμό των ωρών λειτουργίας ανά έτος.

Άρθρο 73

Επανεξέταση

1. Μέχρι τις 7 Ιανουαρίου 2016 και ανά τριετία στη συνέχεια, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση επανεξέτασης της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας βάσει των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 72.

Αυτή η επανεξέταση περιλαμβάνει αξιολόγηση της ανάγκης για ανάληψη δράσης από την Ένωση με την καθιέρωση ή επικαιροποίηση σε επίπεδο Ένωσης ελάχιστων απαιτήσεων για τη θέσπιση οριακών τιμών εκπομπών και για κανόνες σχετικά με την παρακολούθηση και τη συμμόρφωση των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο των συμπερασμάτων ΒΔΤ που εγκρίθηκαν κατά την προηγούμενη τριετή περίοδο με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) τον αντίκτυπο των εν λόγω δραστηριοτήτων στο περιβάλλον συνολικά· και
- β) το επίπεδο εφαρμογής των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών για τις εν λόγω δραστηριότητες.

Η αξιολόγηση αυτή λαμβάνει υπόψη τη γνώμη του φόρουμ στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 13 παράγραφος 4.

Το κεφάλαιο III και το παράρτημα V αυτής της οδηγίας θεωρούνται ότι συνιστούν τις ελάχιστες απαιτήσεις σε επίπεδο Ένωσης στην περίπτωση μεγάλων μονάδων καύσης.

Οι εκθέσεις συνοδεύονται, εφόσον τούτο είναι σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση. Όταν η αξιολόγηση που εμφανίζεται στο δεύτερο εδάφιο εντοπίζει τέτοια ανάγκη, η νομοθετική πρόταση περιλαμβάνει διατάξεις για την καθιέρωση ή επικαιροποίηση σε επίπεδο ΕΕ ελάχιστων απαιτήσεων για τη θέσπιση οριακών τιμών εκπομπών και για κανόνες σχετικά με την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των σχετικών δραστηριοτήτων.

2. Η Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012, επανεξετάζει την ανάγκη ελέγχου εκπομπών από:

- α) την καύση καυσίμων σε εγκαταστάσεις με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ κάτω των 50 MW· και
- β) την εντατική κτηνοτροφία· και
- γ) την εξάπλωση κοπριάς.

Η Επιτροπή υποβάλλει τα αποτελέσματα της επανεξέτασης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, μαζί με νομοθετική πρόταση, εφόσον απαιτείται.

3. Η Επιτροπή υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, έκθεση σχετικά με τον καθορισμό στο παράρτημα Ι:

- α) διαφοροποιημένων κατώτατων ορίων δυναμικότητας για την εκτροφή διαφορετικών ειδών πουλερικών, περιλαμβανομένης της ειδικής περίπτωσης των ορτυκίων·
- β) κατώτατων ορίων δυναμικότητας για την ταυτόχρονη εκτροφή διαφορετικών ειδών ζώων εντός της ίδιας εγκατάστασης.

Η Επιτροπή υποβάλλει τα αποτελέσματα της επανεξέτασης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, μαζί με νομοθετική πρόταση, εφόσον απαιτείται.

Άρθρο 74

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων

Προκειμένου να μπορούν οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας να προσαρμόζονται στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, η Επιτροπή θεσπίζει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 76 και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των άρθρων 77 και 78 σχετικά με την προσαρμογή των μερών 3 και 4 του Παραρτήματος V, των μερών 2, 6, 7 και 8 του Παραρτήματος VI και των μερών 5, 6, 7 και 8 του Παραρτήματος VII στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο.

Άρθρο 75

Διαδικασία επιτροπών

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι τρεις μήνες.

Άρθρο 76

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 5 και στο άρθρο 74 για περίοδο πέντε ετών από τις 6 Ιανουαρίου 2011. Η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο έξι μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο την ανακαλέσουν σύμφωνα με το άρθρο 77.

2. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

3. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στα άρθρα 77 και 78.

Άρθρο 77

Ανάκληση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 5 και στο άρθρο 74 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο.

2. Το όργανο που κίνησε εσωτερική διαδικασία για να αποφασίσει εάν πρόκειται να ανακαλέσει εξουσιοδότηση αναλαμβάνει να ενημερώσει σχετικά το άλλο όργανο και την Επιτροπή, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα πριν τη λήψη της τελικής απόφασης, προσδιορίζοντας την εξουσιοδότηση που ενδέχεται να αποτελέσει αντικείμενο ανάκλησης καθώς και τους πιθανούς λόγους της εν λόγω ανάκλησης.

3. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση εξουσιών που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση. Αρχίζει να ισχύει αμέσως ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία την οποία διευκρινίζει. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη. Δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 78

Διατύπωση αντιρρήσεων έναντι των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο μπορεί να εκφράσει αντιρρήσεις σχετικά με κατ' εξουσιοδότηση πράξη εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης.

Με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες.

2. Εάν, κατά τη λήξη της προθεσμίας της παραγράφου 1, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν έχουν διατυπώσει αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση, δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, τίθεται δε σε ισχύ κατά την ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν.

Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη μπορεί να δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και να τεθεί σε ισχύ πριν από την εκπνοή της εν λόγω περιόδου, αν τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο έχουν ενημερώσει την Επιτροπή για την πρόθεσή τους να μη διατυπώσουν αντιρρήσεις.

3. Εάν είτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε το Συμβούλιο διατυπώσουν αντιρρήσεις για την κατ' εξουσιοδότηση πράξη εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1, η πράξη αυτή δεν τίθεται σε ισχύ. Το θεσμικό όργανο που διατυπώνει αντιρρήσεις έναντι της κατ' εξουσιοδότηση πράξης εκθέτει τους σχετικούς λόγους.

Άρθρο 79

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις κυρώσεις που επιβάλλονται για παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή μέχρι τις 7 Ιανουαρίου 2013. Κοινοποιούν επίσης αμελλητί στην Επιτροπή κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση που τις επηρεάζει.

Άρθρο 80

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το άρθρο 2, το άρθρο 3 σημεία 8, 11 έως 15, 18 έως 23, 26 έως 30, 34 έως 38 και 41, το άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 7, τα άρθρα 8 και 10, το άρθρο 11 στοιχεία ε) και η), το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και η), το άρθρο 13 παράγραφος 7, το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο ii), το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχεία δ), ε), στ) και η), το άρθρο 14 παράγραφοι 2 έως 7, το άρθρο 15 παράγραφοι 2 έως 5, τα άρθρα 16, 17 και 19, το άρθρο 21 παράγραφοι 2 έως 5, τα άρθρα 22, 23, 24, 27, 28 και 29, το άρθρο 30 παράγραφοι 1, 2, 3, 4, 7 και 8, τα άρθρα 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 και 39, το άρθρο 40 παράγραφοι 2 και 3, τα άρθρα 42 και 43, το άρθρο 45 παράγραφος 1, το άρθρο 58, το άρθρο 59 παράγραφος 5, το άρθρο 63, το άρθρο 65 παράγραφος 3, τα άρθρα 69, 70, 71, 72 και 79 και με το πρώτο εδάφιο και τα σημεία 1.1, 1.4, 2.5 στοιχείο β), 3.1, 4, 5, 6.1 στοιχείο γ), 6.4 στοιχείο β), 6.10 και 6.11 του Παραρτήματος I, το παράρτημα II, το σημείο 12 του Παραρτήματος III, το παράρτημα V, το στοιχείο β) του μέρους 1, τα σημεία 2.2, 2.4, 3.1 και 3.2 του μέρους 4, τα σημεία 2.5 και 2.6 του μέρους 6 και το σημείο 1.1 στοιχείο δ) του μέρους 8 του Παραρτήματος VI, το σημείο 2 του μέρους 4, το σημείο 1 του μέρους 5, το σημείο 3 του μέρους 7 του Παραρτήματος VII, τα σημεία 1 και 2 στοιχείο γ) του μέρους 1, τα σημεία 2 και 3 του μέρους 2 και το μέρος 3 του Παραρτήματος VIII μέχρι τις 7 Ιανουαρίου 2013.

Εφαρμόζουν τα μέτρα αυτά από την ίδια αυτή ημερομηνία.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 81

Κατάργηση

1. Οι οδηγίες 78/176/ΕΟΚ, 82/883/ΕΟΚ, 92/112/ΕΟΚ, 1999/13/ΕΚ, 2000/76/ΕΚ και 2008/1/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκαν με τις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα IX μέρος Α, καταργούνται από τις 7 Ιανουαρίου 2014, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα IX μέρος Β.

2. Η οδηγία 2001/80/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα IX μέρος Α, καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2016, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα IX μέρος Β.

3. Οι αναφορές στις καταργούμενες οδηγίες θεωρούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοίχιας που παρατίθεται στο παράρτημα Χ.

Άρθρο 82

Μεταβατικές διατάξεις

1. Όσον αφορά τις εγκαταστάσεις όπου αναπτύσσονται δραστηριότητες από τις αναφερόμενες στο παράρτημα I, σημείο 1.1. για δραστηριότητες με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW ή μεγαλύτερη, σημεία 1.2 και 1.3, σημείο 1.4 στοιχείο α), σημεία 2.1 έως 2.6, σημεία 3.1 έως 3.5., σημεία 4.1. έως 4.6 για δραστηριότητες σχετικές με την παραγωγή με χημική κατεργασία, σημεία 5.1 και 5.2 για δραστηριότητες καλυπτόμενες από την οδηγία 2008/1/ΕΚ, σημείο 5.3 στοιχείο α) σημεία i) και ii), σημείο 5.4, σημείο 6.1 στοιχεία α) και β), σημεία 6.2 και 6.3., σημείο 6.4. στοιχείο α), σημείο 6.4. στοιχείο β) για δραστηριότητες καλυπτόμενες από την οδηγία 2008/1/ΕΚ, σημείο 6.4. στοιχείο γ) και σημεία 6.5 έως 6.9, οι οποίες λειτουργούν και διαθέτουν άδεια πριν από τις 7 Ιανουαρίου 2013 ή των οποίων ο φορέας λειτουργίας έχει υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την ημερομηνία αυτή, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις έχουν αρχίσει να λειτουργούν το αργότερο στις 7 Ιανουαρίου 2014, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 80 παράγραφος 1, από τις 7 Ιανουαρίου 2014, εξαιρουμένων του κεφαλαίου III και του Παραρτήματος V.

2. Όσον αφορά τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο παράρτημα I, σημείο 1.1. για δραστηριότητες με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW ή μεγαλύτερη, σημείο 1.4 στοιχείο β), σημεία 4.1. έως 4.6 για δραστηριότητες σχετικές με την παραγωγή με βιολογική κατεργασία, σημεία 5.1 και 5.2 για δραστηριότητες που δεν καλύπτονται από την οδηγία 2008/1/ΕΚ, σημεία 5.3. στοιχείο α) περιπτώσεις iii) έως ν), σημείο 5.3. στοιχείο β), σημεία 5.5 και 5.6, σημείο 6.1. στοιχείο γ), σημείο 6.4. στοιχείο β) για δραστηριότητες μη καλυπτόμενες από την οδηγία 2008/1/ΕΚ και σημεία 6.10 και 6.11, και οι οποίες λειτουργούν πριν από τις 7 Ιανουαρίου 2013, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία από τις 7 Ιουλίου 2015, με εξαίρεση τα Κεφάλαια III και IV και τα Παραρτήματα V και VI.

3. Όσον αφορά τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30, παράγραφος 2, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν από 1ης Ιανουαρίου 2016 τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 80 παράγραφος 1 προκειμένου να συμμορφωθούν προς το κεφάλαιο III και το παράρτημα V.

4. Όσον αφορά τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30, παράγραφος 3, τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν πλέον την οδηγία 2001/80/ΕΚ μετά τις 7 Ιανουαρίου 2013.

5. Όσον αφορά τις μονάδες καύσης που συναποτεφρώνουν απόβλητα, το παράρτημα VI μέρος 4 σημείο 3.1 ισχύει έως:

- α) τις 31 Δεκεμβρίου 2015, για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30, παράγραφος 2·
- β) έως τις 7 Ιανουαρίου 2013, για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30, παράγραφος 3.

6. Το παράρτημα VI μέρος 4 σημείο 3.2 ισχύει όσον αφορά τις μονάδες καύσης που συναποτεφρώνουν απόβλητα από:

- α) 1ης Ιανουαρίου 2016, για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30, παράγραφος 2·
- β) τις 7 Ιανουαρίου 2013, για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30, παράγραφος 3.

7. Το άρθρο 58 εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2015. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, ουσίες ή μείγματα που, λόγω της περιεκτικότητάς τους σε πτητικές οργανικές ενώσεις, έχουν ταξινομηθεί ως καρκινογόνα, μεταλλαξιογόνα ή τοξικά για την αναπαραγωγή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008, και ως εκ τούτου φέρουν ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H340, H350, H350i, H360D ή H360F ή τις φράσεις κινδύνου R45, R46, R49, R60 ή R61, αντικαθίστανται, στο μέτρο του δυνατού, από λιγότερο επιβλαβείς ουσίες ή μείγματα, το ταχύτερο δυνατόν.

8. Το άρθρο 59 παράγραφος 5, εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2015. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, οι εκπομπές είτε πτητικών

οργανικών ενώσεων στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H340, H350, H350i, H360D, ή H360F ή τις φράσεις κινδύνου R45, R46, R49, R60 ή R61 είτε αλογονούχων πτητικών οργανικών ενώσεων στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 ή τις φράσεις κινδύνου R40 ή R68, ελέγχονται υπό συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος, στο μέτρο που αυτό είναι εφικτό από τεχνική και οικονομική άποψη, προκειμένου να διασφαλίζονται η δημόσια υγεία και το περιβάλλον και δεν υπερβαίνουν τις σχετικές οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 4 του Παραρτήματος VII.

9. Το σημείο 2 του μέρους 4 του Παραρτήματος VII εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2015. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, σε περίπτωση εκπομπών αλογονωμένων πτητικών οργανικών ενώσεων, στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 ή τις φράσεις κινδύνου R40 ή R68, και εφόσον η ροή μάζας του αθροίσματος των ενώσεων στις οποίες οφείλονται οι δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 ή η επισήμανση με την πρόταση κινδύνου R40 ή R68, είναι τουλάχιστον 100 g/ώρα, τηρείται οριακή τιμή εκπομπών 20 mg/Nm³. Η οριακή τιμή εκπομπών αναφέρεται στο άθροισμα των μαζών των επιμέρους ενώσεων.

Άρθρο 83

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 84

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 24 Νοεμβρίου 2010.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος
J. BUZEK

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
O. CHASTEL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατηγορίες δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 10

Οι κατώτατες οριακές τιμές που ακολουθούν αναφέρονται εν γένει σε παραγωγική δυναμικότητα ή σε πραγματική παραγωγή. Όταν στην ίδια εγκατάσταση αναπτύσσονται διάφορες δραστηριότητες υπαγόμενες στην ίδια περιγραφή δραστηριότητας που περιέχει κατώτατο όριο, η δυναμικότητα των δραστηριοτήτων αυτών αθροίζεται. Όσον αφορά τις δραστηριότητες διαχείρισης αποβλήτων, ο υπολογισμός ισχύει για το επίπεδο δραστηριοτήτων 5.1, 5.3(α) και 5.3(β).

Η Επιτροπή καθορίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με:

- α) τη σχέση μεταξύ των δραστηριοτήτων διαχείρισης αποβλήτων που περιγράφονται στο παρόν παράρτημα και εκείνων που περιγράφονται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ της οδηγίας 2008/98/ΕΚ· και
- β) την ερμηνεία του όρου «βιομηχανική κλίμακα» όσον αφορά την περιγραφή των δραστηριοτήτων της χημικής βιομηχανίας που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα.

1. Ενεργειακές βιομηχανίες

1.1. Καύση καυσίμων σε εγκαταστάσεις με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW ή μεγαλύτερη

1.2. Δύλιση πετρελαίου και αερίου

1.3. Παραγωγή σπένθρακα (κοκ)

1.4. Αεριοποίηση ή υγροποίηση:

α) άνθρακα·

β) άλλων καυσίμων σε εγκαταστάσεις με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 20 MW ή άνω.

2. Παραγωγή και επεξεργασία μετάλλων

2.1. Φρύξη ή πυροσυσσωμάτωση μεταλλευμάτων (συμπεριλαμβανομένων και θειούχων μεταλλευμάτων)

2.2. Παραγωγή χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενής ή δευτερογενής τήξη), συμπεριλαμβανομένης και της συνεχούς χυτεύσεως, με δυναμικότητα άνω των 2,5 τόνων την ώρα

2.3. Επεξεργασία σιδηρούχων μετάλλων:

α) έλαση εν θερμώ, ωριαίας δυναμικότητας άνω των 20 τόνων ακατέργαστου χάλυβα,

β) σφυρηλάτηση με σφύρες κρουστικής ενέργειας άνω των 50 kJ ανά σφύρα εφόσον η χρησιμοποιούμενη θερμική ισχύς υπερβαίνει τα 20 MW,

γ) επίθεση προστατευτικού στρώματος τηγμένου μετάλλου, με ωριαία δυναμικότητα κατεργασίας άνω των δύο τόνων ακατέργαστου χάλυβα.

2.4. Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων με παραγωγική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων ημερησίως.

2.5. Επεξεργασία μη σιδηρούχων μετάλλων:

α) παραγωγή ακατέργαστων μη σιδηρούχων μετάλλων από μεταλλεύματα, συμπυκνώματα ή δευτερογενείς πρώτες ύλες, με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διεργασίες,

β) τήξη και κραματοποίηση μη σιδηρούχων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων ανάκτησης, και λειτουργία χυτηρίων μη σιδηρούχων μετάλλων με τηκτική δυναμικότητα άνω των 4 τόνων ημερησίως για το μόλυβδο και το κάδμιο ή 20 τόνων ημερησίως για όλα τα άλλα μέταλλα.

2.6. Επιφανειακή επεξεργασία μετάλλων ή πλαστικών υλικών με ηλεκτρολυτικές ή χημικές διεργασίες, εφόσον ο όγκος των κάδων που χρησιμοποιούνται για την κατεργασία υπερβαίνει τα 30 m³.

3. Βιομηχανία ορυκτών προϊόντων
- 3.1. Παραγωγή τσιμέντου, ασβέστου και οξειδίου του μαγνησίου:
- α) παραγωγή κλίνκερ τσιμέντου σε περιστροφικές καμίνους παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 500 τόνων ημερησίως ή σε άλλες καμίνους παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 50 τόνων ημερησίως·
 - β) παραγωγή ασβέστου σε καμίνους παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 50 τόνων ημερησίως·
 - γ) παραγωγή οξειδίου του μαγνησίου σε καμίνους παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 50 τόνων ημερησίως.
- 3.2. Παραγωγή αμιάντου ή κατασκευή προϊόντων με βάση τον αμιάντο.
- 3.3. Παραγωγή υάλου, συμπεριλαμβανομένων και ινών υάλου, με τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων ημερησίως.
- 3.4. Τήξη ορυκτών υλών, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής ινών από ορυκτές ύλες, με ημερήσια τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων.
- 3.5. Παραγωγή κεραμικών προϊόντων με πύρωση, ιδίως δε κεραμιδιών, τούβλων, πυρίμαχων τούβλων, πλακιδίων, πήλινων σκευών ή πορσελάνης παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 75 τόνων ημερησίως και/ή δυναμικότητας καμίνου άνω των 4 m³ και πυκνότητας στοιβάσις ανά κάμινο άνω των 300 kg/m³
4. Χημική βιομηχανία
- Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ως παραγωγή κατά την έννοια των κατηγοριών δραστηριοτήτων του παρόντος τμήματος νοείται η παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα και με χημική ή βιολογική κατεργασία, των ουσιών ή ομάδων ουσιών που αναφέρονται στα σημεία 4.1 έως 4.6.
- 4.1. Παραγωγή οργανικών χημικών προϊόντων, όπως:
- α) απλών υδρογονανθράκων, (ευθείας αλυσίδας ή κυκλικών, κεκορεσμένων ή ακόρεστων, αλειφατικών ή αρωματικών),
 - β) οξυγονούχων υδρογονανθράκων, όπως αλκοολών, αλδευδών, κετονών, καρβοξυλικών οξέων, εστέρων και μειγμάτων εστέρων, οξικών ενώσεων, αιθέρων, υπεροξειδίων και εποξειδικών ρητινών,
 - γ) θειούχων υδρογονανθράκων,
 - δ) αζωτούχων υδρογονανθράκων, όπως αμινών, αμιδίων, νιτρωμένων, νιτρωδών ή νιτρικών ενώσεων, νιτριλίων, κυανικών και ισοκυανικών ενώσεων,
 - ε) φωσφορούχων υδρογονανθράκων,
 - στ) αλογονούχων υδρογονανθράκων,
 - ζ) οργανομεταλλικών ενώσεων,
 - η) πλαστικών υλών, (πολυμερών, συνθετικών ινών, ινών με βάση την κυτταρίνη),
 - θ) συνθετικού καουτσούκ,
 - ι) χρωμάτων και χρωστικών υλικών,
 - ια) απορρυπαντικών και τασιενεργών ουσιών.
- 4.2. Παραγωγή ανόργανων χημικών προϊόντων, όπως:
- α) αερίων, όπως αμμωνίας, χλωρίου ή υδροχλωρίου, φθορίου ή υδροφθορίου, οξειδίων του άνθρακα, θειούχων ενώσεων, οξειδίων του αζώτου, υδρογόνου, διοξειδίου του θείου, καρβονυλοχλωριδίου,
 - β) οξέων, όπως χρωμικού, υδροφθορικού, φωσφορικού, νιτρικού, υδροχλωρικού, θειικού, ατμίζοντος θειικού, θειώδους οξέος,

- γ) βάσεων, όπως υδροξειδίου του αμμωνίου, υδροξειδίου του καλίου, υδροξειδίου του νατρίου,
 - δ) αλάτων, όπως χλωριούχου αμμωνίου, χλωρικού καλίου, ανθρακικού καλίου, ανθρακικού νατρίου, υπερβορικών αλάτων, νιτρικού αργύρου,
 - ε) αμετάλλων, μεταλλοξειδίων και άλλων ανόργανων ενώσεων, όπως ανθρακασβεστίου, πυριτίου, ανθρακοπυριτίου.
- 4.3. Παραγωγή φωσφορούχων, αζωτούχων ή καλιούχων λιπασμάτων (απλών ή σύνθετων).
- 4.4. Παραγωγή φυτοπροστατευτικών προϊόντων ή βιοκτόνων.
- 4.5. Παραγωγή φαρμακευτικών προϊόντων συμπεριλαμβανομένων και ενδιάμεσων προϊόντων.
- 4.6. Παραγωγή εκρηκτικών υλών.
5. Διαχείριση αποβλήτων
- 5.1. Διάθεση ή ανάκτηση των επικίνδυνων αποβλήτων ημερήσιας δυναμικότητας άνω των δέκα τόνων με μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες:
- α) βιολογική κατεργασία,
 - β) φυσικοχημική κατεργασία,
 - γ) ανάμειξη ή μείξη, πριν από την υποβολή σε μια από τις άλλες δραστηριότητες που αναφέρονται στα σημεία 5.1 και 5.2,
 - δ) επανασυσκευασία πριν από την υποβολή σε μια από τις άλλες δραστηριότητες που αναφέρονται στα σημεία 5.1 και 5.2,
 - ε) ανάκτηση/αναγέννηση διαλυτών,
 - στ) ανακύκλωση/ανάκτηση ανόργανων υλικών εκτός μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων,
 - ζ) αναγέννηση οξέων ή βάσεων,
 - η) ανάκτηση συστατικών που χρησιμοποιούνται για τη μείωση της ρύπανσης,
 - θ) ανάκτηση συστατικών από καταλύτες,
 - ι) διύλιση πετρελαίου ή άλλη επαναχρησιμοποίηση πετρελαίου,
 - ια) τελμάτωση.
- 5.2. Διάθεση ή ανάκτηση αποβλήτων σε μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων:
- α) για μη επικίνδυνα απόβλητα, με ωριαία δυναμικότητα άνω των τριών τόνων,
 - β) για επικίνδυνα απόβλητα ημερήσιας δυναμικότητας άνω των 10 τόνων.
- 5.3. (α) Διάθεση μη επικίνδυνων αποβλήτων, με ημερήσια δυναμικότητα άνω των 50 τόνων με μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες, εξαιρουμένων των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων ⁽¹⁾:
- i) βιολογική κατεργασία,
 - ii) φυσικοχημική κατεργασία,
 - iii) προεπεξεργασία αποβλήτων προς αποτέφρωση ή συναποτέφρωση,
 - iv) κατεργασία σκωρίας και τέφρας,
 - v) κατεργασία σε εγκαταστάσεις τεμαχισμού, αποβλήτων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένων αποβλήτων ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού και οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους και των κατασκευαστικών στοιχείων τους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40.

- β) Ανάκτηση ή συνδυασμός ανάκτησης και διάθεσης μη επικίνδυνων αποβλήτων ημερήσιας δυναμικότητας άνω των 75 τόνων με μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες, εξαιρουμένων των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την οδηγία 91/271/ΕΟΚ:

- i) βιολογική κατεργασία,
- ii) προεπεξεργασία αποβλήτων προς αποτέφρωση ή συναποτέφρωση,
- iii) κατεργασία σκωρίας και τέφρας,
- iv) κατεργασία, σε εγκαταστάσεις τεμαχισμού, αποβλήτων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένων αποβλήτων ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού και οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους και των κατασκευαστικών στοιχείων τους.

Όταν η μοναδική κατεργασία αποβλήτων που πραγματοποιείται είναι η αναερόβια ζύμωση, η κατώτατη οριακή δυναμικότητα ορίζεται σε 100 τόνους ημερησίως.

- 5.4. Χώροι υγειονομικής ταφής, όπως ορίζονται στο άρθρο 2, σημείο ζ), της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων ⁽¹⁾, που δέχονται απόβλητα άνω των δέκα τόνων ημερησίως ή ολικής χωρητικότητας άνω των 25 000 τόνων, εκτός από τους χώρους ταφής αδρανών απορριμμάτων.

- 5.5. Προσωρινή αποθήκευση επικίνδυνων αποβλήτων που δεν καλύπτονται από το σημείο 5.4, εν αναμονή μιας εκ των δραστηριοτήτων των σημείων 5.1, 5.2, 5.4 και 5.6 ολικής χωρητικότητας άνω των 50 τόνων, εξαιρουμένης της προσωρινής αποθήκευσης, εν αναμονή της συλλογής, στο χώρο παραγωγής των αποβλήτων.

- 5.6. Υπόγεια αποθήκευση επικίνδυνων αποβλήτων συνολικής χωρητικότητας άνω των 50 τόνων.

6. Άλλες δραστηριότητες

- 6.1. Παραγωγή σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις:

- α) χαρτοπολτού από ξύλο ή άλλα ινώδη υλικά,
- β) χαρτιού ή χαρτονιού με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων,
- γ) ενός ή περισσότερων εκ των ακόλουθων ξύλινων πετασμάτων, λεπιδόπλακας, μοριοσανίδας ή ινοσανίδας με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 600 m³.

- 6.2. Προεπεξεργασία (δραστηριότητες πλύσης, λεύκανσης, μερσερισμού) ή βαφή υφαντικών ινών ή υφασμάτων, εφόσον η ημερήσια δυναμικότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους δέκα τόνους.

- 6.3. Δέψη δερμάτων, εφόσον η ημερήσια δυναμικότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους δώδεκα τόνους τελικών προϊόντων.

- 6.4. (α) Λειτουργία σφαγείων με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής σφαγίων άνω των 50 τόνων,

- β) επεξεργασία και μεταποίηση, εκτός από αποκλειστική συσκευασία, των ακόλουθων πρώτων υλών, ανεξάρτητα του αν έχουν υποστεί μεταποίηση για την παραγωγή τροφίμων ή ζωοτροφών από:

- i) μόνο ζωική πρώτη ύλη (εκτός αποκλειστικά του γάλακτος) με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 75 τόνων,
- ii) μόνο φυτική πρώτη ύλη, με δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 300 τόνων ημερησίως ή 600 τόνων ημερησίως, όταν η εγκατάσταση λειτουργεί για περίοδο όχι μεγαλύτερη των 90 συνεχόμενων ημερών εντός ενός έτους,
- iii) ζωική και φυτική πρώτη ύλη τόσο σε συνδυασμένα όσο και σε ξεχωριστά προϊόντα με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων σε τόνους μεγαλύτερη από:

— 75, εάν το Α ισούται ή υπερβαίνει το 10, ή

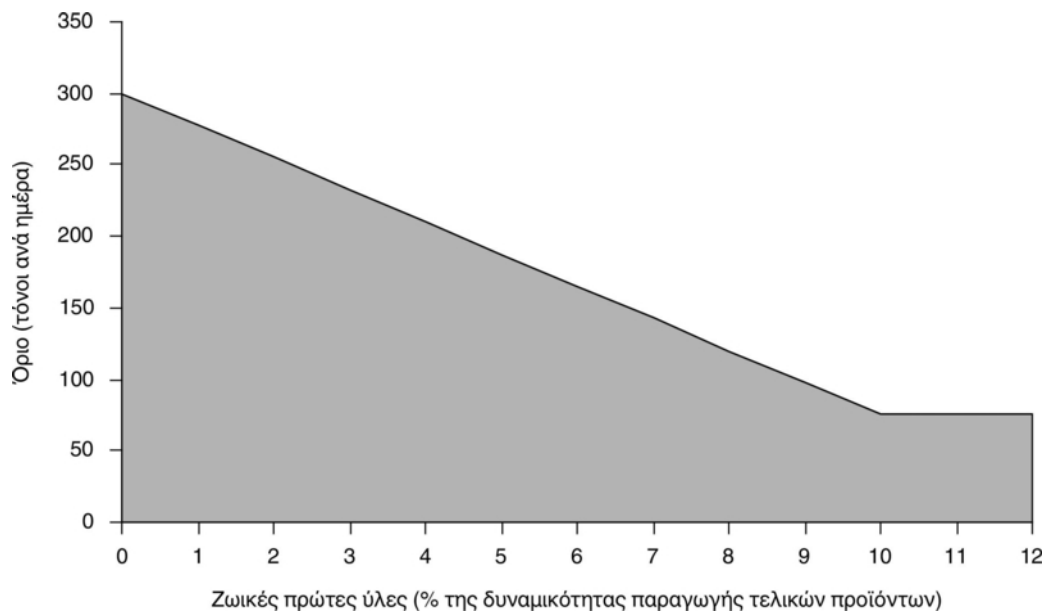
— $[300 - (22,5 \times A)]$ σε όλες τις άλλες περιπτώσεις

όπου «Α» είναι το κλάσμα των ζωικών πρώτων υλών (σε ποσοστό βάρους επί τοις εκατό) της δυναμικότητας παραγωγής τελικών προϊόντων.

Στο τελικό βάρος των προϊόντων δεν περιλαμβάνεται η συσκευασία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

Η παρούσα ενότητα δεν εφαρμόζεται όταν η πρώτη ύλη είναι αποκλειστικά γάλα.

- γ) Επεξεργασία και μεταποίηση γάλακτος μόνον όταν η ποσότητα του λαμβανομένου γάλακτος υπερβαίνει τους 200 τόνους ημερησίως (μέση ετήσια τιμή).
- 6.5. Διάθεση ή ανακύκλωση σφαγίων ή ζωικών απορριμμάτων με ημερήσια δυναμικότητα επεξεργασίας ανώτερη των 10 τόνων.
- 6.6. Εντατική εκτροφή πουλερικών ή:
- α) με περισσότερες από 40 000 θέσεις για πουλερικά·
 - β) με περισσότερες από 2 000 θέσεις για χοίρους παραγωγής (άνω των 30 kg), ή
 - γ) με περισσότερες από 750 θέσεις για χοιρομητέρες.
- 6.7. Επιφανειακή επεξεργασία υλών, αντικειμένων ή προϊόντων με τη χρησιμοποίηση οργανικών διαλυτών, ιδίως για τις εργασίες προετοιμασίας, εκτύπωσης, επίστρωσης, απολίπανσης, αδιαβροχοποίησης, κολλαρίσματος, βαφής, καθαρισμού ή διαβροχής, με δυναμικότητα κατανάλωσης οργανικών διαλυτών άνω των 150 kg ανά ώρα ή άνω των 200 τόνων ανά έτος.
- 6.8. Παραγωγή άνθρακα (σκληρός άνθρακας) ή ηλεκτρογραφίτη με καύση ή γραφίτοποίηση.
- 6.9. Δέσμευση ρευμάτων CO₂ από εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία για σκοπούς αποθήκευσης σε γεωλογικούς σχηματισμούς κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2009/31/ΕΚ.
- 6.10. Συντήρηση ξύλου και προϊόντων ξύλου με χημικές ουσίες με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 75 m³ πλην της επεξεργασίας με αποκλειστικό σκοπό την προστασία του σομφού.
- 6.11. Ανεξάρτητη επεξεργασία λυμάτων που δεν καλύπτονται από την οδηγία 91/271/ΕΟΚ και απορρίπτονται από εγκατάσταση που καλύπτεται από το κεφάλαιο II.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατάλογος ρυπαντικών ουσιών

ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

1. Διοξείδιο του θείου και άλλες ενώσεις του θείου
2. Οξείδια του αζώτου και άλλες ενώσεις του αζώτου
3. Μονοξείδιο του άνθρακα
4. Πτητικές οργανικές ενώσεις
5. Μέταλλα και οι ενώσεις τους
6. Σκόνη συμπεριλαμβανομένων των λεπτών σωματιδίων
7. Αμίαντος (αιωρούμενα σωματίδια και ίνες)
8. Χλώριο και οι ενώσεις του
9. Φθόριο και οι ενώσεις του
10. Αρσενικό και οι ενώσεις του
11. Κυανιούχες ενώσεις
12. Ουσίες και μείγματα που έχουν αποδεδειγμένα ιδιότητες καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες ή ικανές να βλάψουν την αναπαραγωγή μέσω της ατμόσφαιρας
13. Πολυχλωροδιβενζοδιοξίνες και πολυχλωροδιβενζοφουράνια

ΥΔΑΤΑ

1. Αλογονούχες οργανικές ενώσεις και ουσίες από τις οποίες δύνανται να προκύψουν αναλόγου είδους ενώσεις μέσα στο υδάτινο περιβάλλον
2. Οργανοφωσφορικές ενώσεις
3. Οργανοκασσιτερικές ενώσεις
4. Ουσίες και μείγματα που έχουν αποδεδειγμένα ιδιότητες καρκινογόνες μεταλλαξιογόνες ή ικανές να βλάψουν την αναπαραγωγή στο υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού
5. Έμμονοι υδρογονάνθρακες και έμμονες και βιοσυσσωρεύσιμες τοξικές ουσίες
6. Κυανιούχες ενώσεις
7. Μέταλλα και οι ενώσεις τους
8. Αρσενικό και οι ενώσεις του
9. Βιοκτόνα και φυτοπροστατευτικά προϊόντα
10. Αιωρούμενες ύλες
11. Ουσίες που συμβάλλουν στον ευτροφισμό (ιδίως νιτρικά και φωσφορικά άλατα)
12. Ουσίες που έχουν αρνητική επίδραση στο ισοζύγιο οξυγόνου (και που μετρούνται με παραμέτρους όπως το BOD, το COD κ.λπ.)
13. Ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Κριτήρια για τον καθορισμό βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών

1. Η χρησιμοποίηση τεχνικών που παράγουν λίγα απόβλητα.
 2. Η χρησιμοποίηση λιγότερο επικίνδυνων ουσιών.
 3. Η εξέλιξη των τεχνικών ανάκτησης και ανακύκλωσης των ουσιών που σχηματίζονται και χρησιμοποιούνται κατά τη διεργασία και, ενδεχομένως, των αποβλήτων.
 4. Οι συγκρίσιμες διεργασίες, εξοπλισμοί ή τρόποι λειτουργίας που έχουν δοκιμαστεί επιτυχώς σε βιομηχανική κλίμακα.
 5. Η τεχνολογική πρόοδος και η εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων.
 6. Το είδος, οι επιπτώσεις και ο όγκος των συγκεκριμένων εκπομπών.
 7. Οι ημερομηνίες έναρξης λειτουργίας των νέων ή υφιστάμενων εγκαταστάσεων.
 8. Ο χρόνος που απαιτεί η υιοθέτηση μιας βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής.
 9. Η κατανάλωση και το είδος των πρώτων υλών (συμπεριλαμβανομένου του νερού) που χρησιμοποιούνται κατά τη διεργασία και η ενεργειακή απόδοση.
 10. Η ανάγκη πρόληψης ή μείωσης στο ελάχιστο των συνολικών επιπτώσεων των εκπομπών και των κινδύνων για το περιβάλλον.
 11. Η ανάγκη πρόληψης των ατυχημάτων και ελαχιστοποίησης των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον.
 12. Οι πληροφορίες που δημοσιεύουν δημόσιοι διεθνείς οργανισμοί.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Συμμετοχή του κοινού στη λήψη των αποφάσεων

1. Το κοινό ενημερώνεται (με ανακοινώσεις ή άλλα πρόσφορα μέσα όπως τα ηλεκτρονικά μέσα όπου αυτά είναι διαθέσιμα) για τα ακόλουθα ζητήματα κατά την έναρξη της διαδικασίας λήψης απόφασης ή, το αργότερο, αμέσως μόλις καταστεί ευλόγως δυνατή η παροχή των πληροφοριών:
 - α) την αίτηση χορήγησης άδειας, ή, ανάλογα με την περίπτωση, την πρόταση για αναπροσαρμογή μιας άδειας ή των όρων της σύμφωνα με το άρθρο 21, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των στοιχείων που απαριθμούνται στο άρθρο 12 παράγραφος 1,
 - β) όπου ισχύει, το γεγονός ότι μια απόφαση υπόκειται σε εθνική ή διασυνοριακή εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή σε διαβουλεύσεις μεταξύ κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 26,
 - γ) λεπτομέρειες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη λήψη της απόφασης, τις αρχές από τις οποίες μπορούν να παρασχεθούν σχετικές πληροφορίες και τις αρχές προς τις οποίες μπορούν να υποβληθούν παρατηρήσεις ή ερωτήματα και λεπτομέρειες του χρονοδιαγράμματος για τη διαβίβαση των παρατηρήσεων ή ερωτημάτων,
 - δ) το είδος των πιθανών αποφάσεων ή, στην περίπτωση που υφίσταται, το σχέδιο απόφασης,
 - ε) όπου ισχύει, τις λεπτομέρειες της πρότασης για αναπροσαρμογή μιας άδειας ή των όρων της,
 - στ) δήλωση του χρόνου και του τόπου όπου οι σχετικές πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες ή των μέσων με τα οποία καθίστανται διαθέσιμες,
 - ζ) λεπτομέρειες σχετικά με τη ρύθμιση της συμμετοχής του κοινού και της διαβούλευσης με αυτό σύμφωνα με το σημείο 5.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, σε κατάλληλο χρονικό διάστημα, τίθενται στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού τα εξής:
 - α) σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι κύριες εκδόσεις και συμβουλές που παρέχονται στην ή στις αρμόδιες αρχές κατά το χρόνο που το ενδιαφερόμενο κοινό ενημερώνεται σύμφωνα με το σημείο 1,
 - β) σύμφωνα με την οδηγία 2003/4/EK, πληροφορίες πλην των αναφερόμενων στο σημείο 1, οι οποίες έχουν σχέση με την απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας, και οι οποίες καθίστανται διαθέσιμες μόνο αφού έχει ενημερωθεί το ενδιαφερόμενο κοινό σύμφωνα με το σημείο 1.
3. Το ενδιαφερόμενο κοινό έχει το δικαίωμα να απευθύνει παρατηρήσεις και γνώμες στην αρμόδια αρχή, πριν από τη λήψη της απόφασης.
4. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που διενεργούνται σύμφωνα με το παρόν παράρτημα, πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη κατά τη λήψη της απόφασης.
5. Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις για την ενημέρωση του κοινού (παραδείγματος χάριν με τοιχοκόλληση σε ορισμένη ακτίνα ή δημοσίευση στις τοπικές εφημερίδες) και για τη διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κοινό (παραδείγματος χάριν με την υποβολή γραπτών προτάσεων ή τη διενέργεια δημόσιας έρευνας), καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Για καθένα από τα διαφορετικά στάδια προβλέπονται εύλογα χρονικά πλαίσια, τα οποία παρέχουν επαρκή χρονικά περιθώρια διαστήματα για την ενημέρωση του κοινού καθώς και για την προετοιμασία και την αποτελεσματική συμμετοχή του ενδιαφερομένου κοινού στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον, σύμφωνα με το παρόν παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Τεχνικές διατάξεις σχετικά με τις μονάδες καύσης

ΜΕΡΟΣ 1

Οριακές τιμές εκπομπών για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2

1. Όλες οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς και η τυπική περιεκτικότητα σε O₂ αναχθεί σε 6 % για τα στερεά καύσιμα, σε 3 % για μονάδες καύσης εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών που χρησιμοποιούν υγρά και αέρια καύσιμα και 15 % για αεριοστροβίλους και αεριοκίνητες μηχανές.
2. Οριακές τιμές εκπομπών SO₂ (mg/Nm³) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ανθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα	Τύρφη	Υγρά καύσιμα
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1 500 ώρες λειτουργίας ως κινητός μέσος όρος πενταετίας, ισχύει, για τις εκπομπές SO₂, οριακή τιμή 800 mg/Nm³.

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν υγρά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1 500 ώρες λειτουργίας ως κινητός μέσος όρος πενταετίας, ισχύει, για τις εκπομπές SO₂, οριακή τιμή 850 mg/Nm³, στην περίπτωση μονάδων με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ που δεν υπερβαίνει τα 300 MW και 400 mg/Nm³, στην περίπτωση μονάδων με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 300 MW.

Τμήμα της μονάδας καύσης το οποίο απορρίπτει τα απαέρια του μέσω ενός ή χωριστών καπναγωγών εντός κοινής καπνοδόχου και ο αριθμός των ωρών λειτουργίας του δεν υπερβαίνει τις 1 500 ώρες λειτουργίας ετησίως, ως κινητός μέσος όρος πενταετίας, μπορεί να υπόκειται στις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στα δύο προηγούμενα εδάφια όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης. Εν τοιαύτη περιπτώσει, οι εκπομπές από κάθε καπναγωγό παρακολουθούνται χωριστά.

3. Οριακές τιμές εκπομπών SO₂ (mg/Nm³) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών.

Γενικά	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από οπτανθρακοποιεία	400
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από υψικαμίνους	200

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από την αεριοποίηση υπολειμμάτων διυλιστηρίων, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, ισχύει οριακή τιμή εκπομπών SO₂ 800 mg/Nm³.

4. Οριακές τιμές εκπομπών NO_x (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστρόβιλων και των αεριοκίνητων μηχανικών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ανθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα και τύρφη	Υγρά καύσιμα
50-100	300 450 σε περίπτωση καύσης κονιοποιημένου λιγνίτη	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Σημείωση

⁽¹⁾ Η οριακή τιμή εκπομπής είναι $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ για την καύση υπολειμμάτων απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση σε μονάδες καύσης συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος 500 MW το πολύ, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003.

Για τις μονάδες καύσης εντός χημικών εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν υγρά υπολείμματα παραγωγής ως μη εμπορικά καύσιμα για ίδια κατανάλωση με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 500 MW το πολύ, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, ισχύει οριακή τιμή εκπομπής NO_x $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα, συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος που δεν υπερβαίνει τα 500 MW, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχε υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και λειτουργούν κατ' ανώτατο όριο 1 500 ώρες λειτουργίας ετησίως ως κινητός μέσος όρος πενταετίας, ισχύει οριακή τιμή εκπομπών NO_x $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 500 MW, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από την 1η Ιουλίου 1987 και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1 500 ώρες λειτουργίας, ως κινητός μέσος όρος πενταετίας, ισχύει οριακή τιμή εκπομπών NO_x $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν υγρά καύσιμα, συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 500 MW, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1 500 ώρες λειτουργίας, ως κινητός μέσος όρος πενταετίας, ισχύει η οριακή τιμή εκπομπών NO_x $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Τμήμα της μονάδας καύσης το οποίο απορρίπτει τα απαέρια του μέσω ενός ή περισσότερων χωριστών καπναγωγών εντός κοινής καπνοδόχου και ο αριθμός των ωρών λειτουργίας του δεν υπερβαίνει τις 1 500 ώρες λειτουργίας ετησίως, ως κινητός μέσος όρος πενταετίας, μπορεί να υπόκειται στις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στα τρία προηγούμενα εδάφια όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης. Εν τοιαύτη περίπτωση, οι εκπομπές από κάθε καπναγωγό παρακολουθούνται χωριστά.

5. Για τους αεριοστρόβιλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστρόβιλων συνδυασμένου κύκλου) που χρησιμοποιούν ελαφρά και μεσαία κλάσματα ως υγρά καύσιμα ισχύουν οριακές τιμές εκπομπών NO_x $90 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ και CO $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Οι αεριοστρόβιλοι έκτακτης ανάγκης που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες λειτουργίας ετησίως δεν καλύπτονται από τις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο παρόν σημείο. Ο φορέας εκμετάλλευσης των μονάδων αυτών καταγράφει τις ώρες λειτουργίας.

6. Οριακές τιμές εκπομπών NO_x (mg/Nm³) και CO για τις μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με αέριο

	NO _x	CO
Μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών	100	100
Μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με αέρια υψικαμίνων, αέρια σπτανθρακοποιείων ή αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από αεριοποίηση υπολειμμάτων διυλιστηρίων, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών	200 ⁽⁴⁾	—
Μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με άλλα αέρια, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών	200 ⁽⁴⁾	—
Αεριοστροβίλοι (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου), που χρησιμοποιούν φυσικό αέριο ⁽¹⁾ ως καύσιμο	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Αεριοστροβίλοι (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου), που χρησιμοποιούν άλλα αέρια ως καύσιμα	120	—
Αεριοκίνητες μηχανές	100	100

Σημειώσεις:

- (1) Το φυσικό αέριο είναι μεθάνιο που απαντά στη φύση και περιέχει αδρανή και άλλα συστατικά σε αναλογία 20 % (κατ' όγκο) κατ' ανώτατο όριο.
- (2) 75 mg/Nm³ στις ακόλουθες περιπτώσεις, όπου η απόδοση του αεριοστροβίλου προσδιορίζεται υπό συνθήκες βασικού φορτίου κατά ISO:
- αεριοστροβίλοι που χρησιμοποιούνται σε συστήματα συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού με συνολική απόδοση άνω του 75 %,
 - αεριοστροβίλοι που χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις συνδυασμένου κύκλου με μέση ετήσια συνολική ηλεκτρική απόδοση άνω του 55 %,
 - αεριοστροβίλοι που κινούν μηχανικά συστήματα.
- (3) Για τους αεριοστροβίλους ανοικτού κύκλου που δεν ανήκουν σε καμία από τις κατηγορίες που αναφέρονται στη σημείωση 2 αλλά έχουν απόδοση άνω του 35 % - προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου - η οριακή τιμή εκπομπών NO_x είναι 50x/35, όπου η είναι η απόδοση του αεριοστροβίλου, κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου εκφρασμένη σε ποσοστό επί τοις εκατό.
- (4) 300 mg/Nm³ για μονάδες καύσης συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος που δεν υπερβαίνει τα 500 MW και οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003.

Για αεριοστροβίλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου), οι οριακές τιμές εκπομπών NO_x και CO που καθορίζονται στον πίνακα του παρόντος σημείου ισχύουν μόνο για λειτουργία με φορτίο άνω του 70 %.

Για τους αεριοστροβίλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου), οι οποίοι έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1 500 ώρες λειτουργίας, ως κινητός μέσος όρος πενταετίας, ισχύει οριακή τιμή NO_x 150mg/Nm³ όταν τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο και 200 mg/Nm³ όταν τροφοδοτούνται με άλλα αέρια ή υγρά καύσιμα.

Τμήμα της μονάδας καύσης το οποίο απορρίπτει τα απαέρια του μέσω ενός ή περισσότερων χωριστών καπναγωγών εντός κοινής καπνοδόχου και ο αριθμός των ωρών λειτουργίας του δεν υπερβαίνει τις 1 500 ώρες λειτουργίας ετησίως, ως κινητός μέσος όρος πενταετίας μπορεί να υπόκειται στις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης. Εν τοιαύτη περιπτώσει, οι εκπομπές από τον καπναγωγό παρακολουθούνται χωριστά.

Οι αεριοστροβίλοι και οι αεριοκίνητες μηχανές έκτακτης ανάγκης που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες λειτουργίας ετησίως δεν καλύπτονται από τις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο παρόν σημείο. Ο φορέας εκμετάλλευσης των μονάδων αυτών καταγράφει αυτές τις ώρες λειτουργίας.

7. Οριακές τιμές εκπομπών σκόνης (mg/Nm³) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Άνθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα και τύρφη	Υγρά καύσιμα ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Σημείωση:

- (1) Η οριακή τιμή εκπομπής είναι 50 mg/Nm³ για την καύση υπολειμμάτων απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, σε μονάδες καύσης οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003.

8. Οριακές τιμές εκπομπών σκόνης (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Γενικά	5
Αέρια υψικαμίνων	10
Αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού	30

ΜΕΡΟΣ 2

Οριακές τιμές εκπομπών για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30 παράγραφος 3

1. Όλες οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς και η τυπική περιεκτικότητα σε O_2 αναχθεί σε 6 % για τα στερεά καύσιμα, σε 3 % για μονάδες καύσης, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών που χρησιμοποιούν υγρά και αέρια καύσιμα και 15 % για αεριοστροβίλους και αεριοκίνητες μηχανές.

Σε περίπτωση αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου με συμπληρωματική τροφοδότηση, η αρμόδια αρχή μπορεί να ορίσει την τυπική περιεκτικότητα σε O_2 λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της οικείας εγκατάστασης.

2. Οριακές τιμές εκπομπών SO_2 (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Άνθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα	Τύρφη	Υγρά καύσιμα
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300	200
			250 στην περίπτωση καύσης σε ρευστο-στερεά κλίνη	
> 300	150	150	150	150
	200 στην περίπτωση καύσης σε κυκλοφορούσα ή υπό πίεση ρευστο-στερεά κλίνη		200 στην περίπτωση καύσης σε ρευστο-στερεά κλίνη	

3. Οριακές τιμές εκπομπών SO_2 (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Γενικά	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από οπτανθρακοποίηση	400
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από υψικαμίνους	200

4. Οριακές τιμές εκπομπών NO_x (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Άνθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα και τύρφη	Υγρά καύσιμα
50-100	300	250	300
	400 σε περίπτωση καύσης κονιοποιημένου λιγνίτη		
100-300	200	200	150
> 300	150	150	100
	200 σε περίπτωση καύσης κονιοποιημένου λιγνίτη		

5. Για τους αεριοστρόβιλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστρόβιλων συνδυασμένου κύκλου) που χρησιμοποιούν ελαφρά και μεσαία κλάσματα ως υγρά καύσιμα ισχύουν οριακές τιμές εκπομπών NO_x 50 mg/Nm^3 και CO 100 mg/Nm^3 .

Οι αεριοστρόβιλοι έκτακτης ανάγκης που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες λειτουργίας ετησίως δεν καλύπτονται από τις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο παρόν σημείο. Ο φορέας εκμετάλλευσης των μονάδων αυτών καταγράφει τις ώρες λειτουργίας.

6. Οριακές τιμές εκπομπών NO_x και CO (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με αέριο

	NO_x	CO
Μονάδες καύσης πλην των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών	100	100
Αεριοστρόβιλοι (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου)	50 ⁽¹⁾	100
Αεριοκίνητες μηχανές	75	100

Σημείωση:

⁽¹⁾ Για τους αεριοστροβίλους ανοικτού κύκλου που έχουν απόδοση άνω του 35 % - προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου - η οριακή τιμή εκπομπών NO_x είναι 50xη/35, όπου η είναι η απόδοση του αεριοστροβίλου, εκφρασμένη σε ποσοστό επί τοις εκατό και προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου.

Για αεριοστροβίλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου), οι οριακές τιμές εκπομπών NO_x και CO που καθορίζονται στο παρόν σημείο ισχύουν μόνο για λειτουργία με φορτίο άνω του 70 %.

Οι αεριοστρόβιλοι και οι αεριοκίνητες μηχανές έκτακτης ανάγκης που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες λειτουργίας ετησίως καλύπτονται από τις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο παρόν σημείο. Ο φορέας εκμετάλλευσης των μονάδων αυτών καταγράφει αυτές τις ώρες λειτουργίας.

7. Οριακές τιμές εκπομπών σκόνης (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	
50- 300	20
> 300	10
	20 για βιομάζα και τύρφη

8. Οριακές τιμές εκπομπών σκόνης (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Γενικά	5
Αέρια υψικαμίνων	10
Αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού	30

ΜΕΡΟΣ 3

Παρακολούθηση εκπομπών

1. Οι συγκεντρώσεις SO_2 , NO_x και σκόνης στα απαέρια που προέρχονται από όλες τις μονάδες καύσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 100 MW και άνω μετρώνται συνεχώς.

Η συγκέντρωση CO στα απαέρια που προέρχονται από κάθε μονάδα καύσης που τροφοδοτούνται με αέρια καύσιμα, με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 100 MW και άνω, μετρώνται συνεχώς.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει ότι δεν απαιτούνται οι συνεχείς μετρήσεις που αναφέρονται στο σημείο 1 στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- για τις μονάδες καύσης με υπολειπόμενη διάρκεια ζωής μικρότερη από 10 000 ώρες λειτουργίας,
- για το SO_2 και τη σκόνη από μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο,

- γ) για το SO₂ από μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με πετρέλαιο γνωστής περιεκτικότητας σε θείο σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει εξοπλισμός αποθείωσης των απαερίων,
- δ) για το SO₂ από μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με βιομάζα, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ότι οι εκπομπές SO₂ δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να υπερβούν τις ορισθείσες οριακές τιμές εκπομπών.
3. Στις περιπτώσεις όπου δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, εκτελούνται μετρήσεις SO₂, NO_x, σκόνης καθώς και CO για τις μονάδες που τροφοδοτούνται με αέριο τουλάχιστον μια φορά ανά εξάμηνο.
4. Για τις μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με άνθρακα ή λιγνίτη, οι συνολικές εκπομπές υδράργυρου μετρώνται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.
5. Αντί των μετρήσεων SO₂ και NO_x που αναφέρονται στο σημείο 3, είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται, για τον προσδιορισμό των εκπομπών SO₂ κ. NO_x, άλλες διαδικασίες, οι οποίες έχουν επαληθευθεί και εγκριθεί από την αρμόδια αρχή. Στις εν λόγω διαδικασίες εφαρμόζονται τα σχετικά πρότυπα CEN, ή αν δεν υπάρχουν πρότυπα CEN, τα πρότυπα ISO ή τα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.
6. Στην περίπτωση σημαντικών μεταβολών ως προς το χρησιμοποιούμενο καύσιμο ή τον τρόπο λειτουργίας των μονάδων, πρέπει να ενημερώνεται σχετικά η αρμόδια αρχή. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει αν οι απαιτήσεις σχετικά με την παρακολούθηση που προβλέπονται στα σημεία 1 έως 4 εξακολουθούν να επαρκούν ή αν χρειάζεται να αναπροσαρμοστούν.
7. Οι συνεχείς μετρήσεις που εκτελούνται σύμφωνα με το σημείο 1 περιλαμβάνουν μέτρηση της περιεκτικότητας σε οξυγόνο, της θερμοκρασίας, της πίεσης και της περιεκτικότητας σε υδατμούς των απαερίων. Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας των απαερίων σε υδατμούς δεν είναι απαραίτητη, εφόσον το δείγμα απαερίων έχει ξηρανθεί πριν από την ανάλυση των εκπομπών.
8. Η δειγματοληψία και ανάλυση των σχετικών ρυπαντικών ουσιών και οι μετρήσεις των παραμέτρων της διεργασίας, καθώς και η διασφάλιση της ποιότητας των αυτόματων συστημάτων μέτρησης και των μεθόδων αναφοράς για τις μετρήσεις, με σκοπό τη βαθμονόμηση των εν λόγω συστημάτων εκτελούνται σύμφωνα με τα πρότυπα CEN. Εάν δεν υπάρχουν πρότυπα CEN, εφαρμόζονται τα πρότυπα ISO ή τα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.
- Τα αυτόματα συστήματα μέτρησης ελέγχονται με παράλληλες μετρήσεις με τις μεθόδους αναφοράς τουλάχιστον μία φορά ετησίως.
- Ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει την αρμόδια αρχή για τα αποτελέσματα του ελέγχου των αυτόματων συστημάτων μέτρησης.
9. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95 % ενός μεμονωμένου αποτελέσματος μέτρησης, που προσδιορίζονται επί της οριακής τιμής εκπομπών, δεν υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά επί τους εκατό των οριακών τιμών εκπομπών:

Μονοξείδιο του άνθρακα	10 %
Διοξείδιο του θείου	20 %
Οξείδια του αζώτου	20 %
Σκόνη	30 %

10. Οι επικυρωμένες ωριαίες και ημερήσιες μέσες τιμές προσδιορίζονται με βάση τις μετρημένες έγκυρες ωριαίες μέσες τιμές, μετά την αφαίρεση της τιμής του διαστήματος εμπιστοσύνης που ορίζεται στο σημείο 9.

Οι ημέρες κατά τις οποίες περισσότερες από τρεις ωριαίες μέσες τιμές είναι άκυρες, λόγω ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του αυτόματου συστήματος μέτρησης, ακυρώνονται. Εάν στη διάρκεια ενός έτους έχουν ακυρωθεί περισσότερες από 10 ημέρες για τέτοιους λόγους, η αρμόδια αρχή απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης να λάβει κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση της αξιοπιστίας του αυτόματου συστήματος μέτρησης.

11. Όσον αφορά τις μονάδες που πρέπει να συμμορφωθούν προς τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 31, παρακολουθείται τακτικά επίσης η περιεκτικότητα σε θείο του καυσίμου το οποίο τροφοδοτεί τη μονάδα καύσης. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται για ουσιώδεις αλλαγές του χρησιμοποιούμενου τύπου καυσίμου.

ΜΕΡΟΣ 4

Αξιολόγηση της τήρησης οριακών τιμών εκπομπών

1. Στην περίπτωση συνεχών μετρήσεων, οι οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στα μέρη 1 και 2 λογίζονται ως τηρηθείσες, εφόσον η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των μετρήσεων δείχνει ότι, για τις ώρες λειτουργίας εντός ενός ημερολογιακού έτους, πληρούνταν όλοι οι παρακάτω όροι:
 - α) καμία επικυρωμένη μηνιαία μέση τιμή δεν υπερβαίνει τις οικείες οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 1 και 2,
 - β) καμία επικυρωμένη ημερήσια μέση τιμή δεν υπερβαίνει το 110 % των οικείων οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 1 και 2,
 - γ) στις περιπτώσεις μονάδων καύσης που αποτελούνται μόνον από λέβητες που χρησιμοποιούν άνθρακα συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος κάτω των 50 MW, η μη επικυρωμένη ημερήσια μέση τιμή υπερβαίνει το 150 % των οικείων οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 1 και 2,
 - δ) το 95 % όλων των επικυρωμένων ωριαίων μέσων τιμών εντός του έτους δεν υπερβαίνει το 200 % των οικείων οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 1 και 2.

Οι επικυρωμένες μέσες τιμές προσδιορίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο σημείο 10 του μέρους 3.

Για τους σκοπούς του υπολογισμού των μέσων τιμών εκπομπών, δεν λαμβάνονται υπόψη οι τιμές που μετρώνται κατά τις περιόδους που αναφέρονται στο άρθρο 30 παράγραφοι 5 και 6 και στο άρθρο 37, καθώς και κατά τις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας.

2. Σε περίπτωση που δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, οι οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στα μέρη 1 και 2 λογίζονται ως τηρηθείσες, εφόσον τα αποτελέσματα καθεμίας από τις σειρές μετρήσεων ή των άλλων διαδικασιών, που ορίζονται και καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζουν οι αρμόδιες αρχές, δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών.

ΜΕΡΟΣ 5

Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης

1. Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης για μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30, παράγραφος 2)

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης	
	Μονάδες οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από την 27η Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003	Λοιπές μονάδες
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Σημείωση:

⁽¹⁾ Για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν ασφαλτούχο σχιστόλιθο, το ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης είναι 95 %.

2. Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης για μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30, παράγραφος 3

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

ΜΕΡΟΣ 6

Συμμόρφωση προς το ποσοστό αποθείωσης

Τα ελάχιστα ποσοστά αποθείωσης που ορίζονται στο Μέρος 5 του παρόντος Παραρτήματος ισχύουν ως μηνιαία μέση οριακή τιμή.

ΜΕΡΟΣ 7

Μέσες οριακές τιμές εκπομπών για μονάδες καύσης μεικτής εστίας εντός διυλιστηρίων

Μέσες οριακές τιμές εκπομπών SO_2 (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης μεικτής εστίας εντός διυλιστηρίων, εξαιρουμένων των αεριοστρόβιλων και των αεριοκίνητων μηχανών, που χρησιμοποιούν υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα:

- α) μονάδες καύσης οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003: $1\,000\text{ mg}/\text{Nm}^3$.
- β) λοιπές μονάδες καύσης: $600\text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Αυτές οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς και η τυπική περιεκτικότητα σε O_2 αναχθεί σε 6 % για τα στερεά καύσιμα και σε 3 % για τα υγρά και αέρια καύσιμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Τεχνικές διατάξεις για τις μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων

ΜΕΡΟΣ 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος Παραρτήματος, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «υφιστάμενη μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων»: μια από τις ακόλουθες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων:
- i) η οποία λειτουργούσε και είχε λάβει άδεια σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο της Ένωσης πριν από τις 28 Δεκεμβρίου 2002,
 - ii) η οποία είχε λάβει άδεια ή καταχωριστεί σε μητρώο ως μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων και η άδεια είχε χορηγηθεί πριν τις 28 Δεκεμβρίου 2002 σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο της Ένωσης, υπό τον όρο ότι η μονάδα είχε αρχίσει να λειτουργεί το αργότερο την 28η Δεκεμβρίου 2003,
 - iii) για την οποία, κατά την άποψη της αρμόδιας αρχής, είχε υποβληθεί πλήρης αίτηση χορήγησης άδειας, πριν τις 28 Δεκεμβρίου 2002, υπό τον όρο ότι η μονάδα είχε αρχίσει να λειτουργεί το αργότερο στις 28 Δεκεμβρίου 2004,
- β) «νέα μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων»: κάθε μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων που δεν καλύπτεται από το στοιχείο α).

ΜΕΡΟΣ 2

Συντελεστές ισοδυναμίας για τις διβενζο-π-διοξίνες και τα διβενζοφουράνια

Για τον προσδιορισμό της συνολικής συγκέντρωσης διοξινών και φουρανίων, οι κατά μάζα συγκεντρώσεις των ακόλουθων διβενζο-π-διοξινών και διβενζοφουρανίων πολλαπλασιάζονται επί τους ακόλουθους συντελεστές ισοδυναμίας πριν από την άθροισή τους:

	Συντελεστής τοξικής ισοδυναμίας
2,3,7,8 — Τετραχλωροδιβενζοδιοξίνη (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Πενταχλωροδιβενζοδιοξίνη (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Επταχλωροδιβενζοδιοξίνη (HpCDD)	0,01
Οκταχλωροδιβενζοδιοξίνη (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Τετραχλωροδιβενζοφουράνιο (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
Οκταχλωροδιβενζοφουράνιο (OCDF)	0,001

ΜΕΡΟΣ 3

Οριακές τιμές ατμοσφαιρικών εκπομπών για μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων

1. Όλες οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa, και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς.

Ανάγονται σε εκατοστιαία αναλογία οξυγόνου στα απαέρια 11 % εκτός από την περίπτωση της αποτέφρωσης χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, οπότε ανάγονται σε αναλογία οξυγόνου 3 % εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο σημείο 2.7 του μέρους 6.

- 1.1. Ημερήσιες μέσες οριακές τιμές εκπομπών για τις ακόλουθες ρυπαντικές ουσίες (mg/Nm³)

Ολική σκόνη	10
Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, εκφραζόμενες σε ολικό οργανικό άνθρακα (ΕΩΣC)	10
Υδροχλώριο (HCl)	10
Υδροφθόριο (HF)	1
Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	50
Υποξείδιο του αζώτου (NO) και οξείδιο του αζώτου (NO ₂), εκφραζόμενα σε NO ₂ , για υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων ονομαστικής ωριαίας δυναμικότητας άνω των 6 τόνων ή νέες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων	200
Υποξείδιο του αζώτου (NO) και οξείδιο του αζώτου (NO ₂), εκφραζόμενα σε NO ₂ , για υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων ονομαστικής ωριαίας δυναμικότητας 6 τόνων ή μικρότερης	400

- 1.2. Μέσες οριακές τιμές εκπομπών ημύρου για τις ακόλουθες ρυπαντικές ουσίες (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Ολική σκόνη	30	10
Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, εκφραζόμενες σε ολικό οργανικό άνθρακα (ΕΩΣC)	20	10
Υδροχλώριο (HCl)	60	10
Υδροφθόριο (HF)	4	2
Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	200	50
Υποξείδιο του αζώτου (NO) και οξείδιο του αζώτου (NO ₂), εκφραζόμενα σε NO ₂ , για υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων ονομαστικής ωριαίας δυναμικότητας άνω των 6 τόνων ή νέες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων	400	200

- 1.3. Μέσες οριακές τιμές εκπομπών (mg/Nm³) για τα ακόλουθα βαρέα μέταλλα περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 30 λεπτών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών

Κάδμιο και οι ενώσεις του, ως κάδμιο (Cd)	Σύνολο: 0,05
Θάλλιο και οι ενώσεις του, ως θάλλιο (Tl)	
Υδράργυρος και οι ενώσεις του, ως υδράργυρος (Hg)	0,05
Αντιμόνιο και οι ενώσεις του, ως αντιμόνιο (Sb)	Σύνολο: 0,5 mg
Αρσενικό και οι ενώσεις του, ως αρσενικό (As)	
Μόλυβδος και οι ενώσεις του, ως μόλυβδος (Pb)	
Χρόμιο και οι ενώσεις του, ως χρώμιο (Cr)	
Κοβάλτιο και οι ενώσεις του, ως κοβάλτιο (Co)	
Χαλκός και οι ενώσεις του, ως χαλκός (Cu)	
Μαγγάνιο και οι ενώσεις του, ως μαγγάνιο (Mn)	
Νικέλιο και οι ενώσεις του, ως νικέλιο (Ni)	
Βανάδιο και οι ενώσεις του, ως βανάδιο (V)	

Αυτές οι μέσες τιμές καλύπτουν επίσης, υπό μορφή αερίων και ατμών, τις εκπομπές των σχετικών βαρέων μετάλλων και των ενώσεών τους.

- 1.4. Μέση οριακή τιμή εκπομπών (ng/Nm^3) διοξινών και φουρανίων περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών. Η οριακή τιμή εκπομπών αναφέρεται στη συνολική συγκέντρωση διοξινών και φουρανίων, υπολογιζόμενη σύμφωνα με το μέρος 2.

Διοξίνες και φουράνια	0,1
-----------------------	-----

- 1.5. Οριακές τιμές εκπομπών (mg/Nm^3) μονοξειδίου του άνθρακα (CO) στα απαέρια:

- α) 50 ως ημερήσια μέση τιμή,
β) 100 ως μέση τιμή ημώρου,
γ) 150 ως μέση τιμή, δεκαλέπτου.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει εξαιρέσεις από τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο παρόν σημείο για μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων στις οποίες χρησιμοποιείται τεχνολογία ρευστοστερεάς κλίνης, με την προϋπόθεση ότι στη σχετική άδεια ορίζεται οριακή τιμή εκπομπών για το μονοξείδιο του άνθρακα (CO) 100 mg/Nm^3 κατ' ανώτατο όριο, ως ωριαία μέση τιμή.

2. Οριακές τιμές εκπομπών που ισχύουν στις περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 46 παράγραφος 6 και στο άρθρο 47.

Η συνολική συγκέντρωση σκόνης στις ατμοσφαιρικές εκπομπές των μονάδων αποτέφρωσης αποβλήτων δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τα 150 mg/Nm^3 , ως μέση τιμή ημώρου. Για τις ατμοσφαιρικές εκπομπές ΈΩΣC και CO δεν πρέπει να σημειώνεται υπέρβαση των οριακών τιμών που καθορίζονται στο σημείο 1.2 και στο σημείο 1.5 στοιχείο β).

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κανόνες που διέπουν τις εξαιρέσεις οι οποίες προβλέπονται στο παρόν Μέρος.

ΜΕΡΟΣ 4

Προσδιορισμός των οριακών τιμών ατμοσφαιρικών εκπομπών για τη συναποτέφρωση αποβλήτων

1. Αν στον πίνακα του παρόντος μέρους δεν προβλέπεται ειδική οριακή τιμή συνολικών εκπομπών «C», εφαρμόζεται ο ακόλουθος τύπος (κανόνας ανάμειξης).

Η οριακή τιμή εκπομπών για την εκάστοτε ρυπαντική ουσία και το CO στα απαέρια που παράγονται από τη συναποτέφρωση αποβλήτων υπολογίζεται ως εξής:

$$\frac{V_{\text{απόβλητα}} \times C_{\text{απόβλητα}} + V_{\text{διεργασία}} \times C_{\text{διεργασία}}}{V_{\text{απόβλητα}} + C_{\text{διεργασία}}} = C$$

$V_{\text{απόβλητα}}$: ο όγκος των απαερίων μόνο από την αποτέφρωση αποβλήτων, ο οποίος προσδιορίζεται από τα απόβλητα με τη χαμηλότερη θερμιδογόνο δύναμη που ορίζεται στην άδεια λειτουργίας και ανάγεται στις συνθήκες που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Αν η παραγόμενη θερμότητα από την καύση επικινδύνων αποβλήτων είναι μικρότερη του 10 % της ολικής θερμότητας που εκλύεται στη μονάδα, το $V_{\text{απόβλητα}}$ υπολογίζεται από μια (πλασματική) ποσότητα αποβλήτων, η οποία, όταν αποτεφρωθεί θα παράγει 10 % της καθορισμένης συνολικής θερμότητας.

$C_{\text{απόβλητα}}$: οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 3 για τις μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων.

$V_{\text{διεργασία}}$: ο όγκος των απαερίων από τη διεργασία της μονάδας καθώς και από την καύση των εγκεκριμένων καυσίμων που χρησιμοποιούνται συνήθως στη μονάδα (εξαιρουμένων των αποβλήτων), προσδιοριζόμενος βάσει της περιεκτικότητας σε οξυγόνο στην οποία πρέπει να ανάγονται οι εκπομπές, όπως καθορίζεται στο ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο. Ελλείψει νομοθεσίας για τις μονάδες αυτού του είδους, πρέπει να χρησιμοποιείται η πραγματική περιεκτικότητα των απαερίων σε οξυγόνο, χωρίς να αραιώνονται με αέρα που δεν είναι απαραίτητος για τη διεργασία.

$C_{\text{διεργασία}}$: οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο παρόν μέρος για ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες ή, ελλείψει τέτοιων τιμών, οι οριακές τιμές εκπομπών των μονάδων στις οποίες τηρούνται οι εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν για την καύση στις εν λόγω μονάδες των συνήθως εγκρινόμενων καυσίμων (εξαιρουμένων των αποβλήτων). Ελλείψει τέτοιων διατάξεων, χρησιμοποιούνται οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στην άδεια λειτουργίας. Ελλείψει σχετικών τιμών στην άδεια, χρησιμοποιούνται οι πραγματικές συγκεντρώσεις κατά μάζα.

C: οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών για συγκεκριμένη περιεκτικότητα σε οξυγόνο που καθορίζονται στο παρόν μέρος για ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες και ορισμένες ρυπαντικές ουσίες ή, ελλείψει τέτοιων τιμών, οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών οι οποίες αντικαθιστούν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα αντίστοιχα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας. Η συνολική περιεκτικότητα σε οξυγόνο, που χρησιμοποιείται αντί της περιεκτικότητας σε οξυγόνο για την αναγωγή, υπολογίζεται βάσει της παραπάνω περιεκτικότητας, τηρουμένων των μερικών όγκων.

Όλες οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα αερία υδρατμούς.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κανόνες που διέπουν τις εξαιρέσεις οι οποίες προβλέπονται στο παρόν μέρος.

2. Ειδικές διατάξεις για τις τσιμεντοκαμίινους που συναποτεφρώνουν απόβλητα

- 2.1. Οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα σημεία 2.2 και 2.3 ισχύουν ως ημερήσιες μέσες τιμές για ολική σκόνη, HCl, HF, NO_x, SO₂ και ΈΩΣC (για συνεχείς μετρήσεις), ως μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών για τα βαρέα μέταλλα και ως μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών για διοξίνες και φουράνια.

Όλες οι τιμές ανάγονται για: περιεκτικότητα σε οξυγόνο 10 %.

Οι μέσες τιμές ημιώρου απαιτούνται μόνο για τον υπολογισμό των ημερήσιων μέσων τιμών.

- 2.2. C — οριακές τιμές συνολικών εκπομπών (mg/Nm³ πλην διοξινών και φουρανίων) για τις ακόλουθες ρυπαντικές ουσίες

Ρυπαντική ουσία	C
Ολική σκόνη	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Διοξίνες και φουράνια (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2016, η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει εξαιρέσεις από την οριακή τιμή του NO_x για τα Lepol kilns και τα long rotary kilns, υπό την προϋπόθεση ότι η άδεια ορίζει οριακή τιμή συνολικών εκπομπών για το NO_x όχι μεγαλύτερη από 800 mg/Nm³

- 2.3. C - οριακές τιμές συνολικών εκπομπών (mg/Nm³) για το SO₂ και τον ΈΩΣC

Ρύπος	C
SO ₂	50
ΈΩΣC	10

Η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγεί παρεκκλίσεις για τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο παρόν σημείο σε περιπτώσεις όπου ο ΈΩΣC και το SO₂ δεν προέρχονται από τη συναποτεφρώση αποβλήτων.

- 2.4. C - Συνολικές οριακές τιμές εκπομπών CO

Η αρμόδια αρχή δύναται να ορίσει οριακές τιμές εκπομπών CO.

3. Ειδικές διατάξεις για μονάδες καύσης που συναποτεφρώνουν απόβλητα

- 3.1. C_{διεργασία} εκφραζόμενη σε ημερήσιες μέσες τιμές (mg/Nm³) ισχύουσες μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 82 παράγραφος 5.

Για τον καθορισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος, εφαρμόζονται οι κανόνες συνυπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 29. Οι μέσες τιμές ημιώρου απαιτούνται μόνο για τον υπολογισμό των ημερήσιων μέσων τιμών.

C_{διεργασία} για στερεά καύσιμα εξαιρουμένης της βιομάζας (περιεκτικότητα σε O₂ 6 %):

Ρυπαντικές ουσίες	< 50 MWth	50-100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Σκόνη	50	50	30	30

C_{διεργασία} για βιομάζα (περιεκτικότητα σε O₂ 6 %):

Ρυπαντικές ουσίες	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Σκόνη	50	50	30	30

C_{διεργασία} για υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O₂ 3 %):

Ρυπαντικές ουσίες	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 έως 200 (γραμμική ελάττωση μεταξύ 100 και 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Σκόνη	50	50	30	30

- 3.2. Η C_{διεργασία} εκφράζεται σε ημερήσιες μέσες τιμές (mg/Nm³) ισχύουσες από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 82 παράγραφος 6.

Για τον καθορισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος μονάδων καύσης, εφαρμόζονται οι κανόνες συνυπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 29. Οι μέσες τιμές ημιώρου απαιτούνται μόνο για τον υπολογισμό των ημερήσιων μέσων τιμών.

- 3.2.1. C_{διεργασία} για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστρόβιλων και των αεριοκίνητων μηχανών.

C_{διεργασία} για στερεά καύσιμα εξαιρουμένης της βιομάζας (περιεκτικότητα σε O₂ 6 %):

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50-100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 για τύρφη: 300	200	200
NO _x	—	300 για κονιοποιημένο λιγνίτη: 400	200	200
Σκόνη	50	30	25 για τύρφη: 20	20

C_{διεργασία} για βιομάζα (περιεκτικότητα σε O₂ 6 %):

Ρυπογόνος ουσία	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Σκόνη	50	30	20	20

C_{διεργασία} για υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O₂ 3 %):

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Σκόνη	50	30	25	20

- 3.2.2. $C_{\text{διεργασία}}$ για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 30 παράγραφος 3, εξαιρουμένων των αεριοστρόβιλων και των αεριοκίνητων μηχανών:

$C_{\text{διεργασία}}$ για στερεά καύσιμα εξαιρουμένης της βιομάζας (περιεκτικότητα σε O_2 6 %):

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50-100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 για τύρφη: 300	200 για τύρφη: 300, εξαιρουμένων των περιπτώσεων καύσης σε ρευστοστερεά κλίνη: 250	150 για καύση σε κυκλοφορούσα ή υπό πίεση ρευστοστερεά κλίνη ή, στην περίπτωση καύσης τύρφης, για όλες τις καύσεις σε ρευστοστερεά κλίνη: 200
NO _x	—	300 για τύρφη: 250	200	150 για κονιοποιημένο λιγνίτη 200
Σκόνη	50	20	20	10 για τύρφη: 20

$C_{\text{διεργασία}}$ για βιομάζα (περιεκτικότητα σε O_2 6 %):

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150
NO _x	—	250	200	150
Σκόνη	50	20	20	20

$C_{\text{διεργασία}}$ για υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 3 %):

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Σκόνη	50	20	20	10

- 3.3. C — οριακές τιμές συνολικών εκπομπών για βαρέα μέταλλα (mg/Nm³) εκφρασμένες σε μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 30 λεπτών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών (περιεκτικότητα σε O_2 6 % για στερεά καύσιμα και 3 % για υγρά καύσιμα).

Ρυπαντικές ουσίες	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

- 3.4. C — οριακή τιμή συνολικών εκπομπών (ng/Nm³) για διοξίνες και φουράνια εκφρασμένη σε μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών (περιεκτικότητα σε O_2 6 % για στερεά καύσιμα και 3 % για υγρά καύσιμα).

Ρυπαντική ουσία	C
Διοξίνες και φουράνια	0,1

4. Ειδικές διατάξεις για μονάδες συναποτέφρωσης αποβλήτων σε βιομηχανικούς κλάδους μη καλυπτόμενους από τα σημεία 2 και 3 του παρόντος μέρους

- 4.1. C — οριακή τιμή συνολικών εκπομπών (mg/Nm^3) για διοξίνες και φουράνια εκφρασμένη σε μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών:

Ρυπαντική ουσία	C
Διοξίνες και φουράνια	0,1

- 4.2. C — οριακές τιμές συνολικών εκπομπών για βαρέα μέταλλα (mg/Nm^3) εκφρασμένες σε μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 30 λεπτών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών:

Ρυπαντικές ουσίες	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

ΜΕΡΟΣ 5

Οριακές τιμές εκπομπών για τις απορρίψεις λυμάτων προερχόμενων από τον καθαρισμό των απαερίων

Ρυπαντικές ουσίες	Οριακές τιμές εκπομπών για αδιήθητα δείγματα (mg/l πλην διοξινών και φουρανίων)	
	(95 %)	(100 %)
1. Ολικά αιωρούμενα στερεά, όπως ορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ	30	45
2. Υδράργυρος και οι ενώσεις του, ως υδράργυρος (Hg)		0,03
3. Κάδμιο και οι ενώσεις του, ως κάδμιο (Cd)		0,05
4. Θάλλιο και οι ενώσεις του, ως θάλλιο (Tl)		0,05
5. Αρσενικό και οι ενώσεις του, ως αρσενικό (As)		0,15
6. Μόλυβδος και οι ενώσεις του, ως μόλυβδος (Pb)		0,2
7. Χρώμιο και οι ενώσεις του, ως χρώμιο (Cr)		0,5
8. Χαλκός και οι ενώσεις του, ως χαλκός (Cu)		0,5
9. Νικέλιο και οι ενώσεις του, ως νικέλιο (Ni)		0,5
10. Ψευδάργυρος και οι ενώσεις του, ως ψευδάργυρος (Zn)		1,5
11. Διοξίνες και φουράνια		0,3 ng/l

ΜΕΡΟΣ 6

Παρακολούθηση των εκπομπών

1. Τεχνικές μετρήσεων
 - 1.1. Οι μετρήσεις για τον προσδιορισμό των συγκεντρώσεων ρυπαντικών ουσιών του ατμοσφαιρικού αέρα και των υδάτων εκτελούνται κατά αντιπροσωπευτικό τρόπο.
 - 1.2. Η δειγματοληψία και η ανάλυση όλων των ρυπαντικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των διοξινών και των φουρανίων, καθώς και η διασφάλιση της ποιότητας των αυτόματων συστημάτων μέτρησης και των μεθόδων αναφοράς για τις μετρήσεις με σκοπό τη βαθμονόμηση τους, εκτελούνται σύμφωνα με τα πρότυπα CEN. Εάν δεν υπάρχουν πρότυπα CEN, εφαρμόζονται τα πρότυπα ISO ή τα εθνικά ή άλλα διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας. Τα αυτόματα συστήματα μέτρησης ελέγχονται με παράλληλες μετρήσεις με τις μεθόδους αναφοράς τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

- 1.3. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95 % ενός μεμονωμένου αποτελέσματος μέτρησης, που προσδιορίζονται επί της ημερήσιας οριακής τιμής εκπομπών, δεν υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά επί τοις εκατό των οριακών τιμών εκπομπών:

Μονοξείδιο του άνθρακα:	10 %
Διοξείδιο του θείου:	20 %
Διοξείδιο του αζώτου:	20 %
Ολική σκόνη:	30 %
Ολικός οργανικός άνθρακας	30 %
Υδροχλώριο:	40 %
Υδροφθόριο:	40 %.

Εκτελούνται περιοδικές μετρήσεις των εκπομπών στην ατμόσφαιρα και στα ύδατα σύμφωνα με τα σημεία 1.1 και 1.2.

2. Μετρήσεις που αφορούν ατμοσφαιρικές ρυπαντικές ουσίες

2.1. Εκτελούνται οι κατωτέρω μετρήσεις που αφορούν ατμοσφαιρικές ρυπαντικές ουσίες:

- α) συνεχείς μετρήσεις των ακόλουθων ουσιών: NO_x , εφόσον έχουν οριστεί οριακές τιμές εκπομπών, CO, ολική σκόνη, EΩSC , HCl, HF, SO_2 ,
- β) συνεχείς μετρήσεις των ακόλουθων παραμέτρων λειτουργίας: θερμοκρασία κοντά στο εσωτερικό τοίχωμα ή σε άλλο αντι-προσωπευτικό σημείο του θαλάμου καύσης που επιτρέπει η αρμόδια αρχή, συγκέντρωση οξυγόνου, πίεση, θερμοκρασία και περιεκτικότητα σε υδρατμούς των απαερίων,
- γ) τουλάχιστον δύο μετρήσεις ετησίως των βαρέων μετάλλων και των διοξινών και των φουρανίων· κατά το πρώτο όμως δωδεκάμηνο λειτουργίας, εκτελείται μία μέτρηση τουλάχιστον ανά τρίμηνο.

2.2. Ο χρόνος παραμονής καθώς και η ελάχιστη θερμοκρασία και η περιεκτικότητα σε οξυγόνο των απαερίων εξακριβώνονται κατάλληλα, τουλάχιστον μία φορά κατά την έναρξη της λειτουργίας της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων και στις δυσμενέστερες προβλεπόμενες συνθήκες λειτουργίας.

2.3. Η συνεχής μέτρηση του HF επιτρέπεται να παραλείπεται, εάν χρησιμοποιούνται για το HCl στάδια επεξεργασίας που εξασφαλίζουν ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση της οριακής τιμής εκπομπών HCl. Στην περίπτωση αυτή, οι εκπομπές HF υπόκεινται σε περιοδικές μετρήσεις, όπως καθορίζεται στο σημείο 2.1 στοιχείο γ).

2.4. Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη, με την προϋπόθεση ότι το δείγμα απαερίων ξηραίνεται πριν από την ανάλυση των εκπομπών.

2.5. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει ότι δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις των HCl, HF και SO_2 στις μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, και ότι απαιτούνται περιοδικές μετρήσεις, όπως καθορίζεται στο σημείο 2.1, στοιχείο γ), ή και καθόλου μετρήσεις, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης είναι σε θέση να αποδείξει ότι οι εκπομπές των ρύπων αυτών δεν υπάρχει περίπτωση να υπερβούν τις καθορισμένες οριακές τιμές εκπομπών.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει ότι δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις των NO_x σε υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ονομαστικής ωριαίας δυναμικότητας κάτω των 6 τόνων και να απαιτήσει περιοδικές μετρήσεις, όπως καθορίζεται στο σημείο 2.1, στοιχείο γ), εάν ο φορέας εκμετάλλευσης είναι σε θέση να αποδείξει βάσει στοιχείων για την ποιότητα των οικείων αποβλήτων, των χρησιμοποιούμενων τεχνολογιών και των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών, ότι οι εκπομπές των NO_x δεν υπάρχει περίπτωση να υπερβούν τις καθορισμένες οριακές τιμές εκπομπών.

2.6. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να απαιτήσει μία μέτρηση ανά δύο έτη για βαρέα μέταλλα και μία μέτρηση ανά έτος για διοξίνες και φουράνια στις εξής περιπτώσεις:

- α) οι εκπομπές που προέρχονται από την αποτέφρωση ή τη συναποτέφρωση αποβλήτων είναι σε κάθε περίπτωση χαμηλότερες από το 50 % των οριακών τιμών εκπομπών,
- β) τα προς συναποτέφρωση ή αποτέφρωση απόβλητα αποτελούνται μόνον από ορισμένα διαλεγμένα καύσιμα κλάσματα μη επικινδύνων αποβλήτων τα οποία είναι ακατάλληλα για ανακύκλωση και παρουσιάζουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, τα οποία προσέτι προσδιορίζονται βάσει της εκτίμησης που αναφέρεται στο σημείο γ),

- γ) ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ότι με βάση πληροφορίες για την ποιότητα των σχετικών αποβλήτων και την παρακολούθηση των εκπομπών ότι οι εκπομπές είναι σε όλες τις περιπτώσεις σημαντικά χαμηλότερες των οριακών τιμών εκπομπών για τα βαρέα μέταλλα και τις διοξίνες και τα φουράνια.
- 2.7. Τα αποτελέσματα των μετρήσεων ανάγονται με τη χρήση των τυπικών συγκεντρώσεων οξυγόνου που αναφέρονται στο μέρος 3 ή που υπολογίζονται σύμφωνα με το μέρος 4 και με την εφαρμογή του τύπου που δίδεται στο μέρος 7.

Σε περίπτωση αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης των αποβλήτων σε ατμόσφαιρα εμπλουτισμένη με οξυγόνο, τα αποτελέσματα των μετρήσεων μπορούν να ανάγονται σε περιεκτικότητα σε οξυγόνο, την οποία καθορίζει η αρμόδια αρχή ανάλογα με τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες.

Όταν οι εκπομπές των ρυπαντικών ουσιών μειώνονται με επεξεργασία των απαερίων σε μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που επεξεργάζεται επικίνδυνα απόβλητα, η αναγωγή όσον αφορά τις περιεκτικότητες σε οξυγόνο που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο γίνεται μόνον εφόσον η μετρούμενη περιεκτικότητα σε οξυγόνο κατά την ίδια περίοδο όπως και για την εξεταζόμενη ρυπαντική ουσία υπερβαίνει τη σχετική τυπική περιεκτικότητα σε οξυγόνο.

3. Μετρήσεις που αφορούν ρυπαντικές ουσίες στα ύδατα

3.1. Εκτελούνται οι κατωτέρω μετρήσεις στο σημείο απόρριψης των λυμάτων:

- α) συνεχείς μετρήσεις του pH, της θερμοκρασίας και της παροχής,
- β) δειγματοληπτικές ημερήσιες μετρήσεις των ολικών αιωρούμενων στερεών ή μετρήσεις αντιπροσωπευτικού δείγματος ανάλογου προς τη ροή επί περίοδο 24 ωρών,
- γ) τουλάχιστον μηνιαίες μετρήσεις, με αντιπροσωπευτικά και ανάλογα με τη ροή δείγματα της απόρριψης εικοσιτετράωρου, Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu Ni και Zn,
- δ) τουλάχιστον μετρήσεις ανά εξάμηνο των διοξινών και των φουρανίων· κατά το πρώτο όμως δωδεκάμηνο λειτουργίας, εκτελείται μία μέτρηση τουλάχιστον ανά τρίμηνο.

3.2. Εάν τα λύματα του καθαρισμού των απαερίων υποβάλλονται σε επιτόπου ομαδική επεξεργασία μαζί με λύματα από άλλες πηγές της μονάδας, ο φορέας εκμετάλλευσης εκτελεί τις μετρήσεις:

- α) στη ροή λυμάτων των διεργασιών καθαρισμού των απαερίων, πριν από την είσοδό της στην εγκατάσταση ομαδικής επεξεργασίας λυμάτων,
- β) στην ή στις ροές λυμάτων από άλλες πηγές, πριν από την είσοδό τους στην εγκατάσταση ομαδικής επεξεργασίας λυμάτων,
- γ) στο σημείο τελικής απόρριψης των λυμάτων από τη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, μετά την επεξεργασία τους.

ΜΕΡΟΣ 7

Τύπος υπολογισμού της συγκέντρωσης των εκπομπών

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = υπολογιζόμενη συγκέντρωση εκπομπών στην τυπική εκατοστιαία συγκέντρωση οξυγόνου.

E_M = μετρούμενη συγκέντρωση εκπομπών

O_S = τυπική συγκέντρωση οξυγόνου

O_M = μετρούμενη συγκέντρωση οξυγόνου

ΜΕΡΟΣ 8

Αξιολόγηση της τήρησης των οριακών τιμών εκπομπών

1. Οριακές τιμές εκπομπών στον ατμοσφαιρικό αέρα

1.1. Οι οριακές τιμές εκπομπών στον ατμοσφαιρικό αέρα θεωρείται ότι τηρούνται, εάν:

- α) καμία από τις ημερήσιες μέσες τιμές δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο σημείο 1.1 του μέρους 3 ή στο μέρος 4 ή που υπολογίζονται σύμφωνα με το μέρος 4,

- β) είτε καμία από τις μέσες τιμές ημιώρου δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στη στήλη Α του πίνακα του σημείου 1.2 του μέρους 3, είτε εφόσον συντρέχει λόγος, το 97 % των μέσων τιμών ημιώρου κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στη στήλη Β του πίνακα του σημείου 1.2 του μέρους 3,
- γ) καμία από τις μέσες τιμές της περιόδου δειγματοληψίας που καθορίζεται για τα βαρέα μέταλλα και τις διοξίνες και τα φουράνια δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα σημεία 1.3 και 1.4 του μέρους 3 ή στο μέρος 4 ή που υπολογίζονται σύμφωνα με το μέρος 4,
- δ) για το μονοξείδιο του άνθρακα (CO):
- i) στην περίπτωση μονάδων αποτέφρωσης αποβλήτων:
- τουλάχιστον το 97 % των ημερήσιων μέσων τιμών κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει την οριακή τιμή εκπομπών που καθορίζεται στο σημείο 1.5 στοιχείο α) του μέρους 3, και
 - τουλάχιστον το 95 % των μέσων τιμών δεκαλέπτου κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε 24ώρου ή όλων των μέσων τιμών ημιώρου κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο σημείο 1.5 στοιχεία β) και γ) του μέρους 3-όσον αφορά τις μονάδες καύσης στις οποίες η θερμοκρασία των αερίων που παράγονται από τη διαδικασία αποτέφρωσης ανέρχεται σε τουλάχιστον 1 100 °C για τουλάχιστον 2 δευτερόλεπτα, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν περίοδο αξιολόγησης 7 ημερών για τις μέσες τιμές δεκαλέπτου.
- ii) στην περίπτωση μονάδων συναποτέφρωσης αποβλήτων: τηρούνται οι διατάξεις του μέρους 4.
- 1.2. Οι μέσες τιμές ημιώρου και οι μέσες τιμές δεκαλέπτου προσδιορίζονται εντός του πραγματικού χρόνου λειτουργίας (εξαιρουμένων των φάσεων εκκίνησης και διακοπής, εάν δεν αποτεφρώνονται απόβλητα) από τις τιμές που έχουν προκύψει από τις μετρήσεις, αφού αφαιρεθεί η τιμή του διαστήματος εμπιστοσύνης που ορίζεται στο σημείο 1.3 του μέρους 6. Οι ημερήσιες μέσες τιμές προσδιορίζονται από τις ανωτέρω επικυρωμένες μέσες τιμές.
- Για να ληφθεί έγκυρη ημερήσια μέση τιμή, δεν απορρίπτονται περισσότερες από πέντε μέσες τιμές ημιώρου στη διάρκεια μιας ημέρας για λόγους ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του συστήματος συνεχών μετρήσεων. Στη διάρκεια ενός έτους δεν απορρίπτονται περισσότερες από δέκα ημερήσιες μέσες τιμές για λόγους ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του συστήματος συνεχών μετρήσεων.
- 1.3. Οι μέσες τιμές της περιόδου δειγματοληψίας και οι μέσες τιμές στην περίπτωση περιοδικών μετρήσεων του HF, HCl και SO₂ προσδιορίζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 45 παράγραφος 1 στοιχείο ε), του άρθρου 48, παράγραφος 3 και του σημείου 1 του μέρους 6.

2. Οριακές τιμές εκπομπών στα ύδατα

Οι οριακές τιμές για τις εκπομπές στα ύδατα θεωρείται ότι τηρούνται, εάν:

- α) για τα ολικά αιωρούμενα στερεά, το 95 % και το 100 % των μετρουμένων τιμών δεν υπερβαίνει τις αντίστοιχες οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5,
- β) για τα βαρέα μέταλλα (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni και Zn), μία και μόνη μέτρηση κατ' έτος υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 ή, εάν το κράτος μέλος προβλέπει περισσότερα από 20 δείγματα κατ' έτος, τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 υπερβαίνει ένα ποσοστό των δειγμάτων αυτών όχι ανώτερο του 5 %,
- γ) για τις διοξίνες και τα φουράνια, τα αποτελέσματα των μετρήσεων δεν υπερβαίνουν την οριακή τιμή εκπομπών που καθορίζεται στο μέρος 5.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Τεχνικές διατάξεις που αφορούν εγκαταστάσεις και δραστηριότητες στις οποίες χρησιμοποιούνται οργανικοί διαλύτες

ΜΕΡΟΣ 1

Δραστηριότητες

1. Σε καθένα από τα ακόλουθα σημεία, η δραστηριότητα περιλαμβάνει τον καθαρισμό του εξοπλισμού αλλά όχι τον καθαρισμό των προϊόντων, εκτός αντιθέτων διατάξεων.

2. Επίχριση με συγκολλητικές ύλες

Κάθε δραστηριότητα κατά την οποία μια συγκολλητική ύλη εφαρμόζεται σε μία επιφάνεια, πλην της επίχρισης με κόλλα και της πολυστρώσης που συνδέονται με δραστηριότητες εκτύπωσης.

3. Δραστηριότητα επίστρωσης

Κάθε δραστηριότητα κατά την οποία απλό ή πολλαπλό στρώμα συνεχούς μεμβράνης ή επιχρίσματος εφαρμόζεται σε:

- a) οιοδήποτε από τα ακόλουθα οχήματα:

- i) καινούργια αυτοκίνητα, τα οποία ορίζονται ως οχήματα της κατηγορίας M1 στην οδηγία 2007/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά ⁽¹⁾, και της κατηγορίας N1, εφόσον υφίστανται επίστρωση στις ίδιες εγκαταστάσεις όπως και τα οχήματα της κατηγορίας M1,
- ii) θαλαμίσκοι φορτηγών, οι οποίοι ορίζονται ως χώρος του οδηγού, και όλα τα ενσωματωμένα περικαλύμματα τεχνικού εξοπλισμού των οχημάτων της κατηγορίας N2 και N3 στην οδηγία 2007/46/EK,
- iii) κλειστά και ανοιχτά φορτηγά, τα οποία ορίζονται ως οχήματα των κατηγοριών N1, N2 και N3 στην οδηγία 2007/46/EK, μη συμπεριλαμβανομένων των θαλαμίσκων των φορτηγών,
- iv) λεωφορεία, τα οποία ορίζονται ως οχήματα των κατηγοριών M2 και M3 στην οδηγία 2007/46/EK,
- v) ρυμουλκούμενα, που ορίζονται ως οχήματα των κατηγοριών O1, O2, O3 και O4 στην οδηγία 2007/46/EK,

- β) μεταλλικές και πλαστικές επιφάνειες, συμπεριλαμβανομένων των επιφανειών αεροσκαφών, πλοίων, σιδηροδρομικών συρμών κ.λπ.,

- γ) ξύλινες επιφάνειες,

- δ) επιφάνειες υφαντουργικών προϊόντων και υφασμάτων, μεμβρανών και χαρτιού,

- ε) δέρμα.

Οι δραστηριότητες επίστρωσης δεν περιλαμβάνουν την επίστρωση υποστρωμάτων με μέταλλα μέσω τεχνικών ηλεκτροφόρησης και χημικού ψεκασμού. Αν η δραστηριότητα επίστρωσης περιλαμβάνει στάδιο κατά το οποίο το ίδιο είδος υφίσταται εκτυπώσεις με οποιαδήποτε μέθοδο, τότε το στάδιο της εκτύπωσης θεωρείται μέρος της δραστηριότητας επίστρωσης. Ωστόσο, οι δραστηριότητες εκτύπωσης που λειτουργούν ως χωριστή δραστηριότητα δεν περιλαμβάνονται αλλά ενδέχεται να καλύπτονται από το κεφάλαιο V της παρούσας οδηγίας, εφόσον η δραστηριότητα εκτύπωσης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του.

4. Προεπίστρωση

Κάθε δραστηριότητα κατά την οποία χάλυβας σε πηνία, ανοξείδωτος χάλυβας, επιστρωμένος χάλυβας, κράματα χαλκού ή ταινίες αλουμινίου επιστρώνονται είτε με σχηματισμό μεμβράνης ή με πολυστρωματικό επίχρισμα σε συνεχή διεργασία.

⁽¹⁾ EE L 263 της 9.10.2007, σ. 1.

5. Στεγνό καθάρισμα

Κάθε βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα που χρησιμοποιεί πτητικές οργανικές ενώσεις σε εγκατάσταση για τον καθαρισμό ενδυμάτων, επίπλων και ανάλογων καταναλωτικών αγαθών, εκτός από τη χειρωνακτική αφαίρεση λεκέδων και κηλίδων στην κλωστοϋφαντουργία και στη βιομηχανία ενδυμάτων.

6. Υποδηματοποιία

Κάθε δραστηριότητα παραγωγής πλήρων υποδημάτων ή μερών αυτών.

7. Παραγωγή μειγμάτων επίχρσις, βερνικιών, μελανιών και συγκολλητικών υλών

Η παραγωγή των προαναφερομένων τελικών προϊόντων και των ενδιάμεσων προϊόντων, εφόσον γίνεται στον ίδιο βιομηχανικό χώρο, με την ανάμειξη χρωστικών, ρητινών και συγκολλητικών υλικών με οργανικούς διαλύτες ή άλλους φορείς, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων διασποράς και προδιασποράς, των ρυθμίσεων του ιξώδους και της απόχρωσης και των εργασιών πλήρωσης δοχείων με το τελικό προϊόν.

8. Παραγωγή φαρμακευτικών προϊόντων

Η χημική σύνθεση, η ζύμωση, η εξαγωγή, η μορφοποίηση και η τελική επεξεργασία φαρμακευτικών προϊόντων και, όπου αυτό γίνεται στον ίδιο βιομηχανικό χώρο, η παραγωγή ενδιάμεσων προϊόντων.

9. Εκτύπωση

Κάθε δραστηριότητα αναπαραγωγής κειμένου ή/και εικόνων κατά την οποία, με τη χρήση ενός φορέα εικόνας, η μελάνη μεταφέρεται σε οποιοδήποτε τύπο επιφάνειας. Αυτό περιλαμβάνει τις συναφείς τεχνικές βερνικώματος, επίστρωσης και πολυστρώσης. Ωστόσο, μόνο οι ακόλουθες επιμέρους διεργασίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου V:

- α) φλεξογραφία: δραστηριότητα εκτύπωσης που χρησιμοποιεί ένα φορέα εικόνας που αποτελείται από καουτσούκ ή ελαστικά φωτοπολυμερή, στα οποία οι εκτυπούμενες περιοχές βρίσκονται ψηλότερα από τις μη εκτυπούμενες περιοχές, και υγρές μελάνες οι οποίες στεγνώνουν με εξάτμιση,
- β) κυλινδρική όφσετ θερμοστερεούμενης μελάνης: δραστηριότητα εκτύπωσης με κυλινδρικό πιεστήριο που χρησιμοποιεί έναν φορέα εικόνας στον οποίο η εκτυπούμενη και η μη εκτυπούμενη περιοχή βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο και όπου «κυλινδρικό πιεστήριο» σημαίνει ότι το προς εκτύπωση υλικό τροφοδοτείται στη μηχανή από ρόλο, σε αντιδιαστολή προς την τροφοδοσία με χωριστά φύλλα. Η μη εκτυπούμενη περιοχή υφίσταται επεξεργασία για να έλκει το νερό και με τον τρόπο αυτό να απωθεί τη μελάνη. Η εκτυπούμενη περιοχή υφίσταται επεξεργασία για να δέχεται και να μεταδίδει τη μελάνη στην προς εκτύπωση επιφάνεια. Η εξάτμιση γίνεται σε κλίβανο όπου χρησιμοποιείται ζεστός αέρας για τη θέρμανση του τυπωμένου υλικού,
- γ) πολυστρώση συνδεδεμένη με δραστηριότητα εκτύπωσης: η συγκόλληση δύο ή περισσότερων εύκαμπτων υλικών για την παραγωγή πολυστρωματικού υλικού,
- δ) εκδοτική βαθυτυπία: βαθυτυπίας που χρησιμοποιείται για την εκτύπωση χαρτιού για περιοδικά, φυλλάδια, καταλόγους και ανάλογα προϊόντα χρησιμοποιώντας μελάνες με βάση το τολουόλιο,
- ε) βαθυτυπία: εκτυπωτική δραστηριότητα που χρησιμοποιεί κυλινδρικό φορέα εικόνας στον οποίο η εκτυπούμενη περιοχή βρίσκεται χαμηλότερα από τη μη εκτυπούμενη περιοχή, και υγρές μελάνες οι οποίες στεγνώνουν με εξάτμιση. Οι εσοχές γεμίζονται με μελάνη και το περίσσειμα καθαρίζεται από τη μη εκτυπούμενη επιφάνεια πριν η επιφάνεια που πρόκειται να εκτυπωθεί έρθει σε επαφή με τον κύλινδρο και απορροφήσει τη μελάνη από τις εσοχές,
- στ) περιστροφική μεταξοτυπία: δραστηριότητα εκτύπωσης σε κυλινδρικό πιεστήριο κατά την οποία η μελάνη μεταφέρεται στην επιφάνεια που πρόκειται να εκτυπωθεί εξαναγκαζόμενη να διέλθει μέσω πορώδους φορέα εικόνας, στον οποίο η εκτυπούμενη περιοχή είναι διαπερατή και η μη εκτυπούμενη είναι σφραγισμένη, και χρησιμοποιούνται υγρές μελάνες οι οποίες στεγνώνουν μόνο με εξάτμιση. Κυλινδρικό πιεστήριο σημαίνει ότι το υλικό που πρόκειται να εκτυπωθεί τροφοδοτείται στη μηχανή από ένα ρόλο σε αντιδιαστολή προς την τροφοδοσία με χωριστά φύλλα,
- ζ) βερνίκωμα: δραστηριότητα κατά την οποία εφαρμόζεται σε ένα εύκαμπτο υλικό βερνίκι ή συγκολλητικό επίχρσις για τη μεταγενέστερη σφράγιση του υλικού συσκευασίας.

10. Μετατροπή καουτσούκ

Κάθε δραστηριότητα ανάμειξης, άλεσης, μείξης, κυλινδρώσης, εξέλασης και βουλκανισμού φυσικού ή συνθετικού καουτσούκ και κάθε συναφής δραστηριότητα μετατροπής φυσικού ή συνθετικού καουτσούκ σε τελικό προϊόν.

11. Καθαρισμός επιφανειών

Κάθε δραστηριότητα εκτός του στεγνού καθαρίσματος κατά την οποία χρησιμοποιούνται οργανικοί διαλύτες για την αφαίρεση ρύπων από την επιφάνεια υλικών, περιλαμβανομένης της απολίπανσης. Η δραστηριότητα καθαρισμού η οποία συνίσταται σε περισσότερο από ένα στάδια πριν ή μετά κάθε άλλη δραστηριότητα θεωρείται σαν μία δραστηριότητα καθαρισμού επιφανείας. Η δραστηριότητα δεν αναφέρεται στον καθαρισμό του εξοπλισμού αλλά στον καθαρισμό της επιφάνειας των προϊόντων.

12. Εξαγωγή φυτικών ελαίων και ζωικού λίπους και δραστηριότητες εξευγενισμού φυτικών ελαίων

Κάθε δραστηριότητα εξαγωγής φυτικού ελαίου από σπόρους και άλλες φυτικές ύλες, η επεξεργασία ξηρών υπολειμμάτων για την παραγωγή ζωοτροφών, ο καθαρισμός λιπών και φυτικών ελαίων που προέρχονται από σπόρους, φυτικές ύλες ή/και ζωικές ύλες.

13. Φινίρισμα οχημάτων

Κάθε βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα επίστρωσης και οι σχετικές δραστηριότητες απολίπανσης που αφορούν κάποιο από τα ακόλουθα:

- α) την αρχική επίστρωση οδικών οχημάτων, όπως ορίζονται στην οδηγία 2007/46/EK, ή μέρους αυτών με υλικά φινιρίσματος, όταν αυτή πραγματοποιείται μακριά από την αρχική γραμμή παραγωγής,
- β) την επίστρωση ρυμουλκουμένων (συμπεριλαμβανομένων των ημιρυμουλκουμένων) (κατηγορία Ο της οδηγίας 2007/46/EK).

14. Επίστρωση σύρματος περιέλιξης

Κάθε διαδικασία επίστρωσης μεταλλικών αγωγών που χρησιμοποιούνται για την περιέλιξη πηνίων σε μετασχηματιστές και κινητήρες κ.λπ.

15. Εμποτισμός ξύλου

Κάθε δραστηριότητα η οποία ενισχύει την ξυλεία με συντηρητικά.

16. Πολύστρωση ξύλου και πλαστικών υλών

Κάθε δραστηριότητα συγκόλλησης ξύλου ή/και πλαστικού για την παραγωγή πολυστρωματικών προϊόντων.

ΜΕΡΟΣ 2

Όρια και οριακές τιμές εκπομπών

Οι οριακές τιμές εκπομπών των απαερίων υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, και πίεση 101,3 kPa

	Διεργασία (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Οριακές τιμές των εκπομπών απαερίων (mg C/Nm ³)	Οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών (σε % των εισροών διαλυτών)		Οριακές τιμές συνολικών εκπομπών		Ειδικές διατάξεις
				Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	
1	Κυλινδρική όφσετ θερμοστερεούμενης μελάνης (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Τα υπολείμματα διαλυτών στο τελικό προϊόν δεν θεωρούνται μέρος των διάχυτων εκπομπών.
2	Εκδοτική βαθυτυπία (> 25)		75	10	15			
3	Άλλες μονάδες βαθυτυπίας, φλεξογραφίας, περιστροφικής μεταξοτυπίας, πολύστρωσης ή βερνικώματος (> 15) περιστροφική μεταξοτυπία σε υφάνσιμες ύλες/χαρτόνι (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Όριο για περιστροφική μεταξοτυπία σε υφάνσιμες ύλες και σε χαρτόνι.
4	Επιφανειακός καθαρισμός με χρήση των ενώσεων που καθορίζονται στο άρθρο 59 παράγραφος 5 (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Η οριακή τιμή αναφέρεται στη μάζα των ενώσεων σε mg/Nm ³ και όχι στον ολικό άνθρακα.
5	Άλλες διεργασίες επιφανειακού καθαρισμού (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Οι εγκαταστάσεις που αποδεικνύουν στην αρμόδια αρχή ότι η μέση περιεκτικότητα σε οργανικούς διαλύτες όλου του υλικού καθαρισμού δεν υπερβαίνει το 30 % κατά βάρος απαλλάσσονται από την υποχρέωση τήρησης αυτών των τιμών.
6	Επίστρωση (< 15) και φινιρίσμα οχημάτων	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Η συμμόρφωση σύμφωνα με το σημείο 2 του μέρους 8 αποδεικνύεται με μετρήσεις μέσου όρου 15 λεπτών.
7	Προεπίστρωση (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή εκπομπών είναι 150.

	Διεργασία (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Οριακές τιμές των εκπομπών αερίων (mg C/Nm ³)	Οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών (σε % των εισροών διαλυτών)		Οριακές τιμές συνολικών εκπομπών		Ειδικές διατάξεις
				Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	
8	Άλλες διεργασίες επίχρισης, όπου συμπεριλαμβάνονται η επίχριση μετάλλων, πλαστικών υλών, υφάνσιμων υλών ⁽⁵⁾ , υφασμάτων, μεμβρανών και χαρτιού (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾			⁽¹⁾ Η οριακή τιμή εκπομπών ισχύει για εφαρμογή του επιχρίσματος και την ξήρανση σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος. ⁽²⁾ Η πρώτη οριακή τιμή εκπομπών ισχύει για την ξήρανση ενώ η δεύτερη για την εφαρμογή του επιχρίσματος. ⁽³⁾ Για εγκαταστάσεις επίχρισης υφάνσιμων υλών που χρησιμοποιούν τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή εκπομπών που εφαρμόζεται στην επίχριση και στις μεθόδους ξήρανσης είναι συνολικά 150. ⁽⁴⁾ Οι δραστηριότητες επίχρισης που δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος (όπως ναυπηγικές εργασίες, βαφή αεροσκαφών) μπορούν να εξαιρεθούν από τις τιμές αυτές, σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 3. ⁽⁵⁾ Η περιστροφική μεταξοτυπία επί υφανσίμων υλών καλύπτεται από τη δραστηριότητα αριθ. 3.
9	Επίστρωση σύρματος περιέλιξης (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Ισχύει για τις εγκαταστάσεις στις οποίες η μέση διάμετρος του σύρματος είναι ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Ισχύει για όλες τις άλλες εγκαταστάσεις.
10	Επικάλυψη ξύλινων επιφανειών (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾		25 20			⁽¹⁾ Η οριακή τιμή εκπομπών ισχύει για την εφαρμογή του επιχρίσματος και την ξήρανση σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος. ⁽²⁾ Η πρώτη τιμή ισχύει για την ξήρανση ενώ η δεύτερη για την εφαρμογή του επιχρίσματος.
11	Στεγνό καθάρισμα					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Εκφράζεται σε μάζα εκπεμπόμενου διαλύτη ανά χιλιόγραμμο καθαριζόμενου και ξηρανομένου προϊόντος. ⁽²⁾ Η οριακή τιμή εκπομπών που καθορίζεται στο σημείο 2 του μέρους 4 δεν ισχύει για τη δραστηριότητα αυτή.

	Διεργασία (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Οριακές τιμές των εκπομπών αερίων (mg C/Nm ³)	Οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών (σε % των εισροών διαλυτών)		Οριακές τιμές συνολικών εκπομπών		Ειδικές διατάξεις
				Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	
12	Εμποτισμός ξύλου (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		(1) Η οριακή τιμή εκπομπών δεν ισχύει για τον εμποτισμό με κρεόσωτο.
13	Επίχριση δερμάτων (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Οι οριακές τιμές εκπομπών εκφράζονται σε γραμμάρια εκπεμπόμενου διαλύτη ανά τετραγωνικό μέτρο παραγόμενου προϊόντος (¹) Για τις δραστηριότητες επίχρισης δερμάτων στην επιπλοποιία και για συγκεκριμένα δερμάτινα είδη που χρησιμοποιούνται ως μικρά καταναλωτικά αγαθά, όπως τσάντες, ζώνες, πορτοφόλια κ.λπ.
14	Υποδηματοποιία (> 5)					25 g ανά ζεύγος		Η οριακή τιμή συνολικών εκπομπών εκφράζεται σε γραμμάρια εκπεμπόμενου διαλύτη ανά ζεύγος παραγόμενων τελικών υποδημάτων.
15	Πολύστρωση ξύλου και πλαστικών υλών (> 5)					30 g/m ²		
16	Επίχριση με συγκολλητικές ύλες (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				(¹) Εφόσον εφαρμόζονται τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή των εκπομπών αερίων είναι 150.
17	Παραγωγή μειγμάτων επίχρισης, βερνικιών, μελανών και συγκολλητικών υλών (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % εισροής διαλύτη 3 % εισροής διαλύτη		Η οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών δεν περιλαμβάνει διαλύτες πωλούμενους ως μέρος μείγματος επίχρισης σε σφραγισμένο δοχείο.
18	Μετατροπή καουτσούκ (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25 % εισροής διαλύτη		(¹) Εφόσον εφαρμόζονται τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή εκπομπών των αερίων είναι 150. (²) Η οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών δεν περιλαμβάνει διαλύτες πωλούμενους ως μέρος μείγματος ή προϊόντος εντός σφραγισμένου δοχείου.

	Διεργασία (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Οριακές τιμές των εκπομπών αερίων (mg C/Nm ³)	Οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών (σε % των εισροών διαλυτών)		Οριακές τιμές συνολικών εκπομπών		Ειδικές διατάξεις
				Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	
19	Εξαγωγή φυτικών ελαίων και ζωικού λίπους και δραστηριότητες εξευγενισμού φυτικών ελαίων (> 10)					Ζωικά λίπη 1,5 kg/τόνο Σπόροι ρικίνου: 3 kg/τόνο Σπόροι ελαιοκράμβης: 1 kg/τόνο Σπόροι ηλιανθίου: 1 kg/τόνο Σπόροι σόγιας (συνήθης έκθλιψη): 0,8 kg/τόνο Σπόροι σόγιας (λευκές νιφάδες): 1,2 kg/τόνο Άλλοι σπόροι και άλλες φυτικές ύλες: 3 kg/τόνο ⁽¹⁾ 1,5 kg/τόνο ⁽²⁾ 4 kg/τόνο ⁽³⁾		⁽¹⁾ Οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών για εγκαταστάσεις που μεταποιούν μεμονωμένες παρτίδες σπόρων και άλλων φυτικών υλών πρέπει να καθορίζονται από την αρμόδια αρχή κατά περίπτωση, με την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών. ⁽²⁾ Ισχύει για όλες τις διεργασίες κλασματικού διαχωρισμού εκτός από την αποκομμίωση (απομάκρυνση των κόμμεων από το έλαιο). ⁽³⁾ Ισχύει για την αποκομμίωση.
20	Παραγωγή φαρμακευτικών προϊόντων (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % εισροής διαλύτη	15 % εισροής διαλύτη	⁽¹⁾ Εφόσον εφαρμόζονται τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή εκπομπών των αερίων είναι 150. ⁽²⁾ Η οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών δεν περιλαμβάνει διαλύτες πωλούμενους ως μέρος προϊόντων ή μειγμάτων εντός σφραγισμένου δοχείου.

ΜΕΡΟΣ 3

Οριακές τιμές εκπομπών για εγκαταστάσεις επίχρισης οχημάτων

1. Οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών εκφράζονται σε γραμμάρια εκπεμπόμενου οργανικού διαλύτη συναρτήσει του εμβαδού του προϊόντος σε τετραγωνικά μέτρα και σε χιλιόγραμμα εκπεμπόμενου οργανικού διαλύτη συναρτήσει του αμαξώματος του αυτοκινήτου.
2. Το εμβαδόν των προϊόντων που απαριθμούνται στον πίνακα του σημείου 3 ορίζεται ως το εμβαδόν που υπολογίζεται από τη συνολική επιφάνεια που υφίσταται επίστρωση με ηλεκτροφόρηση και το εμβαδόν των μερών που, ενδεχομένως, προστίθενται σε διαδοχικές φάσεις της διεργασίας επίστρωσης και επικαλύπτονται με τα ίδια επιχρίσματα όπως το εκάστοτε προϊόν, ή το συνολικό εμβαδόν του προϊόντος που επικαλύπτεται στην εγκατάσταση.

Το εμβαδόν της επιφάνειας που επιστρώνεται με ηλεκτροφόρηση υπολογίζεται από τον ακόλουθο τύπο:

$$\frac{2 \times \text{συνολικό βάρος του αμαξώματος}}{\text{μέσο π άχος της λαμαρίνας} \times \text{π υκνότητα της λαμαρίνας}}$$

Η μέθοδος αυτή ισχύει και για άλλα επιστρωμένα μέρη κατασκευασμένα από λαμαρίνα.

Για τον υπολογισμό του εμβαδού των άλλων μερών που προστίθενται, ή του συνολικού εμβαδού της επιφάνειας που επικαλύπτεται στην εγκατάσταση, χρησιμοποιείται CAD (Computer Aided Design/σχεδιασμός με υπολογιστή) ή άλλη ισοδύναμη μέθοδος.

3. Οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών στον κατωτέρω πίνακα αναφέρονται σε όλα τα στάδια της διεργασίας που εκτελούνται στην ίδια εγκατάσταση, από την επίστρωση με ηλεκτροφόρηση ή με οποιαδήποτε άλλη τεχνική μέχρι την τελική επάλειψη με κηρό και στίλβωση του τελευταίου στρώματος του επιχρίσματος, καθώς και στους διαλύτες που χρησιμοποιούνται για τον καθαρισμό του εξοπλισμού διεργασιών, συμπεριλαμβανομένων των θαλάμων ψεκασμού και του λοιπού σταθερού εξοπλισμού, τόσο κατά τη διάρκεια όσο και εκτός χρόνου παραγωγής.

Δραστηριότητα (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο παραγωγής (ετήσια παραγωγή επιστρωμένου προϊόντος)	Οριακή τιμή συνολικών εκπομπών	
		Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις
Επίστρωση καινουργών αυτοκινήτων (> 15)	> 5 000	45 g/m ² ή 1,3 kg/αμάξωμα + 33 g/m ²	60 g/m ² ή 1,9 kg/αμάξωμα + 41 g/m ²
	≤ 5 000 μονοκόμματο ή > 3 500 με πλαίσιο	90 g/m ² ή 1,5 kg/αμάξωμα + 70 g/m ²	90 g/m ² ή 1,5 kg/αμάξωμα + 70 g/m ²
Οριακή τιμή συνολικών εκπομπών (g/m ²)			
Επίστρωση θαλάμων καινουργών φορτηγών (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Επίστρωση καινουργών κλειστών και ανοικτών φορτηγών (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Επίστρωση καινουργών λεωφορείων (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Οι εγκαταστάσεις επίστρωσης οχημάτων, στις οποίες η κατανάλωση διαλυτών υπολείπεται των ορίων που αναφέρονται στον πίνακα του σημείου 3, τηρούν τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο μέρος 2 για τον κλάδο φινιρίσματος οχημάτων.

ΜΕΡΟΣ 4

Οριακές τιμές εκπομπών που αφορούν πτητικές οργανικές ενώσεις που χαρακτηρίζονται από συγκεκριμένες φράσεις κινδύνου

1. Σε περίπτωση εκπομπών των πτητικών οργανικών ενώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 58, και εφόσον η ροή μάζας του αθροίσματος των ενώσεων στις οποίες οφείλεται η αναφερόμενη στο εν λόγω άρθρο επισημάνση είναι τουλάχιστον 10 g/ώρα, τηρείται οριακή τιμή εκπομπών 2 mg/Nm³. Η οριακή τιμή εκπομπών αναφέρεται στο άθροισμα των μαζών των επιμέρους ενώσεων.

2. Σε περίπτωση εκπομπών αλογονωμένων πτητικών οργανικών ενώσεων, στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οι οποίες οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 και εφόσον η ροή μάζας του αθροίσματος των ενώσεων στις οποίες οφείλονται οι δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 είναι τουλάχιστον 100 g/ώρα, τηρείται οριακή τιμή εκπομπών 20 mg/Nm³. Η οριακή τιμή εκπομπών αναφέρεται στο άθροισμα των μαζών των επιμέρους ενώσεων.

ΜΕΡΟΣ 5

Πρόγραμμα μείωσης

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί οποιοδήποτε πρόγραμμα μείωσης ειδικά σχεδιασμένο για την εγκατάστασή του.
2. Προκειμένου για την εφαρμογή επιχρισμάτων, βερνικιών, συγκολλητικών υλών ή μελανών, μπορεί να χρησιμοποιείται το παρακάτω πρόγραμμα. Στις περιπτώσεις όπου η παρακάτω μέθοδος κρίνεται απρόσφορη, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στο φορέα εκμετάλλευσης να εφαρμόσει εναλλακτικό πρόγραμμα με το οποίο επιτυγχάνονται ίσες μειώσεις των εκπομπών με εκείνες που θα επιτυγχάνονταν αν εφαρμόζονταν οι οριακές τιμές εκπομπών του μέρους 2 και 3. Στην κατάσταση του προγράμματος λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα δεδομένα:
 - α) όταν τα προϊόντα υποκατάστασης με χαμηλή ή μηδενική περιεκτικότητα διαλυτών βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της ανάπτυξης, δίδεται στον φορέα εκμετάλλευσης παράταση χρόνου για την εφαρμογή του προγράμματος μείωσης των εκπομπών που έχει καταρτίσει,
 - β) το σημείο αναφοράς για τη μείωση των εκπομπών θα πρέπει να αντιστοιχεί όσο το δυνατόν περισσότερο στις εκπομπές που θα προέκυπταν, αν δεν λαμβανόταν κανένα μέτρο μείωσης.
3. Το πρόγραμμα μείωσης που ακολουθεί έχει εφαρμογή στις εγκαταστάσεις για τις οποίες μπορεί να διατυπωθεί η υπόθεση ότι το προϊόν έχει σταθερή περιεκτικότητα στερεών.
 - α) Οι ετήσιες εκπομπές αναφοράς υπολογίζονται ως εξής:
 - i) Προσδιορίζεται η συνολική μάζα στερεών στην ποσότητα επιχρίσματος ή/και μελάνης, βερνικιού ή συγκολλητικής ύλης που καταναλώνεται στη διάρκεια ενός έτους. Ως στερεά νοούνται όλα τα υλικά των επιχρισμάτων, μελανών, βερνικιών και συγκολλητικών υλών που στερεοποιούνται όταν εξατμιστούν το νερό ή οι πτητικές οργανικές ενώσεις.
 - ii) Οι ετήσιες εκπομπές αναφοράς υπολογίζονται με πολλαπλασιασμό της μάζας που προσδιορίζεται σύμφωνα με το στοιχείο (i) επί κατάλληλο συντελεστή, που λαμβάνεται από τον επόμενο πίνακα. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αναπροσαρμόζουν τους συντελεστές του πίνακα αυτού προκειμένου να ληφθούν υπόψη τεκμηριωμένες αυξήσεις της απόδοσης της χρήσης στερεών.

Δραστηριότητα	Πολλαπλασιαστικός συντελεστής για χρήση στο στοιχείο (α)(ii)
Εκδοτική βαθυτυπία, φλεξογραφία, πολύστρωση συνδεδεμένη με δραστηριότητα εκτύπωσης, βερνίκωμα συνδεδεμένο με δραστηριότητα εκτύπωσης, επίχριση ξύλου, επίχριση υφάνσιμων υλών, υφασμάτων, μεμβρανών ή χαρτιού, επίχριση με συγκολλητικές ύλες	4
Προεπίστρωση, φινίρισμα οχημάτων	3
Επιχρίσματα που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα, επιχρίσματα που χρησιμοποιούνται στην αεροδιαστημική βιομηχανία	2,33
Άλλες διεργασίες επίχρισης και περιστροφική μεταξοτυπία	1,5

- β) Οι εκπομπές στόχου ισούνται με τις ετήσιες εκπομπές αναφοράς, πολλαπλασιαζόμενες επί ένα ποσοστό ίσο με την:
 - i) (οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών + 15) για τις εγκαταστάσεις που καλύπτονται από το στοιχείο 6 και από την κατώτερη κλίμακα ορίων των στοιχείων 8 και 10 του μέρους 2,
 - ii) (οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών + 5) για όλες τις υπόλοιπες εγκαταστάσεις.
- γ) Έχει επιτευχθεί συμμόρφωση, όταν η πραγματική εκπομπή διαλυτών, όπως προσδιορίζεται με τη βοήθεια των σχεδίων διαχείρισης διαλυτών, δεν υπερβαίνει τις εκπομπές στόχου.

ΜΕΡΟΣ 6

Παρακολούθηση των εκπομπών

1. Οι απαγωγείς του εξοπλισμού μείωσης, οι οποίοι στο τελικό σημείο αποβολής εκπέμπουν περισσότερο από 10 kg/ώρα ολικού οργανικού άνθρακα κατά μέσον όρο, παρακολουθούνται συνεχώς ως προς τη συμμόρφωσή τους.
2. Στις λοιπές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διεξαγωγή είτε συνεχών είτε περιοδικών μετρήσεων. Προκειμένου για περιοδικές μετρήσεις, λαμβάνονται τουλάχιστον τρεις τιμές μέτρησης κατά τη διάρκεια κάθε σειράς μετρήσεων.
3. Όταν δεν χρειάζεται εξοπλισμός μείωσης της ρύπανσης στο τέλος της παραγωγικής διαδικασίας προκειμένου να τηρηθεί η παρούσα οδηγία, δεν απαιτούνται μετρήσεις.

ΜΕΡΟΣ 7

Σχέδιο διαχείρισης διαλυτών

1. Αρχές

Το σχέδιο διαχείρισης διαλυτών χρησιμοποιείται για:

- α) εξακρίβωση της συμμόρφωσης κατά το άρθρο 62,
- β) προσδιορισμό μελλοντικών εναλλακτικών λύσεων όσον αφορά τον περιορισμό των εκπομπών,
- γ) διευκόλυνση της παροχής πληροφοριών στο κοινό σχετικά με την κατανάλωση και τις εκπομπές διαλυτών και τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του κεφαλαίου V.

2. Ορισμοί

Οι ορισμοί που ακολουθούν παρέχουν ένα πλαίσιο για την εκπόνηση ισοζυγίου μάζας.

Εισροές οργανικών διαλυτών (I):

- 11 Η ποσότητα οργανικών διαλυτών σε καθαρή μορφή ή οργανικών διαλυτών που περιέχονται σε αγοραζόμενα μείγματα που χρησιμοποιείται ως εισροή στη διεργασία εντός της χρονικής περιόδου για την οποία υπολογίζεται το ισοζύγιο μάζας.
- 12 Η ποσότητα οργανικών διαλυτών σε καθαρή μορφή ή οργανικών διαλυτών που περιέχονται σε μείγματα που ανακτάται και επαναχρησιμοποιείται ως εισροή διαλυτών στη διεργασία. Οι ανακυκλωμένοι διαλύτες συνυπολογίζονται κάθε φορά που χρησιμοποιούνται για τη διεκπεραίωση της δραστηριότητας.

Εκροές οργανικών διαλυτών (O):

- O1 Εκπομπές αερίων:
- O2 Οι απώλειες οργανικών διαλυτών στο νερό, λαμβανομένης υπόψη της επεξεργασίας των λυμάτων κατά τον υπολογισμό της ποσότητας O5.
- O3 Η ποσότητα οργανικών διαλυτών που παραμένει στα προϊόντα της διεργασίας υπό μορφή προσμίξεων ή υπολειμμάτων.
- O4 Οι μη δεσμευόμενες εκπομπές οργανικών διαλυτών στον ατμοσφαιρικό αέρα. Συμπεριλαμβάνεται ο γενικός εξαερισμός των χώρων, κατά τον οποίο ελευθερώνεται αέρας στο εξωτερικό περιβάλλον μέσω παραθύρων, θυρών, αεραγωγών και ομοειδών ανοιγμάτων.
- O5 Οι απώλειες οργανικών διαλυτών ή/και οργανικών ενώσεων που οφείλονται σε χημικές ή φυσικές αντιδράσεις (όπου συμπεριλαμβάνονται οι ποσότητες που καταστρέφονται με αποτέφρωση ή άλλες τεχνικές επεξεργασίας αερίων ή λυμάτων, ή δεσμεύονται, εφόσον δεν υπολογίζονται στις ποσότητες O6, O7 ή O8).

- O6 Οι οργανικοί διαλύτες που περιέχονται στα συλλεγόμενα απόβλητα.
- O7 Οι οργανικοί διαλύτες, ή οι περιεχόμενοι σε μείγματα οργανικοί διαλύτες, που πωλούνται ή προορίζονται να πωληθούν ως προϊόν εμπορικής αξίας.
- O8 Οι οργανικοί διαλύτες που περιέχονται σε μείγματα και ανακτώνται για να επαναχρησιμοποιηθούν, όχι όμως ως εισροές στη διεργασία, εφόσον δεν υπολογίζονται στην ποσότητα O7.
- O9 Οι οργανικοί διαλύτες που ελευθερώνονται με άλλους τρόπους.

3. Χρήση του σχεδίου διαχείρισης διαλυτών για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης.

Η χρήση του σχεδίου διαχείρισης διαλυτών εξαρτάται από τη συγκεκριμένη απαίτηση, της οποίας η κάλυψη πρόκειται να εξακριβωθεί, ως εξής:

- α) Εξακρίβωση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του προγράμματος μείωσης που ορίζεται στο μέρος 5, με την οριακή τιμή συνολικών εκπομπών να εκφράζεται σε εκπομπές διαλυτών ανά μονάδα προϊόντος ή όπως άλλως αναφέρεται στα μέρη 2 και 3,

- i) για όλες τις δραστηριότητες για τις οποίες γίνεται χρήση του προγράμματος μείωσης του μέρους 5, καταρτίζεται κάθε χρόνο σχέδιο διαχείρισης διαλυτών για τον προσδιορισμό της κατανάλωσης (C). Η κατανάλωση υπολογίζεται από την εξίσωση:

$$C = I1 - O8$$

Παράλληλα, προσδιορίζεται η περιεκτικότητα των επιχρισμάτων σε στερεά συστατικά, ώστε να συνάγονται οι ετήσιες εκπομπές αναφοράς και οι εκπομπές στόχου κάθε χρόνο.

- ii) για την αξιολόγηση της τήρησης των οριακών τιμών συνολικών εκπομπών που εκφράζονται σε εκπομπές διαλυτών ανά μονάδα προϊόντος ή όπως άλλως αναφέρεται στα μέρη 2 και 3, κάθε χρόνο καταρτίζεται σχέδιο διαχείρισης διαλυτών για τον προσδιορισμό των εκπομπών (E). Οι εκπομπές υπολογίζονται από την εξίσωση:

$$E = F + O1$$

Όπου F είναι οι διάχυτες εκπομπές, όπως ορίζονται στο στοιχείο β) (i). Η τιμή που προκύπτει διαιρείται στη συνέχεια διά της κατάλληλης παραμέτρου για το εκάστοτε προϊόν.

- iii) για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του στοιχείου β) (ii) της παραγράφου 6 του άρθρου 59, καταρτίζεται κάθε χρόνο σχέδιο διαχείρισης διαλυτών για τον προσδιορισμό των συνολικών εκπομπών από όλες τις εκάστοτε δραστηριότητες. Ο αριθμός αυτός συγκρίνεται στη συνέχεια με τις συνολικές εκπομπές που θα προέκυπταν, αν η εγκατάσταση πληρούσε τις απαιτήσεις των μερών 2, 3 και 5 για κάθε δραστηριότητα χωριστά.

- β) Προσδιορισμός των διάχυτων εκπομπών για παραβολή προς τις οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών του μέρους 2.

- i) Οι διάχυτες εκπομπές υπολογίζονται από μια από τις παρακάτω εξισώσεις:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

ή

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Η F προσδιορίζεται είτε με απευθείας μέτρηση των ποσοτήτων είτε με ισοδύναμη μέθοδο ή με υπολογισμό, για παράδειγμα με βάση την απόδοση της διεργασίας ως προς τη δέσμευση των εκπομπών.

Η οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών εκφράζεται ως εκατοστιαία αναλογία των εισροών, οι οποίες υπολογίζονται από την ακόλουθη εξίσωση:

$$I = I1 + I2$$

- ii) Οι διάχυτες εκπομπές υπολογίζονται με μια σύντομη αλλά πλήρη σειρά μετρήσεων και ο προσδιορισμός αυτός δεν χρειάζεται να επαναληφθεί μέχρι να τροποποιηθεί ο εξοπλισμός.

ΜΕΡΟΣ 8

Αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς τις οριακές τιμές εκπομπών στα απαέρια

1. Προκειμένου για συνεχείς μετρήσεις, οι οριακές τιμές εκπομπών θεωρείται ότι τηρούνται εάν:
 - α) κανένας από τους αριθμητικούς μέσους όρους όλων των έγκυρων μετρήσεων που έχουν καταγραφεί κατά ένα οποιοδήποτε 24ωρο λειτουργίας μιας εγκατάστασης ή δραστηριότητας εκτός από τις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας ή κατά τη συντήρηση του εξοπλισμού δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών,
 - β) κανένας από τους ωριαίους μέσους όρους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών κατά συντελεστή μεγαλύτερο του 1,5.
 2. Προκειμένου για περιοδικές μετρήσεις, οι οριακές τιμές εκπομπών θεωρείται ότι τηρούνται εάν σε μια σειρά μετρήσεων παρακολούθησης:
 - α) ο μέσος όρος όλων των τιμών των μετρήσεων δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών,
 - β) κανένας από τους ωριαίους μέσους όρους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών κατά συντελεστή μεγαλύτερο του 1,5.
 3. Η συμμόρφωση προς το μέρος 4 εξακριβώνεται με βάση το άθροισμα των κατά μάζα συγκεντρώσεων των επιμέρους πτητικών οργανικών ενώσεων. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η συμμόρφωση εξακριβώνεται με βάση τη συνολική μάζα των εκπομπών οργανικού άνθρακα, εκτός αν το μέρος 2 ορίζει άλλως.
 4. Όγκοι αερίου μπορούν να προστίθενται στα απαέρια για ψύξη ή αραίωση όταν δικαιολογείται τεχνικά, αλλά δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον προσδιορισμό της κατά μάζα συγκέντρωσης του ρύπου στα απαέρια.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Τεχνικές διατάξεις για εγκαταστάσεις παραγωγής διοξειδίου του τιτανίου

ΜΕΡΟΣ 1

Οριακές τιμές για εκπομπές στα ύδατα

1. Στις περιπτώσεις εγκαταστάσεων που εφαρμόζουν τη μέθοδο των θειικών ιόντων (ως ετήσιος μέσος όρος):
550 χιλιόγραμμα θειικών ιόντων ανά τόνο παραγόμενου διοξειδίου του τιτανίου,
2. Στις περιπτώσεις εγκαταστάσεων που εφαρμόζουν τη μέθοδο χλωριδίου (ως ετήσιος μέσος όρος):
 - α) 130 χιλιόγραμμα χλωριδίου ανά τόνο παραγόμενου διοξειδίου του τιτανίου, όταν χρησιμοποιείται φυσικό ρουτίλιο,
 - β) 228 χιλιόγραμμα χλωριδίου ανά τόνο παραγόμενου διοξειδίου του τιτανίου, όταν χρησιμοποιείται συνθετικό ρουτίλιο,
 - γ) 330 χιλιόγραμμα χλωριδίου ανά τόνο παραγόμενου διοξειδίου του τιτανίου, όταν χρησιμοποιείται σκωρία. Για τις εγκαταστάσεις με απορρίψεις σε αλμυρό νερό (εκβολές ποταμών, θαλάσσιες ακτές, ανοικτή θάλασσα) μπορεί να ισχύει οριακή τιμή εκπομπών 450 χιλιόγραμμα χλωριδίου ανά τόνο παραγόμενου διοξειδίου του τιτανίου, όταν χρησιμοποιείται σκωρία.
3. Σε εγκαταστάσεις που εφαρμόζουν τη μέθοδο χλωριδίου και χρησιμοποιούν περισσότερους του ενός τύπους μεταλλευμάτων, οι οριακές τιμές εκπομπών του σημείου 2 εφαρμόζονται ανάλογα με τις ποσότητες των χρησιμοποιούμενων μεταλλευμάτων.

ΜΕΡΟΣ 2

Οριακές τιμές εκπομπών στον ατμοσφαιρικό αέρα

1. Οι οριακές τιμές εκπομπών που εκφράζονται ως συγκεντρώσεις κατά μάζα ανά κυβικό μέτρο (Nm^3) υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K και πίεση 101,3 kPa.
2. Για τη σκόνη, ωριαία μέση τιμή 50 mg/Nm^3 από κύριες πηγές και ωριαία μέση τιμή 150 mg/Nm^3 από οποιαδήποτε άλλη πηγή.
3. Για αέριο διοξείδιο και τριοξείδιο του θείου, που απορρίπτεται από χώνευση και αποτέφρωση συμπεριλαμβανομένων των οξίνων σταγονιδίων υπολογιζόμενων ως ισοδύναμο SO_2 :
 - α) 6 kg ανά τόνο παραγόμενου διοξειδίου του τιτανίου ως ετήσιος μέσος όρος,
 - β) 500 mg/Nm^3 ως ωριαίος μέσος όρος για μονάδες συμπύκνωσης όξινων αποβλήτων.
4. Για χλώριο στην περίπτωση εγκαταστάσεων που εφαρμόζουν τη μέθοδο του χλωριδίου:
 - α) 5 mg/Nm^3 ως ημερήσιος μέσος όρος,
 - β) ανά πάσα στιγμή τα 40 mg/Nm^3 .

ΜΕΡΟΣ 3

Παρακολούθηση των εκπομπών

Η παρακολούθηση των εκπομπών στην ατμόσφαιρα περιλαμβάνει τη συνεχή παρακολούθηση τουλάχιστον των ακόλουθων:

- α) αερίου διοξειδίου και τριοξειδίου του θείου που απορρίπτεται από χώνευση και αποτέφρωση από μονάδες για τη συγκέντρωση απόβλητων οξέων σε εγκαταστάσεις που εφαρμόζουν τη μέθοδο θειικών ιόντων,
- β) χλωρίου από τις μεγάλες πηγές εντός εγκαταστάσεων που εφαρμόζουν τη μέθοδο χλωριδίου,
- γ) σκόνη από τους μεγάλους πηγές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενες οδηγίες με τις διαδοχικές τους τροποποιήσεις
(κατά το άρθρο 81)

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 54 της 25.2.1978, σ. 19)	
Οδηγία 83/29/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 32 της 3.2.1983, σ. 28)	
Οδηγία 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48)	μόνο το παράρτημα I, σημείο β)
Οδηγία 82/883/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 378 της 31.12.1982, σ. 1)	
Πράξη προσχώρησης του 1985	μόνο το παράρτημα I, σημείο X.1(ιε)
Πράξη προσχώρησης του 1994	μόνο το παράρτημα I, σημείο VIII.A.6
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 807/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 36)	μόνο το παράρτημα III σημείο 34
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 219/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 87 της 31.3.2009, σ. 109)	μόνο το παράρτημα, σημείο 3.1
Οδηγία 92/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 409 της 31.12.1992, σ. 11)	
Οδηγία 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 85 της 29.3.1999, σ. 1)	
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1)	μόνο το παράρτημα I, σημείο 17
Οδηγία 2004/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 143 της 30.4.2004, σ. 87)	μόνο το άρθρο 13 παράγραφος 1
Οδηγία 2008/112/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 345 της 23.12.2008, σ. 68)	μόνο το άρθρο 3
Οδηγία 2000/76/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 91)	
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 311 της 21.11.2008, σ. 1)	μόνο το παράρτημα, σημείο 4.8
Οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 1)	
Οδηγία 2006/105/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 368)	μόνο το παράρτημα, μέρος Β σημείο 2
Οδηγία 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 114)	μόνο το άρθρο 33
Οδηγία 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 24 της 29.1.2008, σ. 8)	
Οδηγία 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 114)	μόνο το άρθρο 37

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος με τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και με τις προθεσμίες εφαρμογής
(κατά το άρθρο 81)

Οδηγία	Προθεσμία για τη μεταφορά	Προθεσμία για την εφαρμογή
78/176/ΕΟΚ	25 Φεβρουαρίου 1979	
82/883/ΕΟΚ	31 Δεκεμβρίου 1984	
92/112/ΕΟΚ	15 Ιουνίου 1993	
1999/13/ΕΚ	1 Απριλίου 2001	
2000/76/ΕΚ	28 Δεκεμβρίου 2000	28 Δεκεμβρίου 2002
		28 Δεκεμβρίου 2005
2001/80/ΕΚ	27 Νοεμβρίου 2002	27 Νοεμβρίου 2004
2003/35/ΕΚ	25 Ιουνίου 2005	
2003/87/ΕΚ	31 Δεκεμβρίου 2003	
2008/1/ΕΚ	30 Οκτωβρίου 1999 ⁽¹⁾	30 Οκτωβρίου 1999
		30 Οκτωβρίου 2007

(¹) Η οδηγία 2008/1/ΕΚ είναι η κωδικοποιημένη έκδοση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26) και οι προθεσμίες για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και την εφαρμογή παραμένουν σε ισχύ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1	Άρθρο 1					Άρθρο 66
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 2
Άρθρο 1 παράγραφος 2, στοιχείο α)			Άρθρο 2 παράγραφος 2				Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 1 παράγραφος 2, στοιχείο β)					Άρθρο 3 παράγραφος 1		Άρθρο 3 παράγραφος 37
Άρθρο 1 παράγραφος 2, στοιχεία γ), δ) και ε)							—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 66
Άρθρο 2							Άρθρο 67
Άρθρο 3							Άρθρο 11, στοιχεία δ) και ε)
Άρθρο 4			Άρθρο 4	Άρθρο 3, εισαγωγή και παράγραφος 1	Άρθρο 4 παράγραφος 1		Άρθρο 4 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο
Άρθρο 5							Άρθρο 11, στοιχεία δ) και ε)
Άρθρο 6							Άρθρο 11, στοιχεία δ) και ε)
Άρθρο 7 παράγραφος 1		Άρθρο 10					Άρθρο 70 παράγραφος 1 και 70 παράγραφος 2, πρώτη πρόταση
Άρθρο 7 παράγραφος 2 και παράγραφος 3							—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 70 παράγραφος 2, δεύτερη πρόταση και 70 παράγραφος 3
Άρθρο 8 παράγραφος 1							—
Άρθρο 8 παράγραφος 2							Άρθρο 26 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 9							—
Άρθρο 10							—
Άρθρο 11							Άρθρο 12
Άρθρο 12							—

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 13 παράγραφος 1			Άρθρο 17 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο και 17 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη πρόταση	Άρθρο 11 παράγραφος 1, πρώτη πρόταση και 11 παράγραφος 2			Άρθρο 72 παράγραφος 1, πρώτη περίοδος
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 72 παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος
Άρθρο 13 παράγραφος 2, παράγραφος 3 και παράγραφος 4							—
Άρθρο 14							—
Άρθρο 15	Άρθρο 14	Άρθρο 12	Άρθρο 21	Άρθρο 15	Άρθρο 21	Άρθρο 18 παράγραφος 1 και παράγραφος 3	Άρθρο 80
Άρθρο 16	Άρθρο 15	Άρθρο 13	Άρθρο 23	Άρθρο 17	Άρθρο 23	Άρθρο 20	Άρθρο 84
Παράρτημα Ι							—
Παράρτημα ΙΙ τμήμα Α εισαγωγή και σημείο 1							—
Παράρτημα ΙΙ τμήμα Α σημείο 2							—
Παράρτημα ΙΙ τμήμα Β							—
	Άρθρο 2						—
	Άρθρο 3						—
	Άρθρο 4 παράγραφος 1 και 4 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο						—
	Άρθρο 4 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο						—
	Άρθρο 4 παράγραφος 3 και παράγραφος 4						—
	Άρθρο 5						—
	Άρθρο 6						—
	Άρθρο 7						—
	Άρθρο 8						—
	Άρθρο 9						—
	Άρθρο 10						—

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
	Άρθρο 11 παράγραφος 1			Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 1		Άρθρο 75 παράγραφος 1
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 75 παράγραφος 2
	Άρθρο 11 παράγραφος 2				Άρθρο 17 παράγραφος 2		—
	Άρθρο 11 παράγραφος 3						—
	Άρθρο 12						—
	Άρθρο 13						—
	Παράρτημα Ι						—
	Παράρτημα ΙΙ						—
	Παράρτημα ΙΙΙ						—
	Παράρτημα ΙV						—
	Παράρτημα V						—
		Άρθρο 2 παράγραφος 1, εισαγωγή					—
		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), εισαγωγή					—
		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), πρώτη περίπτωση					Άρθρο 67, στοιχείο α)
		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), δεύτερη περίπτωση					Άρθρο 67, στοιχείο β)
		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), τρίτη περίπτωση και 2 παράγραφος 1 στοιχείο β), τρίτη περίπτωση					Άρθρο 67, στοιχείο δ)
		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη περίπτωση					—

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β), εισαγωγή και πρώτη, τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη περίπτωση					—
		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β), δεύτερη περίπτωση					Άρθρο 67, στοιχείο γ)
		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ)					—
		Άρθρο 2 παράγραφος 2					—
		Άρθρο 3					Άρθρο 67
		Άρθρο 4					Άρθρο 67
		Άρθρο 5					—
		Άρθρο 6, πρώτο εδάφιο, εισαγωγή					Άρθρο 68
		Άρθρο 6, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α)					Παράρτημα VIII, Μέρος 1, σημείο 1
		Άρθρο 6, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β)					Παράρτημα VIII, Μέρος 1, σημείο 2
		Άρθρο 6, δεύτερο εδάφιο					Παράρτημα VIII, Μέρος 1, σημείο 3
		Άρθρο 7					—
		Άρθρο 8					—
		Άρθρο 9 παράγραφος 1 εισαγωγή					Άρθρο 69 παράγραφος 2
		Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α), εισαγωγή					—
		Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο (i)					Παράρτημα VIII, Μέρος 2, σημείο 2
		Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii)					Παράρτημα VIII, Μέρος 2, σημείο 3, εισαγωγή, και σημείο 3 στοιχείο α)

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
		Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii)					Άρθρο 69 παράγραφος 1
		Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv)					Παράρτημα VIII, Μέρος 2, σημείο 3 στοιχείο β)
		Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο v)					—
		Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β)					Παράρτημα VIII, Μέρος 2, σημείο 4
		Άρθρο 9 παράγραφος 2 και παράγραφος 3					—
		Άρθρο 11					Άρθρο 11, στοιχεία δ) και ε)
		Παράρτημα					—
			Άρθρο 1				Άρθρο 1
			Άρθρο 2, εισαγωγή				Άρθρο 3, εισαγωγή
			Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 14			Άρθρο 3 παράγραφος 1
			Άρθρο 2 παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 1			Άρθρο 3 παράγραφος 3
			Άρθρο 2 παράγραφος 4				—
			Άρθρο 2 παράγραφος 5	Άρθρο 2 παράγραφος 9	Άρθρο 3 παράγραφος 8	Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 4
			Άρθρο 2 παράγραφος 6, πρώτη πρόταση	Άρθρο 2 παράγραφος 13	Άρθρο 3 παράγραφος 9	Άρθρο 2 παράγραφος 3, πρώτο μέρος	Άρθρο 3 παράγραφος 5
			Άρθρο 2 παράγραφος 6, δεύτερη πρόταση				Άρθρο 15 παράγραφος 1
			Άρθρο 2 παράγραφος 7				Άρθρο 3 παράγραφος 6
			Άρθρο 2 παράγραφος 8	Άρθρο 2 παράγραφος 5			Άρθρο 71
			Άρθρο 2 παράγραφος 9, πρώτη πρόταση	Άρθρο 2 παράγραφος 7	Άρθρο 3 παράγραφος 12		Άρθρο 3 παράγραφος 7
			Άρθρο 2 παράγραφος 9, δεύτερη πρόταση				Άρθρο 4 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 4 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 4 παράγραφος 3

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 2 παράγραφος 10				—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 3 παράγραφος 8
			Άρθρο 2 παράγραφος 11, πρώτη πρόταση				Άρθρο 3 παράγραφος 9
			Άρθρο 2 παράγραφος 11, δεύτερη πρόταση				Άρθρο 20 παράγραφος 3
			Άρθρο 2 παράγραφος 12, πρώτο εδάφιο και παράρτημα IV, εισαγωγή				Άρθρο 3 παράγραφος 10
			Άρθρο 2 παράγραφος 12, δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 14 παράγραφος 5, στοιχείο α) και άρθρο 14 παράγραφος 6
			Άρθρο 2 παράγραφος 13	Άρθρο 2 παράγραφος 6	Άρθρο 3 παράγραφος 11	Άρθρο 2 παράγραφος 5	Άρθρο 3 παράγραφος 15
			Άρθρο 2 παράγραφος 14				Άρθρο 3 παράγραφος 16
			Άρθρο 2 παράγραφος 15				Άρθρο 3 παράγραφος 17
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 3 παράγραφος 11 έως παράγραφος 14, παράγραφος 18 έως παράγραφος 23, παράγραφος 26 έως παράγραφος 30 και παράγραφος 34 έως 36
			Άρθρο 3 παράγραφος 1, εισαγωγή				Άρθρο 11, εισαγωγή
			Άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο α)				Άρθρο 11, στοιχεία α) και β)
			Άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο β)				Άρθρο 11, στοιχείο γ)
			Άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο γ)				Άρθρο 11, στοιχεία δ) και ε)
			Άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο δ)				Άρθρο 11, στοιχείο στ)
			Άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο ε)				Άρθρο 11, στοιχείο ζ)
			Άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο στ)				Άρθρο 11, στοιχείο η)
			Άρθρο 3 παράγραφος 2				—
			Άρθρο 5 παράγραφος 1				—

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 5 παράγραφος 2				Άρθρο 80 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, εισαγωγή				Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, εισαγωγή
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α) έως δ)				Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α) έως δ)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε)
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε)				Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ)
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ)				Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ζ)
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ζ)				Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η)
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η)				Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο θ)
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο θ)				Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ι)
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ι)				Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ια)
			Άρθρο 6 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 12 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
			Άρθρο 6 παράγραφος 2				Άρθρο 12 παράγραφος 2
			Άρθρο 7				Άρθρο 5 παράγραφος 2
			Άρθρο 8, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 4 παράγραφος 3		Άρθρο 5 παράγραφος 1
			Άρθρο 8, δεύτερο εδάφιο				—
			Άρθρο 9 παράγραφος 1, πρώτο μέρος της πρότασης				Άρθρο 14 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 9 παράγραφος 1, δεύτερο μέρος της πρότασης				—
			Άρθρο 9 παράγραφος 2				Άρθρο 5 παράγραφος 3
			Άρθρο 9 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη και δεύτερη πρόταση				Άρθρο 14 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, εισαγωγή και στοιχεία α) και β)
			Άρθρο 9 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, τρίτη πρόταση				Άρθρο 14 παράγραφος 2
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 14 παράγραφος 3, παράγραφος 4, και παράγραφος 7
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 14 παράγραφος 5, εισαγωγή και στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου και άρθρο 14 παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο
			Άρθρο 9 παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο				—
			Άρθρο 9 παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο				Άρθρο 9 παράγραφος 1
			Άρθρο 9 παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο				Άρθρο 9 παράγραφος 2
			Άρθρο 9 παράγραφος 3, πέμπτο εδάφιο				Άρθρο 9 παράγραφος 3
			Άρθρο 9 παράγραφος 3, έκτο εδάφιο				Άρθρο 9 παράγραφος 4
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 10
			Άρθρο 9 παράγραφος 4, πρώτο μέρος της πρώτης πρότασης				Άρθρο 15 παράγραφος 2
			Άρθρο 9 παράγραφος 4, δεύτερο μέρος της πρώτης πρότασης				Άρθρο 15 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 15 παράγραφος 4, δεύτερο έως πέμπτο εδάφιο και άρθρο 15 παράγραφος 5

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 9 παράγραφος 4, δεύτερη πρόταση				Άρθρο 14 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο ζ)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 14 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο η)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 15 παράγραφος 3
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 16
			Άρθρο 9 παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο				Άρθρο 14 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ) σημείο (i)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 14 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ) σημείο (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 14 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο δ)
			Άρθρο 9 παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο				—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 14 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο ε)
			Άρθρο 9 παράγραφος 6, πρώτο εδάφιο				Άρθρο 14 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο στ)
			Άρθρο 9 παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο				—
			Άρθρο 9 παράγραφος 7				—
			Άρθρο 9 παράγραφος 8				Άρθρο 6 και άρθρο 17 παράγραφος 1
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 17 παράγραφοι 2, 3 και 4
			Άρθρο 10				Άρθρο 18
			Άρθρο 11				Άρθρο 19
			Άρθρο 12 παράγραφος 1				Άρθρο 20 παράγραφος 1
			Άρθρο 12 παράγραφος 2, πρώτη πρόταση				Άρθρο 20 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
			Άρθρο 12 παράγραφος 2, δεύτερη πρόταση				Άρθρο 20 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο
			Άρθρο 12 παράγραφος 2, τρίτη πρόταση				—

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 13 παράγραφος 1				Άρθρο 21 παράγραφος 1
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 21 παράγραφος 2, παράγραφος 3 και παράγραφος 4
			Άρθρο 13 παράγραφος 2, εισαγωγή				Άρθρο 21 παράγραφος 5, εισαγωγή
			Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α)				Άρθρο 21 παράγραφος 5, στοιχείο α)
			Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο β)				—
			Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο γ)				Άρθρο 21 παράγραφος 5, στοιχείο β)
			Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο δ)				—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 21 παράγραφος 5, στοιχείο γ)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 22
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 23 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο
			Άρθρο 14, εισαγωγή και στοιχείο α)				Άρθρο 8 παράγραφος 1
			Άρθρο 14, στοιχείο β)				Άρθρο 7, στοιχείο α) και άρθρο 14 παράγραφος 1, στοιχείο δ) σημείο (i)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 7, εισαγωγή και στοιχεία β) και γ)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 14 παράγραφος 1, στοιχείο δ) σημείο (ii)
			Άρθρο 14, στοιχείο γ)				Άρθρο 23 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 23 παράγραφος 2 έως παράγραφος 6
			Άρθρο 15 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, εισαγωγή και στοιχεία α) και β)	Άρθρο 12 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο			Άρθρο 24 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, εισαγωγή και στοιχεία α) και β)
			Άρθρο 15 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ)				Άρθρο 24 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ)

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 15 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 24 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
			Άρθρο 15 παράγραφος 2				Άρθρο 24 παράγραφος 3 στοιχείο β)
			Άρθρο 15 παράγραφος 3				Άρθρο 24 παράγραφος 4
			Άρθρο 15 παράγραφος 4				Άρθρο 24 παράγραφος 2, εισαγωγή και στοιχεία α) και β)
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 24 παράγραφος 2, στοιχεία γ) έως στ) και άρθρο 24 παράγραφος 3, εισαγωγή και στοιχείο α)
			Άρθρο 16				Άρθρο 25
			Άρθρο 17 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο				—
			Άρθρο 17 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο				Άρθρο 13 παράγραφος 1
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 13 παράγραφος 2 έως παράγραφος 7
			Άρθρο 17 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο				—
			Άρθρο 17 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, δεύτερη και τρίτη πρόταση	Άρθρο 11 παράγραφος 1, δεύτερη πρόταση			Άρθρο 72 παράγραφος 2
			Άρθρο 17 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, τέταρτη πρόταση				—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 72 παράγραφος 3 και παράγραφος 4
			Άρθρο 17 παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο				—
			Άρθρο 17 παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 3			Άρθρο 73 παράγραφος 1
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 73 παράγραφος 2
			Άρθρο 17 παράγραφος 4				—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 74
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 27
			Άρθρο 18			Άρθρο 11	Άρθρο 26
			Άρθρο 19				—

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 20				—
			Άρθρο 21				Άρθρο 80 παράγραφος 2
			Άρθρο 22		Άρθρο 18	Άρθρο 17	Άρθρο 81
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 82
			Άρθρο 23	Άρθρο 16	Άρθρο 22	Άρθρο 19	Άρθρο 83
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 2 παράγραφος 1
			Παράρτημα Ι, παράγραφος 1 της εισαγωγής				Άρθρο 2 παράγραφος 2
			Παράρτημα Ι, παράγραφος 2 της εισαγωγής				Παράρτημα Ι, πρώτο εδάφιο της εισαγωγής, πρώτη πρόταση
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, πρώτο εδάφιο της εισαγωγής, δεύτερη πρόταση
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, δεύτερο εδάφιο της εισαγωγής
			Παράρτημα Ι, σημεία 1.1 έως 1.3				Παράρτημα Ι, σημεία 1.1 έως 1.3
			Παράρτημα Ι, σημείο 1.4				Παράρτημα Ι, σημείο 1.4 στοιχείο α)
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, σημείο 1.4 στοιχείο β)
			Παράρτημα Ι, σημείο 2				Παράρτημα Ι, σημείο 2
			Παράρτημα Ι, σημείο 3.1				Παράρτημα Ι, σημείο 3.1 στοιχείο α) και στοιχείο β)
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, σημείο 3.1 στοιχείο γ)
			Παράρτημα Ι, σημεία 3.2 έως 3.5				Παράρτημα Ι, σημεία 3.2 έως 3.5
			Παράρτημα Ι, σημείο 4				Παράρτημα Ι, σημείο 4
			Παράρτημα Ι, σημείο 5, εισαγωγή				—
			Παράρτημα Ι, σημείο 5.1				Παράρτημα Ι, σημείο 5.1 στοιχεία β), στ), ζ), θ), ι) και σημείο 5.2 στοιχείο β)
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, σημείο 5.1 στοιχεία α), γ), δ), ε), η), ια)

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Παράρτημα Ι, σημείο 5.2				Παράρτημα Ι, σημείο 5.2 στοιχείο α)
			Παράρτημα Ι, σημείο 5.3				Παράρτημα Ι, σημείο 5.3 στοιχείο α) σημεία (i) και (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, σημείο 5.3 στοιχείο α) σημεία (iii) έως (v) και σημείο 5.3 στοιχείο β)
			Παράρτημα Ι, σημείο 5.4				Παράρτημα Ι, σημείο 5.4
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, σημεία 5.5 και 5.6
			Παράρτημα Ι, σημείο 6.1 στοιχείο α) και στοιχείο β)				Παράρτημα Ι, σημείο 6.1 στοιχείο α) και στοιχείο β)
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, σημείο 6.1 στοιχείο γ)
			Παράρτημα Ι, σημεία 6.2 – 6.4 στοιχείο β)				Παράρτημα Ι, σημεία 6.2 – 6.4 στοιχείο β) σημείο (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, σημείο 6.4 στοιχείο β) σημείο (iii)
			Παράρτημα Ι, σημεία 6.4 στοιχείο γ) – 6.9				Παράρτημα Ι, σημεία 6.4 στοιχείο γ) – 6.9
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα Ι, σημεία 6.10 και 6.11
			Παράρτημα ΙΙ				—
			Παράρτημα ΙΙΙ				Παράρτημα ΙΙ, «Ατμόσφαιρα», και «Υδατα», σημεία 1 έως 12
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα ΙΙ, «Υδατα», σημεία 13
			Παράρτημα ΙV				Παράρτημα ΙΙΙ
			Παράρτημα V				Παράρτημα ΙV
				Άρθρο 1			Άρθρο 56
				Άρθρο 2 παράγραφος 2			Άρθρο 57 παράγραφος 1

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
				Άρθρο 2 παράγραφος 3			—
				Άρθρο 2 παράγραφος 4			Άρθρο 63 παράγραφος 1
				Άρθρο 2 παράγραφος 8			Άρθρο 4 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο
				Άρθρο 2 παράγραφος 10			Άρθρο 57 παράγραφος 3
				Άρθρο 2 παράγραφος 11			Άρθρο 57 παράγραφος 2
				Άρθρο 2 παράγραφος 12			Άρθρο 57 παράγραφος 4
				Άρθρο 2 παράγραφος 15			Άρθρο 57 παράγραφος 5
				Άρθρο 2 παράγραφος 16			Άρθρο 3 παράγραφος 44
				Άρθρο 2 παράγραφος 17			Άρθρο 3 παράγραφος 45
				Άρθρο 2 παράγραφος 18			Άρθρο 3 παράγραφος 46
				Άρθρο 2 παράγραφος 19			—
				Άρθρο 2 παράγραφος 20			Άρθρο 3 παράγραφος 47
				Άρθρο 2 παράγραφος 21			Άρθρο 57 παράγραφος 6
				Άρθρο 2 παράγραφος 22			Άρθρο 57 παράγραφος 7
				Άρθρο 2 παράγραφος 23			Άρθρο 57 παράγραφος 8
				Άρθρο 2 παράγραφος 24			Άρθρο 57 παράγραφος 9
				Άρθρο 2 παράγραφος 25			Άρθρο 57 παράγραφος 10
				Άρθρο 2 παράγραφος 26			Άρθρο 57 παράγραφος 11
				Άρθρο 2 παράγραφος 27			—
				Άρθρο 2 παράγραφος 28			Άρθρο 63 παράγραφος 1
				Άρθρο 2 παράγραφος 29			—
				Άρθρο 2 παράγραφος 30			Άρθρο 57 παράγραφος 12
				Άρθρο 2 παράγραφος 31			Παράρτημα VII, Μέρος 2, πρώτη πρόταση Παράρτημα VIII, Μέρος 2, σημείο 1
				Άρθρο 2 παράγραφος 32			—
				Άρθρο 2 παράγραφος 33			Άρθρο 57 παράγραφος 13
				Άρθρο 3 παράγραφος 2			Άρθρο 4 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
				Άρθρο 4 παράγραφος 1, παράγραφος 2 και παράγραφος 3			Άρθρο 4 παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο
				Άρθρο 4 παράγραφος 4			Άρθρο 63 παράγραφος 2
				Άρθρο 5 παράγραφος 1			Άρθρο 59 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, εισαγωγή
				Άρθρο 5 παράγραφος 2			Άρθρο 59 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, στοιχεία α) και β)
				Άρθρο 5 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α)			Άρθρο 59 παράγραφος 2
				Άρθρο 5 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β)			Άρθρο 59 παράγραφος 3
				Άρθρο 5 παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 59 παράγραφος 4
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 59 παράγραφος 5
				Άρθρο 5 παράγραφος 4			—
				Άρθρο 5 παράγραφος 5			Άρθρο 59 παράγραφος 6
				Άρθρο 5 παράγραφος 6			Άρθρο 58
				Άρθρο 5 παράγραφος 7			Παράρτημα VII, Μέρος 4, σημείο 1
				Άρθρο 5 παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο			Παράρτημα VII, Μέρος 4, σημείο 2
				Άρθρο 5 παράγραφος 8 δεύτερο εδάφιο			—
				Άρθρο 5 παράγραφος 9			—
				Άρθρο 5 παράγραφος 10			Άρθρο 59 παράγραφος 7
				Άρθρο 5 παράγραφος 11, παράγραφος 12 και παράγραφος 13			—
				Άρθρο 6			—
				Άρθρο 7 παράγραφος 1, εισαγωγή και πρώτη δεύτερη τρίτη και τέταρτη περίπτωση			Άρθρο 64

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
				Άρθρο 7 παράγραφος 1, τελική πρόταση			—
				Άρθρο 7 παράγραφος 2			—
				Άρθρο 8 παράγραφος 1			Άρθρο 14 παράγραφος 1, στοιχείο δ), Άρθρο 60
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 61
				Άρθρο 8 παράγραφος 2			Παράρτημα VII, Μέρος 6, σημείο 1
				Άρθρο 8 παράγραφος 3			Παράρτημα VII, Μέρος 6, σημείο 2
				Άρθρο 8 παράγραφος 4			Παράρτημα VII Μέρος 6, σημείο 3
				Άρθρο 8 παράγραφος 5			—
				Άρθρο 9 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, εισαγωγή			Άρθρο 62, πρώτο εδάφιο, εισαγωγή
				Άρθρο 9 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη δεύτερη και τρίτη περίπτωση			Άρθρο 62, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α), β) και γ)
				Άρθρο 9 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 62, δεύτερο εδάφιο
				Άρθρο 9 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο			Παράρτημα VII, Μέρος 8, σημείο 4
				Άρθρο 9 παράγραφος 2			Άρθρο 63 παράγραφος 3
				Άρθρο 9 παράγραφος 3			Παράρτημα VII, Μέρος 8, σημείο 1
				Άρθρο 9 παράγραφος 4			Παράρτημα VII, Μέρος 8, σημείο 2
				Άρθρο 9 παράγραφος 5			Παράρτημα VII, Μέρος 8, σημείο 3
				Άρθρο 10	Άρθρο 4 παράγραφος 9		Άρθρο 8 παράγραφος 2
				Άρθρο 11 παράγραφος 1, τρίτη έως έκτη πρόταση			—
				Άρθρο 12 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 65 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο
				Άρθρο 12 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο			Άρθρο 65 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
				Άρθρο 12 παράγραφος 2			Άρθρο 65 παράγραφος 2

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
				Άρθρο 12 παράγραφος 3			Άρθρο 65 παράγραφος 3
				Άρθρο 13 παράγραφος 2 και παράγραφος 3			—
				Άρθρο 14	Άρθρο 19	Άρθρο 16	Άρθρο 79
				Παράρτημα Ι, πρώτη και δεύτερη πρόταση της εισαγωγής			Άρθρο 56
				Παράρτημα Ι, τρίτη πρόταση της εισαγωγής και κατάλογος δραστηριοτήτων			Παράρτημα VII, Μέρος 1
				Παράρτημα ΙΑ			Παράρτημα VII, Μέρος 2 και 3
				Παράρτημα ΙΑ, Μέρος ΙΙ, τελευταία πρόταση της παραγράφου 6			—
				Παράρτημα ΙΙΒ, σημείο 1, πρώτη και δεύτερη πρόταση			Άρθρο 59 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β)
				Παράρτημα ΙΙΒ, σημείο 1, τρίτη πρόταση			Άρθρο 59 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
				Παράρτημα ΙΙΒ, σημείο 2			Παράρτημα VII, Μέρος 5
				Παράρτημα ΙΙΒ, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο (i) και πίνακας			—
				Παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 1			—
				Παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 2			Παράρτημα VII, Μέρος 7, σημείο 1
				Παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 3			Παράρτημα VII, Μέρος 7, σημείο 2
				Παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 4			Παράρτημα VII, Μέρος 7, σημείο 3
					Άρθρο 1, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 42
					Άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο		—
					Άρθρο 2 παράγραφος 1		Άρθρο 42 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 42 παράγραφος 1, δεύτερο έως πέμπτο εδάφιο
					Άρθρο 2 παράγραφος 2, εισαγωγή		Άρθρο 42 παράγραφος 2, εισαγωγή
					Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α), εισαγωγή		Άρθρο 42 παράγραφος 2 στοιχείο α), εισαγωγή
					Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α), σημεία (i) έως (v)		Άρθρο 42 παράγραφος 2 στοιχείο α), σημείο (i)
					Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α), σημείο (vi)		Άρθρο 42 παράγραφος 2 στοιχείο α), σημείο (ii)
					Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α), σημείο (vii)		Άρθρο 42 παράγραφος 2 στοιχείο α), σημείο (iii)
					Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α), σημείο (viii)		Άρθρο 42 παράγραφος 2 στοιχείο α), σημείο (iv)
					Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο β)		Άρθρο 42 παράγραφος 2 στοιχείο β)
					Άρθρο 3 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 3 παράγραφος 38
					Άρθρο 3 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο		—
					Άρθρο 3 παράγραφος 3		Άρθρο 3 παράγραφος 39
					Άρθρο 3 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 3 παράγραφος 40
					Άρθρο 3 παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 42 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 42 παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο
					Άρθρο 3 παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 3 παράγραφος 41
					Άρθρο 3 παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 42 παράγραφος 1, πέμπτο εδάφιο
					Άρθρο 3 παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο		Άρθρο 42 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
					Άρθρο 3 παράγραφος 6		Παράρτημα VI, Μέρος 1, στοιχείο α)
					Άρθρο 3 παράγραφος 7		Άρθρο 3 παράγραφος 42
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα VI, Μέρος 1, στοιχείο β)
					Άρθρο 3 παράγραφος 10		Άρθρο 3 παράγραφος 43
					Άρθρο 3 παράγραφος 13		Άρθρο 43
					Άρθρο 4 παράγραφος 2		Άρθρο 44
					Άρθρο 4 παράγραφος 4, εισαγωγή και στοιχεία α) και β)		Άρθρο 45 παράγραφος 1, εισαγωγή και στοιχεία α) και β)
					Άρθρο 4 παράγραφος 4, στοιχείο γ)		Άρθρο 45 παράγραφος 1, στοιχείο ε)
					Άρθρο 4 παράγραφος 5		Άρθρο 45 παράγραφος 2
					Άρθρο 4 παράγραφος 6		Άρθρο 45 παράγραφος 3
					Άρθρο 4 παράγραφος 7		Άρθρο 45 παράγραφος 4
					Άρθρο 4 παράγραφος 8		Άρθρο 54
					Άρθρο 5		Άρθρο 52
					Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 50 παράγραφος 1
					Άρθρο 6 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 2		Άρθρο 50 παράγραφος 2
					Άρθρο 6 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο		Άρθρο 50 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο
					Άρθρο 6 παράγραφος 1, πρώτο μέρος του τέταρτου εδαφίου		—
					Άρθρο 6 παράγραφος 1, δεύτερο μέρος του τέταρτου εδαφίου		Άρθρο 50 παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο
					Άρθρο 6 παράγραφος 3		Άρθρο 50 παράγραφος 4
					Άρθρο 6 παράγραφος 4, πρώτη και δεύτερη περίοδος του πρώτου εδαφίου και άρθρο 6 παράγραφος 4, πρώτη και δεύτερη περίοδος του δεύτερου εδαφίου		Άρθρο 51 παράγραφος 1

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
					Άρθρο 6 παράγραφος 4, τρίτη πρόταση του πρώτου εδαφίου		Άρθρο 51 παράγραφος 2
—	—	—	—	—	Άρθρο 6 παράγραφος 4, τρίτη περίοδος του δεύτερου εδαφίου	—	Άρθρο 51 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο
					Άρθρο 6 παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο		Άρθρο 51 παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο
					Άρθρο 6 παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο		Άρθρο 51 παράγραφος 4
					Άρθρο 6 παράγραφος 5, πρώτο μέρος της περιόδου		—
					Άρθρο 6 παράγραφος 5, δεύτερο μέρος της περιόδου		Άρθρο 46 παράγραφος 1
					Άρθρο 6 παράγραφος 6		Άρθρο 50 παράγραφος 5
					Άρθρο 6 παράγραφος 7		Άρθρο 50 παράγραφος 6
					Άρθρο 6 παράγραφος 8		Άρθρο 50 παράγραφος 7
					Άρθρο 7 παράγραφος 1 και άρθρο 7 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 46 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
					Άρθρο 7 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 46 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο
					Άρθρο 7 παράγραφος 3 και άρθρο 11 παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, εισαγωγή		Παράρτημα VI, Μέρος 6, πρώτο μέρος του σημείου 2.7
					Άρθρο 7 παράγραφος 4		Άρθρο 46 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο
					Άρθρο 7 παράγραφος 5		—
					Άρθρο 8 παράγραφος 1		Άρθρο 45 παράγραφος 1, στοιχείο γ)
					Άρθρο 8 παράγραφος 2		Άρθρο 46 παράγραφος 3
					Άρθρο 8 παράγραφος 3		—
					Άρθρο 8 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 46 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
					Άρθρο 8 παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 3.2
					Άρθρο 8 παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο		—
					Άρθρο 8 παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο		—
					Άρθρο 8 παράγραφος 5		Άρθρο 46 παράγραφος 4, δεύτερο και τρίτο εδάφιο
					Άρθρο 8 παράγραφος 6		Άρθρο 45 παράγραφος 1, στοιχεία γ) και δ)
					Άρθρο 8 παράγραφος 7		Άρθρο 46 παράγραφος 5
					Άρθρο 8 παράγραφος 8		—
					Άρθρο 9, πρώτο εδάφιο		Άρθρο 53 παράγραφος 1
					Άρθρο 9, δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 53 παράγραφος 2
					Άρθρο 9, τρίτο εδάφιο		Άρθρο 53 παράγραφος 3
					Άρθρο 10 παράγραφος 1 και παράγραφος 2		—
					Άρθρο 10 παράγραφος 3, πρώτη πρόταση		Άρθρο 48 παράγραφος 2
					Άρθρο 10 παράγραφος 3, δεύτερη πρόταση		—
					Άρθρο 10 παράγραφος 4		Άρθρο 48 παράγραφος 3
					Άρθρο 10 παράγραφος 5		Παράρτημα VI, Μέρος 6, δεύτερο μέρος του σημείου 1.3
					Άρθρο 11 παράγραφος 1		Άρθρο 48 παράγραφος 1
					Άρθρο 11 παράγραφος 2		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.1
					Άρθρο 11 παράγραφος 3		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.2
					Άρθρο 11 παράγραφος 4		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.3
					Άρθρο 11 παράγραφος 5		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.4

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
					Άρθρο 11 παράγραφος 6		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.5, πρώτο εδάφιο
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.5, δεύτερο εδάφιο
					Άρθρο 11 παράγραφος 7, πρώτο μέρος της πρώτης πρότασης του πρώτου εδαφίου		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.6, εισαγωγή
					Άρθρο 11 παράγραφος 7, δεύτερο μέρος της πρώτης πρότασης του πρώτου εδαφίου		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.6 στοιχείο α)
					Άρθρο 11 παράγραφος 7, δεύτερη πρόταση του πρώτου εδαφίου		—
					Άρθρο 11 παράγραφος 7, δεύτερο εδάφιο		—
					Άρθρο 11 παράγραφος 7, στοιχείο α)		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.6 στοιχείο β)
					Άρθρο 11 παράγραφος 7, στοιχεία β) και γ)		—
					Άρθρο 11 παράγραφος 7, στοιχείο δ)		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 2.6 στοιχείο γ)
					Άρθρο 11 παράγραφος 7, στοιχεία ε) και στ)		—
					Άρθρο 11 παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α) και στοιχείο β)		Παράρτημα VI, Μέρος 3, σημείο 1
					Άρθρο 11 παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ) και δεύτερο εδάφιο		Παράρτημα VI, Μέρος 6, δεύτερο εδάφιο του σημείου 2.7
					Άρθρο 11 παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ)		Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 2.1, δεύτερο εδάφιο
					Άρθρο 11 παράγραφος 9		Άρθρο 48 παράγραφος 4
					Άρθρο 11 παράγραφος 10		Παράρτημα VI, Μέρος 8, σημείο 1.1
					Άρθρο 11 παράγραφος 11		Παράρτημα VI, Μέρος 8, σημείο 1.2
					Άρθρο 11 παράγραφος 12		Παράρτημα VI, Μέρος 8, σημείο 1.3

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
					Άρθρο 11 παράγραφος 13		Άρθρο 48 παράγραφος 5
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 49
					Άρθρο 11 παράγραφος 14		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 3.1
					Άρθρο 11 παράγραφος 15		Άρθρο 45 παράγραφος 1, στοιχείο ε)
					Άρθρο 11 παράγραφος 16		Παράρτημα VI, Μέρος 8, σημείο 2
					Άρθρο 11 παράγραφος 17		Άρθρο 8 παράγραφος 2, στοιχείο α)
					Άρθρο 12 παράγραφος 1		Άρθρο 55 παράγραφος 1
					Άρθρο 12 παράγραφος 2, πρώτη και δεύτερη πρόταση		Άρθρο 55 παράγραφος 2
					Άρθρο 12 παράγραφος 2, τρίτη πρόταση		Άρθρο 55 παράγραφος 3
					Άρθρο 13 παράγραφος 1		Άρθρο 45 παράγραφος 1, στοιχείο στ)
					Άρθρο 13 παράγραφος 2		Άρθρο 47
					Άρθρο 13 παράγραφος 3		Άρθρο 46 παράγραφος 6
					Άρθρο 13 παράγραφος 4		Παράρτημα VI, Μέρος 3, σημείο 2
					Άρθρο 14		—
					Άρθρο 15		—
					Άρθρο 16		—
					Άρθρο 20		—
					Παράρτημα I		Παράρτημα VI, Μέρος 2
					Παράρτημα II, πρώτο μέρος (χωρίς αρίθμηση)		Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 1
					Παράρτημα II, σημείο 1, εισαγωγή		Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 2.1
					Παράρτημα II, σημεία 1.1 και 1.2		Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 2.2 και 2.3
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 2.4
					Παράρτημα II, σημείο 1.3		—
					Παράρτημα II, σημείο 2.1		Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 3.1

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 3.2
					Παράρτημα II, σημείο 2.2		Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 3.3 και 3.4
					Παράρτημα II, σημείο 3		Παράρτημα VI, Μέρος 4, σημείο 4
					Παράρτημα III		Παράρτημα VI, Μέρος 6, σημείο 1
					Παράρτημα IV, πίνακας		Παράρτημα VI, Μέρος 5
					Παράρτημα IV, τελευταία πρόταση		—
					Παράρτημα V, στοιχείο α), πίνακας		Παράρτημα VI, Μέρος 3, σημείο 1.1
					Παράρτημα V, στοιχείο α), τελευταία πρόταση		—
					Παράρτημα V, στοιχείο β), πίνακας		Παράρτημα VI, Μέρος 3, σημείο 1.2
					Παράρτημα V, στοιχείο β), τελευταία πρόταση		—
					Παράρτημα V, στοιχείο γ)		Παράρτημα VI, Μέρος 3, σημείο 1.3
					Παράρτημα V, στοιχείο δ)		Παράρτημα VI, Μέρος 3, σημείο 1.4
					Παράρτημα V, στοιχείο ε)		Παράρτημα VI, Μέρος 3, σημείο 1.5
					Παράρτημα V, στοιχείο στ)		Παράρτημα VI, Μέρος 3, σημείο 3
					Παράρτημα VI		Παράρτημα VI, Μέρος 7
						Άρθρο 1	Άρθρο 28, πρώτο εδάφιο
						Άρθρο 2 παράγραφος 2	Παράρτημα V, Μέρος 1, σημείο 1 και Μέρος 2, σημείο 1, πρώτο εδάφιο
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 1, σημείο 1 και Μέρος 2, σημείο 1, δεύτερο εδάφιο
						Άρθρο 2 παράγραφος 3 δεύτερο μέρος	Παράρτημα V, Μέρος 1, σημείο 1 και Μέρος 2, σημείο 1, πρώτο εδάφιο

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 1, σημείο 1 και Μέρος 2, σημείο 1, δεύτερο εδάφιο
						Άρθρο 2 παράγραφος 4	—
						Άρθρο 2 παράγραφος 6, πρώτο μέρος	Άρθρο 3 παράγραφος 24
						Άρθρο 2 παράγραφος 6, δεύτερο μέρος	Άρθρο 28, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο ι)
						Άρθρο 2 παράγραφος 7, πρώτο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 25
						Άρθρο 2 παράγραφος 7, δεύτερο εδάφιο, πρώτη πρόταση	—
						Άρθρο 2 παράγραφος 7, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη πρόταση και στοιχεία α) έως θ)	Άρθρο 28, δεύτερο εδάφιο και στοιχεία α) έως θ)
						Άρθρο 2 παράγραφος 7, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο ι)	—
						Άρθρο 2 παράγραφος 7, τρίτο εδάφιο	—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 29 παράγραφος 1
						Άρθρο 2 παράγραφος 7, τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 29 παράγραφος 2
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 29 παράγραφος 3
						Άρθρο 2 παράγραφος 8	Άρθρο 3 παράγραφος 32
						Άρθρο 2 παράγραφος 9	—
						Άρθρο 2 παράγραφος 10	—
						Άρθρο 2 παράγραφος 11	Άρθρο 3 παράγραφος 31
						Άρθρο 2 παράγραφος 12	Άρθρο 3 παράγραφος 33
						Άρθρο 2 παράγραφος 13	—
						Άρθρο 3	—
						Άρθρο 4 παράγραφος 1	—
						Άρθρο 4 παράγραφος 2	—

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
						Άρθρο 4 παράγραφοι 3 έως 8	
						Άρθρο 5 παράγραφος 1	Παράρτημα V, Μέρος 1, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο
							Παράρτημα V, Μέρος 1, σημείο 2, πρώτο τρίτο και τέταρτο εδάφιο
						Άρθρο 5 παράγραφος 2	—
						Άρθρο 6	—
						Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 37
						Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρο 30 παράγραφος 5
						Άρθρο 7 παράγραφος 3	Άρθρο 30 παράγραφος 6
						Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 40 παράγραφος 1
						Άρθρο 8 παράγραφος 2, πρώτο μέρος του πρώτου εδαφίου	Άρθρο 40 παράγραφος 2, πρώτο μέρος του πρώτου εδαφίου
						Άρθρο 8 παράγραφος 2, δεύτερο μέρος του πρώτου εδαφίου	—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 40 παράγραφος 2, δεύτερο μέρος του πρώτου εδαφίου
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 40 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 40 παράγραφος 3
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 41
						Άρθρο 8 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο	—
						Άρθρο 8 παράγραφος 3 και παράγραφος 4	—
						Άρθρο 9	Άρθρο 30 παράγραφος 1
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 30 παράγραφος 2, παράγραφος 3 και παράγραφος 4
						Άρθρο 9α	Άρθρο 36
						Άρθρο 10, πρώτο εδάφιο, πρώτη πρόταση	Άρθρο 30 παράγραφος 7, πρώτη πρόταση

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 30 παράγραφος 7, δεύτερη πρόταση
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 30 παράγραφος 8 και παράγραφος 9
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 31 έως 35
						Άρθρο 10, πρώτο εδάφιο, δεύτερη πρόταση	—
						Άρθρο 10, δεύτερο εδάφιο	—
						Άρθρο 12, πρώτη πρόταση	Άρθρο 38 παράγραφος 1
						Άρθρο 12, δεύτερη πρόταση	—
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 38 παράγραφος 2, παράγραφος 3 και παράγραφος 4
—	—	—	—	—	—	—	Άρθρο 39
						Άρθρο 13	Παράρτημα V, Μέρος 3, τρίτο μέρος του σημείου 8
						Άρθρο 14	Παράρτημα V, Μέρος 4
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 5, 6 και 7
						Άρθρο 15	—
						Άρθρο 18 παράγραφος 2	—
						Παράρτημα I	—
						Παράρτημα II	—
						Παράρτημα III και IV	Παράρτημα V, σημείο 2 του Μέρους 1 και Μέρος 2
						Παράρτημα V A	Παράρτημα V, Μέρος 1, σημείο 3
						Παράρτημα V B	Παράρτημα V, Μέρος 2, σημείο 3
						Παράρτημα VI A	Παράρτημα V, Μέρος 1, στοιχεία 4 και 6
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 1, σημείο 5
						Παράρτημα VI B	Παράρτημα V, Μέρος 2, σημεία 4 και 6
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 2, σημείο 5

Οδηγία 78/176/ΕΟΚ	Οδηγία 82/883/ΕΟΚ	Οδηγία 92/112/ΕΟΚ	Οδηγία 2008/1/ΕΚ	Οδηγία 1999/13/ΕΚ	Οδηγία 2000/76/ΕΚ	Οδηγία 2001/80/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
						Παράρτημα VII Α	Παράρτημα V, Μέρος 1, σημεία 7 και 8
						Παράρτημα VII Β	Παράρτημα V, Μέρος 2, σημεία 7 και 8
						Παράρτημα VIII Α σημείο 1	—
						Παράρτημα VIII Α σημείο 2	Παράρτημα V, Μέρος 3, πρώτο μέρος του σημείου 1 και σημεία 2, 3 και 5
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 3, δεύτερο μέρος του σημείου 1
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 3, σημείο 4
						Παράρτημα VIII Α σημείο 3	—
						Παράρτημα VIII Α σημείο 4	Παράρτημα V, Μέρος 3, σημείο 6
						Παράρτημα VIII Α σημείο 5	Παράρτημα V, Μέρος 3, σημεία 7 και 8
						Παράρτημα VIII Α σημείο 6	Παράρτημα V, Μέρος 3, σημεία 9 και 10
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 3, σημείο 11
—	—	—	—	—	—	—	Παράρτημα V, Μέρος 4
						Παράρτημα VIII Β	—
						Παράρτημα VIII C	—
			Παράρτημα VI			Παράρτημα IX	Παράρτημα IX
			Παράρτημα VII			Παράρτημα X	Παράρτημα X

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL